

ВЕСТИ КЪМ МЛАДИТЕ

от
ЕЛЕНА ВАЙТ

ПРЕДГОВОР

В древността, когато Ерусалим трябваше да бъде изграден отново, пророкът чу във видение един небесен пратеник да казва на друг: “Тичай, кажи на този млад човек.” И тъй, в онези дни на младите мъже и жени от Адвентното движение бе дадено да играят важна роля в заключителната драма на земната история.

“Господ е определил младежите да бъдат Негови помощници” (Свидетелства, т.8, стр.64).

“С такава армия от работници, каквито са нашите младежи, стига да бъдат правилно обучени и мощно въоръжени, колко бързо би могла да бъде разнесена по целият свят вестта за един разпнат, възкръснал и скоро идещ Спасител” (Възпитание, стр.271).

Тези вестии са стигали до младите хора от това движение чрез Духа на пророчеството още от самото начало на адвентното дело. Избраният от Бога инструмент, който изяви дарбата пророчество - госпожа Елена Г. Вайт - бе само на седемнадесет години, когато започна своето дело. Тя познаваше борбите, които децата и младежите трябваше да водят със силите на мрака. Но познаваше и победоносния живот с вяра в Христос. От перото ѝ са излизали много вестии, съдържащи наставление, съчувствие, укор и насърчение. Тя се е обръщала пряко към младите хора. И тези вестии, винаги насочващи умовете на младежите към Христос и към Неговото Слово като единствен източник на сила при изграждането на благородна, християнска мъжественост и женственост, са изиграли голяма роля за поддържане духа на посвещение, присъщ на толкова много от нашите млади хора.

Вестите бяха дадени още през 1892 и 1893 г., съветвайки нашите млади да се организират в групи и общества за християнска работа. Тези съвети станаха причина да се създаде и развие Младежкото дружество на мисионерите доброволци, което доказа, че е една издигаща и поддържаща сила в живота на младите адвентисти по целия свят.

Макар много от написаното от сестра Вайт за младите хора да е било публикувано в книгите ѝ, все пак значителен брой статии, появявали се в “Младежки наставник” и на други места, не са били трайно, съхранени. Наставленията ѝ са скъпоценно наследство. Те трябва да бъдат в ръцете на всички млади адвентисти днес. Затова отделът “Мисионски доброволци” към Генералната конференция е прегледал всичко, писано от нея в нашия периодичен печат от началото на делото ѝ, и е подбрал материал, касаещ младежите и техните проблеми. Макар не винаги да е било възможно да се запази цялата статия, направени са максимални усилия подборът на статиите да представя ясно идеите

на авторката относно третирания въпрос. За да се състави една такава добре балансирана книга с наставления, включили сме и материал, публикуван вече под формата на други нейни книги, но не много разпространен сред младите.

Работата по събирането и подреждането на статиите, съставляващи книгата, е ставало в тясно сътрудничество с попечителите на публикациите на Елена Г. Вайт и секретарите на отдела “Мисионски доброволци”. Така “Саудърн пбблишънг асошиейшън” (Южното адвентно издателство) можа да представи събраното в предлаганата привлекателна форма. Надяваме се, че интересът на нашите млади хора към книгата ще ги подбуди към грижливо изучаване на всички вестии, отправени посредством Духа на пророчеството към църквата на остатъка.

Най-сериозната ни молитва е вестите да се окажат голяма сила за младите хора на Адвентното движение по целия свят за усъвършенстване на християнския характер и за получаване на нов стимул за приключване на нашата велика задача.

“Адвентната вест по целия свят в това поколение” от М. Е. Керн, секретар на отдела “Мисионски доброволци” към Генералната конференция.

ВЪВЕДЕНИЕ

ИЗГРАЖДАНЕ НА ХАРАКТЕР ЗА ВЕЧНОСТТА

Изпитвам най-дълбок интерес към младежите и силно желая да ги видя стремящи се към усъвършенстване на християнския си характер, стараещи се чрез прилежно изучаване и сериозна молитва да постигнат обучението, необходимо за такова служене в Божието дело, което е прието от Бога. Копнея да виждам младежите да си помагат един на друг, за да стигнат до по-висок стадий в християнското живеене.

Христос дойде на земята, за да научи хората на спасителния път и да го направи толкова ясен, че и малко дете да може да върви по него. Исус кани учениците Си да опознават все повече своя Господ; и като следват Неговото ръководство всеки ден, те научават, че появяването Му е като утрото.

Наблюдавали сте изгряващото слънце и постепенното разпукуване на деня, когато земята и небето се развиделяват. Зората просветлява малко по малко, докато слънцето се появи. След това светлината става все по-силна и по-ясна, докато на пладне стигне до пълната си слава. Това е красива илюстрация на онова, което Бог желае да направи, усъвършенствайки християнския живот на младежите. Когато ходим ден след ден с доброволно послушание към всичките Му изисквания в светлината, която ни е изпратил, животът ни ще се развива и ние ще растем все повече и повече, докато стигнем до пълния ръст на мъже и жени в Христа Исуса.

Младежите винаги трябва да имат за пример живота на Христос - победоносен живот на всяка стъпка. Христос не дойде на земята като цар да управлява народите. Дойде като скромен човек да бъде изкушаван и да побеждава изкушенията, за да можем ние, които живеем след Него, да Го познаваме. Когато изследваме живота Му, трябва да се учим да разбираме колко много неща ще стори Бог чрез Него за Своите деца. А когато научим това, колкото и големи да бъдат, изпитанията не ще надминат онова, което Христос издържа, за да можем ние да познаем пътя, истината и живота. Чрез живот, съобразен с Неговия пример, ние трябва да покажем нашата благодарност и висока оценка на жертвата Му за нас.

Младежите са изкупени с безкрайно висока цена - кръвта на Божия Син. Размислете върху жертвата на Отец, върху това, че той позволи на Своя Син да направи изкуплението. Помислете от какво се отказа Христос, когато остави небесните двореци и царския трон, за да отдаде живота Си като всекидневна жертва заради хората. Той претърпя укори

и унижения. Понесе всички оскърбления и подигравки, които неправедни хора можеха да изсипят върху Него. А когато земната Му служба приключи, претърпя смъртта на кръст. Размислете върху страданията Му на кръста - пироните, забити в ръцете и нозете Му, присмеха и хулите от онези, които Той дойде да спаси, скритото лице на Отца. Но точно чрез тези страдания Христос направи възможно всички, които пожелаят, да имат живот, съизмерим с живота на Бога.

Един верен приятел

Когато се възнесе при Отец, Христос не остави последователите Си без помощ. Святият Дух като Негов представител и небесните ангели като служебни духове са изпращани да помагат на тези, които водят добрата битка на вярата срещу превъзхождащите ги сили. Винаги помнете, че Исус е вашият помощник. Никой не разбира по-добре от Него особеностите на вашия характер. Той ви наблюдава и ако желаете да бъдете ръководени от Него, ще разпростре около вас влияние за добро и вие ще станете способни да изпълните всичко, що Той желае за вас.

В сегашния живот се подготвяме за бъдещия. Скоро ще настъпи велик преглед, при който всяка душа, стремяща се да постигне съвършен християнски характер, ще премине през пробата на Божиите изпитващи въпроси: “Давал ли си пример, който другите да следват безопасно?” “Бдял ли си над душите като човек, който ще дава сметка за тях?” Небесните множества се интересуват от младежите и силно желаят ти да издържиш изпита и за тебе да бъдат изговорени одобрителните думи: “Хубаво, добри и верни слуго ... влез в радостта на Господаря си.”

Нека младежите винаги да помнят, че трябва да изградят характери за вечността и че Бог изисква от тях да направят най-доброто, на което са способни. Нека по-възрастните и опитните бдят над по-младите и когато ги видят, че са изкушавани, да ги дръпнат настрана и да се молят заедно с тях и за тях. Господ желае да признаваме великата жертва на Исус Христос за нас, като се интересуваме за спасението на онези, които Той дойде да спаси. Ако младите търсят Христос, Той ще увенчае усилията им с успех (Е. Г. Вайт. Младежки наставник, 21 ноември 1911 г.).

АПЕЛ КЪМ МЛАДИТЕ

Бог иска младежите да станат сериозни хора, да се подготвят за работа в Неговото благородно дело, за да са готови да носят отговорности. Бог призовава млади хора с непокварени сърца, силни и смели, решени да се борят мъжествено в предстоящата битка, за да прославят Бога и да бъдат за благословение на човечеството. О, ако младите биха поискали да се посветят на изучаване на Библията, ако биха поискали да усмирят буйните си желания и да се вслушат в гласа на своя Творец и Изкупител, те не само биха били в мир с Бога, но биха били облагородени, и възвисени. За ваш вечен интерес е, скъпи млади приятели, да обърнете внимание на наставленията в Божието слово, защото те имат неоценима важност за вас.

Умолявам ви да бъдете мъдри и да размислите какви ще бъдат последиците от един буен, неконтролиран от Божия Дух живот. “Недейте се лъга, Бог не е за подиграване, понеже, каквото посее човек, това ще и да пожъне. Защото, който сее в плът, ще пожъне тление” (Гал.6:7-8). Заради собствените си души, заради Христос, Който отдаде Себе Си, за да ви спаси от гибел, спрете на прага на живота си, за да размислите, и претеглете добре отговорностите, случаите и възможностите си. Бог ви е открил начин да изпълните едно високо предназначение. Влиянието ви може да служи на Божията истина; можете да бъдете съработници на Бога във великото дело за изкупление на човечеството...

Предназначени за високо призвание

О, да можеха младежите да схванат високото си предназначение! Размислете добре върху пътищата на нозете си. Започнете работата си с възвишени и святи намерения и цели, решете чрез силата на Божията благодат да не се отклоните от правия път. Ако тръгнете в погрешна посока, всяка ваша стъпка ще бъде свързана с опасности и нещастия и вие ще продължите да се отклонявате от пътя на истината, безопасността и успеха. Имате нужда умът ви да укрепне, а моралната ви енергия да се съживи от Божествената мощ.

Божие дело изисква мобилизиране на най-висшите сили на човешкото същество и в много области има голяма нужда от образовани млади хора с добри качества. Има нужда от хора, на които може да се повери работа в обширни, побелели за жетва полета. Млади хора с обикновени способности, отдали се напълно на Бога, непоковарени от пороци и нечистота, ще бъдат успешни работници, способни да извършат велико дело за Бога. Нека младежите обърнат внимание на увещанието и да разсъждават трезво.

Колко много от тях са прехосали дадената им от Бога сила с безразсъден и разпуснат живот! Колко много мъчителни истории са ми представяни за млади хора, превърнали се умствено, морално и физически в човешки развалини, защото са се отдавали на порочни навици! Организмите им са разрушени, полезността от живота им до голяма степен е осакатена защото са се предали на незаконни удоволствия.

Умолявам ви безгрижни, безразсъдни младежи на днешното време, обърнете се към Бога и станете Негови съработници. Нека целта на живота ви бъде да благославяте и спасявате другите. Ако търсите помощ от Бога, действащата във вас Негова сила ще поражда противни сили и влияния и вие ще бъдете осветени чрез истината. Днес грехът преобладава сред младите, но вашата цел нека бъде да правите всичко възможно да освобождавате души от силата на Сатана.

Бъдете носители на светлина

Носете светлината навсякъде, където отивате; показвайте, че имате твърди намерения, че не сте нерешителни личности, лесно разклащани от увещанията на лоши другари. Не ставайте лесна плячка на внушенията на онези, които безчестят Бога, но се стремете да поправяте, печелите и избавяте души от злото.

Прибягвайте до молитва, убеждавайте с кротост и смирен дух противопоставящите се. Спасената от заблуда и доведена под знамето на Христос една-единствена душа ще зарадва Небето и ще постави звезда на короната ви на радост. Чрез благочестиво влияние тази душа ще доведе други до познаване на спасението и така делото ще се умножава. Само в деня на съда ще се видят размерите на това дело.

Не се колебайте да работите за Господа, мислейки, че можете да сторите само малко за Него. Вършете вашето “малко” с вяръност; защото

Господ ще работи заедно с вашите усилия. Той ще отбележи името ви в Книгата на живота и ще ви запише като достойни да влезете в радостта на господаря си. Нека сериозно умоляваме Господа да се явят работници, защото полетата са вече бели за жетва; жетвата е голяма, а работниците са малко...

Поддържайте по-широки идеи

Младежите трябва да имат по-широки идеи, по-мъдри планове, за да се възползват колкото е възможно по-добре от представените им възможности, да бъдат обхванати от вдъхновението и куража, които въодушевяваха апостолите. Йоан казва: “Питам ви, младежи, защото сте силни и Словото на Бога пребъдва във вас, и сте победили нечестивия.” Пред младите е представен един възвишен образец и Бог ги кани да встъпят в истинска служба за Него. Чистосърдечните и искрени младежи, които се радват да бъдат ученици в Христовото училище, могат да извършат велико дело за Господа, стига само да пожелаят да обърнат внимание на заповедта на техния Водител, която прозвучава чак до наше време: “Дръжте се като мъже, бъдете силни.”

Трябва да бъдете хора, които вървят смирено с Бога, хора, които ще застанете пред Него с даденото ви от Него мъжество, без нечистота, без всички зарази на покваряващата този век чувственост. Трябва да сте хора, презиращи всеки фалш и нечестие, дръзовени във вярност и храброст, които издигат високо опръсканото с кръв знаме на княз Емануил. Талантите ви ще нарастват, когато ги използвате за Господа, и ще бъдат скъпо оценени от Този, Който ги е купил на безкрайна цена. Не се оставяйте да не вършите нищо само защото не можете да постигнете велики неща, но с усърдие и енергия правете онова, което ръцете могат да направят...

Призив за участие

Христос призовава за доброволци, които да се наредят под Неговото кръстно знаме и да го развоят пред света. Църквата жадува за помощта на млади хора, които смело да свидетелстват, с горещата си ревност да раздвижат задрямалите сили у Божия народ и така да увеличат мощта на църквата в света. Търсят се млади хора, които да се

противопоставят на вълната от светски дух и да издигнат глас на предупреждение против първата крачка към неморалността и порока.

Но желаещите да служат на Бога и да се отдадат на делото Му млади хора трябва първо да очистят храма на душата си от всяка развала и да поставят Христос на трона на сърцето си. Тогава ще бъдат в състояние да изпълнят с енергия усилията си за Христос и ще проявят въодушевяваща ревност при убеждаването на хората да се примирят с Него. Ще откликнат ли нашите млади на Христовата покана и ще отговорят ли: “Ето ме, прати мен?” Младежи, вървете твърдо напред и станете съработници на Христос, като поемете и продължите делото там, където Той го остави, до пълното му приключване (Ривю енд Хералд, 16 юни 1891 г.).

Важни елементи на характера

Бог не е против високите стремления на младите. Чертите на характера, които съдействат за успеха и почитта на човек сред хората - непобедимото желание за нещо по-добро, несмекчимата воля, несломимото усилие, неуморимото постоянство - не трябва да се задушават (Патриарси и пророци, стр.602).

Стремежът да Му се угоди

Господ възнамерява да извърши специално дело за всеки един от нас лично. Като гледаме нечестията на света, открито в съдебната палата и във всекидневните вестникарски публикации, нека да се приближим до Бога и чрез жива вяра да се хванем за Неговите обещания, за да се прояви в нас благодатта на Христос. Можем да упражняваме влияние, силно влияние в този свят. Ако убеждаващата Божия сила е с нас, ще бъдем способни да водим грешни души към покаяние, за което нашата скромност ще допринесе много.

Не бива да се опитваме да стигнем най-високите постове или да спечелим похвалата на хората. Целта ни не трябва да бъде стремеж към величие. Очите ни нека да са насочени единствено към Божията слава. Необходимо е да действваме с целия си даден от Бога разум, като заставаме в пътя на светлината, та Божията благодат да дойде над нас и ни оформи по Божие подобие. Небето чака да надари с най-богати

благословения онези, които в тези последни дни от световната история посветят живота си на Божието дело. Ние ще бъдем изпробвани и изпитани; може да бъдем призвани на безсънни нощи; но такива моменти нека прекараме в сериозна молитва към Бога, за да ни даде Той разбиране и разум и да съживи умовете ни да схващат предоставените ни привилегии (Ривю енд Хералд, 1 април 1909 г.)

ОБРАЗЦИ НА УСПЕХ

“Страхът от Господа е начало на мъдростта.” Много от нашите младежи не чувстват необходимост да напрегнат сили, за да извършат енергично най-доброто, което могат, по всяко време и при всички обстоятелства. Те нямат страх от Бога и мислите им не са чисти и възвишени.

Цялото небе знае всяка ваша мисъл и действие. Постъпките ви може да са скрити от погледа на приятелите, но са открити пред погледа на ангелите. Ангелите са изпратени да служат на онези, които се стремят да победят всеки грешен навик и да останат свободни от примките на Сатана.

Пълна праведност

Силата на малките лоши дела, на малките различия при оформянето на характера не се оценява както трябва. В Божието слово ни са открити най-великите и най-възвишените принципи. Те са ни дадени да засилват в нас всяко старание за добро, да контролират и уравнишават ума ни, да ни водят с вдъхновение към постигане на по-висш образец.

В историята на Йосиф, Даниил и неговите другари виждаме как златната халка на истината може да свърже младежите с Божия престол. Те не бяха изкушени да се отклонят от пътя на правдата. Оценяваха Божието благоволение над благоволението и похвалата на князе и Бог ги обичаше и разпростираше своя щит над тях. Той явно ги ценеше повече от другите хора поради тяхната непоклатима вяроност и честност, поради решението им да го почитат над всяка човешка власт. Те бяха зачетени от Господа Бога на силите, Чиято власт се простира над всички творения на ръцете му както горе на небето, така и долу на земята. Тези

младежи не се засрамяха да изявяват истинските си убеждения. Със своите думи, навици и дела те изповядваха вярата си в небесния Господ Бог даже и в царския двор. Отказаха да се поклонят на каквато и да било земна заповед, заповед, която накърняваше почитта им към Бога. С небесна сила изповядваха своята вяроност към Бога.

Трябва да сте подготвени да следвате примера на тези благородни младежи. Никога не се срамувайте от вашите убеждения. Изявявайте ги, откривайте ги пред погледа на хора и ангели. Не се оставяйте да бъдете завладявани от фалшиво благоразумие, което ви внушава противен на този съвет начин на действие. Чрез подходящи думи и логични действия, чрез благоприличие и сериозна набожност изповядвайте вярата си, решени Христос да заема престола на вашия душевен храм, и безрезервно поставяйте талантите си пред нозете Му, за да бъдат употребени за Негова служба.

Пълно посвещение

За вашето сегашно и вечно щастие е най-добре изцяло да се посветите на правото, за да познае светът къде стоите. Мнозина не са напълно отдадени на Божието дело и тяхното колебливо състояние е само по себе си източник на слабост, а също така и камък за препъване на другите. Те, каквито са - с неустановени принципи и неосветени - биват завличани от вълните на изкушението далеч от истинността; не полагат святи усилия да победят всяко зло и чрез Христовата вменена правда да постигнат безгрешен характер.

Светът има право да знае какво точно може да се очаква от всяко разумно човешко същество. Този, който е живо въплъщение на твърди, определени и верни принципи, ще бъде като жива сила за своите другари; и със своето християнство ще въздейства на другите. Много хора не различават и не оценяват колко силно е влиянието на всеки един за добро или за зло. Всеки изучаващ Божието слово трябва да разбира, че принципите, които възприема, влияят живо върху характера и го оформят. Който приема Христос като личен Спасител, ще обича Него и всички, за които Той е умрял; защото Исус ще бъде в човека извор на вода, извираща за вечен живот. Той ще се предава безрезервно на ръководството на Христос.

Запазете свободата си

Създайте в живота си закон, според който никакво изкушение или странични интереси да не могат да ви отклонят от почитатта към Бога, защото Той “толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”. Като изкупени, морално свободни личности, и то изкупени на безкрайно скъпа цена, Бог ви призовава да пазите свободата си и да използвате дадените ви от Бога сили като свободни граждани на небесното царство. Не бъдете повече под робството на греха, но като верни поданици на Царя на царете докажете верността си към Бога.

Показвайте, че чрез Исус Христос сте достойни за святото доверие, с което Господ ви е уважил, като ви е надарил с живот и благодат. Отказвайте да се подчинявате на силата на злото. Като Христови войници доброволно и разумно да приемаме Неговите условия за спасение при всякакви обстоятелства, да поддържаме истинните принципи и да действаме според тях. Божествената мъдрост да бъде светило пред нозете ви. Бъдете верни на себе си, бъдете верни на вашия Бог. Всичко, което може да бъде пресято, ще се пресее; но ако сте вкоренени и основани на истината, ще пребъдвате в нещата, които не подлежат на пресяване. Божият закон е постоянен, непроменим, защото изразява характера на Йехова. Вземете решение да не безчестите Неговия авторитет нито с дума, нито с влияние.

Пълно предаване

Да имаш религията на Христос, означава да си предал абсолютно всичко на Бога и да си се подчинил на ръководството на Святия Дух. Чрез дара Му ще ви бъде дадена морална сила и не само че ще посветите поверените ви от преди таланти в служба на Бога, но и полезното им действие ще се увеличи многократно. Предаването на всички наши сили на Бога силно опростява житейските проблеми; отслабват и се потушават хиляди борби със страстите на естественото сърце. Религията е като златно въже, свързващо душите на млади и стари с Христос. Чрез Него желаещите Го и покорните Нему биват преведени през тъмните и криволичещи пътеки и заведени благополучно до Божия град.

Някои младежи с обикновени способности, но образовани и обучени при добри учители, ръководени от възвишени и чисти принципи, могат да се квалифицират и призовани от Бога да заемат пост. На други младежи животът им ще се окаже несполука, защото не се решават да победят естествените си наклонности и не искат да се вслушат в гласа на Бога и в Неговото Слово. Те не са барикадирали душите си срещу изкушението, нито са решили да изпълняват дълга си при всички положения. Те са като тръгнал на опасно пътуване човек, който отказва какъвто и да било водач или поука, за да избегне нещастен случай или гибел, и продължава да върви по път, водещ го със сигурност до унищожение.

Сам избираш участта си

О, да можеше всеки да осъзнае, че сам определя съдбата си! Вашето щастие в този живот, а и за бъдещия, безсмъртния живот, е в собствените ви ръце. Можете да изберете другари, които чрез влиянието си да принизяват вашето мислене и морал. Можете да дадете воля на апетита и страстта, да презирате авторитета, да имате груб език и да деградирате до най-ниското равнище. Влиянието ви може да бъде заразително за другите и да станете причина за гибелта на хора, които всъщност бихте могли да доведете при Христос. Можете да живеете далеч от Христос, от правдата, от светостта и Небето. В съда погубените може да ви посочат и да кажат: “Ако не беше неговото влияние, нямаше да се спъна и да правя религията за присмех. Той е имал светлината и е знаел пътя за Небето. Аз не знаех и вървах слепешком по пътя към гибелта.” О, какъв отговор ще можем да дадем на такова обвинение? Колко важно е всеки да внимава къде води душите. Наблюдавани сме от вечния свят и колко внимателно трябва да преценяваме значението на нашето влияние. В плановете си не бива да пренебрегваме вечността, но да свикнем постоянно да се питаме: “Това поведение угодно ли е на Бога? Как действието ми ще повлияе върху умовете на хора с по-малко светлина и познание за истината?”

Изпитващи сърцето въпроси

О, да искаха младите да изследват повече Писанието и да постъпват така, както Христос би постъпил при подобни обстоятелства! Възможностите ни за получаване на познание за Небето са ни поставили и големи отговорности, и с голяма загриженост трябва да се запитваме: “Вървя ли в светлината? Живея ли според голямата светлина, която ми е дадена и вървя ли според нея в правия път или се отклонявам по такива криви пътеки, че куците да се отклонят от този път?...”

Трябва да бъдем завладяни от дълбоко, трайно чувство за цената, светостта и авторитета на истината. Мили младежи, светлите лъчи на небесната светлина огряват пътя ни и аз се моля да използвате по най-добрия възможен начин случаите, които се представят пред вас. Приемайте и съхранявайте всеки изпратен от Небето лъч и пътят ви ще става все по-светъл и по-светъл до пълна дневна светлина (“Младежки наставник”, 2 февруари 1893 г.)

НАШИЯТ БЛАГОПРИЯТЕН ДЕН

В днешно време трябва да научим много уроци от работилите за Бога в миналите поколения. Колко малко знаем за конфликтите, изпитанията и труда на тези хора, подготвяли се да посрещнат армиите на Сатана. Обличайки цялото Божие всеоръжие, те са били в състояние да устоят на сатанинските примки.

Хората, които в миналото са се отдавали на Бога и на издигането на Неговото дело, са стояли за принципа твърди като стомана. Това са били хора, които не са отпадали, нито са се обезсърчавали; хора, които като Даниил са били изпълнени с почит и ревност към Бога, с благородни цели и стремежи. И те са били толкова слаби и безпомощни, колкото днес ангажираните в Божието дело, но са се доверявали напълно на Бога. Имали са богатство, но то се е състояло в умствена и душевна култура. Такава култура може да притежава всеки, поставящ Бога на първото и последното, и най-доброто място. Макар и лишени от мъдрост, познание, добродетели и сила ние можем да получим всички тези неща, ако научим от Христос уроците, които са наша привилегия да научим.

Какъв вид работници са нужни

Днес имаме възможности и предимства, които не бе лесно да бъдат постигнати в миналите поколения. Светлината ни е по-голяма и е получена чрез делото на онези верни стражи, чувствали се напълно зависими от Бога и получавали сила от Него, за да пръскат на света ясни, светли лъчи светлина. Днес светлината ни е нараснала и ние можем да я използваме така, както в миналото благородни мъже и жени я използваша, когато Бог им я даде. Те се бяха трудили дълго и не напразно, за да научат уроците, преподадени им в училището на Христос. Постоянните им усилия бяха възнаградени. Бяха свързани с най-мощната от всички сили и въпреки това постоянно копнееха за по-дълбоко, по-висше и по-широко разбиране на вечните реалности, за да могат успешно да представят съкровищата на истината пред нуждаещия се свят.

Ето такива работници са нужни днес. Записаните в небесните книги мъже са в Божиите очи точно онези, които като Даниил развиват всяка своя способност така, че най-добре да представят Божието царство пред един безчестен свят. Увеличаването на познанието е жизнено необходимо, защото, приложено в Божието дело, то става могъща сила за добро. Светът се нуждае от мислещи, принципни хора, чиито знание и проникателност се увеличават постоянно. Печатницата се нуждае от хора, които да я използват по най-добрия начин, та окрилена истината да стигне до всеки народ, език и племе.

Източникът на нашата работоспособност

В работа трябва да привличаме младежи, които искат да се трудят честно, да не се страхуват с всички сили да се включат в изпълнение на задачата. Такива младежи ще намерят поле за дейност навсякъде, защото не се колебаят по пътя; по ум и душа те са подобни на Бога. Гледат към една цел и неотклонно вървят напред и нагоре, викайки: “Победа.” Но няма призив към ленивите, страхливите и невярващите, които поради липсата на желание да се отрекат от себе си заради Христос пречат на напредъка на делото...

Бог вика онези, които желаят да бъдат Негови съработници. Свързано с Христос, човешкото естество става чисто и вярно. Христос дава способността и човекът става мощна сила за добро. Верността и

правдивостта са Божии качества и който ги притежава, е непобедим (Ривю енд Хералд, 10 март 1903 г.).

Вътрешната правда

Вътрешната правда се изразява чрез външната правда. Вътрешно правдивият не е коравосърдечен и нечувствителен, но с всеки изминат ден все повече заприличва на Христос, преминавайки от сила в сила. Осветеният от истината ще се владее и ще следва по стъпките на Христос дотогава, докогато благодатта се загуби в славата. Правдата, чрез която биваме оправдани, е вменена; правдата, чрез която биваме осветени, е придадена. Първата е нашата препоръка за Небето, втората - нашата годност за Небето (Ривю енд Хералд, 4 юни 1895 г.).

ВИСОЧИНИ, КОИТО Е ВЪЗМОЖНО ДА БЪДАТ ДОСТИГНАТИ

Скъпи младежи, какви са целта и смисълът на вашия живот? Имате ли амбиции за образование, което може да ви даде име и пост в света? Поддържате ли мисли, които не смеете да изкажете - един ден да застанете на върха на интелектуалното величие; да заемете място в съвещателните и законодателни съвети и да участвате в законодателството на страната? В тези стремежи няма нищо лошо. Всеки от вас може да си постави цел. В никакъв случай не бива да се задоволявате с посредствени постижения. Целете се високо и не щадете усилия за постигане на целта.

Религията е основата на живота

Страхът от Господа е в основата на всяко истинско величие. Принципът, който трябва да прилагате във всички области и отношения на живота, е праведност, непоклатима праведност. Въведете религията си във вашия училищен живот, в пансиона, във всичките си работи. Важният въпрос за вас сега е как да изберете и усъвършенствате науките си, че да запазите

чистотата на един неопетнен християнски характер, подчинявайки всички земни права и интереси на по-висшите изисквания на Христовото евангелие.

Сега от вас се изисква да строите зданието, което после ще е необходимо да мебелирате; да заемете такова становище в обществото и живота, че да можете да отговорите на целта, за която Бог ви е сътворил. Това, че сте Христови ученици, не пречи да изградите земна кариера, но със себе си трябва да носите и религията си. На каквото и занятие да се посветите, никога не допускате мисълта, че не е възможно да успеете, ако не пожертвате принципа.

Тежки отговорности

Религиозните принципи поддържат равновесието ви, така че можете да се изкачите до каквито височини пожелаете. Ще се радваме да ви видим да се издигате до онази благородна висота, която Бог е определил да постигнете. Исус обича скъпоценните млади хора и не му е приятно да ги вижда, че израстват необразовани и с неразвити таланти. Възможно е те да станат силни хора, твърди в принципа, годни да носят поверените им най-висши и тежки отговорности; за тази цел основателно могат да напрегнат всеки свой нерв.

Но никога не извършвайте такова голямо престъпление - да извратите дадените ви от Бога способности, да правите зло и да погубвате другите. Има надарени хора, които използват способностите си да пръскат морална гибел и поквара. Но всички те сеят семе, с жетвата от което те няма да се гордеят. Страшно е дадените от Бога способности да се употребяват така, че вместо благословение в обществото да се пръска нещастие и окаяност. Но също така е страшно повереният талант да се увива в кърпа и да се скрива от света; защото това означава захвърляне на короната на живота. Бог изисква нашата

служба. Всеки има отговорности и ние можем да изпълним великата си житейска мисия само когато напълно приемем тези отговорности и ги извършваме вярно и съвестно.

Влиянието на религията

Мъдрецът казва: “Помни Създателя си в дните на младостта си...” Но и за момент не си мислете, че религията ще ви направи тъжни и мрачни и ще прегради пътя към успеха. Христовата религия не унищожава нито отслабва и една-единствена способност. Тя никак не ви пречи да се радвате на истинско щастие; не отслабва интереса ви към живота, нито ви прави безразлични към приятелите и обществото. Не хвърля траурна дреха върху живота; не се изразява в дълбоки въздишки и стонове. Не, не, онези, които поставят Бога на първото и последното, и най-доброто място, са най-щастливите хора на света. От лицата им никога не изчезват усмивки и слънчева светлина. Религията не прави човека груб и недодялан, неспретнат и неучтив; напротив тя го издига и облагородява, пречиства вкуса му, освещава разсъдъка му и го прави годен за обществото на небесните ангели, за дома, който Исус е отишъл да приготви.

Нека винаги помним факта, че Исус е източник на радост. Той не се радва на нещастieto на човешките същества, но обича да ги вижда щастливи. Християните имат на разположение много източници на благополучие и могат да кажат с непогрешима точност кои удоволствия са законни и прави. Те могат да се радват на развлечения, които не развалят ума, нито унижават душата, развлечения, които не разочароват и не оставят тъжни следи, развлечения, които не разрушават достойнството на човека и не преграждат пътя за неговата полезност. Ако по време на тези удоволствия християните са с

Исус и поддържат молитвен дух, те са в съвършена безопасност...

Управление на талантите

Млади приятели, страхът от Господа е в основата на всеки напредък; той е начало на мъдростта. Вашият небесен Баща има права над вас; защото без молба или заслуга от ваша страна Той ви дава изобилието на Своето провидение; нещо повече: дал ви е цялото небе в един дар - дара на Своя възлюбен Син. В замяна на този безпределен дар иска от вас доброволно послушание. Тъй като сте купени с висока цена - скъпоценната кръв на Божия Син, Той желае да използвате правилно привилегиите, на които се радвате. Вашите умствени и морални способности са Божи дар, таланти, поверени ви да бъдат ползвани с мъдрост, и вие нямате право да ги оставите спящи поради това, че не са правилно разработени, или да ги оставите да бъдат осакатени, или недоразвити от неупотреба. От вас зависи да решите дали вярно ще се справите с тежките си отговорности, дали усилията ви ще бъдат правилно насочени и най-добре употребени.

Живеем сред опасностите на последните дни. Цялото Небе се интересува от характерите, които в момента ковете. Осигурено ви е всяко средство, чрез което можете да станете участници в Божественото естество, като избегнете покварата, ширеща се в света поради отдаването на страстите. Човекът не е оставен сам със собствените си слаби усилия да се бори със злите сили. Помощта е приготвена и ще бъде дадена на всеки, който я желае истински. Божии ангели, изкачващи се и слизащи по стълбата, която Яков видя във видение, ще помогнат на всяка душа, стремяща се да стигне до най-висшите небеса. Ангелите пазят Божия народ и наблюдават как се прави всяка крачка. Изкачващите се по този блестящ път ще бъдат

възнаградени. Те ще влязат в радостта на техния Господ (Основи на християнското възпитание, стр.82-86).

Висш идеал за постигане

По-висок от най-голямата висота на човешката мисъл е Божият идеал за Неговите деца. Богоподобие, богоподобие е идеалът, който трябва да бъде достигнат. Пред ученика се открива път на постоянно развитие и напредък. Предстои му целта да постигне образец, включващ всичко добро, чисто и благородно. Той ще напредва възможно по-бързо във всеки клон на истинското знание. Но усилията му ще бъдат насочени към цели, които са толкова по-висши от обикновените себелюбиви и земни интереси, колкото небето е по-висше от земята (Възпитание, стр.18,19).

Проводници на Божията благодат

Всяка душа има привилегията да бъде жив проводник, чрез който Бог предава на света съкровищата на Своята благодат, неизследимите богатства на Христос. Няма друго, което Христос да желае толкова много, както посланици, които да представят пред света Неговия дух и характер. Светът не се нуждае от нищо друго толкова много, колкото от човешки същества, които да изявяват любовта на Спасителя. Цялото Небе очаква да се намерят посредници, за да може святото масло да се излее за радост и благоговение на човешките сърца (Притчи Христови, стр.419).

ОБРАЗЦИ НА ПОЛЕЗНОСТ

Младежите са натоварени с тежки отговорности. Бог очаква много от тях - живеещите в това поколение, когато светлината и знанието се увеличават. Той очаква те да предават и на други тази светлина и познание. Желаете да ги използва за разпръсване на заблудата и предразсъдъка, който помрачава умовете на мнозина. Младежите трябва да се дисциплинират да събират всяка точка и всяка чертичка познание и опит. Бог ги държи отговорни за дадените им случаи и привилегии. Божието дело е пред тях и очаква сериозните им усилия да бъде разпространено от място на място според нуждите на времето. Ако посветят умовете и сърцата си на Божията служба, младите ще стигнат до висока степен на полезност. Това е образецът, който Господ очаква да бъде постигнат от тях. Да направиш по-малко, означава по най-добрия начин да отхвърлиш дадените от Бога възможности. На това ще се гледа като на предателство спрямо Бога, като на отказ да се работи за доброто на човечеството.

Обучение за служба

Стараещите се да станат работници за Бога, които сериозно се стремят да придобиват, за да могат и да предават, постоянно ще получават светлина от Бога. Ако като Даниил млади мъже и жени подчинят всичките си навици, апетити и страсти на Божиите изисквания, те ще се обучат за по-висша служба. Трябва да премахнат от умовете си всичко евтино и леко. Глупостите и наклонностите към удоволствия да бъдат отстранени като нямащи нищо общо с живота и опитността на живеещите чрез вяра в Божия Син, които ядат плътта Му и пият кръвта Му.

Младите мъже и жени трябва да осъзнаят, че дори и постигнали всички предимства на знанието, които са на тяхно разположение, все пак не са успели да придобият необходимото

образование да бъдат годни да работят в някоя част от Божието лозе. Не могат да бъдат ангажирани в Божия служба, без предварително да са изискани качествата на съзнателно благочестие. Ако скъпоценният ум, който трябва да бъде засилен с висши и благородни цели, бъде отдаден на удоволствия и забавления, дадените им от Бога сили, деградират и те са виновни пред Него, защото не успяват да разработят талантите си чрез мъдра употреба.

Тяхната недоразвита духовност е оскърбление за Бога. Такива хора опетняват и развалят умовете на дружащите с тях. Чрез думите и делата си те насърчават безгрижно и невнимателно отношение към святите неща. Не само излагат на опасност собствените си души, но примерът им е пагубен за всички, контактуващи с тях. Напълно неспособни са да представят Христос. Служители са на греха, безгрижни са, безразсъдни и глупави, прогонват и другите от Спасителя.

Задоволяващите се с ниски постижения не могат да бъдат съработници на Бога. Хората, които оставят ума си да блуждае където му се иска да блуждае, когато не е пазен, Сатана внушава неща, изпълващи ума, и такива хора биват обучени в редиците на неговата армия да развалят и други души. Те може да изповядват религията, да имат някаква форма на набожност, но обичат удоволствията повече, отколкото Бога.

Интелигентността не е благочестие

Някои младежи имат известна интелигентност, която техните другари признават и ѝ се възхищават, но дарбите им не са осветени. Тези младежи не са утвърдени и укрепени от благодатта и изпитанията в живота и Бог не може да ги употреби в полза на човечеството и за прослава на Своего име. Под благочестива маска силите им се изразходват за издигане на фалшиви образци и непокаяните извиняват с тях своя

погрешен начин на действие. Сатана ги кара да забавляват другарите си с глупостите си и с тъй нареченото остроумие. Всяко нещо, което предприемат, понижава духовността им, защото се намират под контрола на изкушителя - той ръководи и оформя характерите им, за да вършат неговото дело.

Имат способност, но тя не е обучена; имат възможности, но те не се използват правилно. Дадени са им таланти, но те злоупотребяват с тях и ги развалят чрез глупости, и завличат и други надолу към своето низко положение. Христос откупи душите им чрез себеотрицание, себежертване, унижение, чрез срама и укорите, които понесе. Той направи това, за да ги избави от робството на греха, от робуването на един господар, чиято грижа за тях се свежда само до възможността да ги използва за погубване на човешки души. Но те обезсилват любовта на Изкупителя, което Му причинява мъка.

Такива младежи ще понесат вечна загуба. Как ще им изглеждат забавленията и лудостите в деня, когато всеки човек получи от Съдията на цялата земя заплата според сторени в тялото дела? Те са градили за основа дърво, слама и плява и делото на живота им ще загине. Каква загуба!

О, колко по-добро е положението на онези, които извършват своя дял в Божията служба, търсят одобрението на Исус, записвайки всеки ден в своята счетоводна книга грешките си, заблудите, скърбите, победите, които са удържали над изкушението, радостта и мира си в Христос! Те няма да посрещнат доклада на своя живот със срам и смущение (Младежки наставник, 22 юни 1899 г.).

Избраното средство

Да изповядваме верността на Христос, е избраното от Небето средство да бъде Той разкрит пред света. Трябва да признаваме Неговата благодат, изявена ни чрез славните мъже

на древността; но най-ефикасното средство ще бъде нашата лична опитност. Ние сме свидетели за Бога, когато разкриваме действието на една сила, която е Божествена. Всяка отделна личност има различен живот от другите и опитност, съществено различна от опитността на другите. Бог желае да издигаме към Него хваленията си, отличаващи се с нашата индивидуалност (По стъпките на великия Лекар, стр.100).

ИЗКАЧВАНЕ НА ВИСОЧИНИТЕ

За усъвършенстването на един християнски характер е много важно да се постоянства в правдата. Бих желала да внуша на младежите голямата важност от постоянство и енергия при изграждането на характера. Още от най-ранни години в характера трябва да се втъкат принципите на строга праведност, за да могат младите да стигнат до най-високите образци на святи мъже и жени. Те трябва винаги да помнят, че са били изкупени с много скъпа цена и че трябва да прославят Бога с телата и душите си, които са Негови...

Ежедневен напредък

Задачата на младите е да напредват от ден на ден. Петър казва: "... прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си блогоразумие, на блогоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие и на братолюбието си любов. Защото, ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос."

Всички тези последователни стъпала не трябва да затормозяват ума и да се броят, когато започне изкачването. Вие ще напреднете, когато насочите погледа към Исус, единствено към Божията слава. Не можете за един ден да постигнете пълната мярка на Христовия ръст и бихте се отчаяли, ако видехте всички трудности, които трябва да срещнете и да преодолеете. Необходимо е да се борите със Сатана, а той ще измисля всякакви възможни средства да отклони ума ви от Христос.

Посрещане на пречките

Но всички пречки по пътя ни трябва да посрещаме изправени и да ги побеждаваме едно по едно. Ако победим първата трудност, ще сме по-силни да победим и следващата и така с всяко усилие ще ставаме все по-способни да напредваме. Като гледаме към Исус, ние ще бъдем победители. Насочваме ли погледа си към трудностите и отдръпваме ли се от сериозната битка за правото, ще ставаме все по-слаби и по-неверни.

Стъпка след стъпка ще да бъдат изкачени, и най-големите стръмнини и накрая ще бъде стигнат и най-високия планински връх. Не се отчайвайте от многото работа, която трябва да извършите в живота си, защото от вас не се изисква да я вършите наведнъж. Всяка сила от съществуването ви нека бъде впрегната в работата, необходима да се извърши за деня. Използвайте всеки скъп случай, ценете помощта, която Бог ви дава и изкачвайте стълбата на развитието стъпало по стъпало. Помнете, че трябва да живеете ден за ден, че Бог ви е дал един ден и Небето ... ще покажат как цените неговите привилегии и случаи. Дано използвате всеки даден ви от Бога ден така, че накрая да чуете Господ да казва: “Браво, добри и верни слуги” (Младежки инструктор, 5 януари 1893 г.).

ПАРТНЬОРСТВО С БОГА

Предоставени са ви неограничени възможности. Човекът, както Бог разбира това понятие, е син на Бога. "... сега сме Божии чада и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим, както е. И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е Той чист." Ваша привилегия е да се отделите от всичко нечисто и долно и да се издигнете до един висок образец - почитани от човеците и обичани от Бога.

Религиозното дело, което Господ поверява на младите хора, както и на всички хора от всички векове, показва почитта Му към тях като Негови деца. Той им поверява делото на самоуправление. Призовава ги да бъдат съучастници с Него във великия процес на изкупление и издигане на човечеството. Както баща взима сина си за съдружник в своето предприятие, така и Господ взима децата Си за партньори. Прави ни Негови съработници. Исус казва: "Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света." Няма ли да изберете да бъдете деца на Бога вместо слуги на Сатана и греха, записвайки името си в редиците на Христовите неприятелите?

Млади мъже и жени се нуждаят в по-голяма степен от благодатта на Христос, за да могат да прилагат принципите на християнството във всекидневния си живот. Подготовката за Христовото идване е развитие на нашите най-висши способности, което се извършва чрез Христос. Привилегия за всеки млад човек е да направи от характера си красиво здание. Но абсолютно нужно е да се държим близо до Исус. Той е нашата сила, способност и мощ. Нито за момент не можем да разчитаме на себе си...

Изкачвайте се все по-високо и по-високо

Независимо колко големи или малки са вашите таланти, помнете, че всичко, що имате, ви е дадено само за стопанисване. По този начин Бог ви изпитва, давайки ви възможност да се окажете верни. На Него дължите всичките си способности. На Него принадлежат вашите телесни, умствени и душевни сили и за Него трябва да бъдат употребявани те. Вашето време, влияние и способности, вашето умение - всичко трябва да служи на Този, Който дава всичко. Най-добре използва поверените му дарби този, който чрез сериозни усилия се стреми да провежда великия план на Господа за издигане на човечеството.

Постоянствайте в започнатото дело, докато спечелите победа след победа. Самовъзпитавайте се за определена цел. Гледайте към най-високия идеал, за да постигате все по-голямо и по-голямо добро и така да отразявате Божията слава (Младежки наставник, 25 януари 1910 г.).

ЧАСТ II

БОРБАТА С ГРЕХА

Примерът на Христос ни показва, че няма никакво друго средство за постигане на победа освен постоянната съпротива на сатанинските атаки. Христос възтържествува над неприятеля на душите, познава неговата мощ, упражнявана над човешката раса, и го победи заради нас. Той ни дава възможност да се ползваме от Неговото надмощие и като ни дава сила да се противопоставяме на сатанинските изкушения, ни помага да съединим нашата слабост с Неговата сила, нашето недостойнство с Неговите заслуги. Подкрепяни от непобедимата Христова сила, ние можем да се съпротивляваме и когато сме най-силно изкушавани, призовавайки Могъщото Му име, и можем да победим, както Той победи (Знамения на времето, 4 март 1880 г.)

САТАНА - МОЩЕН ВРАГ

Падналият човек е законен пленник на Сатана. Мисията на Христос бе да го избави от сатанинската власт. Човекът по естество е склонен да следва сатанинските внушения и не може сам да се съпротивлява успешно на такъв страшен враг, освен ако в него не обитава Христос, мощният победител, Който да направлява желанията му и да му дава сила. Единствен Бог може да ограничава силата на Сатана. Лукавият обикаля насам-натам по земята и не отслабва бдението си нито за един-единствен момент - страхува се да не пропусне погубването на някоя душа. Много е важно Божият народ да разбира това, за да избягва примките му.

Сатана маскиран

Сатана подготвя измамите си така, че да не бъде разкрит в последния си поход срещу Божия народ. 2Кор.11:14: "И не е чудно, защото сам Сатана се преобразява на светъл ангел." Докато някои измамни души защитават тезата, че Сатана не съществува, той ги пленява и работи до голяма степен чрез тях. Сатана знае по-добре от Божиите деца, каква власт могат да имат те над него, ако силата им е в Христос.

И най-слабите вярващи в истината, когато смирено помолят мощния Победител за помощ и твърдо се уповават на Него, могат успешно да отблъснат Сатана и цялото му войнство. Лукавият е твърде хитър, за да се явява открито и дръзко с изкушенията си, защото тогава дремещите сили на християнина ще се пробудят и той ще прибегне за помощ при силния и мощен Избавител. Сатана идва незабелязано, маскиран и работи чрез непокорниете чада, които изповядват, че са набожни. Той упражнява до крайност всичките си сили, за да измъчва, изкушава и подвежда Божия народ.

Този, който дръзна да застане пред нашия Господ да Го изкушава и подиграва, който имаше силата да Го вземе на ръце и да Го занесе на крилото на храма и на високата планина, ще упражни в удивителна степен силата си над хората от днешното поколение. А те далеч не са по-мъдри от Господа и са почти невежи, що се отнася до финото измамничество и силата на Сатана.

Лукавият по удивителен начин ще повлияе телата на естествено склонните да вършат неговите заповеди. Той ликува, когато го смятат за измислица. Доставя му удоволствие, когато го усмиват и го представят чрез детски илюстрации или като животно, защото това подхожда на неговите планове. Смятайки го за много низше същество, умовете на хората са напълно неподготвени за неговите хитро съставени планове и той почти винаги успява. Ако силата и коварната му ловкост се разбираха по-добре, човешкият ум би бил подготвен да му се съпротиви с успех.

Битката за всяка душа

Видях зли ангели да се борят за всяка душа и Божии ангели да им се съпротивляват. Битката беше тежка. Злите ангели обграждаха душите, покварявайки атмосферата около тях с отровното си влияние и затъпявайки чувствителността им. Свети ангели бдяха загрижено над тези души и очакваха момента, когато ще отблъснат сатанинското множество. Но работата на добрите ангели не е да контролират човешките умове против волята и желанието на личността. Ако такива хора се поддадат на неприятеля и не направят усилия да му се съпротивят, Божиите ангели могат да направят твърде малко - не повече от това, да задържат сатанинското множество, за да не бъдат тези души погубени, докато им се даде понататъшна светлина за опасността, в която се намират, и да бъдат подтикнати да се събудят и погледнат към Небето за помощ. Исус няма да заповяда на святите Си ангели да избавят онези, които не правят никакви усилия да си помогнат сами.

Когато види, че има опасност да загуби някоя душа, Сатана напъга силите си до крайност, за да я задържи. И когато тя разбере опасността и с тревога и усърдие потърси Исус за помощ, Сатана се страхува да не би да загуби един пленник. Тогава извиква подкрепление от своите ангели с цел да завладее тази бедна душа, образува около нея стена от мрак, за да не може небесната светлина да я огрее. Но ако намиращата се в опасност душа постоянства и в своята безпомощност и слабост прибегне до заслугите на Христовата кръв, Исус се вслушва в сериозната, произнесена с вяра молитва и праща подкрепление от превъзхождащи по сила ангели да я избавят.

Сатана не понася, когато се призовава неговият мощен съперник, защото се страхува и трепери от Христовата сила и величие. При звука на горещата молитва цялото сатанинско множество се разтреперва... А когато всесилните ангели, облечени в небесно всеоръжие, дойдат на помощ на

отпадналата, преследвана душа, Сатана и неговите множества отстъпват, защото знаят, че битката е загубена за тях (Ривю енд Хералд, 13 май 1862 г.).

ХАРАКТЕРЪТ НА БОРБАТА

Волята на човека е агресивна и постоянно се стреми да подчини всичко ... мисли, намерения и цели. Ако е на страната на Бога и правото, плодовете на духа ще се явят в живота; а Бог е определил “слава, почест и мир на всеки човек, който върши добро”.

Когато се позволи на Сатана да оформи волята, той я подчинява на своите цели. Внушава теории на неверие и подбужда човешкото сърце да воюва против Божието слово. С настоятелни, упорити усилия той се стреми да вдъхне на хората своята буйна омраза и антагонизъм към Бога, да ги накара да се противопоставят на нарежданията и изискванията на Небето и да се съпротивяват на действията на Святия Дух. Нарежда под знамето си всички зли сили и ги повежда към бойното поле за битката на злото с доброто.

Призив за противопоставяне на силите на злото

Работата на Сатана е да детронира Бога от сърцето и да оформи човешкото естество по своя обезобразен образ. Той подтиква всички зли наклонности, подбужда несвяти страсти и амбиции. Заявява: “Цялата тази власт, тези почести и богатства, както и греховни удоволствия, ще дам на тебе.” Но условието му е: да се отстъпи от правдата, да се притъпи съвестта. Така способностите на човека деградират и биват подчинени на греха.

Бог призовава хората да се застанат срещу злите сили. Той казва: “...да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се покорявате на неговите страсти. Нито предоставяйте телесните си части като оръдия на неправдата; но представяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите и телесните си части на Бога като оръдия на правдата.”

Християнският живот е битка. Но “нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестията в небесните места”. В тази борба на правдата срещу неправдата ние можем да имаме успех само с Божествена помощ. Нашата ограничена воля трябва да бъде подчинена на волята на Безпределния; човешката воля трябва да се слее с Божествената. Тогава Святия Дух ще ни дойде на помощ; и целта на всяко завоевание ще бъде да възстанови изкупеното от Бога притежание, да възстанови Неговия образ в душата.

Помощта на Святия Дух

Господ Исус действа чрез Святия Дух, защото Той е Негов представител. Чрез Святия Дух Исус вдъхва духовен живот в душата, съживявайки нейните сили за добро и очистивайки я от неморалност, като я прави годна за своето царство. Исус иска да дари на хората големи благословения, да им разпредели богати дарби. Той е Чудният съветник, без предел в мъдрост и сила. И ако признаем силата на Неговия Дух и Му се покорим да бъдем оформени от Него, ще стоим свършени пред лицето Му. Само каква мисъл е това! В Христос “обитава телесно всичката пълнота на Божеството. И вие имате пълнота в Него...” Човешкото сърце никога няма да изпита щастие, докато не се покори на Божи Дух. Духът оформя подновената душа според модела Исус Христос. Чрез влиянието на Духа враждата срещу Бога се превръща във вяра и любов, а гордостта - в смирение. Душата схваща красотата на истината и Христос бива почетен чрез превъзходството и свършенството на характера. Когато тези промени настанат, ангелите избухват във възторжени песни и Бог, и Христос се радват на оформените по Божествено подобие души...

Цената на победата

Битката между доброто и злото не е по-малко жестока днес, отколкото в дните на Спасителя. Пътят към Небето не е по-гладък днес, отколкото тогава. Всички наши грехове трябва да бъдат премахнати. Всяко отдаване на нещо любимо, което пречи на нашия духовен напредък, трябва да бъде отстранено. Ако дясното ни око и дясната ни ръка ни карат да грешим, трябва да бъдат пожертвани. Готови ли сме да се откажем от собствената си мъдрост и да приемем небесното царство, както би направило малкото дете? Готови ли сме да се разделим със себеоправданието? Готови ли сме да пожертваме хорското одобрение? Цената на вечния живот е от безпределна стойност. Желаем ли да приемем с готовност помощта на Святия Дух и да Му сътрудним, полагайки усилия и правейки жертви, пропорционални на стойността на преследваната цел? (Ривю енд Хералд, 10 февруари 1903 г.)

СПЕЦИАЛНОТО УСИЛИЕ НА САТАНА

Показано ми бе, че трябва да бдим и да се пазим отвсякъде и постоянно да отблъскваме внушенията и примките на Сатана. Той се е преобразил на ангел на светлината и измамва, и води, и заплънява хиляди. Предимствата, които извлича от познанието - плод на човешкия ум, са огромни. Тук, подобно на змия, се вмъква незабележимо, за да разваля Божието дело. Чудесата и делата на Христос той представя за човешки.

Ако Сатана обявеше открита, дръзка атака срещу християнството, това щеше да накара християните, уплашени и умъчнени, да избягат в нозете на Изкупителя. Тогава силният и мощен Избавител щеше да прогони дръзкия противник. Но преобразен на ангел на светлината, Сатана действа върху ума, за да отклонява от единствения безопасен и правилен път. Науките френология, психология и месмеризъм са каналите, чрез които Сатана е влизал в пряк контакт с това поколение и е действал с такава сила, която трябваше да характеризира неговото дело съвсем в края на благодатното време...

Колкото повече приближаваме края на човешката история, толкова по-охотно човешкият ум се повлиява от хитростите на Сатана. Той кара измамените смъртни същества да обясняват делата и чудесата на Христос с някакви всеобщи принципи. Сатана винаги е имал амбицията да фалшифицира делото на Христос и вместо това да установява собствената си сила и претенции. Общо взето той не прави това ясно и дръзко. Хитър е и знае, че най-сполучливият начин да постигне целта си е да дойде при бедния, паднал човек като светъл ангел.

В пустинята Сатана се появи пред Христос във вид на красив, млад човек, приличащ повече на монах, отколкото на паднал ангел. Дойде със стихове от Библията на уста. Каза: "Писано е." Нашият страдащ Спасител го посрещна също с Писанието и каза: "Писано е." Сатана се възползва от състоянието на слабост и страдание, в което се намираше Христос, Който бе приел човешко естество...

Доверието в себе си е фатално

Ако Сатана успее да затъмни и измами човешкия ум и да подведе смъртните същества да мислят, че в тях има някаква вродена сила, способна за велики и добри дела, тогава те престават да разчитат на Бога да извърши вместо тях онова, което смятат, че са в състояние сами да извършат. Те не признават никаква по-висша сила. Не отдават на Бога славата, която Той изисква и която се дължи на Неговото величие и превъзходство. Така Сатана е постигнал целта си. Ликува, че падналият човек дръзко въздига себе си, както самият той се бе възвишил в Небето и бе изхвърлен оттам. Знае, че ако човекът издига себе си, неговата гибел е също тъй сигурна, както и собствената му.

Унищожаване на доверието

Сатана пропадна в усилията си да изкуши Христос в пустинята. Спасителният план бе проведен. Скъпата цена за изкуплението на човечеството бе платена. И сега Сатана се старее да унищожи основата на християнската надежда. Насочва умовете на хората там, където те не могат да се възползват или да бъдат спасени от принесената велика жертва. Той подвежда падналия човек чрез "всичката измама на

неправдата” да вярва, че може да мине и без изкупление; че няма нужда да разчита на един разпнат и възкръснал Спасител; че със собствените си заслуги ще спечели Божието благоволение. След това убива доверието на човека в Библията, като знае добре, че сполучи ли тук и разбие ли единственото разобличаващо го средство, работата му е успешна.

Сатана измамва умовете на хората, карайки ги да вярват, че личността дявол не съществува. И онези, които вярват това, не полагат никакви усилия да се съпротивяват и воюват срещу нещо, което не съществува. Накрая бедните, заслепени смъртни същества възприемат максимата “каквото и да е, то е добро”. Те не признават никаква мярка, с която да измерват поведението си. Сатана подвежда много хора да вярват, че молитвата към Бога е нещо безполезно и е само форма. Той знае много добре колко необходимо е размишлението и молитвата, които държат будни Христовите последователи, за да могат да се противопоставят на сатанинските хитрости и измами. Сатана измисля различни хитрости, отклоняващи човешкия ум от тези важни неща, за да не свикне душата да се обляга за помощ на Всеомогъщия и да придобие от Него сила, с която да се съпротиви на атаките му...

Ако пренебрегваме молитвата, това ще послужи добре на неговите цели, защото тогава лъжливите му чудеса ще се приемат много по-лесно. Сатана постига целта, като поставя пред човека измамни изкушения, нещо, което не успя да постигне при изкушението на Христос. Понякога той се появява в образа на красиво младо същество или като красива форма. Лекува болни и измамените смъртни човечеци му се покланят като на благодетел на човечеството...

Контрол над ума

Беше ми показано, че Сатана не може да контролира човешките умове, ако те не се поддадат. Всички, които днес се отклоняват от правото, се подлагат на много сериозна опасност. Те се отделят от Бога и от блящата грижа на Божиите ангели и Сатана е винаги готов да представя пред тях своите измами. И ако те схванат състоянието си на голяма опасност, опитат се да се съпротивят на силите на мрака и да се освободят от сатанинската примка, ще разберат, че това не е лека работа. Дръзнали са да стъпят на сатанинска територия и сега Лукавият претендира за тях като за своя собственост. Той няма да се поколебае с всички сили да призове на помощ цялото войнство на злото, за да откъсне едноединствено човешко същество от ръцете на Христос.

Тези, които изкушават дявола, ще положат отчаяни усилия да се освободят от неговата власт. Когато направят това, Божии ангели, които те са наскърбявали, ще им се притекат на помощ. Сатана и неговите ангели не искат да освободят плячката си. Те я оспорват, борят се със святите ангели и битката е много тежка. Но ако съгрешилите продължават да се молят и в дълбоко смирение да изповядват своите грешки, превъзхождащи по сила ангели ще надвият и ще ги освободят от властта на злите ангели.

Завесата вдигната

Когато завесата се вдигна и ми бе показана покварата на днешния век, сърцето ме заболя и почти припаднах. Видях жителите на земята да препълват чашата на своето нечестие. Божият гняв е запален и няма да стихне, докато грешниците не бъдат унищожени от земята..

Сатана е личният враг на Христос. Той е инициаторът и ръководителят на всеки вид бунт на небето и на земята. Яростта му постоянно нараства, а ние не съзнаваме колко голяма е неговата сила. Ако очите ни можеха да се отворят, за да видим какво правят падналите ангели със спокойните и смятащите се в безопасност, няма да се чувстваме толкова сигурни. Злите ангели са по следите ни във всеки момент. Очакваме нормално лошите хора да действат по внушенията на Сатана; но когато умовете ни не са защитени срещу невидимите му агенти, те ще спечелят предимство и ще вършат знамения и чудеса пред очите ни. Подготвени ли сме да им се съпротивим чрез Божието слово, единственото оръжие, което можем да използваме успешно.

Някои ще бъдат изкушени да приемат тези чудеса като идващи от Бога. Болни ще бъдат лекувани пред очите ни. Чудеса ще бъдат извършени пред нас. Подготвени ли сме за изпитанието, когато лъжливите чудеса на Сатана ще се правят в по-големи размери? Няма ли много души да бъдат впримчени и пленени? Различните форми на заблуда и отстъпването от ясните предписания и заповеди на Бога, както и отдаване внимание на разни басни, подготвят умовете за тези лъжливи чудеса. Сега всички трябва да се въоръжим за борбата, в която скоро ще участваме. Вярата в Божието слово,

изучаването му с молитва и практическото му приложение ще бъдат нашият щит срещу силата на Сатана и ще ни направят победители чрез кръвта на Христос (Ривю енд Хералд, 18 февруари 1862 г.).

ИЗКУШЕНИЕТО НЕ Е ИЗВИНЕНИЕ ЗА ГРЯХ

Няма подтик на естеството ни, нито умствена способност или сърдечна наклонност, които да не се нуждаят във всеки момент от контрола на Божия Дух. Няма благословение, което Бог дарява на хората, нито изпитание, което допуска да ги сполети, и Сатана да не ги използва за изкушение, мъчение и погубване на душите им, ако те му дадат и най-малкия повод. Затова, колкото и голяма да е духовната светлина на някого, колкото и много да се радва на Божественото благоволение и благословение, той трябва винаги смирено да ходи пред Господа, молейки го с вяра да направлява всяка негова мисъл и да контролира всяка негова подбуда.

Всички, изповядващи вяра в Бога, имат най-святото задължение да пазят духа си и да се владеят и при най-голямо предизвикателство. Бремето на Моисей бе много тежко; малко хора са били някога така натоварени като него; и все пак това не извини неговия грях. Бог е предвидял за народа Си много предохранителни мерки и ако вярващите разчитат на силата Му, те никога не ще станат играчка на обстоятелствата. И най-силното изкушение не може да извини греха. Колкото и да е голям натискът върху душата, престъплението е наше дело. Няма земна или пъклена сила, която да принуди който и да било да извърши зло. Сатана атакува нашите слаби места, но съвсем не е нужно да бъдем побеждавани. Колкото и свирепост или ненадейност да е нападението, Бог е предвидял за нас помощ и с Неговата сила можем да победим (Патриарси и пророци, стр.421).

СИЛА НА ДУХА

Победителите в края ще са преживели периоди на ужасна обърканост и изпитания в религиозния си живот; но не трябва да отхвърлят доверието си в Бога, защото всичко, което им се е случило, е част от тяхното обучение в училището на Христос и е жизнено необходимо, за да може всичката сгурия да бъде очистена. Божият служител трябва да понася с твърд дух атаките на неприятеля, неговите оскърбителни подигравки и да побеждава пречките, които ще поставя на пътя му.

Сатана ще се опита да обезсърчава последователите на Христос, ще ги подтиква да не се молят и да не изучават Писанията. Ще хвърля омразната си сянка по пътя им, за да скрива Исус от техния поглед, да засенчва очите им да не могат да видят Неговата любов и славата на небесното наследство. Удоволствие му прави да кара Божиите деца да вървят плахо, мъчително и треперещи от страх в съмнение. Стреми се да направи пътя им по възможност по-скръбен. Но ако по пътя вие гледате винаги нагоре, а не надолу към вашите трудности, няма да отслабнете и скоро ще видите как Исус протяга ръката Си към вас, за да ви помогне. А вие само ще трябва да Му подадете своята ръка с просто доверие и да Го оставите да ви води. Когато се научите да се доверявате, ще имате и надежда.

В силата на Господа

Исус е светлината на света и вие трябва да преобразите живота си според Неговия. В Христос ще намерите помощ, за да изградите силен, уравновесен, красив характер. Сатана не може да обезсили светлината, излъчваща се от такъв характер. Господ ни е приготвил работа, която всеки един от нас трябва да извърши. Той не е предвидял да ни поддържат човешки хвалби и одобрения; определил е всяка душа да стои твърдо в силата на Господа. Бог ни е дал най-добрия Си дар, Неговия единороден Син, за да ни издигне, облагороди и направи годни за дом в царството Му, като ни облече с Неговия съвършен характер. Исус дойде на нашия свят и живя така, както очаква да живеят и последователите Му. Ако си угаждаме и твърде много ни мързи да положим сериозни усилия, за да сътрудничим за чудното дело на Бога, ще понесем загуба в този и в бъдещия, безсмъртния живот.

Бог желае да работим не отчаяно, но със силна вяра и надежда. Когато изследваме Писанията и бъдем озарени да видим удивителното снизхождение на Отец, когато даде Исус на света, та всеки, който повярва в Него да не загине, но да има вечен живот, трябва да се изпълваме с неизразима радост и пълнота от слава. Всяко нещо, което можем да придобием чрез възпитание или образование, Бог желае да го употребим за напредъка на истината. От живота и характера трябва да се излъчва истинско и жизнено благочестие, та христовият кръст да бъде издигнат пред света и в светлината на кръста да се разкрие високата стойност на всяка душа. Умовете ни трябва да бъдат отворени за разбиране на Писанията и като се храним с небесния хляб, да можем да печелим духовни сили (Ривю енд Хералд, 8 април 1890 г.).

ДУШЕВНИЯТ ХРАМ

Вярното послушание на Божиите изисквания изненадващо ще повлияе за издигане, развитие и засилване на всички способности на човека. Посветилите се на Божия служба още от младини са хора със здрав и пронизателен ум. И защо да не е така? Близкото общуване с най-великия Учител на света засилва способността за разбиране, просветлява ума и очиства сърцето - издига, пречиства и облагородява цялостно човека. "Изясняването на Твоето слово просвещава, вразумява простите."

Божият идеал

Между младите вярващи в Бога има една голяма група, които сякаш се противопоставят на Божието изявление. Не напредват нито в познание, нито в духовност. Силите им са по-скоро закърнели, отколкото развити. Но думите на псалмиста са действителни за истинския християнин. Наистина не голите думи на Божието слово дават светлина и разбиране; приетото и запечатано в сърцето от Святия Дух слово извършва това. Когато някой е стински обърнат към Бога, той става Божи син и участник в Божественото естество. Не само сърцето му се подновява, но и умът се засилва и съживява от нова сила. Много хора, преди да повярват в Бога, са притежавали обикновени, дори по-малки от средните способности. Но след това сякаш са били изцяло преобразени. Започнали са със забележителна сила да схващат истините на Божието слово и да ги представят пред другите. Хора с много висок интелект са смятали за своя привилегия да разговарят с тях. Слънцето на правдата, просветлявайки с лъчите си умовете им, е разпалвало всяка тяхна сила към по-енергично действие.

Бог ще действа решително, ако младежите желаят чрез помощта на Святия Дух да приемат Неговото Слово в сърцето си и да го приложат в живота си. Той постоянно се стреми да ги привлича към Себе Си като Източник на всяка мъдрост, Извор на благочестие, чистота и истина. Умът, който се занимава с такива възвишени теми, се облагородява.

Осквернени храмове

Онези, които изповядват, че служат на Бога, а не напредват в познание и благочестие, са християни само по име. Тяхната душа-храм, е изпълнена с омърсени кости. Леко четиво, лекомислени разговори и светски удоволствия изпълват ума така, че не остава място за Божието слово. Световност, лекомислие и гордост заемат мястото, което Христос трябва да заема в душата...

Деградиране чрез отдаване на чувствата

Хората, за които задоволяването на апетита и страстите е най-голямото благо, никога не могат да бъдат добри или истински велики. Колкото и високо да стоят според мнението на света, според Божията оценка те са низки, долни и покварени. Небето е наредило така, че белегът на тяхната поквара да бъде изписан на самото им лице. Мислите им са земни, насочени към този свят. Думите им разкриват равнището на техния ум, сърцата им са изпълнени с порочност и Божият образ е почти заличен в тях.

Гласът на разума е задушен и разсъдъкът - изопачен. О, как се унищожава човешкото естество от задоволяването на страстите! Когато волята се предаде на Сатана, до какви ли не само дълбини на порочност и глупост слиза човек! Напразно истината апелира към ума; защото сърцето се противопоставя на нейните чисти принципи (Знамения на времето, 1 декември 1881 г.).

Помощ в изкушението

Чрез вяра и молитва всички могат да отговорят на изискванията на евангелието. Никой човек не може да бъде заставен да съгреши. Най-напред трябва да се спечели неговото съгласие; душата трябва да пожелае греховния акт, преди страстта да надделее над разума или нечестието да триумфира над съвестта. Колкото и силно да е изкушението, то никога не извинява греха. “Очите на Господа са върху праведните и Ушите Му към техния вик.” “Викни към Господа, изкушавана душо. Хвърли се безпомощна, недостойна върху Исус и се хвани за Неговото обещание. Господ ще чуе. Той знае колко силни са наклонностите на естественото сърце и при изкушение ще помогне по всяко време.

Паднал ли си в грях? Тогава без отлагане потърси Бога за милост и прошка... Милостта е все още на разположение за грешника. Господ ни вика при всяко наше отклонение: “Върнете се, чада отстъпници, и Аз ще ви изцеля от отстъпничествата ви” (Свидетелства, т. V, стр. 177).

НЕ СТЕ СВОИ СИ

Понякога чуваме следните въпроси: “Никога ли не трябва да постъпвам така, както ми харесва?” “Никога ли не ще имам мой собствен път?” “Винаги ли трябва да бъда ограничаван?” “Ще мога ли някога да постъпвам в съгласие със собствените си желания?”

Колкото по-малко следват естествените си наклонности, толкова по-добре ще бъде за вас и за другите. Естествените наклонности са били извратени, естествените сили - неправилно прилагани. Сатана е довел човека в конфликт с Бога. Постоянно работи, за да унищожи Божия образ в него. Затова трябва да ограничаваме собствените си думи и действия.

Резултати от пълното посвещение

Когато Божията благодат завладее сърцето, тогава става ясно, че наследените и придобитите наклонности към злото трябва да бъдат разпънати. Нов живот, живот под нов контрол трябва да започне в душата. Всичко, що се прави, да се прави за Божия слава. Това дело включва както външния, така и вътрешния човек. Цялото същество - тяло, душа и дух - трябва да бъде подчинено на Бога, за да бъде използвано от Него като инструмент на правдата.

Естественият човек не е подчинен на Божия закон; нито пък може от само себе си да се подчини, но чрез вяра обновеният човек ден след ден живее Христовия живот. Ден след ден той показва разбирането си, че е Божия собственост.

Тялото и душата принадлежат на Бога. Той даде Сина Си за изкуплението на света и поради тази причина на нас ни е даден нов срок за живот - благодатно време, през което да развием характери на съвършена вяроност. Бог ни е изкупил от робството на греха и ни е дал възможност да водим подновен и преобразен живот на служба.

Всички наши сили принадлежат на Него

Божият печат е върху нас. Той ни е купил и желае да помним, че нашите физически, умствени и духовни сили Му принадлежат. Време и влияние, разум, чувства и съвест - всичко е на Бога и трябва да се използва в хармония с Неговата воля. Не по светско указание; защото светът е под ръководството на Божия неприятел.

Плътта, в която е храмът на душата, принадлежи на Бога. Всяка жилка, всеки мускул е Негов. В никакъв случай не трябва поради небрежност или злоупотреба да отслабваме и един-единствен орган от тялото. Нужно е да сътрудничим на Бога като пазим тялото си във възможно най-доброто здравословно състояние, за да бъде то храм, където Светият Дух да обитава, оформяйки според Божията воля всяка физическа и духовна сила.

Умът трябва да е изпълнен с чисти принципи. Истината да е издълбана върху плочите на душата. Паметта да е изпълнена със скъпоценните истини на Словото; тогава те ще блестят в живота ни като скъпоценни камъни.

Цената на една душа

Високата стойност, която Христос отдава на делото на ръцете Си, любовта, която изпитва към Своите деца, се разкрива чрез Неговия дар - изкуплението на човека. Адам падна под владичеството на Сатана. Внесе греха в света, а чрез греха и смъртта. Бог даде единородния Си Син, за да спаси човека. Той направи това, за да остане справедлив и в същото време да оправдае всички, които приемат Христос. Човекът се продаде на Сатана, но Исус го купи обратно... Вие не принадлежите на себе си. Исус ви е откупил със собствената Си кръв. Не погребвайте талантите си в земята. Използвайте ги за Него. В каквото и занимание да се ангажирате, въвеждайте в него и Исус. Ако откриете, че губите любовта си към Спасителя, откажете се от вашия ангажимент и кажете: “Ето ме, Спасителю, какво искаш да направя?” Той ще ви приеме милостиво и ще ви обича изобилно и на драго сърце. Ще ви прости щедро, защото е милостив и дълготърпелив и не желае никой да загине...

Ние и всичко каквото притежаваме принадлежим на Бога. Не бива да смятаме, че правим жертва, когато Му отдаваме сърдечната си любов. Сърцето трябва да Му бъде отдадено като доброволен принос (Младежки наставник, 8 ноември 1900 г.).

Нужно е решение

Не е безопасно да спираме размишленията си върху предимствата, които бихме пожънали, ако се поддадем на сатанинските внушения. Грехът означава безчестие и бедствие за всяка отдала му се душа; но по естество той е замайващ и измамващ и ни прелъстява, представен в най-ласкателна форма. Ако дръзнем да стъпим на сатанинска почва, нямаме никакво уверение, че ще бъдем закриляни от Христовата сила. Доколкото е във властта ни, ние трябва да затваряме всеки достъп на изкушението до нас. (Мисли от планината на блаженствата, стр.171).

ИСТИНСКО ПОКАЯНИЕ

“Тогава ще поръся върху вас чиста вода и ще се очистите; от всичките ви нечистотии и от всичките ви идоли ще ви очистя. Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложа във вас. И като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце.”

Мнозина говорят на другите за нуждата от ново сърце, но сами не знаят какво означават тези думи. Особено младите много се спъват в този израз “ново сърце”. Не знаят какво означава това. Очакват в чувствата им да настъпи някаква особена промяна. Това те наричат обръщане към Бога. Хиляди са се заплитали в тази заблуда и са загивали, защото не са разбирали израза “трябва да се родиш отново”.

Не чувство, но променен живот

Сатана кара хората да мислят, че чувството им на възбуда означава покаяние. Но животът им не се променя. Постъпките им са същите, както и преди. Животът им не показва никакъв по-добър плод. Молят се често и продължително, постоянно се позовават на чувствата, които са имали в такова и такова

време. Но не водят нов живот. Те са измамани. Тяхната опитност не е нищо повече от чувство. Градят върху пясък и когато задухат противни ветрове, къщата им ще се срути.

Много бедни души се лутат в мрак, търсейки да изпитат някакви чувства, които другите казват, че са преживели. Отминават факта, че вярващият в Христос трябва да изработи спасението си със страх и трепет. Осъденият грешник трябва да направи нещо - да се покае и да покаже истинска вяра.

Когато говори за новото сърце, Исус има предвид ума, живота, цялото същество. Да имаш променено сърце, означава да оттеглиш чувствата си от света и да ги съсредоточиш върху Христос. Ново сърце означава да имаш нов ум, нови цели, нови подбуди. Кой е белегът на новото сърце? Промененият живот. Съществува ежедневно, ежечасно умираше на себелюбието и гордостта.

Практичната страна на истинската религия

Някои правят голяма грешка, като мислят, че възвишеното изповядване на вярата в Бога ще компенсира истинската служба. Но религия, която не се практикува, не е истинска религия. Същинското покаяние ни прави стриктно честни в нашите отношения с ближните, верни в нашата всекидневна работа. Всеки искрен последовател на Христос показва как библейската религия го прави способен да използва талантите си за служба на Учителя.

“Бъдете усърдни, а не лениви.” Тези думи се изпълняват в живота на всеки християнин. Дори работата ви да изглежда тежка и неблагоприятна, вие можете да я облагородите чрез начина, по който я вършите. Вършете я като за Господа, радостно и с вдъхнато от небето достойнство. Благородните принципи правят работата напълно приета в Божиите очи. Истинското служене свързва най-низшия и скромния от Божиите служители на земята с най-висшите Негови служители от небесните дворове...

Като синове и дъщери на Бога християните трябва да се стремят да стигнат до най-висшия идеал, поставен пред тях от евангелието. Не трябва да се задоволяват с нищо по-малко от съвършенство; защото Христос казва: “Бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец.”

Осветеният живот

Нека си поставим за цел да изучаваме Божието свято слово, като прилагаме святите му принципи в живота си. Нека ходим пред Бога кротко и смирено, като всеки ден поправяме грешките си. Нека не отдалечаваме душата си от Бога чрез себелюбие. Не подхранвайте чувство на надуто превъзходство, като се мислите по-добри от другите. “...който мисли, че стои, нека внимава да не падне.” Мир и радост ще царуват над вас, когато подчините волята си на волята на Христос. Тогава Неговата любов ще управлява сърцето и ще подчини на Спасителя и най-скритите подбуди. Прибързаният, лесновъзбудим нрав ще бъде успокоен и подчинен на маслото на Христовата благодат. Чувството, че греховете са простени, ще донесе мир, превъзхождащ всяко знание. Ще се породи сериозен стремеж да се побеждава всичко, противоречащо на християнското съвършенство. Разногласието ще изчезне. Този, който преди е намирал грешки у другите, ще установи, че в собствения му характер съществуват много по-големи грешки.

Слушащите истината се убеждават, че живеят в противоречие с Христос. Чувстват се осъдени и се покаяват за престъпленията си. Разчитайки на заслугите на Христос и упражнявайки истинска вяра в Него, получават прощение за греховете си. Като престанат да вършат зло и се учат да вършат добро, те израстват в благодат и в познание на Бога. Виждат, че трябва да жертват, за да се отделят от света. И като направят пресмятанията, всичко оценяват за загуба, само и само да спечелят Христос. Те са се записали в Христовата армия. Очаква ги битката и те пристъпват към нея храбро и с радост, борещи се срещу естествените си наклонности и себелюбиви желания, като подчиняват волята си на Христовата воля. Всеки ден търсят Господа, за да получат благодат, за да Му бъдат послушни, и получават сила и помощ. Това е истинско покаяние. Който е получил ново сърце, чувства своята зависимост и смирено, и с благодарност разчита на Христовата помощ. Изявява в живота си плода на правдата. Някога е обичал себе си. Светските удоволствия са били неговата наслада. Сега идолът му е детрониран и Бог е върховният господар. Греховете, които е обичал някога, сега ги мрази. Твърдо и решително върви по пътя на светостта (Младежки наставник, 26 септември 1901 г.).

Връзките на Сатана

Болките от изпълнение на задълженията към греха и болките от удоволствията от греха са възетата, с които Сатана впримчва хората. Онези, които предпочитат по-скоро да умрат, отколкото да извършат греховно дело, само те ще бъдат оценени за верни (Свидетелства, т.V, стр.53).

СЪВЕТ ДО ЕДНА РАЗГЛЕЗЕНА ДЪЩЕРЯ

Страшен е докладът за живота ти през изминалата година. Той е открит пред Величието на небето и пред безчислените по брой чисти и безгрешни ангели. Мислите и делата ти, безразсъдните ти и неосветени чувства може да са скрити от смъртни хора, но помни, че и най-незначителните дела от живота ти са открити пред погледа на Бога. Докладът за тебе в небето е опетнен. Греховете, които си извършила, са регистрирани там.

Бог те гледа неодобрително и въпреки това ти изглеждаш сякаш лишена от чувство; не съзнаваш гибелното и окаяното си състояние. От време на време чувстваш угризения, но твоят горд и независим дух се издига бързо над това и ти задушаваш гласа на съвестта.

Не си щастлива. И въпреки това си въобразяваш, че ако би могла да ходиш по собствения си път без ограничения, ще бъдеш щастлива. Бедно дете! Състоянието ти е подобно на това на Евино в рай. Тя си въобразяваше, че ще се издигне и възвиси само ако може да яде от плода на дървото, което Бог ѝ бе забранил дори да се докосва до него, за да не умре. Тя яде и загуби цялата слава на рай.

Контрол над въображението

Трябва да контролираш мислите си. Това няма да бъде лесна задача; не можеш да я разрешиш, без да положиш големи и понякога много тежки усилия. Но Бог изисква това от тебе; това е дълг на всяко отговорно човешко същество. Отговорна си пред Бога за своите мисли. Ако се отдаваш на празни въображения и позволяваш на ума си да се занимава с нечисти теми, ти си виновна пред Бога в същата степен, както и ако би осъществила мислите си. Липсата на случай ти пречи да ги превърнеш в дела.

Мечтаенето и изграждането на въздушни кули през деня или през нощта са лоши и изключително опасни навици. Веднъж създадени, почти е невъзможно да се скъса с тях и мислите да се насочат към чисти, святи и възвишени теми. Трябва да станеш верен страж на очите, ушите и всичките си сетива, ако искаш да контролираш ума си и да не допуснеш празни и покварени мисли да опетнят душата ти. Единствено силата на благодатта може да извърши тази тъй желана работа. Ти си слаба в това отношение.

Подчиняване на страстите и чувствата

Станала си своенравна, дръзка и безочлива. Божията благодат не намира място в сърцето ти. Само с Божията сила можеш да стигнеш там, където да получиш Божията благодат и да станеш инструмент на правдата. Бог изисква от тебе не само да контролираш мислите си, но също да контролираш страстите и чувствата си. Спасението ти зависи от уменията да управляваш себе си в тези неща. Страстите и чувствата са мощни сили. Ако се прилагат неправилно, ако действат от погрешни подбуди, могат да те погубят и да те оставят окаяна развалина без Бога и без надежда.

Ако искаш страстите и наклонностите ти да са подчинени на разума, съвестта и характера, мислите ти трябва да бъдат положителни и под постоянен контрол. Намираш се в опасност, защото си готова да пожертваш вечните си интереси на олтара на страстта. Страстта започва да направлява цялото ти същество. И то каква страст? Низка, долна, пагубна. Отдавайки се, ти ще вгорчиш живота на родителите си, ще причиниш тъга и срам на сестрите си, ще пожертваш собствения си характер, ще изгубиш небето и славния, безсмъртен живот. Готова ли си да направиш това? Апелирам към тебе да спреш там, където си. Не прави по-нататък и една-единствена крачка с твоя твърдоглав, своенравен

начин на действие; защото пред тебе са нещастieto и смъртта. Ако не овладееш страстите и чувствата си, със сигурност ще загубиш репутацията си пред околните, а и ще си причиниш доживотен позор.

Ти си непослушна на родителите, нахална, неблагодарна и несвята. Тези лоши черти са само плодът на едно покварено дърво. Ти нямаш свян. Обичаш момчетата и ти е приятно постоянно да говориш за тях. "...от онова, което препълва сърцето, говорят устата." Навиците ти са станали сила, владееща те напълно; а си се научила и да мамиш, за да осъществяваш намеренията си и да постигаш желанията си (Свидетелства, т. II, стр. 560-562).

УКРЕПВАНЕ НА ХАРАКТЕРА ЧРЕЗ БОРБА

Първите тридесет години от живота Си Христос прекара в малкото селце Назарет, чиито жители бяха пословични с нечестieto си. Затова Натанаил зададе въпроса: "От Назарет може ли да произлезе нещо добро?" Евангелистите ни казват много малко за ранните години от живота на Христос. С изключение на краткия доклад за отиването Му с родителите Си в Ерусалим разполагаме само със следното просто изявление: "А детенцето растеше и крепнеше и се изпълваше с мъдрост; и Божиата благодатта бе на Него."

Христос е нашият пример във всичко. Според Божието провидение ранният Му живот бе преминал в Назарет, където бе изложен на изкушения сред жители с характер, носещ белега на грях и нечестие, и трябваше постоянно да бди, за да остане чист и неопетнен. Христос не избра сам това място. Избра го Неговият небесен Баща, за да бъде характерът Му изпитван и изпробван по много начини. Още отначалото животът Му бе подложен на тежки изпитания, трудности и борби заради единствената цел - да развие изряден характер - съвършен пример за деца, младежи и възрастни.

Децата и младежите често са поставени в неблагоприятна за християнски живот обстановка и те с охота отстъпват пред изкушенията, извинявайки се за греховното си поведение с неблагоприятното обкръжение. Христос избра уединението и чрез един запълнен с работа живот, в който ръцете Му винаги бяха заети, не само че не поканваше изкушението, но и се държеше далеч от обществото на хора с покваряващо влияние. Той вървеше по най-неравния път, по който някога дете или младеж ще бъде призван да мине. Не Му бе определен живот на охолство и леност. Родителите Му бяха бедни и се прехранваха от ежедневния си труд; затова животът на Христос бе живот на недоимък, себеотрицание и лишения. Той споделяше с родителите Си живота им на упорит труд.

Чистотата не е зависима от обстоятелствата

Никой никога не ще бъде призван да развие съвършен християнски характер при неблагоприятни обстоятелства от тези на нашия Спасител. Фактът, че Христос живя тридесет години в Назарет и мнозина мислеха, че би било цяло чудо, ако от него излезе нещо добро, е укор за младежите, които смятат, че религиозният им характер трябва да зависи от обстоятелствата. Ако обкръжаващата среда на младите е неприятна и наистина лоша, мнозина изтъкват това като извинение за несъвършения си християнски характер. Примерът на Христос отхвърля идеята, че за да водят безукорен живот, последователите Му са зависими от място, благополучие или богатство. Той ги учи, че вярността им може да направи за почит всяко място или положение, където Божието провидение ги е призовало, колкото и скромно да е то. Животът на Исус бе определен да покаже, че чистотата, стабилността и твърдото устояване на принципа не са зависими от живот без пречки, без бедност, без трудности и без съпротива. Изпитанията и лишенията, от които толкова много младежи се оплакват днес, бяха понесени от Христос безропотно. И точно тази дисциплина е преживяването, от което младежите се нуждаят, което ще придаде твърдост на характерите им и ще ги направи подобни на Христос - силни духом да се съпротивяват на изкушението. Ако не допуснат да бъдат повлияни от другари, които искат да ги отделият от истината и да покварят морала им, те няма да бъдат победени от примките на Сатана. Чрез ежедневна молитва към Бога ще получават мъдрост и благодат от Него да издържат борбата и тежките реалности на живота и да излязат победители. Верността и бистротата на ума могат да бъдат запазени единствено чрез бдение и молитва. Христовият живот беше пример за постоянно изобилваща енергия, на която не бе позволено да отслабне от упреци, присмех, лишения или трудности.

Така трябва да бъде и с днешните младежи. Ако изпитанията около тях се увеличат, да знаят, че Бог подлага на изпит и изпробва вярността им. И до каквато степен запазят чистотата на характера си при тези обезсърчителни обстоятелства, до такава степен ще се увеличи и тяхната твърдост, стабилност и сила за издържане, и те ще станат силни по дух (Младежки инструктор, март 1872 г.).

По-скоро смърт, отколкото безчестие

По-скоро изберете бедност, укори, отделяне от приятели или каквото и да било страдание, отколкото да оскверните душата си с грях. По-скоро смърт, отколкото безчестие, престъпление или престъпване на Божия закон - това трябва да бъде мотото на всеки християнин (Свидетелства, т.V, стр.147).

ПРОТИВОПОСТАВЯНЕ НА ИЗКУШЕНИЯТА

Желаещите да участват в Божественото естество няма да се поддават на изкушението. Неприятелят действа с цялата си мощ, за да победи онези, които се стремят да живеят християнски живот. Той идва при тях с изкушения и с надеждата, че те ще им се подадат. Така се надява да ги обезсърчи. Но стъпилите здраво на Скалата на вековете няма да се поддадат на лукавите му хитрости. Те ще помнят, че Бог е техният Баща, а Христос - техният Помощник. Спасителят дойде в нашия свят да донесе на всяка изпитвана, изкушавана душа сила да побеждава така, както Той победи. Познавам силата на изкушението; познавам опасностите пътя; но зная също така, че за онези, които се борят срещу изкушението, е осигурена достатъчно сила по всяко време.

Ненужните изкушения трябва да бъдат избягвани

“Бог е верен, който няма да ви остави да бъдете изпитвани повече, отколкото е силата ви, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.” Но ние също имаме дял. Не трябва без нужда да се поставяме на пътя на изкушението. Бог казва: “Излезте изсред тях и се отделете... и не се допирайте до нечисто, и ще ви приема, и ще ви бъде Отец, и вие ще ми бъдете синове и дъщери.” Ако, общувайки със светски хора за удоволствие, се съобразяваме с техните обичаи и свързваме нашите интереси с техните, ние стъпваме в пътя на изкушението и греха. Как можем да очакваме Бог да ни пази от падане?

Стойте далеч от покваряващите влияния на света. Не отивайте доброволно на места, където силите на неприятеля са здраво укрепени.

Не отивайте там, където ще бъдете изкушени и отклонени. Но ако имате вест за невярващите и живеете така тясно свързани с Бога, че можете да им кажете навременни думи, извършете дело, което ще им помогне и ще прослави Бога. “Не се моля - каза Христос - да ги вземеш от света, но да ги пазиш от Лукавия.” (Ривю енд Хералд, 14 април 1904 г.)

Дългът стои над наклонността

Когато младите правят всичко по силите си, за да скъсат с контрола на Сатана над тях, той ще удвои изкушенията си. Възползвайки се от тяхното невежество и неопитност, Лукавият се опитва да заличи границата между право и неправо. Преобразява се на ангел на светлината и омайва чрез обещания за удоволствия в забранен път. Ако младежите са си създали навика да следват по-скоро наклонността, отколкото дълга, ще им бъде твърде трудно да се съпротивят на изкушението. Те не виждат опасността, която се крие дори зад едно-единствено от забранените удоволствия. Внушенията на Сатана ще събудят всеки дремещ елемент на поквара в сърцето (Знамения на времето, 19 януари 1882 г.).

ИЗМАМЛИВОСТТА НА ГРЕХА

Няма нищо по-коварно от измамността на греха. Той е богът на този свят, който лъже, заслепява и води до гибел. Сатана никога не пристъпва с всичките си изкушения едновременно. Той ги замаскира така, че да приличат на добри неща. Със забавленията и глупостите смесва малко добро и подвежда душите да се оправдават, с голямото добро, което може да се извлече, ако се участва в тях. Но това е външната, измамна страна, маскираното, пъклено изкуство на Сатана. Омаяните души правят първата стъпка, след това са готови и за следващата. Толкова по-приятно е да следват наклонностите на собствените си сърца, отколкото да застанат твърдо в отбрана и да се съпротивят на първото внушение на злия враг - така да му пресекат пътя.

О, как бди Сатана въдицата му да бъде захапана с готовност и да види душите тръгнали по пригответия от него път! Не им иска да изоставят молитвата и формалното изпълнение на религиозните задължения; защото така ги използва да му служат много повече. Обединявайки своята софистика и измамни примки с тяхната религиозна опитност и изповедания, той удивително постига своите цели.

Себеизпитване

Необходимо е основно да се себеизпитам и цялостно да се изследвам в светлината на Божието слово за това - здрав ли съм или съм прогнил в сърцето? Обновен ли съм чрез вярата в Христос или все още съм плътски по сърце, облякъл външно само една нова дреха? Застанете пред Божию трибунал и се вижте, все едно се намирате в светлината на Бога, дали имате какъвто и да било скрит грях, нечестие или идол, които не сте пожелвали. Молете се, да, молете се, както никога не сте правили преди, за да не бъдете прелъстени от сатанинските коварства; за да не можете да се отдавате на суетен, безгрижен и невнимателен дух, а в същото време да изпълнявате религиозните си задължения за успокоение на съвестта си...

Един от греховете, представляващ и едно от знаменията за последните дни, е, че изповядващите се за християни обичат удоволствията повече от Бога. Отнесете се честно с душите си. Изследвайте ги внимателно. Колко са онези, които, след като вярно са изследвали себе си, могат да погледнат към небето и да кажат: "Не съм от описаните тук. Не обичам удоволствията повече от Бога." Колцина могат да кажат: "Аз съм мъртъв за света, животът, който водя сега е чрез вяра в Божию Син. Животът ми е скрит с Христос в Бога и когато се яви Този, Който е моят живот, тогава и аз ще се явя заедно с Него в слава."

Любовта и благодатта Божи! О, скъпоценна благодат! По-скъпа от чисто злато. Тя издига и облагородява духа повече от всеки друг принцип. Поражда в сърцето любов към небето. Макар хората около нас да се занимават със светски суети, удоволствия и глупости, нашата мисъл и разговори ще бъдат за небето, откъдето очакваме Спасителя; душата търси Бога за прошка и мир, за правда и истинска святост. Разговарянето с Бога и размишлението за небесните неща преобразяват душата по подобие на Христос (Ривю енд Хералд, 11 май 1886 г.).

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ СРЕЩУ СКЕПТИЦИЗЪМ

Изпитвам голяма мъка за нашите млади. Предупреждавам ви, защото познавам опасността, не се оставяйте на Сатана да ви впримчи чрез малките научни познания, които може би сте придобили. По-добре е да имате чисто и смирено сърце, отколкото цялото знание, което може би ще придобиете без страх от Господа.

Днешните младежи лесно ще срещат скептици и безбожници където и да се обърнат. Колко нужно е да бъдат въоръжени със страх и кротост, за да могат да дават разумен отговор за своята надежда. Томас Пейн е вече в гроба, но неговите трудове живеят за проклятие на света. Съмняващите се в Божието слово ще поставят тези безбожни съчинения в ръцете на млади и неопитни хора, което ще

изпълва сърцата им с отровната атмосфера на съмнението. Духът на Сатана действа чрез нечисти хора, за да погубва души.

Опасност от дружба със скептици

Живеем в ера на разпуснатост. Стари и млади дръзко грешат. Ако нашите младежи не се пазят свято, ако не са укрепени с твърди принципи, ако не се проявява по-голяма грижа при избирането на техните другари и на литературата, която храни ума им, те ще бъдат изложени на влиянието на обществото, чиито нрави са тъй покварени, както бе покварен моралът на содомските жители. Външността на светските хора може да е много привлекателна, но ако те постоянно подхвърлят мисли срещу Библията, са опасни другари, защото се стремят да подкопаят основите на нашата вяра, да покварят съзнанието за правилността на старата евангелска религия.

Младежите често се свързват със скептици без знанието на родителите си, докато ужасното дело на злото извърши своята работа и младежите са вече разрушени. Те трябва да бъдат грижливо поучавани да не се заблуждават относно истинския характер на тези личности; да не създават приятелство с тях, нито да слушат саркастичните им и хитри думи. Ако нашите млади хора нямат моралния кураж да скъсат връзката си с такива личности, щом разкрият тяхното неверие, ще бъдат впримчени и ще започнат да мислят и говорят като тях, гледайки леко на религията и на библейската вяра.

Самоувереност и заслепеност

Ако очите на измамените младежи можеха да бъдат отворени, те биха видели циничната радост на Сатана от успеха му в погубването на души. По всякакъв възможен начин той се стреми да нагажда изкушенията си към различните наклонности и обстоятелства, само и само да впримчи набелязаните. Ще опита всяко хитро средство и ако не потърсят Бога, изкушенията ще бъдат заслепени за неговите измами, ще станат самоуверени, доволни от себе си и невежи за своето състояние и за опасността, в която се намират. Скоро ще стигнат дотам, че ще презрат вярата, предадена веднъж на светиите.

Говоря на младите, защото зная нещата, защото Господ ми е разкрил опасностите, съпровождащи техния път. Самоувереността и себеупованието ще ги заведат право в примката на неприятеля. Младежите не търсят съвет от Бога, нито правят Бога свое прибежище и сила. Те навлизат в обществото с пълната увереност, че са способни да избират правото и да разбират Божествените тайни, защото притежавали сила на разума, като че ли могат сами да открият истината.

Ние се страхуваме повече за самоуверените и уповащите се на себе си, отколкото за които и да било други, защото те непременно ще бъдат хванати в мрежата на големия противник на Бога и човека. Някой приятел, избран като интимен, но опетнен с покварата на съмнението, ще внесе своя квас на неверие в умовете на такива хора. Чрез ласкателства за притежаваните таланти и интелектуално превъзходство, чрез внушаване на амбиции за високи постове вниманието им ще бъде спечелено и те ще бъдат морално отровени. Хората с високо мнение за своите възгледи и разсъждения ще презрат кръвта на изкупителната Жертва и ще оскърбят Духа на благодатта.

Деца на пазители на съботата, които са имали голяма светлина и са били обект на най-нежни грижи, може да оставят позорно наследство и да посеят вятър, за да пожънат вихрушка. При съда имената на съгрешилите срещу голямата светлина ще бъдат записани заедно с имената на осъдените да бъдат отделени от присъствието на Господа и от славата на Неговата сила. Те ще бъдат загубени, загубени и причислени към осмиващите Христовата благодат.

По-скоро бих предпочела да видя децата си положени мъртви в гроба, отколкото да ги видя в пътя, водещ към смърт. Фактът, че съм отгледала деца да се борят срещу небесния Бог, да попълват редиците на отстъпниците в последните дни, да маршируват под черното знаме на Сатана, това е наистина ужасяваща мисъл за мене.

Нужен е кураж

Нашите младежи ще срещат изкушения отвсякъде и трябва да бъдат възпитани така, че да зависят от по-висша сила, от по-висше учение от онова, което биха могли да дадат смъртни човеци. Навсякъде

има хора, които презират нашия Господ, които са свикнали да хулят и укоряват християнството. Те го наричат детска играчка, измислена да мами доверието на невежите.

Лишените от морална сила хора не могат да защитят истината; те нямат куража да кажат: “Ако този разговор не престане, аз не мога да остана между вас. Исус, Изкупителят на света, е мой Спасител. В Него е съсредоточена надеждата ми за вечен живот.” Това е единственият начин, по който те могат да бъдат заставени да млъкнат. Ако започнете да спорите с тях, ще ви приведат аргументи, за да ви оборят, и тогава нищо от казаното от вас не ще може да ги докосне. Но ако живеете за Христос, ако сте твърди във вашата привързаност и вярност към небесния Бог, можете да направите за тях онова, което аргументите не ще успеят да направят, и чрез силата на благочестието да ги убедите в измамата на ученията им.

Няма по-печална гледка от тази - хора, изкупени с кръвта на Христос и надарени с таланти за прослава на Бога, да се обърнат и да започнат да осмиват вестите, изпратени им милостиво чрез евангелието, да отричат божествеността на Христос и да се уповават на своя разум и на аргументи без никакво основание. Когато бъдат изпитани чрез някое нещастие, когато се срещнат лице с лице със смъртта, всички тези подхранвани фалшиви измами ще се стопят като скреж на слънцето. Колко е страшно да стоиш край ковчега на човек, отхвърлил апелите на Божествената милост! Колко е страшно да се каже: “Ето един изгубен живот! Ето един, който можеше да стигне до най-висшия образец и да спечели безсмъртен живот, но той предаде живота си на Сатана, бе впримчен от празни човешки философии и стана играчка на злия. Християнската надежда е като котва за душата, твърда и сигурна, и навлиза зад завесата, където Христос, Предтечата, ходатайства за нас. Всеки човек лично трябва да се приготви за великите събития, които ни предстоят.

Бурята идва

Нужно е младежите по-сериозно да търсят Бога. Бурята идва и ние трябва да се приготвим за нейната ярост чрез покаяние пред Бога и чрез вяра в нашия Господ Исус Христос. Господ ще се вдигне да разтърси страшно земята. Навсякъде ще виждаме бедствия. Хиляди кораби, цели флоти ще потънат в морските дълбини и милиони човешки живота ще бъдат жертвани. Пожари ще избухнат неочаквано и никакви човешки усилия няма да могат да ги погасят. Земни палати ще бъдат помитани от яростта на пламъците. Железопътните катастрофи ще стават все по-често и по-често явление; смущения, катастрофи и смърт ще стават най-неочаквано по големите пътни артерии. Краят е наближил, благодатното време е към края си. О, нека потърсим Бога, докато още може да се намери, да извикаме към Него и да Го призовем, докато е още близо! Пророкът казва: “Търсете Господа, всички кротки на земята, които извършват съдбите Му; търсете правда, търсете кротост, негли бъдете покрити в деня на гнева Господен” (Знамения на времето, 21 април 1890 г.)

Всекидневна зависимост от Бога

Когато се събудите сутрин, чувствате ли безпомощността си и нуждата си от Божията сила? Изказвате ли смирено и сърдечно нуждите си на вашия небесен Баща? Ако е така, ангели отбелязват молитвите ви. Ако тези молитви не са изказани лицемерно, когато сте в опасност несъзнателно да сторите зло или да повлияете лошо на други, което би довело до извършване на нещо греховно, ангелът ви хранител ще застане на ваша страна и ще ви подтикне към по-добро действие, ще избере думите вместо вас и ще повлияе на постъпките ви.

Ако не чувствате никаква опасност и не се молите за помощ и сила срещу изкушенията, със сигурност ще се заблудите. Немарливостта ви към греха ще бъде отбелязана в небесната книга и в деня на изпитанието ще се окажете слаби (Свидетелства, т. III, стр. 363, 364).

ЕДНО СЛАБО МЯСТО

Можем да се ласкаем, че сме освободени от много неща, в които другите се провиняват. Но ако има много силни места в характера ни и само едно слабо място, пак душата има връзка с греха. Сърцето е разделено в службата си и казва: “Една част на мене, една част на Теб.” Божието чадло трябва да издири допуснатия и подхранван в сърцето грях и да позволи на Бога да го премахне от там. То трябва да победи този единствен грях, защото той не е дребно нещо в очите на Бога.

Някои казват: “Не завиждам, но когато ме предизвикат, казвам долни неща и след това винаги съжалявам, защото съм се поддал на лошия си нрав.” Друг пък казва: “Аз имам тази и тази слабост, но пък презирам низостта на личност, която познавам.” Господ не ни е дал списък със степенувани грехове и не можем да смятаме, че някои от тях имат малки последици и малка вреда, а други са много големи и вредата от тях - много голяма.

Веригата не е по-силна от най-малката си халка. Можем да казваме, че веригата е добра като цяло, но ако една от халките е слаба, на такава верига не може да се разчита. Делото на побеждаването трябва да бъде предмет за изучаване от всяка душа, която иска да влезе в Божието царство. Онази нетърпелива дума, която трепти на устните ви, нека да остане неизговорена. Мисълта, че характерите ви не са оценени правилно, нека да остане неизговорена; защото ще намали вашето влияние и сигурният резултат ще бъде: оценени твърде ниско в умовете на другите. Трябва да победите мисълта, че сте мъченици и да се възползвате от обещанието на Христос, Който казва: “Доволно ти е Моята благодат” (Ривю енд Хералд, 1 август 1893 г.).

Контролиране на мисълта

Трябва да стоите далеч от омагьосаната почва на Сатана и да не позволявате на умовете си да се отклоняват от верността към Бога. Чрез Христос можете и трябва да бъдете щастливи. И трябва да постигнете навика да се контролирате. Даже и мислите ви трябва да бъдат подчинени на Божията воля, а чувствата ви - под контрола на разума и религията. Да не се позволява на въображението да блуждае и следва собствените си пътища, без да се прави усилие да бъде обуздано или дисциплинирано. Ако мислите са погрешни, и чувствата ще бъдат лоши; а мислите и чувствата заедно съставляват морала. Ако мислите, че като християни от вас не се изисква да обуздавате мислите и чувствата си, попадате под влиянието на зли ангели и поканвате тяхното присъствие и контрол над вас. Ако се поддавате на впечатления и допските подозрителни мисли, съмнение и роптание, вие ще бъдете сред най-нешастните хора и животът ви ще се окаже крах (Свидетелства, т. V, стр.310).

ЧАСТ III

ПОСТИГАНЕ НА ПОБЕДИ

Нищо не изглежда по-безпомощно и в същото време по-непобедимо от душата, която чувства своето нищожество и разчита единствено на заслугите на Спасителя. За такава душа Бог по-скоро би изпратил на помощ всеки небесен ангел, отколкото да позволи да бъде победена (Свидетелства, т. VII, стр.17).

НАПРЕД И НАГОРЕ

Бих желала да можем да опиша красотата на християнския живот. Още от самото начало - утрото на християнския живот, управляван от природните и Божиите закони, християнинът върви твърдо напред и нагоре, всеки ден, приближавайки се все повече и повече до своя небесен дом, където го очаква корона на живот и ново име, “което никой не знае, освен този, който го получава”. Той постоянно расте в щастие, святост, полезност. Всяка година напредва повече от предходната.

Бог е дал на младежите стълба за изкачване, стълба, която стига от земята до небето. Над тази стълба е Бог и върху всяко стъпало от нея падат светлите лъчи на Неговата слава. Той наблюдава, изкачващите се и когато нечия ръка се отпусне и стъпките се разклатят, е готов да изпрати помощ. Да, кажете с изпълнени с кураж думи, че всеки, който постоенства в изкачването на стълбата, ще влезе в небесния град.

Сатана представя пред младежите много изкушения. Той играе играта на живота за техните души и няма неизпитано средство в прелъстяването и погубването им. Но Бог не ги оставя да се борят срещу изкушителя сами без помощ. Те имат на разположение всемогъщ Помощник.

Този, Който в този свят и в човешко естество посрещна и победи Сатана, като устоя на всяко изкушение, което би могло да се изпречи пред младите хора днес, е много по-силен от техния враг. Този Спасител е по-големият им брат. Изпитва към тях дълбок и нежен интерес. Постоянно бди над тях и се радва, когато те се опитват да Му угодят. Когато се молят, Той смесва с техните молитви тамяна на своята праведност и представя молитвата пред Бога като благоуханни жертви. С Неговата сила младежите могат да издържат всяка трудност като добри войници на кръста. Подкрепяни от Неговата мощ, те са в състояние да стигнат до висшите идеали пред тях. Дадената на Голгота жертва е гаранция за тяхната победа.

Бог не е неразумен

Църквата на Бога се състои от големи и малки съдове. Господ не изисква нищо неразумно. Той не очаква по-малките съдове да побират съдържанието на по-големите. Очаква отплата според онова, което човек има, а не според онова, което няма. Правете най-доброто, на което сте способни, и Бог ще приема вашите усилия. Залозите се с най-близките до вас задължения, вършете ги вярно работата ви ще бъде напълно приета от Господа. В желанието си да извършите нещо велико не бива да отминавате очакващите ви по-дребни задачи.

Внимавайте да не занемарите тайната молитва и изучаването на Божието слово. Това са вашите оръжия срещу онзи, който се стреми да попречи на напредъка ви към небето. Първото пренебрегване на молитвата и на изучаването на Библията прави по-лесно второто. Първото съпротивяване на умоляванията на Духа подготвя пътя за второто. Сърцето се закоравява и съвестта прегаря.

От друга страна, всяко противопоставяне на изкушението прави съпротивата по-лесна. Всяко себеотрицание прави следващото себеотрицание по-лесно. Всяка спечелена победа подготвя пътя за нова победа. Всяка съпротива на изкушението, всяко себеотричане, всяка победа над греха е семе, посято за вечен живот. Всяка несебелюбива постъпка дава нова духовна сила. Всеки, който се опитва да бъде като Христос, ще става все по-благороден и по-верен.

Развивайте доверие

Господ ще признае всяко ваше усилие в стремежа да стигнете до определеното от Него за вас. Когато не сполучите, когато пропаднете в някой грях, не мислете, че не можете да се молите, че не сте достойни да дойдете при Господа. “Дечица, мои, това ви пиша, за да не съгрешите. Но ако съгрешите някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христоса праведния.” Той с протегнати ръце чака да посрещне блудния син. Идете при него и Му кажете вашите грешки и неуспехи. Помолете Го да ви даде сили за нови старания. Никога няма да ви разочарова, нито ще злоупотреби с доверието ви.

Изпитания ще имате. Така Господ изглажда грапавините в характера ви. Не роптайте, защото правите изпитанието още по-тежко. Почетете Бога, като се подчините с радост. Търпеливо понесете натиска. Дори да е извършена неправда спрямо вас, запазете Божията любов в сърцето си. “Пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене. Отклонявай, се от злото и върши доброто, търси мира и стреми се към него. Очите на Господа са върху праведните и ушите Му са към техния вик.”

Пазете се от отчаяни стъпки; само ако почакате до утрото, и най-мрачният ден ще е отминал. “В безмълвие и в увереност ще бъде силата ви.” Христос знае силата на изкушенията над вас, познава съпротивителната ви сила. Ръката Му е винаги протегната със съжаление и нежност към всяко страдащо Негово дете. Той казва на изкушените и обезсърчените: “Дете Мое, аз за теб пострадах и умрях, не можеш ли да Ми се довериш?” “Силата ти ще бъде според дните ти.”

“Предай на Господа пътя си и уповавай се не Него, и Той ще извърши очакването ти...” Той ще ти бъде като сянката на голяма скала в пуста земя. Той казва: “Дойдете при Мене... и Аз ще ви успокоя”, спокойствие, което светът никога не може да даде, нито пък да отнеме... Думите не могат да опишат мира и радостта на онези, които приемат и вярват Словото на Бога. Испитанията не могат да смутят такъв човек, обидите не го раздразнят. Личното “аз” е разпнато. Ден след ден задълженията му може да стават по тежки, съблазните му по-силни, испитанията по-свирепи; но той не се разколебава; защото получава сила, равна на нуждата си (Младежки наставник, 26 юни 1902 г.).

Цената на победата

Христос пожертва всичко за човека, за да му даде възможност да спечели небето. Сега е ред падналият човек да пожертва за Христос и да спечели безсмъртна слава. Онези, които имат известна представа за величието на спасението и за неговата цена, никога не ще роптаят, че трябва да сеят със сълзи, че испитанията и себеотрицанието са жребият на християнина в този живот (Знамения на времето, 4 март 1880 г.).

УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ХАРАКТЕРА

Христос не ни е уверил, че постигането на съвършен характер е лесно нещо. Благородният, всестранно развит характер не се онаследява. Не идва случайно. Той се спечелва чрез лични усилия посредством заслугите и благодатта на Христос. Бог дава талантите, умствените способности, но ние оформяме характера. Характерът се изгражда чрез тежки, усилен битки с личното “аз”. Трябва да се водят борба след борба срещу онаследените наклонности. Трябва да бъдем много строго критични към себе си и да не позволяваме на нито една неблагоприятна черта да остане некоригирана.

Никой да не казва: “Не мога да поправам дефектите на характера си.” С такова решение няма да успеете да постигнете вечния живот. Невъзможността лежи в собствената ви воля. Ако не желаете, няма да победите. Реалната трудност се състои в покварата на неосветеното сърце и в желанието за подчинение на Божия контрол.

Поставете целта си високо

Много хора, на които Бог е дал възможности да вършат отлична работа, постигат твърде малко, защото опитват малко. Хиляди прекарват живота си, като че ли нямат определена цел, за която да живеят, нито образец, към който се стремят. Такива хора ще получат награда, съответстваща на делата им.

Помнете, че никога няма да постигнете по-висока цел от тази, която сте си поставили. Ето защо целете се високо и стъпка по стъпка, дори с мъчителни усилия, със себеотрицание и жертви изкачете цялата височина на стълбата на развитието. Нека нищо не ви спъва. Около никое човешко същество съдбата не е изтъкала мрежите си така здраво, че да се наложи то да остане безпомощно и в несигурност. Противопоставящите се обстоятелства трябва да пораждат твърдото решение да бъдат победени. Преодоляването на една преграда дава сила и кураж за вървенето по-нататък. Напредвайте с решителност в правата посока и обстоятелствата ще се превърнат във ваши помощници, а не в препятствия.

Развивайте всяка добродетел на характера

Бъдете амбициозни да развивате всяка добродетел на характера за прослава на Господа. Във всяка фаза от изграждането на вашия характер угаждайте на Бога. Това можете да направите, защото и Енох можа, макар да живееше в един покварен век, но и в днешно време има еноховци.

Стойте твърдо като Даниил, верния държавник, когото изкушението не можеше да поквари. Не разочаровайте Този, Който ви обикна толкова, че даде собствения Си живот, за да заличи вашите грехове. Той казва: “Без Мене не можете да сторите нищо.” Помнете това. Ако сте направили грешки, сигурно вече сте победили, щом ги виждате и според вас са предупреждение. Така вие превръщате поражението в победа, като разочаровате неприятеля и почитате вашия Изкупител.

Оформеният по Божествено подобие характер е единственото съкровище, което можем да отнесем от този свят в бъдещия. Наставляваните от Христос в този свят ще вземат със себе си в небесните жилища всяко Божествено постижение в тях. А в небето усъвършенстването ще продължи. Колко важно е тогава характерът да се развива още в този живот.

Неговите заръки дават и сила

Небесните интелигентни същества ще действат заедно с хората, които с решителна вяра търсят онова съвършенство на характера, стигащо до съвършенство в действията. На тези хора Христос казва: “Аз съм от дясната ти страна, за да ти помагам.”

Когато се свърже с волята на Бога, волята на човека става всеилна. Всичко, извършвано по заповед на Бога, може да бъде постигнато чрез Неговата сила. Всичките Му заръчвания и заповеди съдържат и сила за изпълнението им (Притчи Христови, стр.331-333).

Нашата постоянна зависимост

Онези, които не съзнават постоянната си зависимост от Бога, ще бъдат победени от изкушението. В момента може да предполагаме, че краката ни са стъпили много здраво и никога няма да бъдем поклатени. Може уверено да казваме: “Зная в Кого съм повярвал, нищо не може да празколебае вярата ми в Бога и Неговото Слово.” Но Сатана постоянно мисли как да се възползва от нашите онаследени и придобити черти на характера и да заслепи очите ни, за да не виждаме личните си нужди и дефекти. Единствено ако осъзнаем собствената си слабост и гледаме твърдо на Исус, можем да вървим сигурно (Животът на Исус Христос, стр.382.).

БОРБАТА НА ВЯРАТА

Много от младежите нямат твърдо установения принцип да служат на Бога. Те потъват под всеки облак и нямат сила да издържат. Сякаш не растат в благодатта. Външно изглежда, че пазят Божиите заповеди, но всъщност не са подчинени на Божи закон, нито пък могат да бъдат. Плътските им сърца трябва да се променят. Трябва да видят красота в светостта. Тогава ще закопнеят за нея, както еленът жадува за студените води; тогава ще заобичат Бога и Неговия закон; тогава игото на Христос ще бъде леко и бремето Му нетежко.

Ако стъпките ви, мили младежи, се направляват от Господа, не очаквайте, че пътят ви винаги ще бъде външно мирен и благополучен. Пътят към вечния ден не е най-лесният и понякога ще изглежда доста мрачен и трънлив. Но имате уверението, че неотслабващите Божии мишци ви обгръщат, за да ви закрилят от зло. Бог иска сериозно да вярваме в Него и да се научите да Му се доверявате както в сенки, тъй и на слънчева светлина.

Жива вяра

В сърцето на Христовия последовател трябва да пребъдва жива вяра, защото без нея е невъзможно да се угоди на Бога. Вярата е ръката, която се хваща за Божествената помощ, тя е средството, което кара подновеното сърце да тупти ... в такт с Христовото сърце.

В усилията си да стигне своя дом орелът често бива изблъскван от бурята надолу към тесните планински дефилета. Черни намръщени облаци се носят между него и слънчевите висини, където е

гнездото му. За известно време той изглежда объркан и се стрелка ту насам, ту натам, удряйки с мощните си криле, като че иска да отблъсне гъстите облаци. В напразните си усилия да намери изход от своя затвор той събужда с дивия си кръсък планинските гълъби. Накрая се стрелка нагоре в мрака и надава пронизителен тържествуващ кръсък, а миг по-късно се озовава в спокойната слънчева светлина горе. Мракът и бурята са останали долу, а около него грее небесната светлина. Той стига до любимия си дом там горе на високата канара и е удовлетворен. Но точно през мрака трябваше да премине той, за да стигне до светлината. Струваше му усилия, но е възнаграден, постигнал е целта, към която се стремеше.

Това е единственият път, който можем да следваме като Христови ученици. Трябва да упражняваме онази жива вяра, която прониква през облаци - дебела стена, отделяща ни от небесната светлина. Предстои ни да изкачим височина на вяра, където всичко е мир и радост в Святия Дух.

Доживотна борба

Наблюдавали ли сте как ястреб преследва уплашен гълъб? Инстинктът е научил гълъба, че за да сграбчи плячката си, ястребът трябва да се издигне по-високо от жертвата. Затова гълъбът лети все по-високо и по-високо в синия купол на небето, постоянно преследван от ястреба, който се стреми да спечели надмощие над него. Но напразно. Гълъбът е в безопасност, докато не позволи нищо да спре неговия полет или да го завлече към земята; но нека само малко да се поколебае или да сниши полета си и бдителният враг незабавно ще връхлети върху жертвата си. Често пъти сме наблюдавали тази сцена с интерес и затаен дъх, като всичките ни симпатии са били на страната на малкия гълъб. Колко тъжно ни става, ако го видим паднал жертва на жестокия ястреб!

Предстои ни борба - доживотна борба със Сатана и неговите съблазнителни изкушения. Неприятелят ще използва всеки аргумент, всяка измама, за да впримчи душата; и за да спечелим короната на живота, трябва да полагаме сериозни, постоянни усилия. Не трябва да сваляме оръжието или да напускаме бойното поле, докато не сме извоювали победата, защото можем да победим и възтържествуваме с вяра в нашия Изкупител. Докато гледаме към автора на нашата вяра, Този, Който ще я и усъвършенства, ние сме в безопасност. Но чувствата ни трябва да са насочени към небесните, а не към замните неща. Чрез вяра трябва да се издигаме все по-високо и по-високо, докато стигнем до добродетелите на Христос. Чрез размишляване всеки ден върху Неговата красота ние ще растем все повече и повече в подобие на Неговия славен образ. Докато живеем така в близост с небето, Сатана напразно ще хвърля мрежите си пред нас (Младежки наставник, 12 май 1898 г.).

ПРИСВОЯВАНЕ НА ПОБЕДАТА

Слаба представа имаме за силата, която може да бъде наша ако бихме били свързани с източника на всяка сила. Падаме в грях отново и отново и си мислим, че така трябва да бъде. Хванали сме се за недостатъците си, като че ли са нещо, с което трябва да се гордеем. Христос ни казва, че лицата ни трябва да станат като кремък, ако искаме да побеждаваме. Той понесе греховете ни в собственото Си тяло, разпнато на дървото; и чрез силата, която ни е дал, можем да се съпротивяваме на света, плътта и дявола. Тогава нека не говорим за нашите слабости и недостатъци, но за Христос и Неговата сила. Когато говорим за силата на Сатана, той я упражнява още по-здраво над нас. Когато говорим за силата на Всемогъщия, неприятелят отстъпва. Приближим ли се до Бога, и Той се приближава до нас...

Много хора не успяват да използват привилегиите си. Правим няколко слаби усилия да постигнем правото, а след това се връщаме назад към стария си греховен живот. Ако влезем някога в Божието царство, ще бъдем със съвършени характери, които нямат никакво петно или бръчка, или нещо подобно. Сатана работи все по-активно, колкото повече приближава края на времето. Той поставя примките си около нас незабелязано, за да завладее умовете ни. По всякакъв възможен начин се опитва да затъмни Божията слава в душата. От нас зависи дали ще допуснем той да контролира сърцата и умовете ни или ще имаме място в новата земя, право на Авраамовото наследство.

Божията сила, съчетана с човешките усилия, е издействала славна победа за нас. Няма ли да оценим това? В лицето на Исус ни бяха дадени всички небесни богатства. Бог не желае дяволският заговорник да каже, че Исус е могъл да направи повече. Световите, които е сътворил, небесните ангели

могат да свидетелстват, че Той не можеше да стори повече. Бог има непознати за нас източници на сила и от тях Той ще ни снабди със сила във време на нужда. Но нашето усилие винаги трябва да бъде съчетано с Божественото. Интелектът ни, възможността ни да разбираме, всичките сили на естеството ни трябва да бъдат включени в действие... Ако искаме да откликнем на спешните нужди и се въоръжим като хора, които очакват своя Господ; ако желаем да работим, за да победим всеки дефект в характера си, Бог ще ни даде все повече увеличаващата се светлина и сила, и помощ (Младежки наставник, 4 януари 1900 г.).

Вяра и дълг

Вярата не е чувство. Вярата е осъществяване на неща, за които се надяваме, доказателство за неща, които не се виждат. Съществува форма на религия, която не е нищо повече от себелюбие. Тя намира удоволствие в светските наслаждения. Задоволява се със съзерцаване на Христовата религия, но не знае нищо за нейната спасителна сила. Изповядващите тази религия се отнасят леко към греха, защото не познават Исус. В това състояние те оценяват дълга много повърхностно. Но вярното изпълнение на дълга върви ръка за ръка с правилната оценка на Божия характер (Ривю енд Хералд, 28 февруари 1907 г.).

КАК ДА БЪДЕМ СИЛНИ

Христос е направил всички възможно, за да бъдем силни. Дал ни е Святия Си Дух, чиято служба е да ни напомня всички дадени ни от Христос обещания, за да имаме мир и прощение, което поражда сладко чувство. Ако гледаме към Спасителя и се уповаваме на Неговата сила, ще чувстваме сигурност; защото праведността на Христос ще стане наша праведност...

Ние го обезславяме, като говорим за нашата слабост. Вместо да се вглеждаме в себе си нека постоянно се вглеждаме в Исус, като от ден на ден все повече заприличваме на Него, все повече и повече говорим за Него, нека по-добре да се приготвим, за да се възползваме от Неговата любезност и предлагана помощ и от благословенията, които ни предлага.

Когато живеем в такава близост с Исус, ставаме по-силни чрез Неговата сила, а също така биваме използвани за помощ и благословение на околните. Ако само искахме да вършим желаното от Господа, сърцата ни биха станали като святи арфи и всяка струна би звучала за хвала и благодарност на Изкупителя, изпратен от Бога да отнеме греха на света.

Гледайте славата на Исус

Когато ви връхлетят изкушения, което със сигурност ще стане, когато ви заобиколят грижи и трудности, когато депресирани и обезкуражени сте почти готови да се поддадете на отчаянието, погледнете, о, погледнете там, където с окоето на вярата за последен път сте видели светлината, и тогава обкръжаващият ви мрак ще бъде разпръснат чрез блестящата светлина на Христовата слава. Когато грехът се бори да завладее душата ви и обременява съвестта, когато неверие помрачава ума, идете при Спасителя. Неговата благодат е достатъчна, за да покори греха. Той ще прости, правейки ни радостни в Бога...

Нека не говорим повече, че нямаме сила. Като забравяме нещата, които са зад нас, нека вървим напред по небесния път. Нека не пренебрегваме нито една възможност, която, ако бъде използвана, ще ни направи по-полезни за служба на Бога. Тогава светостта преминава като златна нишка през живота ни и ангелите, гледайки нашето осветение, ще повторят обещанието: "Ще направя човека да е по-скъп от чистото злато. Да! Хората да са по-скъпи от офирското злато." Цялото небе се радва, когато слаби, грешащи човешки същества се отдават на Исус, за да живеят Неговия живот (Ревю енд Хералд, 1 октомври 1908 г.).

Радост от покаяние

Условията за спасението на човека са създадени от Бога. Смирението и носенето на кръста са определените за каещия се грешник средства да намери утеха и мир. Мисълта, че Исус се подчини на смирение и жертва, каквито човекът никога няма да бъде призван да претърпи, трябва да смълчат всеки роптаещ глас. Най-сладката радост за човека идва от искреното му покаяние пред Бога, че е престъпил Неговия закон, и от вярата в Исус Христос като Изкупител и Ходатай на грешника (Знамения на времето, 4 май 1880 г.).

ПОБЕДОНОСЕН ЖИВОТ

Мирът настъпва според зависимостта ни от Божествената сила. Веднага щом душата реши да действа в съгласие с предоставената ѝ светлина, Святият Дух дава повече светлина и сила. Благодатта на Духа съдейства за решението на душата, но не замества личното упражняване на вяра. Успехът на християнския живот зависи от усвояването на дадената от Бога светлина. Не изобилието на светлина и доказателствата са нещата, които правят душата свободна в Христос; но възбуждането на силите и волята, и енергията на душата, предизвикващи искрения вик: “Вярвам, Господи, помогни на моето неверие.”

Аз се радвам на светлите перспективи за бъдещето, на това можете да се радвате и вие. Бъдете щастливи и хвалете Господа за Неговата любеща доброта. Неразбираемото поверете на Него. Той ви обича и е милостив над всяка ваша слабост. Той “ни е благословил с духовни благословения в небесни места в Христа”. Сърцето на Безпределния няма да бъде задоволено, ако даде на обичащите Неговия Син по-малко благословение, отколкото дава на Своя Син.

Сатана се стреми да отклони умовете ни от мощния Помощник и да ни накара да мислим за упадъка на душата си. Но макар Исус да вижда вината на миналото, Той произнася прошка и ние не трябва да Го безчестим, като се съмняваме в Неговата любов. Чувството за вина трябва да бъде оставено в подножието на кръста, иначе то ще отрови духовните извори на живота. Когато Сатана се нахвърля със заплахи върху вас, отблъснете ги и утешете душата си с Божиите обещания. Облакът може да е тъмен, но когато се изпълни с небесна светлина, се превръща в блестящо злато, защото Божията слава почива върху него.

Божии деца не трябва да са подчинени на чувства и емоции. Когато се колебаят между надежда и страх, сърцето на Христос се наранява; защото Той им е дал непогрешими доказателства за Своята любов... Той иска те да извършат повереното им дело. Тогава сърцата им ще станат в ръцете Му като святи арфи, от всяка струна на които ще прозвучава хвала и благодарност към Този, Който бе изпратен от Бога да отнеме греховете на света.

Христовата любов към Неговите деца е толкова нежна, колкото и силна, и по-силна от смъртта. Защото Той умря, за да изкупи нашето спасение и да ни направи едно с Него - тайнствено и вечно единство. Толкова е силна любовта Му, че тя управлява цялата Негова мощ и предоставя неизчерпаемите небесни източници на разположение на Неговия народ за вършене на добро. Тази любов неизменна, без сянка на промяна - същата вчера, днес и навеки. Макар грехът да съществува от векове, опитвайки се да ѝ се противопостави и да ѝ попречи да се излива на земята, тя все още тече на богати потоци към онези, за които Христос умря (Свидетелства за проповедници, стр.518-519).

Преобладаващото влияние

Помнете, че религията не е просто едно от многото влияния във вашия живот. Тя трябва да доминира над всички други влияния (Съвети за учители, родители и учещи, стр.489).

ЖИВА ВЯРА

Много хора, които искрено се стремят да постигнат святост на сърцето и чистота на живота, изглеждат объркани и обезсърчени. Те постоянно се взират в себе си и оплакват липсата си на вяра; и понеже нямат вяра, смятат, че не бива да претендират за Божието благословение. Тези хора бъркат чувството с вярата. Те гледат отвъд простотата на истинската вяра и по този начин помрачават душите си. Необходимо е да отклонят ума си от себе си и да се занимават с милостта и добротата на Бога, да си напомнят Неговите обещания; след това просто да повярват, че Той ще изпълни Своето Слово.

Не трябва да се уповаваме на нашата вяра, а на обещанията на Бога. Когато се покаем за отминалите случаи, в които сме престъпвали Неговия закон, и решим да бъдем послушни, трябва да вярваме, че Бог заради Христос ни приема и прощава греховете ни.

Понякога мрак и обезкуражение ще нахлуват в душата, заплашвайки да ни завладеят; но не трябва да изоставяме доверието си. Необходимо е неизменно да гледаме към Исус, независимо дали изпитваме някакви чувства или не. Нека да се стремим вярно да изпълняваме всяко известно ни задължение и след това спокойно да си почиваме в Божиите обещания.

Не бъдете зависими от чувство

Понякога душата ни бива пронизвана от дълбоко чувство за нашето непостоянство. Но това не е доказателство, че Бог си е променил отношението към нас или ние сме си променили отношението към Него. Не трябва да се прави никакво усилие на ума за възпроизвеждане на чувства. Днес може да не чувстваме мира и радостта, които сме изпитвали вчера; но чрез вяра трябва да се хванем за ръката на Христос и да се облегнем на Него напълно и в мрака, както и в светлината.

Сатана може да шепне: “Ти си твърде голям грешник, за да те спаси Христос.” Макар да признавате, че наистина сте грешни и недостойни, можете да посрещнете изкушителя с вика: “По силата на изкуплението аз имам право да смятам Христос за мой Спасител. Не се уповавам на собствени заслуги, но на скъпоценната кръв на Исус, който ме очисти. В този момент аз напълно предавам безпомощната си душа на Христос.” Християнският живот трябва да се позовава на постоянна, жива вяра. Непоклатимото доверие, твърдото разчитане само на Христос, ще донесе мир и увереност на душата.

Не се обезсърчавайте

Не се обезсърчавайте от това, че сърцето ви изглежда твърдо. Всяка пречка, всеки вътрешен враг само увеличават вашата нужда от Христос. Той дойде да отнеме каменното сърце и да ви даде меко сърце. Гледайте към Него, за да получите особена благодат и да победите някои специални ваши грешки. Когато изкушението ви връхлети, съпротивете се твърдо на дяволските подбуди. Кажете на душата си: “Как мога да обезславя моя Изкупител? Аз съм се отдал на Христос; не мога да върша делата на Сатана.” Извикайте към милия Спасител да ви даде помощ да пожертвате всеки идол и да отстраните всеки любим грях. С очите на вярата вижте Исус стоящ пред престола на Отец и показващ ранените си ръце, докато се моли за вас. Повярвайте, че чрез вашия скъп Спасител до вас идва сила.

Размишляване за Христос

Чрез вяра вижте короните, поставени на победителите; чуйте ликуващата песен на изкупените: “Достойно е Агнето, Което е било заклано и ни е изкупило за Бога!” Опитайте се да гледате на тези сцени, като че ли са съвсем реални. Стефан, първият християнски мъченик, в своята ужасна борба с началствата и властите, и духовното нечестие на поднебесната възкликна: “Ето, виждам небесата отворени и Човешкият Син стоящ отдясно на Бога.” Бе му разкрито как Спасителят на света гледа от небето към него с най-дълбок интерес и съчувствие. И славната светлина от Христос огря Стефан с такъв блясък, че дори и враговете му видяха лицето му да свети като лице на ангел.

Ако позволим на умовете си да се занимават повече с Христос и небесния свят, бихме се изпълнили с такива мощни стимули и влияния, които ще ни подкрепят в битките за Господа. Когато размишляваме за славните неща на онази по-добра страна, която скоро ще бъде наш дом, гордостта и любовта към света ще загубят силата си за нас. В сравнение с красотата на Христос всички привлекателни земни неща в този свят ще ни се виждат съвсем нищожни.

Променяне навиците в мисленета

Никой да не си въобразява, че може да постигне уверение за Божията любов без сериозни усилия. Когато умът дълго време се е занимавал със земни неща, навиците в мисленето е трудно да се променят. Това, което окоото вижда и ухото слуша, твърде често привлича вниманието и поглъща интереса.

Но ако искаме да влезем в Божия град и да гледаме Исус в Неговата слава, трябва да свикнем да Го гледаме с очите на вярата още тук, на земята. Думите и характерът на Христос често трябва да бъдат предмет на нашите мисли и разговори; и всеки ден да посвещаваме специално време за размишление с молитва върху тези свещени теми.

Освещението е ежедневно дело

Освещението е ежедневно дело. Никой да не се лъже, вярвайки, че Бог ще му прости или ще го благослови, докато потъпква дори и едно от Неговите изисквания. Съзнателното извършване на познат грях смълчава свидетелстващия глас на Духа и отделя душата от Бога. Каквито и възторжени чувства да има, Исус не може да пребъдва в сърце, не зачитащо Неговия божествен закон. Бог ще почете само онези, които Го почитат.

“... комуто предавате себе си като поскушни слуги, слуги сте на оня, комуто се покорявате...” Ако подхранваме гняв, сластолюбие, алчност, омраза, себелюбие или който и да било друг грях, ставаме роби на греха. “Никой не може да слугува на двама господари...” Ако служим на греха, не можем да служим на Христос. Християнинът ще чувства подтика на греха, защото плътта желае противното на духа; но духът се бори срещу плътта, поддържайки постоянна битка. Ето къде е нужна Христовата помощ. Човешката слабост се обединява с Божествената сила и вярата възкликва: “Благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа..!”

Ако искаме да развием характер, одобрен от Бога, трябва да формираме правилни навици в религиозния си живот. Ежедневната молитва е жизнено важна за нашия растеж в благодат, а и за самия духовен живот, както земната храна е жизнено важна за физическото благополучие. Трябва да си създадем навика често да издигаме мислите си към Бога в молитва. Ако умът блуждае, да го връщаме обратно; чрез постоянно усилие навикът в края на краищата ще постига това лесно. Не можем и за момент да се отделим от Христос и да бъдем в безопасност. Неговото присъствие ще ни придружава при всяка стъпка, стига само да спазваме условията, които е поставил.

Направете религията ваша постоянна работа

Религията трябва да стане най-важната ни и постоянна работа в живота - нашето призвание. Всичко друго трябва да бъде подчинено на тази цел. Всички наши душевни, телесни и духовни сили трябва да бъдат ангажирани в християнската борба. Трябва да търсим Христос за сила и благодат и ще спечелим победата така сигурно, както Христос умря за нас...

Нека се приближим повече до кръста на Спасителя. Покаянието в подножието на кръста е първият урок по получаване на мир, който трябва да научим. Любовта на Исус - кой може да я схване? Безкрайно по-нежна и себеотрицателна от майчината любов! Ако искаме да узнаем стойността на една човешка душа, трябва да погледнем с жива вяра към Кръста и така да започнем да изучаваме онова, което ще бъде науката и песента на изкупените през цялата вечност. Стойността на нашето време и таланти може да бъде оценена само чрез величието на откупа, платен за изкуплението ни. Колко неблагодарни сме към Бога, когато ограбваме от онова, което Му принадлежи, като задържаме нашите чувства и нашата служба на Него! Много ли е да отдадем себе си на Този, Който пожертва всичко за нас? Може ли да

предпочитаме приятелството на света пред безсмъртните почести, които Христос предлага - да седнем с Него на Неговия престол, както и Той победи и седна с Отца Си на Неговия престол?

Освещението - опитност, която се развива

Освещението е дело, което се развива непрекъснато. Последователните стъпала са изложени пред нас в думите на Петър: "... положете всякостарание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие и на братолюбието си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилстват, те ви правят да не сте бездейни, безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос." "Затова, братя, постарайте се, още повече за затвърдявате вашето призвание и избиране; тия добродетели никога няма да изпаднете ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос."

Ето поведение, чрез което можем да бъдем уверени, че никога няма да пропаднем. Онези, които прилагат посочения план на прибавяне при придобиването на християнските добродетели, имат уверението, че Бог ще приложи за тях плана на умножаването при даряването с дарбите на Неговия Дух.

Ето как Петър се обръща към постигналите тази скъпоценна вяра: "Благодат и мир да ви се умножат чрез познаването на Бога и на Исуса нашия Господ." Чрез Божествената благодат всички, които желаят, могат да изкачат блестящите стъпала, водещи от земята до небето и накрая "с песни и вечна радост" да влязат през портите на Божия град (Ривю енд Хералд, 15 ноември 1887 г.)

Стойността на изпитанията

Житейските изпитания са Божии работници, премахващи нечистотиите и грубите неща от нашите характери. Удрянето, очукването и издялването, изглаждането и полирането са мъчителни процеси - трудно е да бъдеш притиснат към шмиргела. Но така камъкът бива подготвен да заеме мястото си в небесния храм. Господ не полага такъв гризлив, цялостен труд върху безполезен материал. Само Неговите скъпоценни камъни биват полирани по образа, за да се вградят в палат (Мисли от планината на блаженствата, стр.23,24).

Тайното място на силата

В тайното място на Всевишния, под сянката на Всемогъщия отиват от време на време за възстановяване мъже и жени; те остават там за известно време, резултатът от което са благородни дела; след това вярата им намалява, общуването им с Всевишния е прекъснато и животът им е развален. Но животът на Исус представляваше постоянно упование в Бога, поддържано чрез непрекъснатото общуване с Него. Затова службата на Исус за небето и за земята бе без недостатък или колебание.

Като човек Той издигаше молитвите си към Божия престол, докато човешкото Му естество се изпълваше с небесен поток, свързващ човешкото с божественото. Приемайки живот от Бога, Христос предаваше живот на хората (Възпитание, стр.80,81)

ВРЪЗКА С ИСУС ХРИСТОС

Връзката с Исус Христос е трайна, когао е установена чрез жива вяра; всяка друга връзка трябва да бъде прекъсната. Христос пръв ни избра, плащайки безмерна цена за нашето изкупление; и истинският вярващ избира Христос като пръв и последен, и най-добър във всичко. Но тази връзка ни коства нещо. Тя е връзка на пълна зависимост. В нея встъпва гордо същество. Всички, които сключват тази връзка, трябва да чувстват своята нужда от изкупителната кръв на Христос. Сърцето им трябва да бъде променено. Необходимо е да подчинят собствената си воля на волята на Бога. Ще има борба с външни и вътрешни пречки. Ще настъпи болезнено дело на отделяне, както и дело на съединение.

Грехът във всичките му форми - гордост, себелюбие, суета, светски дух - трябва да бъде победен, ако искаме да влезем в единство с Христос. Причината, поради която много хора намират християнския живот за отчайващо труден и причината, поради която те са така непостоянни и променливи е, че се опитват да се привържат към Христос без първо да са се отвързали от тези любими идоли.

След като се създаде единството с Христос, свързаността може да се запази само чрез сериозна молитва и неуморни усилия. Чрез благодатта на Христос, чрез кураж, чрез вяра, чрез бдение ние можем да спечелим победата (Свидетелства, т. V, стр.231).

ЧАСТ IV

ХОДЕНЕ В СВЕТЛИНАТА

Спасителят се навежда над изкупените с Неговата кръв и с неизразима нежност и милост казва: “Искаш ли да оздравееш?” Той те поканва да се изправиш здрав и в мир. Не чакай да почувстваш, че си здрав. Повярвай на думите на Спасителя. Застани с волята си на страната на Христос. Пожелай да Му служиш и като постъпваш според Неговото слово, ще получиш сила. Какъвто и да е лошият навик или господстващата страст, свързала душата и тялото ти чрез дългото ѝ отдаване, Христос може и копнее да те избави. Той ще вложи живот в душата, която е “мъртва в престъпления”. Ще освободи пленника, задържан в робството на своите слабости и нещастия и във веригите на греха (По стъпките на Великия Лекар, стр.84, 85).

РАСТЕНЕ В БЛАГОДАТ

“Но растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос.” Привилегия за младите е, като растат в Исус, да растат в духовна благодат и познание. Ние можем да опознаваме Исус все повече и повече чрез изучаване на Писанията с интерес, следвайки след това разкритите там пътища на истината и правдата. Онези, които постоянно растат в благодат, ще бъдат твърди във вярата и ще вървят все напред.

Растенето е нужно за утвърждаване

В сърцето на всеки младеж, който възнамерява да бъде ученик на Исус Христос, трябва да се появи силното желание да постигне най-високия християнски образец, да бъде съработник на Христос. Ако си постави за цел да е един от онези, които ще бъдат представени пред Божия престол безгрешни, той ще се развива постоянно. Единственият начин да остане твърд е ежедневно да напредва в духовния си живот. Вярата ще расте, когато, доведена в конфликт със съмнения и пречки, ги победи. Истинското осветение е развиващо се дело. Ако растете в благодат и познание на Исус Христос, ще използвате всеки случай и възможност, за да придобиете по-голямо познание за живота и характера на Христос. Вярата в Исус ще расте, когато се опознавате по-добре вашия Изкупител, като размишлявате върху Неговия безгрешен живот и безпределна любов. Няма по-голямо безчестие за Бога да изповядвате, че сте Негови ученици, а да сте на разстояние от Него и да не бъдете хранени от Неговия Свят Дух. Когато растете в благодат, вие ще обичате да посещавате религиозни събрания и с радост ще свидетелствувате пред църквата за Христовата любов. Бог чрез Своята благодат може да направи младите хора благоразумни, познание и опитност може да даде и на децата. Те могат да растат в благодат ежедневно. Не трябва да измервате вярата чрез чувствата си.

Изпитване на сърцето

Изпитвайте много внимателно сърцето си и състоянието на чувствата си към Бога. Запитвайте се: “Посветил ли съм скъпоценни моменти от днешния ден, за да угаждам на себе си, да търся собствените си забавления? Или съм направил други щастливи? Помогнал ли съм на свързаните с мене да се посветят повече на Бога и да оценят вечните неща? Внесъл ли съм религията в дома си и разкрил ли съм там Христовата благодат в моите думи и поведение? Почел ли съм родителите си с почиттелно послушание, като по този начин съм изпълнил петата заповед? Изпълнил ли съм с радост малките си ежедневни задължения, извършвайки ги с вяност и правейки всичко по силите ми, за да облекча другите? Опазил ли съм говоренето си от зло и езика си от лъжа? Почел ли съм Христос, моят Изкупител, Който даде скъпоценния Си живот, за да получи вечен живот?”

Бдете и се молете

Скъпи младежи, не бъдете немарливи да пропуснете в началото на деня да се помолите сериозно на Исус, Който ще ви придаде сила и благодат да се съпротивите на изкушенията на неприятеля под каквато и форма да дойдат. А ако се помолите сериозно, с вяра и съкрушено сърце, Господ ще чуе молитвата ви. Но вие трябва както да се молите, така и да бдите. Христос е казал: “Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. Защото всеки който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори. И кой е оня баща между вас, когото ако му поиска синът му хляб, ще му даде камък? Или, ако му поиска риба, вместо риба ще му даде змия?... И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него.”

Нека децата и младежите идват при Исус със своите товари и грижи и да знаят, че Той ще уважи тяхната молба и ще им даде нещата, от които се нуждаят. Бдете сериозни, бъдете решителни. Представете Божието обещание и след това вярвайте без съмнение. Не чакайте да усетите някакви специални чувства, преди да приемете, че Бог е отговорил на молитвите ви. Не определяйте някакъв специален начин, по който Господ да действа, преди да повярвате, че получавате нещата, за които сте Го молили; но се уповавайте на Неговото слово и оставете цялата работа в ръцете на Господа с пълната вяра, че вашата молитва ще бъде зачетена и отговорът ще дойде точно във времето и точно по начина, който вашият Баща намери за най-добър; а след това изживявайте молитвите си. Ходете смирено и продължавайте да вървите напред.

“Защото Господ Бог е слънце и щит; Господ ще даде благодат и слава; няма да лиши от никакво добро ходещите с незлобие” (Пс.84:11).

“Бойте се от Господа, вие Негови светии, защото за боещите се от Него няма оскъдност. Лъвчетата търпят нужда и глад, но ония, които търсят Господа, нама да бъдат в оскъдност за никое добро” (Пс.34:9,10).

“Пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене. Отклонявай се от злото и върши доброто. Търси мира и стреми се към него. Очите на Господа са върху праведните и ушите Му към техния вик. Лицето на Господа е против ония, които вършат зло, за да изтреби помена им от земята. Праведните извикаха и Господ послуша, и от всичките им беди ги избави. Господ е близо при ония, които са със съкрушено сърце и спасява ония, които са с разкаян дух” (Пс.34:13-18).

Ето обещания, богати и изобилни, при условие, че спрете да вършите зло и се научите да вършите добро. Тогава поставете висока цел в живота си, както направиха Йосиф, Даниил и Моисей, помнете цената за изграждането на характера и градете за този живот и за вечността...

Ние сме слаби и ни липсва мъдрост, но Бог е казал: “Но ако някому от вас недостига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде” (Яков 1:5). Само се научете да бъдете последователни, никога да не отпускате ръката на Бога, да постоянствате в служенето Му и ще бъдете победители чрез кръвта на Агнето.

Неограничени възможности за добро

Като работите така над себе си, вие ще излъчвате влияние и върху много други, с които общувате. Навреме изговорени думи, колко са добри те! Каква голяма сила дава на склонния да изостави деморализиращите навици една-единствена дума на надежда, кураж и решение да се върви по правия

път! Твърдото ви решение да живеете добрите принципи ще повлияе и на други души да продължат в правата посока.

Няма граница за доброто, което можете да сторите. Ако направите Божието слово правило в живота си и съобразявате постъпките си с Неговите предписания, поставяйки си за цел намеренията и постъпките ви в ежедневието да бъдат за другите благословение, а не проклятие, вашите усилия ще бъдат увенчани с успех. Вие сте се свързали с Бога; станали сте проводник на светлина за другите. Почетени сте като съработници на Исус; а няма по-голяма почест от благословението, което можете да чуete от устните на Спасителя: “Хубаво, добри и верни слуго! ...влез в радостта на Господаря си” (Младежки наставник, 1 септември 1886 г.).

Себепредаване

Изкупителят няма да приеме разделена служба. Работникът за Бога трябва ежедневно да учи значението на себепредаването. Той трябва да изследва Божието слово, вниквайки в неговият смисъл и изпълнявайки неговите предписания. По този начин той може да стигне до образа на християнското превъзходство. Ден след ден Бог работи с него и усъвършенства характера, който трябва да устои във времето на последното изпитание. А и вярващият ден след ден извършва, пред хора и пред ангели, върховен експеримент, показвайки какво може да стори евангелието за паднали човешки същества (Евангелски работници, стр.113).

СЪОБРАЗЯВАНЕ СЪС СВЕТА

Вървящите по тесния път, разговарят за радостта и щастието, което ще имат в края на пътуването. Често пъти лицата им са тъжни и все пак излъчват радост, свята радост. Те не се обличат като групата, вървящи по широкия път, нито говорят или действат като тях. Даден им е бил образец. Човек на скърби и навикнал на печал проправи този път за тях и Сам мина по него. Последователите Му виждат Неговите следи и биват утешени и окуражени. Той премина благополучно по него; така могат да преминат и те, ако последват Неговите стъпки.

Широкият път

В широкият път всички са заети със своята личност, облекло, удоволствията. Те се отдават свободно на веселба и радост и не мислят за края на пътуването, за сигурното унищожение в края. Те всеки ден се приближават по-близо и по-близо до гибелта си; и все пак лудо бързат напред и напред. О, колко страшно ми се видя това!

Видях да пътуват по този широк пъти мнозина, на чиито дрехи бе написано: “Мъртви за света. Краят на всички е наближил. Бъдете и вие готови.” Вярващите изглеждаха точно така, както и всички суетни хора около тях, но сянка на тъга забелязах по лицата им. Разговорът им беше точно като този на веселите безразсъдни хора наоколо; но от време на време посочвах със задоволство буквите на дрехите си, подканвайки и другите да си сложат същите надписи. Те вървяха по широкия път, а в същото време изповядвах, че са част от пътуващите по тесния път. Заобикалящите ги им казваха: “Няма никаква разлика между нас. Всички сме еднакви; ние се обличаме, говорим и постъпваме еднакво...”

Беше ми показано, че някои изповядващи се за пазители на съботата се съобразяват със света. О, аз видях, че това е позор за тяхното изповедание, позор за Божието дело. Изповеданието им е лъжливо. Мислят, че не са като света, но по облекло, разговори и действия са толкова близо до светските хора, че между тях няма никаква разлика. Видях ги да украсяват бедните си, смъртни тела, които всеки момент могат да бъдат докоснати от Божия пръст и повалени на легло от болка и мъка. О, когато наближават последния си час, смъртна болка раздира телата им и тогава великият въпрос е: “Приготвен ли съм да умра? Приготвен ли съм да се явя пред Бога в съда и да издържа великото разследване?”

Питайте ги тогава какво мислят за украсяването на телата си и дали имат представа какво означава да бъдеш приготвен да се явиш пред Бога и те ще ви кажат, че ако можеха да се върнат обратно и да

изживеят наново миналия си живот, биха се поправили, биха отхвърлили глупостите на света, неговата суета, гордост, биха украсили телата си с най-скромно облекло биха давали пример на всички около тях. Биха живели за Божия слава.

Защо е толкова трудно да се води себеотрицателен, скромен живот? Защото изповядващите се за християни не са мъртви за света. Лесно е да се живее за Христос след като сме мъртви. Но мнозина копнеят за лука и чесъна на Египет. Имат склонност да се обличат и постъпват по възможност повече като света, а в същото време искат да отидат на небето. Те се изкачват по друг път. Не влизат през тясната врата и тесния път...

Тези хора няма да имат извинение. Мнозина се обличат като света, за да имат влияние, но правят тъжна и фатална грешка. Ако искаха да имат истинско и спасително влияние, нека да живеят според изповеданието си, да извяват вярата си чрез праведни дела и да задълбочат разликата между християнството и света. Видях, че думите, облеклото и постъпките трябва да говорят за Бога. Тогава свято влияние ще се пръска над всички и всички ще познаят, че те са били с Исус. Невярващите ще видят, че истината, която изповядваме, има свято влияние и вярата в Христовото идване повлиява характера на мъжа или жената. Ако някой желае влиянието му да говори в полза на истината, нека я живее и така да подражава на скромния Образец.

Приготвление за Исусовото идване

Видях, че Бог мрази гордостта. Всички горди, всички нераведни, ще бъдат плява и денят, който иде, ще ги изгори. Видях, че Третата ангелска вест трябва тепърва да заработи като квас в толкова много сърца, изповядващи, че я вярват и че тя очиства тяхната гордост, себелюбие, алчност и любов към света.

Исус иде и съобразяващ се със света ли народ ще намери? Ще го признае ли Той за Свой народ, очистил го за Себе Си? О, не! Ще признае за Свои само чистите и святите. Тези, които са се очистили и са се избелили чрез страдания, и които са били отделени, неопетнени от света, само тях ще признае Той за Свои.

Когато видях страшния факт, че Божият народ се съобразява със света и няма никаква разлика между много от изповядващите се за ученици на кроткия и скромен Исус и невярващите освен по името, душата ми изпита дълбока мъка. Видях, че Исус бе наранен и изложен на явен позор. Когато видях със скръб как изповядващите се за Божи народ обичат света, участващи в неговия дух и следващи неговите моди, ангелът каза: “Отделете се! Отделете се! Да не би Бог да определи дела ви с лицемерите и невярващите въвн от града. Вашето изповедание ще увеличи само мъката и наказанието ви, защото знаехте Неговата воля, а не я вършехте.”

Изповядващите се за вярващи в Третата ангелска вест често пъти нараняват Божието дело чрез лекомислие, шеги и несериозни дребни неща. Бе ми показано, че всичкото това зло се намира в нашите редици. Видях, че е нужно смиряване пред Господа. Божият Израил трябва да разкъса сърцето, а не дрехите си. Рядко се среща детска простота; мисли се повече за човешкото одобрение, отколкото за Божието неодобрение.

Ангелът каза: “Сложете в ред сърцата си да не би Той да ви посети с наказание, крехката нишка на живота ви да се скъса и да легнете в гроба незакриляни, неподготвени за съда. Но дори и да не легнете в гроба, ако скоро не се помирите с Бога и не се откъснете от света, сърцата ви ще станат по-твърди. Вие ще се облягате на една фалшива опора, на едно несъществуващо приготвление и ще откриете грешката си твърде късно, за да си осигурите тогава една добре основана надежда (Свидетелства, т.І, стр.127-134).

Какво ще те ползва?

Христос призовава всеки един да се замисли. Направете си честна равностметка. Поставете на едната везна Исус, което означава вечно съкровище, живот, истина, небе и радостта на Христос от изкупените души; поставете на другата всяко привлекателно нещо, което светът може да предложи. На едната везна сложете загубата на собствената си душа и на душите, които биха могли да бъдат спасени чрез вас; на другата - за вас и за тях - един живот, който се измерва с живота на Бога. Претеглете всичко както за временния, така и за вечния живот. И докато правите това, Исус ви говори: “Понеже какво ще се ползва човек, ако спечели целия свят, а живота си загуби?”

Бог желае да изберем небесното вместо земното. Открива пред нас възможността за една небесна инвестиция (вложение, влог). Той ще ни насърчава в преследването на възвишените цели и осигуряването на най-скъпото съкровище. Той заявява: “Ще направя човека да е по-скъп от чисто злато. Да! Хората да са по-скъпи от офирското злато.” Когато бъдат пометени богатствата, които молец разяжда и ръжда разваля, Христовите последователи ще могат да се радват на небесното си съкровище, вечни богатства (Притчи Христови, стр.174)

ИСТИНСКА ХРИСТИЯНСКА ОПИТНОСТ

Видях, че ако не настъпи цялостна промяна в младежта, цялостно обръщане към Бога младежите не могат да се надяват на небето. Показва ми се, че не повече от половината от изповядващите религията и истината младежи са напълно покаяни. Ако бяха покаяни, щяха да принасят плодове за слава на Бога. Мнозина се облягат на една предполагаема надежда, която няма никаква основа. Изворът не е очистен, затова и потоците, излизачи от него, не са чисти. Очистете извора и тогава и реките ще бъдат чисти.

Ако сърцето ви е чисто, тогава дрехите, думите и постъпките ви ще бъдат също чисти. Липсва истинско благочестие. Не бих оскърбила до такава степен моя Господ, че да приема за християнин една безгрижна, лекомислена, немолеща се личност. Не! Християнинът спечелва победа над своите слабости, над своите страсти. Има лекарство за болната от греха душа. Това лекарство е Исус. Скъпият Спасител! Неговата благодат е достатъчна и за най-слабия; но и най-силният може да има Неговата благодат, иначе ще загине.

Спасителна благодат

Видях как може да се получи такава благодат. Идете в тайната си стаичка и усмотени се помолете на Бога: “Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене.” Бъдете сериозни, бъдете искрени. Ревностната молитва постига много, борете се в молитва подобно на Яков. Агонизирайте. На Исус избиха кървави капки кръв; трябва да полагате усилия. Не напускайте тайното си място, докато не се почувствате силни с вярата си в Бога; след това внимавайте и докато внимавате и се молите, ще отблъскват злите нападения и Божията благодат може и ще се яви във вас).

Бог да не допусне да спра да ви предупреждавам. Млади приятели, търсете Господа с цялото си сърце. Пристъпвайте с ревност и когато искрено почувствате, че без помощта на Бога загивате, когато копнеете за Него, както еленът жадува за вода студена, тогава Господ незабавно ще ви подкрепи. Тогава вашият мир ще надмине всеки разум. Ако очаквате спасение, трябва да се молите. Отделяйте време за това. Не бъдете прибързани, невнимателни в молитвите си. Молете Бог да ви реформира цялостно, за да стане възможно плодовете на Святия Дух да обитават във вас и вие да светите като светлини в света. Не бъдете пречка или проклетие за Божието дело; можете да му съдействате, можете да бъдете благословение за него. Казва ли ви Сатана, че не можете да се радвате на пълно и безплатно спасение? Не му вярвайте.

Първите стъпки

Привилегия на всеки християнин е да се наслади на дълбокото действие на Божия Дух. Сладък небесен мир ще завладее ума и ще обичате да размишлявате за Бога и небето. Ще бъдете богато нахранени със славните обещания на Неговото Слово. Но първо се уверете, че сте започнали християнския начин на живот, че са направени първите стъпки по пътя към вечния живот. Не се лъжете. Боя се, да, знам, че много от вас не знаят изобщо какво е религия. Почувствали сте някаква възбуда, някакви емоции, но никога не сте видели греха в неговата ужасна уродливост. Никога не сте осъзнали лошото си състояние и не сте се отклонявали с горчива скръб от лошите си пътища. Никога не сте умирали за света. Все още обичате удоволствията; обичате да водите разговори върху светски теми. А когато стане дума за Божията истина, нямате какво да кажете. Защо мълчите така? Защо за светските

неща сте така разговорливи, а мълчите по въпроса, който най-много ви засяга - въпроса за душата ви? Божията истина не обитава във вас (Свидетелства, т.І, стр.158,159).

Отваряне пътя за Божието благословение

Сатана най-много се бои, когато Божиите чада започнат да разчистват пътя и премахват пречките, така че Господ да излее Духа Си над една крееща църква и над едно непокаяно събрание. Ако Сатана успее да се наложи, никога повече в края на времето няма да има още едно пробуждане, било то голямо или малко. Но неговите лукавщини са ни известни. Възможно е да се съпротивим на неговата сила. Когато е приготвен път за Божият Дух, благословието ще дойде. Сатана няма да може да пречи на Неговото изливане върху Божия народ, така както не може да затвори небесните прозорци, за да не падне дъждът на земята. Безбожни хора и дяволи не могат да попречат на Божието дело, нито да лишат събранията на Божиите люде от присъствието на Господа, ако с покорни и съкрушени сърца вярващите изповядат и отстранят греховете си и с вяра претендират за Неговите обещания (Ривю енд Хералд, 22 март 1887 г.).

СЕБЕДИСЦИПЛИНА

“Който скоро не се гневи, е по-добър от храбривия, и който владее духа си - от завоевател на град.” Той е победил себе си - най-силния враг, с когото човек трябва да се справя.

Най-висшето доказателство за благородството на християнина е себеконтрола. Този, който може да остане невъзмутим сред бурята от оскърбления, е Божий герой.

Да владеем духа си, означава да държим дисциплинираме собственото “аз”; да се съпротивяваме на злото; да регулираме всяка дума и дело според великия Божи образец на правда. Който се е научил да владее духа си, ще се издига над обидите, укорите, смущенията, на които е изложен ежедневно, и те ще престанат да помрачават духа му.

Божие намерение е царствената сила на осветения разум, контролиран от Божествената благодат, да владее живота на човешките същества. Този, който управлява духа си, е притежаван от тази сила.

Силата на себеконтрола

Характерът на човек е най-възприемчив в детството и младостта. Тогава трябва да се придобива и силата на себеконтрола. Край домашното огнище и на семейната трапеза се излъчват влияния, чиито резултати траят завинаги. Установените в ранните години навици решават много повече от която и да било естествена дарба дали човек ще побеждава или ще бъде победен в житейската битка.

В говоренето не се прави може би никаква друга грешка, която и стари, и млади да отминават леко, както прибързаната, нетърпелива реч. Хората смятат за достатъчно извинението: “Отпуснах се и всъщност не исках да кажа онова, което казах.” Но според Божието слово това не е леко. Писанието казва: “Видял ли си човек прибързан в работите си? Има повече надежда за безумния, отколкото за него.” “Който не владее духа си, е като съборен град без стени.”

Повечето от смущенията в живота, сърдечните болки, раздразненията в него се дължат на неконтролиран нрав. Чрез прибързани гневни, невнимателни думи може в един момент да бъде сторено зло, което покаянието на един живот не може да заличи. О, сломени сърца, отчуждени приятели, разрушен живот чрез грубите, бързи и остри думи на онези, които можеха да донесат помощ и изцеление!

Преумората често е причина за загуба на себеконтрол. Но Господ никога не изисква бързи, забъркани движения. Мнозина поемат товари, които милостивият небесен Баща не им е възложил. Длъжности, които Господ никога не е определял за тях, се гонят лудо една друга. Бог желае да осъзнаем, че не прославяме името Му, когато поемаме толкова много товари, че изморявайки сърцето и мозъка си,

ставаме нервни, раздразнителни и се караме. Трябва да носим само дадените ни от Бога отговорности, уповавайки се на Него и поддържайки така сърцата си чисти, приятни и съчувстващи.

Управляване на духа

Удивителна мощ се крие в мълчанието. Когато към вас отправят раздразнителни думи, не отговаряйте по същия начин. Отговор на разгневен човек обикновено действа като камшик, шибайки права му да избухне с още по-голяма ярост. Но гняв, посрещнат с мълчание, скоро замира. Нека християните имат юзда на езика си, като твърдо решат да не изговарят груби и нетърпеливи думи. С обуздан език те могат да преминат победоносно през всяко изпитание на търпението, през което са призвани да преминават.

Със собствени сили човек не може да владее духа си. Но чрез Христос може да спечели себеконтрол. С Неговата сила може да подчини на Божествената воля всички мисли и думи. Христовата религия поставя емоциите под контрола на разума и дисциплинира езика. Под нейното влияние прибързаният нрав се смирява и сърцето се изпълва с търпение и благородство.

Дръжте се здраво за Този, Който има цялата власт на небето и на земята. Макар че не успявате толкова често да проявите търпение и спокойствие, не се отказвайте от борбата. Решете още един път, този път по-твърдо, да сте търпеливи при каквито и да било провокации. И никога не отклонявайте очите си от Божествения пример (Ривю енд Хералд, 31 октомври 1907 г.).

Няма извинение за грешенето

Искушението не трябва да бъде смятано като извинение дори когато се прави една погрешна постъпка. Сатана ликува, когато чува изповядващите се за Христови последователи да се извиняват за деформациите на характера си. Точно тези извинения водят до грях. Няма извинение за грешенето. Един свят темперамент, един христоводобен живот е достъпен за всяко каещо се, вярващо Божие дете (Животът на Исус Христос, стр.311).

ЖИВА ОПИТНОСТ

Господ на живота и славата облече Своето божествено естество с човешко, за да покаже на човека, чрез дара на Христос, иска да ни свърже със Себе Си. Без връзка с Бога никой не може в крайна сметка да бъде щастлив. Падналият човек трябва да научи, че нашият небесен Баща не може да бъде удовлетворен, докато Неговата любов не обгърне каещия се грешник, преобразен чрез заслугите на неопетнения Божи Агнец.

Работата на всички интелигентни, небесни същества е да съдействат за изпълнението на тази цел. Под ръководството на своя предводител те трябва да работят за възстановяването на онези, които чрез престъплението са се отделили от своя небесен Баща. Съставен е бил план, чрез който чудната благодат и любов на Христос да бъде разкрита пред света. Божията любов се разкрива в безпределната цена, платена от Божия Син за изкупването на човека. Този славен изкупителен план обхваща спасението на целия свят. Грешният и паднал човек може да стане свършен с вярата в Исус, чрез прощаване на греха и всаждане в него на Христовата правда.

Силата на кръста

Исус Христос прие човешко естество, та да може с мощната си ръка да обгърне човешкия род, докато с Божествената си ръка се държи за престола на Безпределния. Той заби кръста си в средата между земята и небето и каза: "И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлече всички при Себе Си." Кръстът трябваше да бъде центърът на вниманието.

Той трябваше да говори на всички хора и да ги пренесе през пропастта, която грехът бе направил, да свърже ограничения смъртен човек с безпределния Бог. Единствено силата на кръста може да откъсне човека от мощния разговор с греха. Христос отдаде Себе Си за спасяването на грешниците. Онези, чиито грехове са простени, които обичат Исус, ще бъдат свързани с Него. Те ще носят игото на Христос. Това иго няма да ги измъчва, нито ще прави религиозния им живот непоносим труд. Не! Игото на Христос ще бъде самото средство, чрез което християнският живот ще стане удоволствие и радост. Християнинът трябва да се радва, когато размишлява върху направеното от Господа за него, давайки единородния Си Син да умре за света, “та да не загине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот”.

Вярност към Христос

Заставащите под опръсканото с кръв знаме на княз Емануил трябва да бъдат верни войници в Христовата армия. и никога неверни, никога нечестни или неискрени. Много от младежите ще отидат доброволно на страната на Исус, Княза на живота. Но ако искат да продължат да стоят там, трябва постоянно да гледат към Исус техния капитан, за да получат заповеди от Него. Не могат да бъдат Христови войници и в същото време да участват в заговора на Сатана и да му помагат, защото в такъв случай стават неприятели на Христос. Биха предали поверените им святите неща. Биха образували някаква форма на връзка между Сатана и истинните войници, така че чрез живи агенти врагът постоянно да действа, за да краде сърцата на Христовите войници.

Питам ви, скъпи младежи, вас, които изповядвате, че сте войници на Исус Христос: какви битки сте водили? В какво сте участвали? Когато Божието слово ясно ви е разкривало принадлежащото ви дело, отказвали ли сте да го вършите, защото не отговаря на наклонностите ви? Привлекателните неща от света отклонили ли са ви от службата за Христос? Сатана е зает с измислянето на специални примки; и чрез престъпване на Божиите наставления по въпроси, смятани за маловажни, той ви отклонява от Исус. След това ви представя по-привлекателни примамки, за да ви съблазни да се отклоните напълно от Него.

Името ви може да е записано в църковните книги и да претендирате, че сте Божие дете, но чрез вашият пример и влияние да представяте криво характера на Христос и да отклонявате и другите от него. Няма щастие, нито мир, нито радост за един изповядващ се за вярващ, цялата душа на когото не е ангажирана в определената му от Бога работа. Той постоянно внася света в църквата не чрез покаяние, изповядване и предаване на Бога, но чрез предаване все повече и повече на света и участие в битката по-скоро на страната на Сатана, отколкото на страната на Христос.

Нужно е познание от опит

Бих искала да апелирам към младежите да скъсат и най-финия конец, който ги свързва с обичаите и духа на света. “Излезте изсред тях и отделете се - казва Господ. - И не се допирайте до нечисто; и аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери - казва Всемогъщият Господ. “

Ще обърнат ли внимание нашите младежи на тази покана? Колко малко нашите млади хора съзнават нуждата да представят пред техните приятели един Христоподобен пример в живота и характера си. Много от нашите младежи разбират теорията на истината, но колко малко от тях разбират истината на практика, като я прилагат във всяка постъпка. Къде са младите мисионери да вършат каквато и да било работа в голямото жетвено поле? Къде са онези, които ежедневно се учат в училището на Христос? Нека никога не смятат, че вече са готови да завършат ученето си. Нека чакат в дворовете на Господа, за да бъдат наставени как да работят в съгласие с небесните същества. Скъпи младежи, искам да ви говоря решително, защото желая да се спасите. Не губете повече време. Не можете да служите на Бога и на мамона. Може външно да сте християни, но когато изкушенията дойдат, когато бъдете подложени на тежки изпитания, няма ли да се подадете?

Християнско общуване

Борбата, в която трябва да вземете активно участие, се води във всекидневния ви живот. Няма ли да пожелаете във време на изпитание да съобразите желанията си с писаното Слово и със сериозна молитва да потърсите Исус за съвет? Мнозина заявяват, че сигурно не е вредно да се отиде на концерт, а да се пренебрегне молитвеното събрание или пък да се отсъства от събрания, където Божиите служители трябва да обявят вест от небето. Вие сте в безопасност само там, където Христос е казал, че ще бъде.

Онези, които ценят Христовите думи, няма да отсъстват от молитвено събрание или от събрание, където Божиите вестители са изпратени да им кажат неща с вечно значение. Исус е казал: “Гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.” Можете ли да си позволите да изберете личното си удоволствие, а да пропуснете благословието? Такава небрежност оказва влияние не само върху собствения ви живот и характер, но и върху живота и характера на вашите другари.

Ако всички, които изповядват, че са Христови последователи, биха били такива на дело, и в истина, те щяха да имат ума на Христос и да работят в Божието дело. Щяха да отблъскват изкушението да угаждат на собственото “аз” и да покажат, че не се наслаждават на леките удоволствия на света повече, отколкото на привилегиите да се срещат с Христос на общото събрание на вярващите. Тогава биха имали решително влияние и над други и биха ги водили да следват техния пример.

Делата говорят по-силно от думите и обичащите удоволствията не оценяват богатите благословения от това да бъдеш в събранието на Божия народ. Те не ценят привилегиите да повлияят на своите другари като надявайки се, че сърцата им ще бъдат докоснати от Духа на Господа. Кой отива с тях на светските събирания? Исус не е там да ги благославя. Но Сатана ще изпълни ума с много неща, за да изгони от него въпросите с вечно значение. Това е благоприятен за него случай, да изопачи правото, като го смеси с погрешното.

При посещаването на светски събирания се създава вкус към възбуждащи забавления и моралната сила отслабва. Обичащите удоволствието може да поддържат форма на благочестие, но нямат жизнена връзка с Бога. Вярата им е мъртва, ревността им ги е напуснала. Те не чувстват вече вътрешен подтик да кажат и една дума на време на души, които са далеч от Христос и да ги подканят да отдадат сърцата си на Господа (Младежки наставник, 23 април 1912 г., също и в Младежки наставник, 30 март 1893 г.).

Религията не е чувство

Чистата и неопетнена религия не е чувство, но вършене дела на милост и любов. Тази религия е необходима за здравето и щастието. Тя навлиза в опетнения храм на душата и изгонва с камшик греховните натрапници. Заемайки престола, освещава с присъствието си всичко, осветлявайки сърцето със светлите лъчи на Слънцето на правдата. Отваря прозорците на душата към небето, и пропуска вътре слънчевата светлина на Божията любов. С това идва ведрост и спокойствие. Физическата, умствената и моралната сила се увеличават, защото небесната атмосфера като жива активна сила изпълва душата. Вътре в нея се оформя Христос - надеждата на славата (Ривю енд Хералд, 15 октомври 1901 г.)

ВЯРНОСТ И В НАЙ-МАЛКОТО

“Верният в най-малкото, и в многото е верен...”

Съвестното отношение към това, което светът нарича “малки неща”, точно то прави живота успешен. Малки дела на любов, малки дела на себеотрицание, изговаряне на прости окуражителни думи, внимание срещу малки грехове - това е християнството. Признание с благодарност за всекодневните благословения, мъдро използване на всекидневните случаи, прилежно развитие на поверените таланти - ето това е, което Господ иска от нас.

Който вярно изпълнява малките задължения, ще бъде подготвен да отговори на по-големи изисквания. Любезният и учтив човек във всекидневния живот, който е търпелив и великодушен в семейството си, чиято постоянна цел е да направи дома си щастлив, пръв ще се отрече от собственото “аз” и ще прави жертви, когато Господ иска това.

Добре уравновесен характер

Може да отдадем и цялото си имущество за Божието дело, но това няма да се зачете, ако не отдадем на Него едно сърце пълно с любов и благодарност. Онези, които искат да са истински мисионери в чужди места, трябва да бъдат истински мисионери у дома. Желаетелите да работят в лозето на Господа трябва да се приготвят за това, като грижливо обработват повереното от Него малко лозе.

“Каквито са мислите в душата му, такъв е и той.” Много мисли съставляват ненаписаната история на един-единствен ден; и тези мисли са много тясно свързани с формирането на характера. Трябва да пазим много внимателно ума си; защото една-единствена нечиста мисъл оставя дълбок отпечатък върху душата. Една-единствена лоша мисъл оставя лош отпечатък върху ума. Човек става по-добър чрез подхранване на чисти и святи мисли. Духовният пулс се ускорява и силата за вършене на добро се увеличава. И както при напояването на земята една дъждовна капка проправя пътя за друга, така и една добра мисъл подготвя пътя за друга.

И най-дългото пътуване може да се осъществява, като се прави на един път само една крачка. Поредицата от крачки ни довежда до края на пътя. И най-дългата верига е съставена от отделни халки, ако една от тях е дефектна, веригата е безполезна. Така е и с характера. Добре уравновесеният характер се формира чрез отделни добри постъпки. Един подхранван дефект, вместо да бъде победен, прави човека несвършен и му затваря вратата на святия град. Който влиза в небето, трябва да има характер без петно или бръчка, или нещо подобно. Нищо оскверняващо не може да влезе там. Сред множеството от изкупени хора няма да се види нито един-единствен дефект.

Вярност във всекидневния живот

Божие дело е свършено в целостта си, защото е свършено във всяка част, колкото и малка да е тя. Бог оформя мъничкото стръкче трева също така грижливо, както би направил при сътворяването на цял свят. Ако желаем да бъдем свършени, както е свършен нашият Баща на небето, трябва да бъдем верни в малките неща. Кое то въобще заслужава да се направи, заслужава да се направи добре. Каквато и да е работата ви, вършете я вярно. Казвайте истината и за най-малките неща. Всеки ден вършете дела от любов и говорете окуражителни думи. Пръскайте усмивки по житейския път. Като постъпвате по този начин, Бог ще ви одобри и един ден Христос ще ви каже: “Хубаво, добри и верни слуго”.

Верните във всекидневния си живот, които бързо са осъзнавали задълженията си и са ги изпълнявали, без да мислят за похвала или за лична облага, в деня на съда ще чуят думите: “Дойдете вие, благословени от Оцеца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.” Христос не ги хвали за красноречивите слова, за интелектуалната мощ, която са проявявали или пък за щедрите дарения, които са правили. Те са наградени за извършването на малките, обикновено пренебрегвани неща. “Огладнях и ме нахранихте - казва Той - ...понеже сте направили това на един от тия най-скомни Мои братя, на Мене сте го направили.” (Младежки наставник, 17 януари 1901 г.)

ОТГОВОРНОСТ ЗА СВЕТЛИНАТА

Млади мъже и жени, вие сте отговорни пред Бога за светлината, която ви е дал. Ако не се обърне внимание на светлината и предупрежденията, те ще свидетелстват против вас в съда. Опасностите са ви ясно заявени; съветвани и предупредени сте били от всяка страна; обградени сте били с предупреждения. В Божия дом сте слушали най-тържествените, изпитващи сърцето истини, представени от Божии служители с изявяването на Божия Дух. Как са повлияли тези тържествени апели на сърцата ви? Как са повлияли върху характерите ви? Вие сте отговорни за всеки един от тези апели и предупреждения. Те ще въстанат в съда, за да осъдят водещите живот на суета, лекомислие и гордост.

Мили млади приятели, каквото посеете, това и ще пожънете. Сега е за вас времето за сеене. Каква ще бъде жетвата? Какво сеете? Всяка изговорена дума, всяка постъпка е семе, което ще даде добър или лош плод и в резултат - радост или скръб за сеяча. Каквото е посятото семе, такава ще бъде и жетвата. Бог ви е дал голяма светлина и много привилегии. След като ви е дадена тази светлина, след като опасностите са ви били ясно изложени, отговорността е вече ваша. Начинът, по който се отнесете към

светлината, който Бог ви дава, ще обърне везните за щастие или за окаяност. Сами определяте участта си (Свидетелства, т. III, стр. 363).

СЕРИОЗНОСТ НА ЦЕЛИТЕ

Когато се обучаваха, за да служат в царския дом във Вавилон, четиримата еврейски младежи не смятаха, че благословието на Господа ще замести тежките, изморителни усилия и труд, които се изискваха от тях. Те бяха прилежни в изучаването; защото схващаха, че чрез Божията благодат тяхната участ зависи от собствената им воля и начин на действие. Те трябваше да впрегнат в работа всичките си сили и способности и така мобилизирани да извлекат възможно най-голямата полза от възможностите, които им се представяха за изучаване и работа.

Сътрудничество с Бога

Докато четиримата еврейски младежи изработваха собственото си спасение, Бог действаше в тях да желаят и да вършат Неговата воля. Ето ги тук разкрити условията за успех. За да получим Божията благодат, трябва да изпълним нашия дял. Господ няма намерение да ни замести нито в желанието, нито в извършването. Неговата благодат се дава да работи в нас, за да издейства да желаем и да вършим, но тя никога не се дава като заместител на собствените ни усилия. Душите ни трябва да бъдат подтикнати към сътрудничество. Святият Дух действа в нас, за да можем да изработваме собственото си спасение. Това е практическият урок, който Святият Дух се стреми да ни научи. “Бог е Който действа във вас да желаете и да вършите Неговата добра воля”.

Както сътрудничеса на Даниил и тримата му приятели, Господ ще сътрудничи с всички, които сериозно и искрено се стремят да бъдат верни в Неговата служба. Фините умствени качества и възвишеният морал не са резултат на случайност. Бог дава възможности и случаи; успехът зависи от това, как те се използват. Благоприятните възможности, които провидението ни дава, трябва да бъдат забелязвани веднага и да се използват незабавно и с желание. Мнозина биха станали велики хора, ако като Даниил желаеха да бъдат зависими от Бога за благодат, която да ги направи победители и за сила, и способност да вършат работата си.

Служене с цяло сърце

Млади мъже, обръщам се към вас, бъдете верни. Вложете сърце в работата си. Не подражайте на ленивите и на тези, които служат с разделено сърце. Често повтаряните действия създават навици, навиките формират характера. Търпеливо изпълнявайте малките житейски задължения. Докато подценявате важността от вяност в малките отговорности, изграждането на характера ви ще бъде незадоволително. В очите на Всемогъщия всяко задължение е важно. Господ е казал: “Верният в най-малкото и в многото е верен..” В живота на истинския християнин няма несъществени неща.

Много от онези, които претендират, че са християни, работят в противоречие с намеренията на Бога. Чакат да им се даде да извършат някоя голяма работа. Всеки ден губят възможности да покажат верността си към Бога; всеки ден оставят неизпълнени малките задължения на живота, не са вложили в тях сърцето си, защото са им изглеждали неинтересни. Докато очакват някаква голяма работа, в която да проявят своите предполагаеми големи таланти и по този начин да задоволят амбициозните си копнежи, животът им отминава.

Мои мили млади приятели, вършете работата, която е най-близо до вас. Насочете вниманието си към някоя скромна работа в кръга на вашите действия. Вложете ум и сърце в тази работа. Напрегнете мислите си, за да постъпвате разумно при изпълнение на нещата, които можете да извършвате в дома. Така ще се подготвите за по-голяма ползност. Помнете, че за цар Езекия е писано: “Всяка работа, която извърши... извърши я с цялото си сърце и благоуспяваше.”

Стойността на съсредоточаването

Способността на човек да се съсредоточава в работата, която извършва в момента, е голямо благословение. Богобоязливите младежи трябва да се стремят да изпълняват задълженията си, като влагат разум и мисъл, като съсредоточават мислите си в правилната насока и извършат най-доброто, на което са способни. Те трябва да осъзнаят настоящите си задължения и да ги изпълняват, без да позволяват на ума си да блуждае. Този вид умствена дисциплина ще им бъде полезна през целия им живот. Онези, които се научат да влагат мисъл във всичко, което предприемат, колкото и дребна да изглежда работата, ще бъдат полезни за света.

Мили младежи, бъдете сериозни и постоянни. “Препашете се през кръста на ума.” Стойте като верния еврей Даниил, който в сърцето си бе решил да бъде верен на Бога. Не разочаровайте родителите и приятелите си. Не разочаровайте и Този, Който така ви обича, че даде живота си, за да можете да сътрудничите на Бога.

Най-висшата подбуда

Желанието да почитаме Бога трябва да бъде най-мощната ни от всички подбуди. То трябва да ни накара да употребим всичките си усилия, за да се възползваме от дадените ни привилегии и възможности. То трябва да ни накара да поддържаме мозъка, костите, мускулите и нервите си във възможно най-добро здраве, за да можем с физическа сила и умствена бистрота да бъдем верни настойници. Ако на себелюбия интерес се даде свобода да действа, той осакатява ума и закоравява сърцето; ако му се позволи да управлява, той разрушава моралната сила. И тогава идва разочарованието...

Онзи Бог, Който даде успех на Даниил, дава истинския успех и на мъже, и на жени. Онзи, Който четеше в сърцето на Даниил, гледаше с удоволствие на чистите подбуди на своя служител и на решението му да прослави Господа. Всички които изпълняват в живота си Божиите намерения, трябва да полагат големи усилия сериозно и с ревност да извършват най-добросъвестно всичко, което Бог им възлага (Младежки наставник, 20 август 1903 г.).

Изобилваща радост

По целия стръмен път, водещ към вечния живот, има извори на радост за освежаване на уморените. Вървящите в пътищата на мъдростта са радостни даже в изпитания и скърби, защото Този, Когото душата им обича, ходи невидим до тях. При всяка стъпка нагоре те различават все по-ясно докосването на Неговата ръка; на всяка стъпка по пътя им падат все по-светли лъчи от славата на Невидимия; и хвалебните им песни, издигащи се на по-висока нота се възвисяват към небето, за да се присъединят с ангелските песни пред Божия престол (Мисли от планината на блаженствата, стр.202).

УПРАЖНЯВАНЕ НА ВОЛЯТА

УПРАЖНЯВАНЕ НА ВОЛЯТА

Истинската религия трябва да направи нещо с волята. Волята е управляващата сила в човешкото естество, която владее всички други способности. Тя не е вкусът или наклонността, но силата, с помощта на която човешките чада решават да бъдат ли послушни на Бога или не.

Нестабилност и съмнение

Ти си интелигентен млад човек. Желаяш да направиш живота си такъв, че накрая да бъдеш годин за небето. Често си обезкуражен, като откриваш колко е слаба моралната ти сила, колко лесно ставаш роб на съмнението и колко често си под контрола на обичаите и навиците на стария си греховен живот. Откриваш, че емоционалното ти естество ти изневерява, изневерява на най-добрите ти решения, на най-тържествените ти обещания. Нищо не изглежда реално. Нестабилността ти те кара да се съмняваш в искреността на хората, които ти желаят доброто. Колкото повече се бориш със съмнението, толкова по-нереално ти изглежда всичко, докато накрая ти се струва, че около тебе няма здрава почва, на която да стъпиш. Обещанията ти са като възета от пясък и в същата нереална светлина виждаш думите и делата на онези, на които трябва да имаш доверие.

Сила чрез подчиняване на волята

Ти ще бъдеш в постоянна опасност, докато не разбереш истинската сила на волята. Може да вярваш и да обещаваши всичко, но обещанията или вярата ти нямат стойност, докато не свържеш волята с вярата и постъпките. Ако водиш борбата на вярата с всичката сила на волята си, ще победиш. Не трябва да се доверяваш на чувствата, впечатленията, емоциите си, защото на тях не може да се разчита, особено при твоите изопачени възгледи; а и съзнанието за нарушените ти обещания и неизпълнени клетви отслабва доверието ти и това на другите в тебе.

Но не се отчайвай. Трябва да решиш да вярваш, въпреки че нищо не ти изглежда истинско и реално. Казвам ти, че сам си стигнал до това незавидно състояние. Трябва да спечелиш отново доверието си в Бога и в братята си. От теб зависи да подчиниш волята си на волята на Исус Христос; и когато направиш това, Бог незабавно ще те завладее и ще действа в теб да желаеш и да вършиш Неговата добра воля. Тогава цялото ти естество ще бъде под контрола на Духа на Христос; и дори мислите ти ще бъдат подчинени на Него.

Не можеш по желание да контролираш импулсите и чувствата си, но можеш да контролираш своята воля и да извършиш цялостна промяна в живота си. Като подчиниш волята си на Христос, животът ти ще бъде скрит с Христос в Бога и свързан със силата, която е над всички началства и власти. Ще имаш сила от Бога, която ще те държи здраво за Неговата сила; и нова светлина, светлината на живата вяра, ще бъде достъпна за тебе. Но трябва да сътрудничиш на Божията воля, а не на волята на твоите приятели, чрез които Сатана постоянно действа, за да те впримчи и погуби.

Не искаш ли без отлагане да влезеш в добри отношения с Бога? Няма ли да кажеш: “Ще предам волята си на Исус и ще направя това още сега”, и от този момент да бъдеш напълно на Божия страна? Не обръщай внимание на обичаите, както и на силния шум, който вдигат апетитът и страстите. Не давай на Сатана възможност да казва: “Ти си един окаян лицемер.” Затвори вратата, за да не може Сатана да те обвинява и обезсърчава така. Кажи: “Аз ще вярвам, аз вярвам, че Бог е мой помощник”, и ще откриеш, че ще триумфираш в Бога. Когато определиш волята си на страната на Господа всяко твое чувство ще бъде подчинено на Неговата воля. Тогава ще откриеш, че си стъпил на солидна скала. Понякога ще е необходимо да напрягаш всяка частица на волята, си, но Бог е, Който действа за теб и ти ще излезеш от този процес на оформяне съд за почест.

Божията воля и човешката воля обединени

Говори за вяра. Застани на Божия страна. Не стъпвай на неприятелска почва и Господ ще бъде твой Помощник. Той ще направи за тебе това, което ти не можеш да направиш за себе си. В резултат ще станеш като “ливански кедър”. Животът ти ще бъде благороден и ще вършиш делата си в името на Бога. В тебе ще има сила, сериозност и простота, които ще те направят възобновен инструмент в ръцете на Бога.

Трябва да пиеш ежедневно от извора на истината, за да можеш да разбереш тайната на радостта и доволството в Господа. Но помни, че волята ти е изворът на всички твои действия. Волята, която е толкова важен фактор при формирането на човешкия характер, при грехопадението беше предадена под контрола на Сатана. И от тогава той постоянно действа, така че, човекът да желае да върши неговата воля, но само за да го доведе до пълна гибел и нещастие.

Но безкрайната жертва на Бога, изразена с даването на Исус, Неговия любим Син, като жертва на греха, Му дава възможност да каже, без да наруши нито един принцип от Своето управление: “Предай

се на Мене; дай Ми волята си; вземи я от контрола на Сатана и Аз ще я завладя; след това мога да работя в теб да желаеш и да вършиш Моята добра воля.” Когато Бог ти даде Христовия ум, волята ти става като Неговата воля и характерът ти се преобразява като Христовия характер. Дали намерението ти е да вършиш Божията воля? Желаш ли да бъдеш послушен на Писанията? “Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и нека Ме последва.”

Не е възможно да следваш Христос, освен ако откажеш да удовлетворяваш наклонностите си и решиш да бъдеш послушен на Бога. Нито чувствата, нито емоциите те правят Божие чадо, но вършенето на Божията воля. Пред тебе се простира цял живот на ползотворност, ако твоята воля съвпадне с Божията. Тогава с даденото ти от Бога мъжество ще бъдеш пример на добри дела. Тогава ще помагаш да се поддържат, а не да помагаш се премахват правилата на дисциплината. Ще помагаш да се поддържа реда, вместо да го презираш и чрез собствените си действия да насърчаваш нередовен живот.

Казвам ти със страх от Бога, зная какво можеш да бъдеш, ако свържеш волята си с Божията.

“Вие сте съработници на Бога.” Ти можеш да вършиш работата си за този временен живот и за вечността така, че тя да устои на изпита в съда. Искаш ли да опиташ? Искаш ли да промениш радикално отношението си? Ти си обект на Христовата любов и на Неговото ходатайство. Ще се предадеш ли сега на Бога и ще помогнеш ли на онези, които са стражи на интересите на Неговото дело, вместо да им причиняваш скръб и обезсърчение? (“Свидетелства”, т.V, стр.513-516).

Необходими са специални усилия

Бог е определил средства, които, ако използваме прилежно и с молитва, нито един кораб няма да претърпи корабкрушение, а ще издържи на бурите и ураганите накрая ще хвърли котва в блаженото пристанище. Но ако ние презираме и не зачитаме тези средства и привилегии, Бог няма да извърши чудо, за да спаси който и да било от нас, и ще загинем както Юда и Сатана.

Не мислете, че Бог ще извърши чудо, за да спаси слабите души, които подхранват злото и практикуват грях. Не мислете, че някакъв свръхестествен елемент ще бъде въведен в живота им, който да ги откъсне от тяхното собствено “аз” и да ги издигне в по-висша сфера, където ще бъде сравнително лесно без каквито и да било специални усилия или някаква специална борба, без разпъване на личното “аз” да се води християнски живот. Защото всички, които хранят някаква надежда това да стане с тях, а в същото време си губят времето на сатанинска почва, ще загинат заедно със злосторниците. Ще бъдат погубени внезапно, без да бъдат излекувани (“Свидетелства за проповедници”, стр.453).

БОЖЕСТВЕНО РЪКОВОДСТВО

Има три начина, по които Господ ни разкрива волята Си, за да ни води...

Бог ни разкрива волята Си в Своето Слово, Свещените писания.

Неговият глас се открива също и в действията на провидението Му. И ние ще го разпознаваме, ако не отделяме душите си от Него, като ходим по собствените си пътища, като постъпваме според собствената си воля и като следваме подбудите на неосветеното си сърце. В резултат на всичко това чувствата ни така се объркват, че вечните неща вече не се различават и дегизираният глас на Сатана се приема като глас на Бога.

Друг начин, по който се чува Божият глас, е чрез апелите на Неговия Свят Дух, чиито внушения се извяват във формирането на характера.

Ако се съмнявате в нещо, посъветвайте се най-напред с Писанията. Ако наистина сте започнали живот на вяра, вие сте се отдали на Господа да бъдете изцяло Негови и Той ви е взел, за да ви оформи според Своите намерения, да ви направи съд за почест. Трябва сериозно да желаете да бъдете податливи в Неговите ръце и да Го следвате където и да ви води. Това означава, че Му имате доверие, оставяте Го да осъществи Своите намерения, докато Му сътрудничите, като изработвате собственото си спасение със страх и трепет (“Свидетелства”, т.V, стр.512).

МЪЛЧАЛИВОТО ДЕЙСТВИЕ НА СВЯТИЯ ДУХ

Християнството не е видоизменение или подобрене на стария живот, но преобразяване на естеството. Настъпва смърт за собственото “аз” и греха и започва един съвсем нов живот. Тази промяна може да бъде извършена само чрез успешното действие на Святия Дух.

Докато Никодим все още недоумяваше, Исус за да илюстрира мисълта Си даде за пример вятъра: “Вятърът духа гдето ще и чуваш шума му, но не знаеш отгде иде и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.”

Вятърът се чува в клоните на дърветата, шумолейки в листата и цветята, но е невидим и никой не знае откъде идва и накъде отива. Така е и с действието на Святия Дух в сърцето. То не може да се обясни повече, отколкото може да се обясни движението на вятъра. Човек може да не е способен да каже точното време и място, нито да проследи всички обстоятелства в процеса на обръщането си към Бога, но това не доказва, че той не се е обърнал. Чрез невидими средства като вятъра, Христос постоянно работи в сърцата. Малко по малко, може би несъзнателно за личността, се правят внушения, които целят да привлекат душата към Христос. Тези внушения може да се получат чрез размишляване за Бога, чрез четене на Писанията или чрез слушане на Словото Му от проповедник. И в един момент, когато Святия Дух дойде с по-пряк призив, душата радостно се предава на Исус. Мнозина наричат това внезапно обръщане, но то е резултат от дългото въздействие на Святия Дух - постоянен и продължителен процес.

Макар и невидим, вятърът предизвиква действия, които се виждат и усещат. Така и действието на Святия Дух върху душата ще се разкрива във всяка постъпка на този, който е почувствал Неговата спасителна сила. Когато завладее сърцето, Божият Дух преобразява живота. Грешните мисли биват отстранени, злите дела - отхвърлени; любов, скромност и мир заемат мястото на гнева, завистта и борбата. Радостта заема мястото на скръбта, а лицето отразява небесната светлина. Никой не вижда ръката, която е вдигнала товара, нито вижда светлината, слязла от небесните двореци. Благословието идва, когато душата се предаде на Бога чрез вяра...

Невъзможно е смъртни, ограничени умове да схванат делото на изкуплението. Неговата тайна превъзхожда човешкото знание. И все пак този, който преминава от смърт към живот, осъзнава, че това е Божествена реалност. Началото на изкуплението можем да познаем още тук от личен опит. Неговите резултати се простират през вечните векове (“Животът на Исус Христос”, стр.172).

Доказателство за Божествена помощ

Ако чувстваш в душата си нужда, ако гладуваш и жадуваш за правдата, това е доказателство, че Христос работи в сърцето ти, за да Го потърсиш да извърши за теб чрез дара на Святия Дух неща, които не можеш да извършиш сам (“Мисли от планината на блаженствата”, стр.36).

ОБИТАВАЩИЯТ В СЪРЦЕТО ХРИСТОС

Ако сме вкоренени и основани в любов, ще можем да разберем заедно с всичките светии какво е дължината и широчината, дълбочината и височината и да познаем любовта Христова, която надвишава всяко знание. О, скъпоценни възможности и насърчения! В очистеното от всяка морална нечистота човешко сърце обитава скъпият Спасител, облагородявайки, осветявайки цялото естество и правейки човека храм за Святия Дух...

Неговият отговор на нашата вяра

Ние пребъдваме в Христос чрез упражняване на жива вяра. Той пребъдва в нас чрез нашия акт на вяра. Радваме и на Божественото присъствие и чувството за него прави мислите ни пленници на Исус Христос. Нашият духовен прогрес е зависим от дълбокото ни чувство за това присъствие. Така Енох

“ходеше по Бога”. Христос обитава в нашите сърца чрез вяра, когато размислим какво е Той за нас и какво дело извършва за нас в плана на изкуплението. Ще бъдем най-щастливите хора, ако култивираме чувството за тази велика дарба на Бога за нашия свят и за нас лично.

Тези мисли благотворно въздействат върху целия ни характер. Искам да ви внуша, че ако желаете винаги може да имате до себе си един Божествен другар, винаги. “И какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: “Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще ми бъдат люде.”

Оформени чрез Неговата любов

Когато умът се занимава с Христос, характерът се оформя по Божествено подобие. Мислите биват проникнати от чувството за Неговата доброта, за Неговата любов. Размишляваме за Неговия характер и така Той изпълва всичките ни мисли. Любовта Му ни обгръща. Ако се взрем за момент в слънцето, в неговата обедна слава, и отклоним след това очите си, образът на слънцето се явява във всяко нещо, което погледнем.

Същото става и когато гледаме Исус; всичко, погледнато след Него, отразява Исусовия образ, Слънцето на правдата. Не можем да видим нищо друго, нито да говорим за нещо друго. Образът Му е отпечатан върху окото на душата и повлиява всекидневния ни живот във всичките му детайли, смекчайки и подчинявайки изцяло нашето естество. Чрез гледане ние се преобразяваме по Божествено подобие, по подобие на Христос. И отразяваме светлите и укрепителни лъчи на Неговата правда върху всички, с които общуваме. Характерът ни се е преобразил, защото сърцето, душата, умът са окъпани в светлината на Този, Който ни обикна и даде Себе Си за нас. Тук отново се появява личното, живо влияние, обитаващо в сърцата ни чрез вяра.

Когато ние приемем наставляващите ни думи и те ни завладеят, Исус става за нас пребъдващо присъствие, контролирайки, мислите, идеите и действията ни. Ние биваме пропити от съветите и поученията на най-великия Учител, който светът някога е познавал. Чувството за нашите човешки отговорности и влияние придава ново разбиране за живота и за всекидневните задължения.

Исус Христос е всичко за нас - първият, последният и най-добрият. Исус Христос, Неговият Дух, Неговият характер, дава своя отпечатък върху всичко. Той е основата и вътъкът, самата тъкан на цялото ни същество. Думите на Христос са дух и живот. Тогава не можем да съсредоточаваме мислите си върху себе си; вече не ние живеем, но Христос живее в нас и Той е надеждата на славата. Личното “аз” е мъртво, но Христос е жив Спасител. Като продължаваме да гледаме Исус, ние отразяваме Неговия образ върху всички около нас. Не се занимаваме с нашите разочарования, нито говорим за тях, защото много по-приятна картина привлича погледа ни - скъпоценната любов на Исус. Той обитава в нас чрез словото на истината (“Свидетелства за проповедници”, стр.387-390).

Скъпоценният бисер

За да живеем живот на доброволно послушание спрямо Божиите изисквания, трябва да се предадем на Христос. Всичко, което сме, всички наши таланти и способности са Господни и трябва да Му бъдат посветени. Когато така напълно Му отдадем, Христос ни се предава с всички небесни съкровища. Получаваме бисера с най-голяма стойност (“Притчи Христови”, стр.116).

СЕБЕОТРИЦАНИЕ

Исус бе изгонил от Себе Си “аз”-ът и във всичко, що вършеше, “аз”-ът Му не присъстваше. Всичко подчиняваше на волята на Своя Отец. Когато Неговата мисия на земята бе към края си, можа да каже: “Аз те прославих на земята, като свърших делото, което Ми даде да върша.” Той поръчва и на нас: “...научете се от Мене, защото съм кротък и смирен на сърце.” “Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си...”; нека детронира личното “аз” и то де не владее повече.

Който наблюдава себеотрицанието на Христос, Неговото смирено сърце, ще бъде принуден да каже като Даниил, когато видя един, приличащ на човешките синове: “Благообразието ми се превърна в развала...” Човешкото естество винаги се бори за външна изява, винаги е готово за борба; но този, който се учи от Христос, е изпразнен от личното “аз”, от гордост, от любов към върховенство и в душата му цари мир. Личното “аз” принадлежи на Святия Дух. Тогава ние не се стремим да заемаме най-високото място. Нямаме амбицията да се блъскаме и бутаме с лакти, за да ни забележат; но чувстваме, че най-висшето място е при нозете на нашия Спасител. Гледаме Исус, чакайки да протегне ръката Си, за да ни води, вслушвайки се в Неговия глас за ръководство. Апостол Павел е имал тази опитност; той казва: “Съразпнах се с Христа и сега вече не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене” (“Мисли от планината на блаженствата”, стр.30,31).

ХАРАКТЕРЪТ, КОЙТО БОГ ОДОБРЯВА

Младежите имат нужда да бъдат наставлявани внимателно и с молитва, за да могат да изградят характерите си на здрава основа. Причината, поради която толкова много хора правят скръбни грешки, е, че те не обръщат внимание на поученията на хората с опит. Съветите на родители и учители нямат за тях никакво значение и те се поддават на изкушенията на неприятеля. Бог обича младежите. Той вижда в тях големи възможности за вършене на добро, стига само да осъзнаят своята нужда от Христос и да градят на сигурната основа. Знае също така и за техните изпитания. Знае, че ще трябва да се борят срещу силите на мрака, който се стреми да завладее човешкия ум. Затова е отворил път, чрез който младите мъже и жени могат да станат участници в Божественото естество...

Нужни са постоянни усилия

Характерът не се оформя случайно. Той не се определя от едно избухване или от стъпка в погрешна посока. Той е повторението на постъпката, което прави навика и създава характера било за добро, или за зло. Добрите характери могат да се оформят само чрез постоянни, неуморими усилия, чрез развиване на всеки поверен талант и способност за прослава на Бога. Вместо това мнозина се оставят да бъдат влачени според импулса или обстоятелствата. Това става не защото не са добър материал създаден от Бога, но защото не съзнават, че Той изисква в младостта си да правят най-доброто.

Ако искат да бъдат така твърди със вярата си като Даниил, днешните младежи трябва да напрегнат до краен предел всеки духовен нерв и мускул. Господ не желае те да останат неопитни новаци. Иска да се издигнат до най-високата точка на съвършенството. Желаете да стигнат до най-висшето стъпало на стълбата и следващото стъпало да ги въведе в царството Божие.

Влиянието на другари

Младежите, които напускат домовете си и не са повече под блящата грижа на своите родители, до голяма степен сами избират другарите си. Но те трябва да помнят, че очите на небесния им Баща са насочени към тях и Той вижда всяка тяхна нужда, всяко тяхно изкушение. В училищата винаги има младежи, които с поведението си разкриват принизен ум. Чрез неразумно възпитание в детинството те са развили едностранчиви характери и с напредването на годините дефектите развалят живота им. С думи и пример тези души отклоняват хората със слаба морална сила.

Времето е злато, мили младежи. Не трябва да излагате душите си на опасност, като сеете див овес. Не можете да си позволите да бъдете немарливи към избора на другар. Размишлявайте върху благородното в характерите на другите и то да стане за вас морална сила, когато се съпротивлявате на злото и избирате доброто. Поставете целта си високо. Вашите родители и учители, които се боят от Бога, може да ви следват със своите молитви ден и нощ, може да ви умоляват и предупреждават, но това ще бъде напразно, ако си изберете безразсъдни другари. Ако не виждате никаква реална опасност и

мислите, че можете да вършите добро, както и зло според капризите си, ще забележите, че квасът на нечестието невидимо е опетнил и покварил ума ви.

Христос нашата единствена надежда

Христос бе поразяван, оскърбяван и хулен. Отдясно и отляво Той бе изкушаван, но не съгреши, а представи на Бога съвършено, напълно достатъчно послушание. С това завинаги премахна и най-малкото извинение за непослушанието. Дойде, за да покаже на човека как да бъде послушен, как да пази всички заповеди. Държеше се за Божествената сила и това е единствената надежда на грешника. Отдаде живота Си, за да може човекът да стане участник в Божественото естество, като избегне покварата, която е в света чрез похотта...

Бог е дал на младежите таланти, които трябва да се развиват за Негова прослава. Но мнозина използват тези дарби за неосветени, несвяти цели. Мнозина имат способности, които ако бъдат развити, ще принесат богата жетва от умствени, морални и физически постижения. Но те не се спират, за да се замислят. Не разсъждават върху цената на поведението си. Продължават да се държат безразсъдно и глупаво, не търпят нито съвети, нито укори. Това е ужасна грешка. Младите хора трябва да бъдат с трезв ум, ако осъзнават, че Божието око ги наблюдава, че Божиите ангели следят развитието на характера им и претеглят моралната му стойност (“Младежки наставник”, 27 юли 1899 г.).

ПРЕБЪДВАЩОТО ПРИСЪСТВИЕ НА ХРИСТОС

Христовата религия е нещо повече от прощение на греха. Тя означава отнемане на нашите грехове и изпълване на празнотата с благодатните дарби на Святия Дух. Тя означава Божествено просветление, радост в Бога. Тя означава сърце, изпразнено от личното “аз” и благословено с пребъдващото присъствие на Христос. Когато Христос царува в душата, там има чистота, освобождаване от греха. В такава душа планът на евангелието се изпълнява в цялата му слава, с всичката му пълнота и Божествено съвършенство. Приемането на Спасителя донася ореол на съвършен мир, съвършена любов, съвършена увереност. Красотата и ароматът на разкрития в живота Христов характер, свидетелства, че Бог наистина е изпратил Сина Си на света да бъде негов спасител...

За Своите верни последователи Христос е бил всекидневен спътник и близък приятел. Те са живели в тясна връзка с Бога, в постоянно общение с Него. Над тях е изгряла славата на Господа. В тях се отразява светлината от познанието на Божията слава в лицето на Исус Христос. Сега те се радват на непомрачените лъчи на блясъка и славата на Царя в цялото Му величие. Подготвени са за общуване с небесните същества, защото Небето е в сърцата им (“Притчи Христови”, стр.419-421).

ЧАСТ V

ПОДГОТОВКА ЗА ЖИВОТА

Истинското възпитание означава повече от просто изучаване. То е нещо по-широко. Включва хармоничното развитие на всички физически сили и умствени способности. Учи на любов и страх от Бога и подготвя за вярното изпълнение на всекидневните житейски задължения (“Съвети към учители, родители и учащи”, стр.84).

Истинското възпитание е подготовка на физическите, умствените и моралните сили за изпълнението на всеки дълг. То е обучение на тялото, ума и душата за Божествена служба, възпитанието, което ще трае и във вечния живот (“Притчи Христови”, стр.330).

ХРИСТИЯНСКО ВЪЗПИТАНИЕ

Човешкият ум е податлив на най-висше усъвършенстване. Посветеният на Бога живот не трябва да бъде изпълнен с невежество. Мнозина са против образованието, защото Исус избрал неуките рибари да проповядват евангелието. Те твърдят, че Той предпочитал необразованите. Много учени и уважавани хора вярваха в Неговите учения. Ако бяха послушали без страх убежденията на съвестта си, щяха да Го последват. Способностите им щяха да бъдат приети и използвани в служба за Христос, стига да Му ги бяха предложили. Но те нямаха моралната сила пред лицето на намръщените свещеници и завистливите управници да изповядват Христос и да рискуват репутацията си, като се свържат със скромния галилеянин.

Той, Който познаваше сърцата на всички, разбираше това. Щом образованите благородни не искаха да свършат работата, за която бяха квалифицирани, Христос щеше да избере послушни и верни хора да изпълнят волята Му. Избра и свърза със Себе Си скромни хора, за да ги обучи и образова да проведат на земята великото дело, когато Той я напусне.

Христос - великият възпитател

Христос бе светлината на света. Той бе изворът на всяко знание. Бе способен да обучи неуките рибари да приемат дадената им от Него велика поръчка. Уроците на истината, бяха от голямо значение за тези скромни хора. Те щяха да раздвижат света. Това, че Исус свърза със Себе Си такива скромни хора изглеждаше нещо доста обикновено, но то бе събитие с огромни последици. Думите и делата на тези хора трябваше да революционизират света.

Исус не презираше образованието. И най-висшата култура на света, ако е осветена чрез любовта и страха от Бога, получава Неговото пълно одобрение. Избраните от Христос скромни мъже общуваха с Него три години, изложени на пречистващото влияние на Величието на небето. Христос бе най-великият възпитател, който светът е познавал някога. Бог приема младежите с техните таланти и богатство от чувства, стига да Му се посветят. Те могат да стигнат до най-висшата точка на умственото величие. Ако се ръководят от религиозни принципи, могат да проведат делото, което Христос дойде от небето да извърши, и така да станат съработници на Господа.

Учещите в нашия колеж имат ценните привилегии не само да получат научно познание, но и да се обучат как да придобият и култивират добродетелите, които ще направят характера им уравновесен. Те са морални дейци, отговорни пред Бога. Талантите богатство, положение и интелект са дадени от Бога и поверени на човека да ги развива мъдро. Господ е разпределил тези различни дарби пропорционално на силите и капацитета на Своите служители според работата, възложена поотделно на всеки един от тях ("Ривю енд Хералд", 21 юни 1877 г.).

ИСТИНСКО ВЪЗПИТАНИЕ

Истинското образование е всаждане в ума на онези идеи, които ще отпечатат в ума и сърцето познанието за Бога като Създател и за Исус Христос като Изкупител. Такова образование обновява ума и преобразява характера. То ще засили и утвърди ума срещу измамните нашепвания на противника на душите и ще ни даде възможност да разбираме Божия глас. То ще направи учещия годен за съработник на Христос.

Ако нашите младежи получат това знание, те ще могат да придобият и всичко останало важно и необходимо. В противен случай светското знание, няма да ги постави в редовете на Господа. Те могат да извлекат цялото познание от книгите и въпреки това да останат невежи и за най-основните принципи на правдата, която би им дала одобрен от Бога характер.

Стремящите се да получат знание в земните училища трябва да помнят, че има и друго училище, което ги изска за ученици - училището на Христос. Това училище никога не се завършва. Между учещите в него има както възрастни, така и млади. Онези, които внимават на поученията на Божествения

учител, постоянно придобиват все по-голяма мъдрост и благородство на душата и така се приготвят да влязат в по-висшето училище, където напредъкът ще продължава през вечността.

Безпределната мъдрост поставя пред нас великите уроци на живота - уроците на дълга и щастието. Те често пъти са трудни за научаване, но без тях не можем да имаме никакъв истински успех. Те може да костват усилия, сълзи и даже агония; но не трябва да се разколебаваме нито да се уморяваме. Именно в този свят, всред неговите изпитания и изкушения, трябва да станем годни за живота в обществото на чистите и святи ангели. Онези, които се оставят да бъдат погълнати от по-маловажни науки и спрат да учат в Христовото училище, претърпяват безкрайна загуба.

Всяка способност, всяко качество, с което Творецът е надарил човешките чада, трябва да бъде използвано за Негова прослава. В това приложение се намира най-чистото, най-благородното и най-щастливото преживяване. Небесните принципи нека бъдат поставени на първо място в живота и всяка стъпка, предприета за придобиване на познание или интелектуална култура, да бъде стъпка към асимилирането на човешкото от Божественото (“Основи на християнското възпитание”, стр.543,544).

Най-същественото в образованието

Днес най-важното образование за нашите младежи, което ще ги приготви за по-висшите класове на небесното училище, е да бъдат научени как да разкриват пред света волята на Бога (“Ривю енд Хералд”, 24 октомври 1907 г.).

Най-висшето образование

Посветилите се да изучат пътя и волята на Бога получават най-висшето образование възможно за смъртен човек. Те градят своята опитност не върху софистиките на света, но върху принципи, които са вечни (“Съвети към родители, учители и учещи”, стр.36).

НУЖДАТА ОТ ХРИСТИЯНСКО ВЪЗПИТАНИЕ

Бог иска умствените способности да се развиват. Целта Му е Неговите служители да са по-интелигентни и по остро проникателни от светските хора. Той не одобрява онези, които са твърде безгрижни или твърде лениви, та не могат да станат по-успешни и по-добре информирани работници. Господ ни заръчва да Го обичаме с цялото си сърце и с цялата си душа, с всичката си сила и с целия си ум. Това ни задължава да развиваме интелекта си до пълния му капацитет, за да опознаем и обикнем Създателя си с всичкия си ум.

Ако бъде поставен под контрола на Неговия Дух, колкото по-основно се развива интелектът, толкова по-успешно може да бъде използван той в служба на Бога. Необразованият, но посветен на Бога човек, копнее да бъде и е за благословение на другите, бива използван от Господа за Негова служба. Онези обаче, които имат същия дух на посвещение, а имат и предимствата на по-пълно образование, могат да извършват много по-интензивна работа за Христос. Те са по-полезни.

Обучение за по-висша служба

Господ желае да придобием възможно най-високото образование с цел да предаваме познанието си на други. Никой не знае как или къде ще бъде призван да работи или да говори за Бога. Единствено небесният Баща вижда какво може да направи от хората. Пред нас има възможности, които слабата ни вяра не може да различи. Умовете ни трябва да бъдат така обучени, че при нужда да можем да представим истините на Словото на Бога и пред най-висшите земни авторитети, и то по начин, че да бъде прославлено Неговото име. Не трябва да пропускаме дори една-единствена възможност да получим необходимата интелектуална квалификация за работа за Бога.

Всестранно образование

Нека нуждаещите се от образование младежи да се заемат решително, за да го получат. Не чакайте да се отвори случай; сами си го създайте. Възползвайте се и от най-малката възможност, която ви се представя. Правете икономии. Не харчете средствата си за задоволяване на апетита или в търсене на удоволствия. Решете да станете толкова полезни и ефективни, колкото Бог ви призовава да бъдете. Бъдете постоянни и верни във всичко, що предприемате. Възползвайте се от всяко предимство във вашия обсег на действие, за да засилите интелекта и обогатите ума си. Нека теорията се съчетае с полезен ръчен труд и с верни усилия, бдителност и молитва си осигурете мъдростта, идваща отгоре. Така характерът ви ще се подобри и ще спечелите над другите влияние, което ще ви даде възможност да ги водите по пътя на правото и светостта.

Човек би могъл да постигне много повече в самообразованието си, ако бди за представените му случаи и привилегии и се възползва от тях. Истинското образование е нещо повече от онова, което колежите могат да дадат. Въпреки че изучаването на научните дисциплини не трябва да се пренебрегва, има едно по-висше обучение, което трябва да се постигне чрез жизнена връзка с Бога. Нека всеки учещ вземе Библията си и се свърже с великия Учител. Нека умът да бъде обучен и дисциплиниран така, че да може да се преборва с тежките проблеми при търсенето на Божествената истина.

Познание и себедисциплина

Гладуващите за знание, ще им даде възможност да благославят ближните си, сами ще бъдат благословени от Бога. Чрез изучаване на Неговото Слово техните умствени сили ще се пробудят за сериозна активност. Способностите им ще се увеличат и развият и умът ще придобие сила и активност.

Себедисциплината трябва да се практикува от всеки, който иска да бъде работник за Бога. С нея ще се постигне много повече, отколкото могат да постигнат красноречието и най-блестящите таланти (“Притчи Христови”, стр.334,335).

Очакванията на родителите осъществени

Винаги най-доброто и най-безопасното е да се върши правото, защото е право. Няма ли да пожелаете да се замислите върху това сериозно, и то още сега? Правилното мислене е в основата на правилното действие. Решете да отговорите на очакванията на родителите си, а именно да правите истински усилия за вашето усъвършенстване, като внимавате да не се окажат напразно и погрешно похарчените за вас средства. Вземете твърдо решение да съдействате на усилията, направени от родителите и учителите ви, и да стигнете до по-висок образец в знание и характер. Вземете решение да не разочаровате онези, които ви обичат толкова, че ви се доверяват. Да вършим правото, е израз на мъжество. Исус ще ви помогне да вършите правото, ако се стремите към това (“Основи на християнското възпитание”, стр.248).

ОБРАЗОВАНИЕ ЗА ВЕЧНОСТТА

Йоан пише: “Писах вам, младежи защото сте силни и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия.” И Павел увещава Тимотей да заръчва на младите да бъдат “трезви в разсъжденията си”. Възвишете душата си, за да бъдете като Даниил - верни, твърди служители на Господа на силите. Обмислете добре пътищата, по които вървите; защото стъпвате на свято място, Божиите ангели са около вас.

Правилно е да мислите, че трябва да се изкачите на най-високото стъпало на образователната стълбица. Философията и историята са важни науки; но жертването на време и пари няма да ви ползва, ако не употребявате постиженията си за прослава на Бога и за доброто на човечеството. Ако научното познание не е само стъпало за постигане на най-висшите цели, то то е безполезно.

Образование, което не дава знания, трайни като вечността, е безцелно. Ако не държите пред очите си Небето и бъдещия, безсмъртен живот, вашите постижения нямат стабилна стойност. Но ако Исус е вашият учител, и то не само един ден от седмицата, но всеки ден, всеки час, одобрителната Му усмивка ще придружава вашите литературни постижения (“Основи на християнското възпитание), стр.191,192).

ПРАКТИЧЕСКО ОБУЧЕНИЕ

Полезният ръчен труд е част от евангелския план. Великият Учител, обвит в облачния стълб, даде на Израил наставления всеки млад човек да бъде научен на някакъв полезен занаят. Затова обичай на евреите беше както на богатите, така и на по-бедните класи да учат синовете и дъщерите си на полезен занаят, така че ако възникнат неблагоприятни обстоятелства, да не са зависими от другите, но да са способни да си осигурят прехраната и да посрещнат нуждите си. Те можеха да бъдат обучени теоретично, но трябваше също да бъдат обучени да правят нещо с ръцете си, с което биша могли да си изкарват прехраната. Това беше неделима част от образованието им.

Симетрично образование (възпитание)

И днес, както в дните на Израил, всеки младеж трябва да бъде съветван за задълженията на практичния живот. Всеки трябва да придобие познания върху някой клон от ръчния труд при нужда да си изкарва прехраната. Това е жизнено важно не само като препазна мярка срещу превратностите на живота, но и поради влиянието на ръчния труд върху физическото, умственото и моралното развитие. Даже и някой да е сигурен, че никога няма да му се наложи да прибегне до физическа работа за своята издръжка, все пак трябва да бъде научен да работи. Без физически упражнения никой не може да бъде жизнен и с цветущо здраве; а и дисциплината, която налага редовният труд е не по-малко важна за осигуряването на силен, активен ум и благороден характер.

Подготвените теоретично, без познания върху практическия труд, не могат да претендират за правилно образование. Възможността енергията да се посвети на различни занятия, е била пренебрегната. Образованието не се състои само в използване на мозъка. Физическата работа е неразделна част от формиране личността на младия човек. Липсва една важна част от образованието, ако учещия не бъде обучен да извършва полезен труд.

Здравословното упражняване на цялото същество ще даде широко и всестранно образование. Всеки учещ трябва да посвещава част от всекидневното си време на физически труд. Така ще се формират навици на трудолюбие и се насърчава дух на увереност в собствените сили, като младите биват защитени от много зли и деградиращи занимания, толкова често резултат от безделието. И всичко това е в съгласие с главната цел на образованието; защото, когато развиваме активността, усърдието и чистотата, ние влизаме в хармония с Твореца.

Полезният труд

Няма голяма полза, когато упражнението се прави просто като игра или е самоцелно. Полезно е да бъдеш на чист въздух, както и да упражняваш мускулите. Но ако същата енергия бъде посветена и на извършването на полезна работа, от това ще се изпита чувство на задоволство. Защото такава упражнение дава чувството за полезност, както и удовлетворява съвестта за добре изпълнен дълг.

Учещите трябва да излизат от нашите училища с обучени способности, така че, когато зависят от себе си, да имат познания, които да могат да използват и които ще са им нужни, за да успеят в живота. Прилежното учене е важно, но също тъй важна е и усърдната, упоритата работа. Играта не е жизненонеобходима. Да посвещаваш физически сили на забавления, не е най-благоприятната дейност за оформянето на добре уравновесен ум. Ако работникът използва времето, определено за физически упражнения, с които стъпка по стъпка се прекалява, за работа в Христовото дело, ще бъде благословен от Бога.

Дисциплината на практическия живот, която се придобива чрез физически труд, съчетан с умствено натоварване, бива подсладена от мисълта, че тя подготвя ума и тялото да изпълняват по-добре определената от Бога работа за хората. Колкото по-добре младежите разбират как да изпълняват задълженията на практическия живот, толкова по-голяма ще бъде ден след ден насладата и удовлетворението им от това, че са полезни на другите. Умът, научен да се наслаждава на полезния труд, се обогатява; чрез обучение и дисциплина той бива подготвян да бъде полезен, защото му е дило внушено колко необходимо е човек да бъде благословение за другите.

Не мога да намеря нито един случай в живота на Христос, когато да е посвещавал време на игра и забавление. Той бе най-великият учител за сегашния и за бъдещия живот и въпреки това не съм открила и един-единствен случай, при който да е учил учениците Си да се отдават на забавления за постигане на физическо упражняване...

Научете се да готвите

Както младите жени, така и младите мъже трябва да се научат да готвят икономично и да се освободят от всичко свързано с месната храна. Нека не се насърчава готвенето на храни, които малко или много съдържат месо, защото това по-скоро сочи за мрака и невежеството на Египет, отколкото за чистотата на здравната реформа.

Особено жените трябва да се научат да готвят. Коя част от образованието на едно момиче е тъй важна както тази? Каквито и да са обстоятелствата на живота ѝ, знанията в готвенето са нещо, което тя може да приложи на практика...

В месионското поле

Просвещението във всички области от практическия живот ще направи нашите младежи полезни хора в чужди страни, където ще отидат на работа. Там те няма да са зависими от хората - да им готвят, да им шият или да им строят жилища. Но ще упражняват много по-голямо влияние, ако покажат, че могат да обучават невежите как да работят с най-добрите методи, за да получат най-добрите резултати. За поддържането на такива мисионери ще са необходими много по-малки средства, защото те употребяват физическите си сили по най-добрия възможен начин за полезен, практичен труд, съчетан с образование. Това ще бъде оценено в области, където е трудно да се получат средства. Ще се види, че мисионерите са добри педагози, способни да учат другите как да се работи добре. И където и да отидат след това придобитият опит в това отношение ще им дава престиж ("Съвети към учители, родители и учещи", стр.307-314).

ВЕРНОСТ НА УЧАЩИЯ

Учещите, които изповядват, че обичат Бога и са послушни на истината, трябва да притежават онази степен на себеконтрол и сила на религиозния принцип, че да останат непоклатими всред изкушенията и да стоят здраво за Исус в колежа, в квартирата и където и да са другаде. Религията не трябва да се носи само като мантия в Божия дом; религиозните принципи трябва да характеризират целия живот.

Характер и поведение

Онези, които пият от извора на живота, няма да копнеят като светските хора за промяна и развлечения. В тяхното поведение и характер ще се наблюдават спокойствието, мирът и щастието, които са намерили в Исус, когато всеки ден са оставяли своите смущения и товари пред нозете Му. Те ще показват, че в пътя на послушанието и дълга има задоволство и даже радост. Такива хора ще имат влияние над своите другари, съученици и състуденти, което ще се почувства в цялото училище...

Един съзнателен, верен младеж в училище е неопценимо съкровище. Небесните ангели го гледат със симпатия и обич, в небесния дневник се записва всяко праведно дело, всяко отблъснато изкушение, всяко победено зло. Той поставя добра основа за бъдещето, за да си осигури вечен живот.

От християнските младежи зависи до голяма степен запазването и съществуването на създадените от Бога институти като средство за напредъка на Неговото дело. Никога не е имало период от човешката история, когато толкова значими неща да са зависели от едно поколение хора. Колко е важно тогава младежите да бъдат обучени за тази велика работа, за да може Бог да ги употреби като Свои инструменти! Техният Създател има над тях права, които са над всички други...

Стойността на училищната дисциплина

Необузданият, неспокоен характер на много от младежите в този век е отчайващ. Ако младежите можеха да видят, че съобразяването със законите и правилата на нашите институти ще подобри тяхното положение в обществото, ще направи характера им по-възвишен, ще облагороди ума им и направи пощастливи те не биха се бунтували срещу правила и полезни изисквания, нито биха подкрепяли съмнения и предразсъдъци против тези институти.

Нашите младежи трябва с енергия и ревност да посрещат предявените към тях изисквания; и това ще бъде гаранция за успех. Никога не успеете в земните задължения на живота млади хора ще бъдат неподготвени и за изпълнението на по-висшите задължения. Религиозната опитност се придобива само чрез борба, чрез разочарование, строга дисциплина и обуздаване на собственото “аз”, чрез сериозна молитва. Стъпките към небето трябва да се правят една по една; и всяка стъпка напред дава сила за следващата (“Съвети до учители, родители и учещи”, стр.98-100).

ВЪЗМОЖНОСТИ ПРЕД УЧЕЩИТЕ

Ученици, работете в сътрудничество със своите учители. Така вие им давате надежда и кураж като напредвате, помагате им, а в същото време помагате и на себе си. Помнете, че до голяма степен от вас зависи дали работата на вашите учители ще се признае за успешна. Бъдете ученици в най-висшия смисъл на думата, виждайки Бога зад учителя, а учителя, работещ заедно с Бога.

Случаите и възможностите за работа преминават много бързо. Нямайте време за прахосване, за себеугаждане. Истинското щастие ще спечелите само когато се стремите сериозно към успех. Скъпоценни са възможностите, които ви се предлагат през времето в училище. Направете училищният си живот съвършен, доколкото е възможно. По този път ще преминете само веднъж. От вас зависи дали работата ви ще се окаже успешна. Когато придобивате познания върху Библията, вие събирате съкровища, които да предавате на другите.

Подпомагане на другите

Обяснявайте на вашия по изостанал другар урока, който той не е могъл да разбере. Това ще помогне и вие да го разберете по-добре. Служете си с прости думи; изразявайте идеите си на ясен и лесно разбираем език.

Помагайки на вашите другари, вие помагате и на учителите си. А често пъти някои, които явно не са много умни, ще схванат от вас идеите по-бързо, отколкото от учителя. Това е сътрудничеството, което Христос препоръчва. Великият Учител стои край вас и ви помага, за да помагате и вие на по-изостаналите.

По време на вашия училищен живот може да ви се отдаде случай да да разкажете на бедните и невежите за удивителните истини на Божието слово. Използвайте всеки такъв случай. Господ ще благослови тези моменти (“Свидетелства”, т. VII, стр.275).

Пълно овладяване на основните неща

Никога не се задоволявайте с ниски образци. По време на обучението си в училище се стремете към благородна, свята цел. Учете с желанието да се подготвите за служба в някоя част от Господнето лозе. Правете всичко, за да постигнете тази цел. Вие можете да направите за себе си повече, отколкото всеки друг би могъл да направи за вас. Тогава какъв товар само ще снемете от плещите на директора и учителя!

Преди да се опитате да изучавате по-висшите клонове на литературните знания, убедете се, че напълно разбирате простите правила в английската граматика и сте се научили да четете и правилно да пишете...

Не прахосвайте време за учене на нещо, което малко ще ви ползва в живота след това. Вместо да се стремите към познаване на класическите езици научете се най-напред да говорите правилно английски език. Научете се да водите сметки. Придобийте познания върху онези области от науката, които ще ви помогнат да бъдете полезни където и да се намирате, където и да отидете ("Съвети към учители, родители и учещи", стр.218,219).

ОБУЧЕНИЕ ЗА СЛУЖБА

Като се има предвид светлината, която Бог е дал, учудващо е, че виждаме толкова малко млади мъже и жени да питат: "Господи, какво искаш да направя?" Опасна грешка е да си мислим, че щом някой млад човек не е решил да постъпи на проповедническа служба, то от него не се изисква някакво специално усилие, за да се подготви за работа за Бога. Каквото и да е вашето призвание, много е важно да развивате способностите си чрез прилежно учене. Младите мъже и жени трябва да бъдат поощрявани да ценят благословенията от случаите, които им се представят, за да станат добре дисциплинирани и интелигентни. Те трябва да се възползват от училищата, основани с цел да им предадат възможно най-доброто знание. Грешно е човек да бъде ленив и небрежен, що се отнася до образованието. Времето е кратко и понеже Господ скоро ще дойде да приключи сцените от земната история, колко по-необходимо е да се използват сегашните възможности и привилегии.

Посвещаване способностите на Бога

Младите мъже и жени трябва да постъпват в нашите училища, защото те са точно средствата, чрез които могат да получат знания и дисциплина. Младешките трябва да посветят всички свои способности на Бога, да станат усърдни библейски ученици, за да могат да придобият сила срещу погрешните доктрини и да не бъдат завличани от заблудите на нечестивите. Защото само чрез прилежното изучаване на Библията можем да придобием познание за истината. Когато живеем с познатата вече истина, ние ще бъдем огривани от все по-увеличаваща се светлина от Свещените писания...

Истински посветените на Бога няма да постъпват в делото за Него движени от подбудите на хората, заемащи се със светски работи - просто за да си изкарват прехраната, но ще навлизат в делото, непозволявайки да бъдат контролирани от никакви светски съображения, защото съзнават, че Божието дело е свято...

Подготовка за непредвидени случаи

Светът трябва да бъде предупреден и нито една душа не трябва да се задоволява с повърхностно познаване на истината. Не знаете отговорността, за която можете да бъдете призовани. Не знаете къде можете да свидетелствате за истината. Мнозина ще се изправят в съдебните зали, някои ще застанат пред царе и пред учените на земята, за да отговарят за своята вяра.

Познаващите истината само повърхностно няма да могат ясно да излагат Писанията и да дават силни основания в полза на своята вяра. Те ще се объркат и няма да бъдат работници, които не ще има от какво да се срамуват. Нека никой не си мисли, че няма нужда да учи, тъй като няма да проповядва от амвона. Не знаете какво може да изиска Бог от вас.

Печален е фактът, че напредъкът на делото се спъва от липсата на образовани работници, подготвени за доверени постове. Господ желае да приеме хиляди на работа в Неговото велико жетвено поле, но мнозина са пропуснали да се подготвят за това дело. Всеки, който е прегърнал Христовата кауза, който се е предложил за войник в Господнята армия, трябва да отиде там, където може да бъде добре обучен. За изповядащите се за Христови последователи религията е нещо съвсем маловажно, но Божията воля е никой да не остане невеж, щом може да се сдобие с мъдрост и знание (“Основи на християнското възпитание”, стр.216,217).

Уравновесен чрез правилни принципи

Не е вярно, че най-големият успех принадлежи винаги на блестящите младежи. Колко често хора с таланти и образования, поставени на отговорни постове, са претърпявали неуспех. Техният блясък е изглеждал външно като злато, но опитан, се е оказало само сърма и шлака. Тези хора не са успели в работа си поради невярност. Не са били трудолюбиви и постоянни и не са се задълбочавали до дъното на нещата. Не са искали да започнат от дъното, от основата на стълбата и с търпелив труд да се изкачват стъпало след стъпало, докато стигнат до върха. Движили са се сред блестящите искри на мисълта си, които сами са запалили. Не са се поставяли в зависимост от мъдростта, която Бог единствен може да даде. Неуспехът им не се дължи на липсата на шанс, но на това, че не са били здравомислещи. Не са оценили достатъчно високо предимствата на образованието и затова не са реализирали напредъка, който биха могли да постигнат в познание на религията и науката. Умът и характерът им не са били уравновесени чрез висшите принципи на правдата (“Основи на християнското възпитание”, стр. 293).

СТРЕМЕЖ КЪМ НАПРЕДЪК

Ако всеки човек съзнаваше отговорността си пред Бога за своето лично влияние, той в никакъв случай не би бил бездеен, но би развил своите способности и би обучил всяка своя сила, за да може да служи на Този, Който го е изкупил със Собствената Си кръв.

Особено младежите трябва да съзнават колко нужно е да обучават умовете си и да се възползват от всеки случай за развиване на интелекта, за да могат да отдадат добра служба на Този, Който е жертвал скъпоценния Си живот за тях. И нека никой не прави грешката да се смята за достатъчно добре образован, че да няма повече нужда да изучава книгите или природата. Използвайте всякакъв възможен случай, с който сте удостоени от Божието благоволение, за да постигнете възможно повече от откровението или науката.

Трябва да се научим да оценяваме правилно дадените ни от Бога сили. Ако един младеж трябва да започне от най-долното стъпало на стълбата, нека не се обезсърчава, но да реши да изкачва стъпало по стъпало, докато чува гласа на Христос, Който му казва: “Чедо, ела по-високо.” “Хубаво, добри и верни слуго! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си” (“Основи на християнското възпитание”, стр.213).

ИСТИНСКА МЪДРОСТ

Млади мъже и жени може да са получили най-висшето земно образование и въпреки това да са невежи по отношение на най-първите принципи, които биха ги направили поданици на Божието царство. Човешката ученост не може да подготви никой за небесното царство. Поданиците на Христовото царство не се създават чрез форми и церемонии или чрез продължително изучаване на книги. “А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия, истинен Бог, и Исуса Христа, Когото Си изпратил”.

Писанията на Стария и Новия завет трябва да бъдат изучавани всеки ден. Познанието за Бога и за Неговата мъдрост са открити за онзи ученик, който се е заел непрекъснато да изучава пътищата и делата Му. Библията трябва да бъде нашата светлина, нашият възпитател. Когато младежите се научат да вярват, че Бог изпраща росата, дъжда и слънчевата светлина от небето, правейки растителността да процъфтява; когато осъзнаят, че всички благословения идват от Него и че Му се дължи благодарност и хвала, тогава те ще познаят Бога във всичките си пътища и ден след ден с вяроност ще изпълняват своите задължения; Бог ще бъде във всичките им мисли...

Много млади хора, като говорят за наука, се показват по-мъдри и от писаното; стремят се да обясняват пътищата и делото на Бога с неща, които отговарят на тяхното ограничено разбиране; но това е жалка несполука. Истинската наука и боговдъхновеността са в свършена хармония. Фалшивата наука не е свързана с Бога: тя е претенциозно невежество.

Една от най-големите злини, придружаваща търсенето на знание и изследването на науката е, че заелите се с тези изследвания твърде често губят от погледа си Божествения характер на чистата и неподправена религия. Хора, притежаващи светска мъдрост, са се опитвали да обяснят влиянието на Божия Дух върху сърцето. И най-малкият опит в тази насока ще отведе ума в лабиринта на скептицизма. Религията на Библията е просто тайната на благочестието, която никой човешки ум не може напълно да я разбере, а за необновеното сърце тя е абсолютно непонятна.

Научени от Бога

Умът на младежите не отслабва нито пък те губят способностите си, когато се посвещават на служба на Бога. За мнозина образованието означава теоретично познание; но “страхът от Господа е началото на мъдростта”. И най-малкото дете, което обича и се бои от Бога, е по-велико в Неговите очи от най-талантливия и учен човек, не обръщай внимание на въпросите за личното си спасение. Младежите, посветили сърцето и живота си на Бога, се свързват с Източника на всяка мъдрост и добродетел.

Ако те само пожелаят да се учат от небесния Учител, както това правеше Давид, ще узнаят, че страхът от Господа е наистина началото на мъдростта. С тази сигурна основа могат като Даниил да използват по най-добрия начин всяка привилегия и възможност и да се издигнат до всяка интелектуална висота. Посветени на Бога и закрилени от Неговата благодат, под влиянието на Неговия животворен Свят Дух такива младежи ще проявяват много по-дълбока интелектуална сила, отколкото светските хора. Да се изучава науката чрез човешки тълкувания, означава да се придобие фалшиво образование. Да се учи за Бога и за Исус Христос, Когото Той е изпратил, означава да се учи науката на Библията. Чистите по сърце виждат Бога във всяка проява на провидението, във всяка фаза на истинското образование. Те веднага разпознават излъчващата се от Божия престол светлина. Небето общува с тези, които улавят най-първите проблясъци на духовното знание.

Учениците в нашите училища трябва да поставят познанието за Бога над всичко друго. Това познание може да се придобие само чрез изследване на Писанията. “Защото словото на кръста е безумие за тия, които погиват, А за нас, които се спасяваме, то е Божия сила. Понеже е писано: “Ще унищожа мъдростта на мъдрите и разума на разумните ще отхвърля”. Защото Божието глупаво е по-мъдро от хората и Божието немощно е по-силно от хората... А от него сте вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление, тъй щото, както е писано: “Който се хвали, с Господа да се хвали” (“Младежки наставник”, 24 януари 1903 г.).

ПОСТАВЕТЕ СИ ВИСОК ИДЕАЛ

Бог желае да използваме всяка възможност, всеки случай, за да се подготвим за работа в Неговото дело. За тази цел той очаква от нас да активизираме всичките си сили и да държим сърцата си будни за светостта и за страшните отговорности на тази работа.

Много хора, които не са квалифицирани да вършат отлична работа, постигат малко, защото опитват малко. Хиляди преминават през живота, като че ли нямат никаква велика цел, за която да

живеят, никакъв висш идеал, към, който да се стремят. Една от причините за това е ниската оценка, която дават за себе си. Христос плати безкрайна цена за нас и в съответствие с тази цена Той желае да уважаваме себе си.

Не се задоволявайте с постигането на ниски образци. Ние не сме това, което можем да бъдем, а това, което Бог желае да бъдем. Бог ни е дал сила на разума не за да бъде тя бездейна, неактивна, изопачена от земни или ниски цели, но да може да се развие до възможната най-висока степен, да бъде пречистена, осветена, облагородена и използвана за осъществяване интересите на Неговото царство.

Запазете индивидуалността си

Никой не трябва да се съгласява да бъде просто машина, управлявана от ума на друг човек. Бог ни е дал способност да мислим и да действаме. И когато постъпвате внимателно, когато очаквате мъдрост от Него, вие ще станете способни да носите товари. Запазете дадената ви от Бога индивидуалност. Не бъдете сянка на друга личност. Чакайте Бог да работи в и чрез вас.

Никога не мислете, че сте научили достатъчно и че сега вече можете да намалите усилията. Културата, развитието на ума дава мярката, по която се измерва един човек. Вашето образование трябва да продължава през целия ви живот; всеки ден учете и прилагайте на практика придобитото знание.

Помнете, че на какъвто и пост да служите, вие разкривате вашите подбуди и развивате характера си. Каквато и да е вашата работа, вършете я с точност, с усърдие. Победете наклонността да търсите лесни задачи.

Служба от цяло сърце

Духът и принципите, които човек прилага във всекидневната си работа, ще вдъхновяват и целия му живот. Онези, които желаят да вършат точно определено количество работа за точно определена заплата и искат да намерят точно подходящото им място, без да изпитат болката от адаптирането или обучението, не са хората, призовавани от Бога да работят в Неговото дело. Онези, чиято грижа е как да отдадат колкото е възможно по-малко физическа, умствена и морална сила, не са работниците над, които Той може да излее изобилни благословения. Техният пример е заразителен. Личният интерес е управляващата ги подбуда. Онези, които трябва да бъдат наблюдавани и работят само, когато им се посочи точно задължението, не са хората, за които ще прозвучат думите: “добри и верни”. Нужни са енергични, честни, усърдни, работници, извършващи всичко необходимо.

Много хора стават неспособни да работят добре, като избягват отговорностите поради страх от неуспех. Така те пропускат да придобият онова образование, което е резултат от опита и което четенето и ученето, както и всички придобити по друг начин предимства не могат да им дадат.

Човек може да оформя обстоятелствата, но не трябва да се позволява обстоятелствата да оформят човека. Трябва да използваме обстоятелствата като инструменти за работа. Нека да ги владеем, но да не им позволяваме те да ни владеят.

Силни са хората, срещали съпротива, неблагоприятни обстоятелства и пречки. Чрез активизиране на всичките си сили, пречките, пред които са се изправяли, са се оказвали за тях истински благословения. Сдобили са се със самоувереност. Конфликтите и затрудненията изискват упражняване на доверие в Бога и онази твърдост, която развива силите (“По стъпките на великия Лекар”, стр.498-500).

Възползвайте се от живота по най-добрия начин

Макар доброто образование да е много полезно, ако човек го съчетае с посвещение на Бога, все пак онези, които не са имали привилегиата да постигнат знания, не трябва да смятат, че не могат да напредват в интелектуалния и духовния живот. Ако използват по най-добрия начин образованието, което имат, ако се стремят всеки ден да прибавят нещичко към своя склад от знания и желаят да победят всяка извратеност на нрава чрез прилежно култивиране на Христоподобни черти в характера, Бог ще отвори канали на небесна мъдрост за тях, както бе казано в древността за еврейските деца: “Бог им даде мъдрост и разбиране” (“Основи на християнското възпитание”, стр.192,193).

ЧАСТ VI

СЛУЖБА

С такава армия от работници, каквато нашите младежи, стига да са правилно обучени, могат да образуват, колко скоро вестта за един разпнат, възкръснал и скоро идещ Спасител би могла да бъде разнесена по целия свят! Колко скоро би могъл да дойде краят - краят на страдания, скръб и грях! Колко скоро вместо тукашните притежания, отровени от грях и болка, нашите чада биха могли да получат своето наследство там, където “праведните ще наследят земята и ще живеят в нея вечно”, където “жителят не ще каже: “болен съм” и “глас на плач не ще се чуе вече” (“Съвети към учители, родители и учещи”, стр.555).

МЛАДЕЖИТЕ, ПРИЗОВАНИ ЗА РАБОТНИЦИ

Много младежи християни могат да вършат добра работа, ако научат уроците от великия Учител в училището на Христос. Дори ако пастори евангелисти и учители занемарят търсенето на загубените, то нека децата и младежите да не пропуснат да прилагат Словото на практика...

Нека младите мъже, младите жени и децата да отиват да работят в името на Исус. Нека си съставят план за работа, който да провеждат заедно. Не можете ли да образувате група от работници и да посветите време на задружна молитва, да искате от Господа да ви даде Своята благодат, като работите обединено? Трябва да се съветвате с хора, които обичат Бога и се боят от Него, които имат опит в такава дейност, така че да можете да съставите планове и методи, чрез които да работите сериозно и за сигурни резултати. Господ ще помогне на онези, които искат да използват дадените им от Бога способности за слава на Неговото име. Желаят ли нашите млади вярващи в истината мъже и жени да станат живи мисионери?...

Работете с вяра

Когато работите за други хора, Божествената сила на Духа ще действа в техните души; защото са били изкупени с кръвта на единородния Божи Син. Ние можем да имаме успех в спечелването на души, за които Христос е умрял, само когато зависим от благодатта и силата на Бога да убеди и обърне човешкото сърце към Себе Си. Докато им представяте Божиата истина, неверието и несигурността ще се опитат да завладеят ума ви; но нека Божието обещано слово разпръсне съмнението от сърцето ви.

Доверете се на Божието слово и работете с вяра. Сатана ще дойде със своите внушения, за да ви накара да загубите доверие в думите на вашия небесен Баща, но размислете: “Кое не е от вяра, е грях.” Преминете с вярата си през мрачната сянка на Сатана, сложете я на умиловитието и не подхранвайте нито едно съмнение. Това е единственият начин, по който можете да придобиете религиозен опит и да намерите така нужното доказателство за вашия мир и доверие.

Когато религиозната ви опитност расте, ще расте и ревността ви и ще се чувствате все възпламенени от любов за служба на Бога, защото с Исус Христос ще имате една и съща цел. Вашите желания и чувства са родени от Духа. Вие носите игото на Христос и сте съработници на Бога (“Младежки наставник”, 9 август 1894 г.).

Призив за доброволци

Господ призовава за доброволци онези, които желаят да застанат твърдо за Него които обещават и поемат задължението да се обединят с Исус от Назарет в точно извършване на работата, необходима да се извърши сега, тъкмо сега (“Основи на християнското възпитание”, стр.488).

ОТГОВОРНОСТ ЗА СПЕЧЕЛВАНЕ НА ДУШИ

Младежите за натоварени с тежки отговорности. Бог очаква много от тях - живеещи в това поколение на голяма светлина и знание. Той желае да ги използва за разпръсване на заблудата и предразсъдъка, които помрачават умовете на мнозина. Младите хора трябва да дисциплинират себе си, като съберат всяка чертичка и точка на знание и опит. Бог ги държи отговорни за дадените им случаи и възможности. За предстоящата им работа са необходими техните сериозни усилия, за да бъде извършена от място на място според изискванията на времето.

Ако младежите посветят ума и сърцето си в служба на Господа, те могат да стигнат до един висш образец на работоспособност и полезност. И това е очакваният от Господа образец. Да се постигне по-малко от това, означава да бъде отказано да се използват по най-добрия начин дадените от Бога възможности. На този отказ ще се гледа като на предателство спрямо Бога - несъгласие да се работи за доброто на човечеството.

Какво правите, скъпи младежи, за да известите на другите колко е важно да се възприеме Божието слово като водач, да се пазят заповедите на Йехова? Заявявате ли с думи и пример, че човек може да бъде спасен само чрез послушание към Божието слово? Ако искате да правите това, което можете, ще бъдете за благословение на другите. Когато работите според най-доброто, което могат да дадат вашите способности, пред вас ще се отворят пътища и възможности, за да извършите още повече (за по-голяма работа) (“Младежки наставник”, 1 януари 1907г.)

Свидетелстване за Христос

Всички, които са на страната на Господа, трябва да изповядват Христос. “Вие сте Мои свидетели - казва Господ.” Вярата на истински доверилия се на Бога човек, ще се прояви външно в чистота и святост на характера. Вярата действа чрез любовта и очиства душата, а с вярата дойде и съответстващото послушание, вярно изпълняване на Христовите думи. Християнството е винаги силно практично, адаптиращо се към всички обстоятелства на действителния живот. “Вие сте Мои свидетели - казва Господ.” Пред кого? Пред света. Защото където и да отидете, трябва да излъчвате около себе си святото влияние. Христос трябва да пребъдва в душата ви и вие трябва да говорите за Него и да изявявате красотата на Неговия характер.

Нашият разговор

В днешно време модерната религия така е оформила характера на младежите, изповядващи Христос, че те рядко споменават Неговото име пред другарите си. Разговарят върху много и различни теми, но скъпоценният план на изкуплението не е предмет на разговора. Нека като християни на практика да променим този ред на нещата и “да изявяваме” “превъзходствата на Този, Който ви призовава от тъмнината в Своята чудесна светлина”. Ако Христос пребъдва в сърцето чрез вяра, вие не можете да мълчите. Ако сте намерили Исус, вие ще бъдете истински мисионери. Трябва да проявите своето въодушевление по този въпрос и онези, които не ценят Исус, нека разберат, че сте открили колко скъп е Той за вашата душа, че е вложил нова песен в устата ви - песен на възхвала към Бога.

Мили мои приятели, желаете ли да започнете християнския си живот като хора, чиито сърца горят от любов към Исус? Никога не ще разберете, колко добро можете да направите, като говорите нежни, здрави, сериозни думи за спасението на душата на ближните си, които не се смятат за Божии чада. От друга страна може никога да не узнаете, чак до времето на съда, колко много възможности сте

пропуснали да бъдете свидетели за Христос. Може никога да не узнаете в този свят каква вреда сте нанесли на определена душа чрез вашите малки лекомислени постъпки, повърхностни разговори, чрез несериозността си, което е било съвсем несъвместимо с вашата свята вяра.

Спечелване на тези, които обичаме

Вярно е, че може да сте загрижени до известна степен за душите на вашите обични. Може би се опитвате да им разкриете съкровищата на истината и в ревността си да проливате сълзи за тяхното спасение. Но когато думите ви сякаш им правят малко впечатление и няма никакъв явен отговор на вашите молитви, вие почти сте склонни да обвините Бога, че трудът ви е безплоден. Смятате, че вашите мили близки имат особено корави сърца и не откликват на усилията ви. Но помисляли ли сте сериозно, че грешката може да е в самите вас? Помисляли ли сте, че с едната си ръка събаряте онова, което се стремите да изградите с другата?

Понякога позволявате на Святия Дух да бъде контролираща сила в живота ви. А друг път сте се отричали от вярата чрез делата си и сте унищожавали онова, което сте изградили за вашите близки с толкова труд. Защото положените за тяхното спасение усилия са имали малко въздействие поради делата ви. Вашият нрав, неизказаните ви думи, вашите маниери, състоянието на оплакване и недоволство на вашия ум, липсата у вас на християнско благоухание, липсата ви на духовност, самия израз на лицето ви е свидетелствувало против вас...

Никога не подценявайте важността на малките неща. Малките неща съставляват действителната дисциплина на живота. Чрез тях душата се обучава как да расте в подобие на Христос или пък носи подобие на злия. Бог ни помага да култивираме навици на мислене, говорене, гледане и действие, които ще свидетелстват на всички около нас, че сме били с Исус и сме се научили от Него ("Младежки наставник", 8 март 1893 г.)

Сериозност

Животът, прекаран в активна работа за Бога, е цяло благословение. Много хора, които прахосват времето си за незначителни неща, в празни съжаления и безполезни роптания, биха живяли съвсем различно, ако оценят светлината, която Бог им е дал и я оставят да осветява другите. А мнозина правят живота си нещастен чрез собственото си себелюбие и любов към удобство. Чрез усърдна активност животът им би могъл да стане като блестящи слънчеви лъчи, които да изведат намиращите се в мрачния път на смъртта в пътя към небето. Ако възприемат това поведение, собствените им сърца ще бъдат изпълнени с мир и радост в Исус Христос ("Ривю енд Хералд", 25 октомври 1881 г.).

ЛИЧНА РАБОТА

Делото на Исус се състоеше до голяма степен в лични срещи и разговори. Той уважаваше срещата дори с една-единствена душа; а тя занасяше получената информация на хиляди други хора.

Най-успешните работници са онези, които с желание изпълняват службата си към Бога в малките неща. Всяко човешко същество трябва да работи със собствения си конец, като го втъкава в тъканта, съставляваща плата и отразяваща съвършено образаца...

Възпитавайте младежите да помагат на други младежи. Като се стремят да правят това, всеки един ще спечели опит, който ще го квалифицира да стане посветен работник в някоя по-широка сфера на дейност. Хиляди сърца могат да бъдат достигнати по най-простия начин.

Най-интелигентните, тези, на които светът гледа като на най-великите и надарени мъже и жени, често пъти се ободряват от най-скромни, най-прости думи, изговорени от някой, обичаш Бог и говорещ за тази любов така естествено, както светските хора говорят за нещата, над които умовете им размишляват и с които се хранят. Дори добре подготвените и изучени думи имат малко влияние, докато истинската, честната работа на някой син или дъщеря на Бога, изразена в думи или в малки услуги,

извършени с естествена простота, ще отключи вратата, която дълго време е била заключена за много души (“Ривю енд Хералд”, 9 май 1899 г.).

МЛАДИТЕ ХОРА ПРИЗОВАНИ ДА ПЕЧЕЛЯТ ДУШИ

Сатана е буден враг, който непрекъснато работи, за да постигне целта си - да води младите към възприемането на начин на действие, напълно противоположен на този, който Бог одобрява. Лукавият добре знае, че няма друга категория хора, която да може да извърши толкова много добро, както посветенията на Бога млади мъже и жени. Ако са в правия път, младежите биха могли да упражняват мощно влияние. Проповедници или миряни в по-напреднала възраст не могат да имат и половината от влиянието над младежите, което млади, посветени на Бога хора, могат да упражняват над свои другари. Те би трябвало да чувстват, че имат отговорността да правят всичко възможно за спасяването на своите смъртни ближни, даже и с цената на удоволствията и естествените си желания. Времето, а ако е нужно и средствата, трябва да бъдат посветени на Бога.

Всички, изповядващи благочестие, трябва да чувстват опасността която представляват за тях невярващите в Христос. Скоро тяхното благодатно време ще приключи. Ако хората които биха могли да упражнят благотворно влияние за спасяване на души, бяха се вслушали в съвета на Бога, но са пропуснали да изпълнят дълга си поради себелюбие, мързел или срам от Христовия кръст, не само ще загубят собствените си души, но ще понесат върху себе си кръвта на бедните грешници. От тези хора ще се иска да дадат сметка за доброто, което биха могли да извършат, ако бяха посветени на Бога, но което не са извършили поради невярност.

Онези, които действително са вкусили от сладостите на изкупителната любов, не могат да почиват, докато ближните им не бъдат запознати с плана на изкуплението. Младежите трябва да питат: “Господи, какво искаш да направя? Как мога да почета и прославя Твоето име на земята?” Души загиват навсякъде около нас, а какъв товар за печелене на души за Христос, носят младежите?

Загриженост за другите

Учениците биха могли да имат голямо влияние в полза на Спасителя. Но кой споменава името на Христос? И кого можем да видим да умолява с нежно усърдие другарите си да изоставят пътищата на греха и да изберат пътя на светостта?

Това е поведението, което трябва да възприемат младите вярващи, но те не го правят. По-удобно е чувствата им да бъдат насочени към общуване с грешниците в спорт и удоволствия. Младежите имат широка сфера на ползност, но не я виждат. О, да искаха да прилижат умствените си сили за търсене на пътища, чрез които да се за доближат до загиващите грешници, за да им показват пътя на светостта и чрез молитва и умоляване да спечелят дори една-единствена душа за Христос!

Какво благородно начинание! Една душа да хвали Бога през цялата вечност! Една душа да се наслаждава на щастие и вечен живот! Един бисер в короната им да свети като звезда навеки и навеки! Но дори и повече от една душа може да бъде обърната от заблудата към истината, от греха към светостта. Господ казва чрез пророка: “Разумните ще сияят със светостта на простора и ония, които обръщат мнозина в правда, като звездите до вечни векове.” И онези, които са се ангажирали да работят с Христос и ангелите в делото за спасяване на загиващите души, са богато възнаградени в небесното царство.

Видях, че много души биха могли да бъдат спасени, ако младежите бяха на мястото си - посветени на Бога и на истината. Но те общо взето са в такова състояние, че сами постоянно създават работа и трябва да се занимават с тях, иначе биша отишли в света. Те са източник на постоянно безпокойство и сърдечна болка. Заради тях се проливат сълзи, заради тях се издигат агонизиращи молитви от сърцата на родителите им. И въпреки това те продължават да вървят по своя път, безразсъдни и не искащи да знаят за болката, която техният начин на действие причинява. Посаждат тръни в гърдите на онези, които биха предпочели да умрат, за да ги спасят и да ги направят такива, каквито Бог е определил да бъдат чрез заслугата на Христовата кръв...

Работа за вършене

Млади мъже и жени, видях, че Бог е определил да извършите определена работа; вземете кръста си и последвайте Христос, иначе сте недостойни за Него. Докато сте равнодушни, как можете да разберете каква е Божията воля за вас? И как очаквате да бъдете спасени, щом не изпълнявате волята на Господа като верни служители? Притежаващите вечен живот ще са си свършили добре работата. Царят на славата ще ги издигне от дясната Си страна, като им казва: “Хубаво, добри и верни слуго.” Знаете ли колко много души бихте спасили от гибел, ако вместо да се грижите за собствените си удоволствия се стремите да научите каква работа бихте могли да извършите в лозето на Господа? За колко души са били спасителни тези събирания за разговори и музика? Ако не можете да посочите и една душа, спасена по този начин, обърнете си, о, обърнете се към нов начин на действие. Започнете да се молите за души, елате по-близо до Христос, по-близо до кървящата Му страна. Нека скромен и тих дух да украси живота ви. Нека вашите сериозни, съкрушени, скромни молби за мъдрост се въздигнат до Бога, за да имате успех в спасяването не само на собствената си душа, но и на душите на други хора.

Молете се повече, отколкото пеете. Не е ли по-голяма нуждата ви от молитва, отколкото от пеене? Млади мъже и жени, Бог ви призовава да работите, да работите за Него. Променете напълно поведението, начина си на действие. Вие можете да извършите работа, която проповедниците, прогласяващи Слово и учение, не могат да извършат. Можете да стигнете до класа, на която проповедникът не може да повлияе (“Свидетелства”, т. I, стр. 511-513).

Откъде да се започне

Нека желаещите да работят за Бога започнат от дома, в собственото си домакинство, в съседството си, между приятелите си. Тук те ще намерят благоприятно месионско поле. Домашното месионско поле е една проба, която ще разкрие тяхната способност или неспособност за служба в по-широко поле (“Свидетелства”, т. VI, стр. 428).

Най-успешният начин

Индивидуалните усилия в нашата работа ще постигнат много по-големи резултати, отколкото мислим. Точно поради това много души загиват. Една душа има безпределна стойност; Голгота може да каже колко струва тя. Една спечелена за Христос душа ще бъде инструмент за спечелването на други и така ще има все по-нарастващ резултат на благословение и спасение (“Евангелски работници”, стр. 184).

РАЗЛИЧНИ ФОРМИ НА СЛУЖБА

Бог призовава хора за проповедници, библейски работници и разпространители на книги. Нека нашите млади мъже и жени да извършват тази дейност заедно с опитни работници, които могат да им покажат, как да работят успешно. Нека нашите книги се разнасят от къща в къща. Когато се отдаде случай, нека служителите говорят за настоящата истинина на тези, с които се срещат, да пеят и да се молят с тях. Когато в нашата работа за Бога се провеждат енергично правилни методи, ще бъде събрана и жетва на души.

В Божието дело има място за всички, изпълнени с дух на саможертва. Бог търси мъже и жени, които са готови да се отрекат от собственото си “аз” заради другите, готови да пожертват всичко свое за Неговото дело. Нужни са хора, които въпреки трудностите ще вървят още по-твърдо напред, казвайки: няма да отстъпим, нито ще се обезкуражим. Нужни са хора, които ще подкрепят и изградят делото, което други се опитват да вършат (“Ривю енд Хералд”, 28 април 1904 г.)

Постигане на продуктивност

В тази работа, както и във всяка друга, уменитето се придобива в процеса на самата работа. Възможната най-добра продуктивност се осигурява чрез учение в изпълнение на обикновените житейски задължения и в служба на нуждаещите се и страдащите (“Възпитание”, стр.268).

НЕСЕБЕЛЮБИВА СЛУЖБА

Онези, които, доколкото е възможно, вършат добро за другите на практика, не само облекчават болките в човешкия живот, като помагат на хората да носят товарите си, но и допринасят до голяма степен за здравето на собствената си душа и тяло. Вършенето на добро е дело, което облагодетелства както даващия, така и приемащия. Ако интересът ви към другите ви погълне така, че забравите собственото си “аз”, вие спечелвате победа над своите недостатъци. Удовлетворението, което изпитвате при вършенето на добро, ще ви помогне до голяма степен да възстановите здравия тон на вашето мислене.

Удоволствието от вършенето на добро оживява ума и резонира в цялото тяло. Докато лицата на благодетелните хора светят от радост и изразяват моралната възвишеност на ума, лицата на себелюбивите, свидливите хора са унили, нерадостни и мрачни. Моралните им недостатъци са изписани на лицето им. Себелюбието и насочеността към собственото същество са се отпечатали върху външността на човека.

Личност, движена от истински безкористна благотворителност, участва в Божественото естество. Такъв човек е избягнал покварата, която е в света паради пожеланието на плътта. Себелюбивите и скъперниците са подхранвали своето себелюбие, докато връзките им на съчувствие изчезнат и лицето им започне да отразява по-скоро образа на падналия враг, отколкото образа на чистота и святост (“Свидетелства”, т.ІІ, стр.534).

НАГРАДАТА ЗА ПРИЛЕЖНОСТТА

Нека младежите помнят, че мързеливите губят неocenимата опитност, спечелена чрез вярното изпълнение на всекидневните житейски задължения. Който е ленив и съзнателно невеж, поставя на пътя си неизменна пречка. Отказва се от културата, идваща от честния труд. Като не протяга ръка за помощ на човечеството, той ограбва Бога. Неговата кариера е съвсем различна от кариерата, която Бог му е определил; защото презирането на полезния труд насърчава низки вкусове и истински парализира най-полезните сили на човешкото същество.

Не малко, но хиляди човешки същества живеят само за да консумират богатата, с които Бог в Своята милост ги е дарил. Забравят да поднесат на Господа благодарствени приноси за поверените им богатства, - плодовете на тази земя. Като търгуват мъдро с дадените им назаем таланти, забравят, че Бог желае да бъдат и производители, и консуматори. Ако съзнаваха работата, която Господ желае те да извършат като Негова помощна ръка, нямаше да смятат, че е привилегия да отхвърлят всички отговорности и само да чакат да им се поднесе.

Благословието на труда

Истинското щастие се състои единствено в това - да бъдеш добър и да вършиш добро. Най-чистата, най-висшата радост идва при онези, които вярно изпълняват определените им задължения. Никой честен труд не е унизителен. Неблагородната леност води човешките същества да гледат отвисоко на простите, всекидневни житейски задължения. Отказът да се изпълняват тези задължения причинява умствена и морална слабост, която един ден ще бъде остро почувствано. В живота на мързеливия ще дойде време, когато неговите деформации ще се проявят ясно. Над доклада за живота му са написани думите: консуматор, не производител.

От всички призвания на живота могат да се извлекат полезни духовни уроци. Обработващите земята могат, докато работят, да изследват значението на думите: “Вие сте Божиите земеделци” и да размишляват върху тях. В човешкото сърце трябва да бъдат посадени семената на истината, за да може животът да даде красивите плодове на Духа. Умът, който приема Божествения отпечатък, се оформя в красива хармония. Грубите енергии както физически, така и умствени, трябва да бъдат обучени за служба на Господа...

На всички Христос е дал някаква работа за служене. Той е царят на славата, но въпреки това заяви: “Човешкият Син не дойде да Му служат, но да послужи.” Той е Величието на небето и въпреки това доброволно склони да слезе на земята, за да извърши възложената му от Неговият Отец работа. Той направи труда благородно нещо. За да ни представи пример на трудолюбие, Той работи с занаята на дърводелец. Още от най-ранна възраст изпълняваше своя дял в издръжката на семейството. Съзнаваше, че е част от семейното предприятие и с готовност носеше Своя дял от товарите.

Помагане в дома

Децата и младежите трябва да намират удоволствие в облекчаване грижите на родителите си, проявявайки несребелюбив интерес към домашните работи. Когато с радост носят товарите, те се обучават и стават годни за постове на доверие и полезност. Всяка година трябва да напредват решително, постепенно но сигурно заменяйки неопитността на юношеството и моминството с опита на възмъжалостта и женската зрелост. Чрез вярното изпълнение на простите задължения в дома момчетата и момичетата полагат основата на умствените, моралните и духовните добродетели.

Тъканта на съдбата

Мили млади приятели, помнете, че всеки ден, всеки час, всеки момент, вие тъчете тъканта на собствената си участ. При всяко хвърляне на совалката в тъканта се вплита още един конец, който или разваля, или разкрасява модела. Ако сте мързеливи и безгрижни, разваляте живота, който Бог е определил да бъде светъл и красив. Ако избирате да следвате собствените си наклонности, нехристиянските навици ще ви обвържат със стоманени въжета. А като ходите далеч от Христос, вашият пример ще бъде последван от мнозина, които поради погрешното ви поведение никога няма да се радват на небесната слава. Но ако полагате храбри усилия, за да преодолеете себелюбието, не позволявайки нито един-единствен случай за подпомагане на другите да премине край вас, без да го използвате, то светлината на вашият пример ще заведе и други при кръста (Младежки наставления, 5 декември 1901 г.).

ДОСТОЙНСТВОТО НА ТРУДА

Божие намерение беше чрез труд да облекчи злото, внесено в света от непослушанието на човека. Трудът прави изкушенията на Сатана безплодни и задържа вълната на злото. И макар придружен от грижи, умора и мъка, трудът е все още източник на щастие и развитие, както е и страж срещу изкушението. Дисциплината, която се постига чрез него, обуздава себеугаждането и насърчава трудолюбието, прилежността, чистотата и твърдостта. Така той става част от Божия велик план за възстановяването на човека от грехопадането.

Ръчният труд срещу игрите

Мнението на обществото е, че ръчният труд е унижителен, а хората могат да постигнат нужното физическо развитие чрез крикет, бейзбол или бокс, които не се смятат за унижителни. Сатана с удоволствие наблюдава как човешките същества използват физическите и умствените си сили за неща, които нито ги възпитават, нито са полезни, нито пък им помагат да бъдат за благословение на нуждаещите се от помощ. Докато младите стават цели експерти по игри, които нямат реална стойност

ните за тях самите, нито за другите, Сатана играе играта на живота за техните души, като отнема дадените им от Бога таланти и поставя на тяхно място собствените си зли качества. В усилията си да отклони хората от Бога той се стреми да обхване и погълне ума така пълно, че в мислите да няма никакво място за Бога. Не желае младежите да придобиват познание за своя Създател и е много доволен, ако успее да пусне в действие и игри, и театрални представления, които така объркват чувствата им, че Бог и небето биват забравени.

Едно от най-сигурните защитни средства срещу злото е полезното занимание, а безделието е едно от най-големите проклетия; защото по стъпките му вървят порокут, престъплението и бедността. Хората, които са постоянно заети, които изпълняват ежедневните си задачи с радост, са полезни членове на обществото. Като изпълняват вярно различните задължения в пътя на живота, те служат за благословение както за себе си, така и за другите. Прилежният труд ги предпазва от многото примки на този, който "все намира някоя беля за незаетите ръце".

Застоялата вода скоро се вмирихва; но течащата вода от потока пръска здраве и радост по земята. Едната вода е символ на ленивите, другата - символ на работливите...

Христовият пример

Животът на работа, определен за обитателите на земята, може да се стори на някои тежък и уморителен, но е издигнат на почит от Изкупителя и който следва този свещен път е в безопасност. Чрез слово и пример Христос е възвеличил полезния труд. От най-ранните си години Той живя в труд. По-голямата част от земния си път прекара в търпелива работа в дърводелската работилница в Назарет. Облечен като обикновен работник, Господарят на живота ходеше по улиците на малкия град, където живееше, отивайки и връщайки се от скромната си работа. Служебни ангели Го придружаваха, когато вървеше рамо да рамо със селяни работници, непознат и непочетен...

Крепкия труд е здравословно тонизиращо средство за живота на човека. Той прави слабите силни, бедните - богати, нещастните - щастливи. Сатана е в засада, готов да унищожи незаетите с работа. Тяхната незаетост му възможност да ги приближи под формата на нещо привлекателно. Най-голям успех има, когато дойде при хората по време на свободните им часове.

Задоволство от работата

Една от най-големите злини, произлизащи от богатството е модерната идея, че работата е унижителна и деградира личността. Пророк Езекиил изявява: "Ето що беше беззаконието на сестра ти Содом... гордост, пресичане с храна и безгрижно спокойствие; а сиромашът и немощният не подкрепяше" (Езекиил 16:49). Тук ни са представени ужасните резултати от безделието, което отслабва ума, унижава душата и изкривява разума, превръща в проклетие даденото за благословение. Само работещият мъж или работещата жена виждат нещо велико и добро в живота и охотно, с вяра и надежда носят своите отговорности.

Този важен урок за задоволството от труда, необходим за изпълняването на всекидневните житейски задължения, все още предстои да бъде научен от много Христови последователи. Да работиш за Бога като механик, търговец, адвокат или фермер и да внасяш предписанията на християнството в обикновените занятия на живота, се изисква много повече желание, много по-строга дисциплина на характера, отколкото да работиш като признат мисионер в открито поле. Изисква се силен дух, за да внесеш религията в работилницата и в бизнес офиса, като освещаваш и най-малките подробности от всекидневния живот и уреждаш всяка сделка в съгласие с образа на Божието слово. Това, изисква Господ.

Апостол Павел смяташе безделието за грях. Той бе научил всички тънкости на занаята да прави шатри и по време на проповедническата си служба често го практикуваше, за да издържа себе си и другите. Не смяташе така употребеното време за згубено. Като работеше, апостолът имаше достъп до една класа хора, с които иначе не би могъл да общува. Той показваше на другарите си, че умението в обикновения занаят е дар от Бога. Учеше, че Бог трябва да бъде почитан и във всекидневния труд. Загрубелите от труд ръце на апостола не отнемаха от силата на горещите му апели като християнски проповедник.

Бог е определил всички да бъдат работници. Товарното животно отговаря по-добре на целта, за която е създадено, отколкото безделният човек. Бог е работник, който не престава да се труди. Ангелите са работници; те са Божии служители, обслужващи човешките чада. Онези, които очакват небе на бездействие, ще бъдат разочаровани, защото небесната икономика не предвижда задоволяване на мързела. Но на уморените, отрудените и тежко натоварените е обещана почивка. Верният слуга ще бъде посрещнат от своя Господ и пренесен от тежкия си труд в Неговата радост. В славната почивка, приготвена за онези, които побеждават чрез Христовия кръст той ще свали оръжието си с удоволствие и ще забрави шума на битката (“Съвети за учители, родители и учащи”, стр.274-280).

СЕЕНЕ КРАЙ ВСИЧКИ ВОДИ

Господ призовава народа си да се заеме с различни видове мисионерска работа, да сее край всички води. Ние вършим само малка част от работата, която Той желае да извършим сред нашите съседи и приятели. Чрез проявяване на доброта към бедните, болните или скърбящите ние можем да спечелим влияние над тях и Божествената истина да намери достъп и до техните сърца. Такива случаи за служба не бива да се оставят да отминат неизползвани. Това е най-висшата мисионерска работа, която можем да извършим. Представянето на истината с любов и съчувствие от къща на къща е в хармония с наставлението на Христос към учениците Му, когато ги изпрати на тяхната първа мисионерска обиколка.

Дарбата на пеене

Особено нужни са хора, които имат дарбата да пеят. Песента е едно от най-успешните средства за запечатване на истината в сърцето. Много често думи на свещена песен са разпечатвали изворите на покаяние и вяра. Църковните членове, и млади, и стари, трябва да бъдат обучавани да разгласяват тази последна вест по света. Ако те тръгват със смирение, ангели от Бога ще вървят с тях и ще ги учат как да издигат гласа си в молитва, как да запяват песен и как да прогласяват евангелската вест за времето сега.

Млади мъже и жени, поемете работата, за която Бог ви е призовал. Христос ще ви научи да употребявате способностите си за добри цели. Когато приемете съживяващото влияние на Святия Дух и се стараете да поучавате другите, умовете ви ще бъдат освежени и вие ще сте в състояние да представяте нови и чудно красиви думи за вашите слушатели...

Медицинска мисионерска работа

Медицинската мисионерска работа открива много случаи за служба. Невъздържането в яденето и невежеството по отношение на природните закони са причина за много от съществуващите по света болести. Те ограбват Бога от дължимата Му слава. Тъй като не успяват да се отрекат от собственото “аз”, мнозина от Божиите люде не успяват да стигнат до високия образец на духовност, който Бог поставя пред тях. Учете хората, че е по-добре да знаят как да поддържат здравето си в добро състояние, отколкото да знаят как да лекуват болестта. Трябва да бъдем мъдри възпитатели, като предупреждаваме всички хора за опасностите от себеугаждането. Като наблюдаваме окаяността, уродливостта и болестите по света, резултат от невежеството, как можем да се въздържим да не извършим нашия дял за просвещаване на невежите и за облекчаване на страданията?

Понеже душите им са били затворени от тиранина Предразсъдък, мнозина са непросветени за принципите на здравословното живеене. Много полезна и добра е службата хората да бъдат поучавани как да си приготвят здравословна храна. Тази служба е също тъй важна, както и всяка друга. Трябва да се създават повече готварски училища, а някои да отдават труд от дом вдом, приучавайки в изкуството да се приготвя здравословна храна. Много, много хора ще бъдат избавени от физическо, умствено и морално израждане чрез влиянието на здравната реформа (“Ривю енд Хералд”, 6 юни 1912 г.)

МНОГО НАСОКИ НА РАБОТА

Църквата е организирана за служба. В един живот, отдаден на служба за Христос, връзката с църквата е една от първите стъпки. Верността към Христос изисква точно изпълнение на църковните задължения, което е важна страна от обучението на човека. В църква, пропита с живота на Господа, това обучение ще подбужда пряко да се полагат усилия за спасяване на света вън от църквата. Има области, в които младежите могат да намерят поле за полезна работа (“Възпитание”, стр.268,269).

Всеки има своето място

Всеки има своето място във вечния план на небето. Той трябва да работи в сътрудничество с Христос за спасяването на души. Както е сигурно това, че в небесните жилища е приготвено място за нас, така е сигурно, че имаме точно определено място тук на земята, където трябва да работим за Бога (“Притчи Христови”, стр.326,327).

Работата в съботното училище

Господ призовава млади мъже и жени да се препашат за доживотна сериозна работа в съботноучилищното дело... Господ иска да има учители в съботноучилищното дело, способни да Му отдават служба с цяло сърце, способни да развиват талантите си чрез упражняване, способни да подобряват вече е постигнатото (“Свидетелства за съботноучилищното дело”, стр.53).

Библейска работа

Идеята да се провеждат библейски часове има небесен произход. Тя отваря пътя стотици млади мъже и жени да отидат в полето за мисиониране, за да извършат важна работа, която иначе не би могла да се извърши.

Библията не е вече окована. Човек може да я занесе до вратата на всеки и истините ѝ да бъдат представени пред съвестта на човека. Тогава много хора като благородните беряни ще пожелаят сами ежедневно да изследват Писанията, за да се убедят в истинността на представените истини. Христос е казал: “Вие изследвайте Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот и те са, които свидетелстват за Мене.” Исус, световният Изкупител, кани хората не само да четат, но и да “изпитват Писанията”. Това е велико и важно дело, поверено на нас. Като вършим това, ние ще бъдем богато благословени, защото послушанието на Христовата заповед няма да остане невъзнаградено. Христос ще увенчае със специалния знак на благоволенieto Си акта на вярно следване на светлината, разкрита в Неговото Слово (“Свидетелства за съботноучилищната работа”, стр.29,20).

Разпространяване на религиозна литература

Господ призовава нашите младежи да работят като разпространители на религиозна литература като благовестители от къща в къща на места, където хората не са още чули за истината. Той говори на младежите: “И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени, затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божи.” Които отидат да работят под Божие наставление, ще бъдат чудно благословени (“Свидетелства”, т. VIII, стр.229).

Един от най-добрите начини, нашите млади хора да станат годни за проповедническа служба, е да работят в областта на разнасянето на литература. Нека отиват в села и градове да продават книгите, съдържащи истината за времето, в което живеем. В тази работа те ще имат случаи да говорят думите на живот и семената на истината, които посеят, ще поникнат, за да дадат плод. Като се срещат с хората и им предлагат нашите книги, те ще придобият опит, който не биха могли да придобият чрез проповядване...

Всички, които желаят да им се даде възможност за истинска проповедническа служба, които желаят да се отдадат безрезервно на Бога, ще открият в работата по разпространяването на литература възможности и случаи да говорят върху много неща, отнасящи се за бъдещия безсмъртен живот (“Евангелски работници”, стр.96).

Поучаване

Най-добрите таланти, които можем да придобием, трябва да бъдат използвани за възпитаване и оформяне умовете на младежите и за успешно осъществяване на многостранната работа на учителя в нашите църковни училища... Нужни са учители, Особено за децата са нужни учители, спокойни и благи по характер, дълготърпеливи и любвеовилни точно към онези, които най-много се нуждаят от това... Нашите църковни училища се нуждаят от учители с високи морални качества, учители, на които може да се разчита, които имат здрава вяра, такт и търпение, които ходят с Бога и се въздържат дори от самия вид на злото (“Свидетелства”, т.VI, стр.200,201).

Бизнес

Господ желае интелигентни, квалифицирани хора да Му служат в различни области. Той се нуждае от делови служители, които ще втъкат великите принципи на истината във всичките си сделки. И техните таланти трябва да бъдат усъвършенствани чрез най-основно учене и обучение. Ако има хора в някаква област на труда или знанието, които да усъвършенстват своите възможности, за да станат мъдри и ефективни, това са хората, използващи способностите си за изграждането на Божието царство в нашия свят. За Даниил научаваме, че когато цялата му дейност и сделки били подложени на най-внимателно изследване, не могло да се открие нито една грешка или недостатък. Той е образец на това, което трябва да бъде всеки бизнесмен. Неговата история ни показва какво може да бъде постигнато от човек, посветил на Божия служба мозък и кости, мускули и сърце, и живот (“Притчи Христови”, стр.350,351).

Медицинска работа

Няма по-важно мисионерско поле от това на верния, богобоязлив лекар. Няма поле, в което човек да може да извърши по-голямо добро или да спечели повече скъпоценни камъни, които да блесят в короната му на радост. Той може да внесе Христовата благодат като сладък аромат в болничните стаи. Може да даде истинския целебен балсам на болната от греха душа. Може да посочи на болните и умиращите Божия Агнец, Който отнема греха на света. Богобоязливият лекар не трябва да се вслушва във внушенията, които шепнат, че е рисковано да се говори за вечните интереси на хора, чийто живот е в опасност, да не би това да влоши състоянието им; защото в девет случаи от десет от познанието за един прощаващ греха Спасител хората започват да се почувстват по-добре както умствено, така и физически. Исус може да ограничава силата на Сатана. Той е Лекарят, на Когото болната от грях душа може да се довери за излекуване от болестите на тялото и душата (“Свидетелства”, т.V, стр. 448, 449).

Във всяко общество има членове, които не слушат проповядването на Божието слово, нито посещават религиозните служби. За да стигне и до тях, евангелието трябва да им бъде занесено в домовете. Често пъти облекчаването на техните физически болки е единственият повод за близост. Медицински сестри или болногледачи, мисионери, които се грижат за болните и облекчават нещастията на бедните, ще открият много подходящи случаи да се молят с тях, да четат с тях от Божието слово и да говорят за Спасителя. Те могат да се молят с или за безпомощните, които нямат сила да контролират извращения си от страстите апетит. Могат да внесат лъч светлина в живота на отчаяни и обезсърчени хора. Тяхната несебелюбива любов, проявена в дела на безкористна доброта, ще улесни страдащите да повярват в любовта на Христос (“По стъпките на великия Лекар”, стр. 144, 145).

Проповедничество

Ни най-малко не трябва да се омаловажава евангелската служба. В никакъв случай да не се предприема нищо, което да стане повод на проповедническата служба да се гледа като на нещо не важно. Това не е така. Който пренебрегва проповедничеството, пренебрегва Христос. Най-висшата от всички работи е тази на проповедника в различните нейни насоки, пред младите постоянно трябва да се изтъква, че предимствата на благословеното от Бога от евангелско проповядване.

Не възпирайте нашите младежи от проповедническа служба. Има опасност някои да се отклонят от пътя, по който Бог им заръчва да вървят, привлечени от бляскави външни предложения. Други са били насърчавани да следват медицина, докато всъщност би трябвало да се подготвят проповедническа служба. Господ призовава повече проповедници да работят в Неговото лозе. Изговорени бяха думите: "Подсилете предната стража, поставете верни стражи във всяка част на света." Бог ви зове, млади хора. Призовава за цяла армия от млади хора, които са великодушни и с широки възгледи, изпитващи голяма любов към Христос и истината ("Свидетелства", т. VI, стр.411).

Чуждестранна мисионерска работа

Търсят се млади хора. Бог ги призовава за работа в мисионерските полета. Тъй като са напълно свободни от грижи и отговорности, те са в по-подходящи да постъпят на такава работа, отколкото други, натоварени с възпитанието и издръжката на голямо семейство. Освен това младите хора могат по-лесно да се приспособят към нов климат и ново общество, а и по-добре понасят неудобствата и трудностите. С такт и постоянство те могат да стигнат до хората ("Свидетелства", т. V, стр.393).

Младежите трябва да се квалифицират, като изучават чужди езици, за да може Бог да ги използва за съобщаване на Неговите спасителни истини на хора от други народи. Младият човек може да научи чужд език даже докато е ангажиран в работа за грешниците. Ако икономисват времето си, младежите могат да развият ума си и да се подготвят за по-обширна работа, където ще бъдат по-полезни. Млади жени, с по-малки отговорности биха се посветили на Бога, ако също научат да говорят много добре чужди езици, за да бъдат полезни. Те биха могли да се посветят на преводаческа работа ("Свидетелства", т. VIII, стр.204).

Младежка служба

Децата могат да бъдат добри мисионерски работници в дома и в църквата. Бог желае те да научат, че живеят на този свят за полезна служба, а не само за игра. В дома могат да бъдат обучени за мисионерска работа, която ще ги подготви за по-широки сфери на полезност. Родители, помогнете на децата си да изпълнят Божията цел за тях ("Ривю енд Хералд", 8 декември 1910 г.)

ПРИЕТА СЛУЖБА

В безкрайната Си милост и любов Бог ни е дал светлина от Словото Си и Христос ни казва: "Даром сте приели, даром давайте." Нека с дадената ни от Бога светлина да осветим хората, намиращи се в мрак. Когато вършите това, небесни ангели ще бъдат край вас, за да ви помагат да печелите души за Христос...

Мили млади приятели, помнете, че не е необходимо някой непременно да бъде ръкоположен за проповедник, та да служи на Господа. Има много начини да се работи за Христос. Може върху вас никога да не бъдат полагани човешки ръце, но Бог да ви направи годни за служба. Той може да работи чрез вас за спасението на души. Ако след като сте се учили в училището на Христос, сте станали кротки и смирени по сърце, Той ще ви дава думи да говорите за Него...

Нашето отношение към грешките

С всички сили придобивайте съвършенство, но не мислете, че заради направени грешки сте изключени от служба за Бога. Господ познава нашето естество. Помни, че сме пръст. Когато прилагате вярно дадените ви от Бога таланти, ще се опознавате все повече и ще бъдете недоволни от себе си. Ще разбирате колко нужно е да отсичате някои лошите си навици, да не би с примера си да навредите на другите.

Работете прилежно, предавайки на другите така скъпоценните за вас истини. И когато трябва да се попълнят някои вакантни места, ще чуете думите: “Ела по-нагоре.” Може би ще се колебаете или няма да ви се ще да се отзовете, но вървете напред с вяра, внасяйки в Божието дело свежа, искрена ревност.

Тайната на печелене на души може да се научи само от великия Учител. Както росата и тихият дъжд падат нежно върху увяхващото растение, така и нашите думи трябва да падат нежно и с любов върху душите, които се стремим да спечелим. Не трябва да чакаме да се появят пред нас случаи; трябва сами да ги търсим, като издигаме сърцата си в молитва Бог да ни помогне да изговаряме правилни и подходящи думи в подходящо време. Когато ви се представи случай, не търсете извинение, за да го избегнете; защото да се възползвате от представения случай, това може да означава спасението на една душа от смърт (“Младежки наставник”, 6 февруари 1902 г.)

Най-възвишената работа

Най-възвишената работа, най-възвишеното занимание, което активира всички сили на душата, е спасяването на душите, за които Христос е умрял. Направете тази работа главната и най-важната в живота си. На нея се посветете. Сътрудничете на Христос в това голямо и благородно дело и станете мисионери у дома и в чужди страни. Бъдете готови и квалифицирани да работите за спасението на души както в отечеството си, така и в далечни страни. Вършете Божиите дела и покажете вярата си в Спасителя, като се трудите за другите. О, да бяха млади и стари напълно обърнати към Бога и да бяха готови да поемат принадлежащия им дълг, като работят според случаите, ставайки съработници на Бога (“Младежки наставник”, 4 май 1893 г.)

ВЕРНОСТ В СЛУЖЕНЕТО

Неверните в най-малките земни неща, ще бъдат неверни и в най-големите. Те ще ограбват Бога и няма да отговарят на изискванията на Божествения закон. Няма да съзнават, че талантите им принадлежат на Бога и трябва да бъдат посветени на Негова служба. Онези, които не вършат работа само според отговорностите си, макар и да знаят, че успехът на работата зависи от някои допълнителни техни усилия, няма да бъдат оценени за верни служители. Много неща, които не са посочени специално, чакат да бъдат извършени и пряко привличат вниманието на работника.

Щети и загуби биха могли да бъдат предотвратени при малко повече усърдие и несебелюбиви усилия, ако изискваните от Исус принципи на любовта бяха провеждани в живота на изповядващите Неговото име. Но в Божието дело има служители, регистрирани като “служители под око” (т.е., които работят само под контрол).

Неверността се записва

Най-отвратителната форма на себелюбие е, когато работникът е небрежен към използването на времето, не се грижи за имуществото, когато не е под прекия поглед на своя работодател. Въобразяват ли си такива работници, че тяхната немарливост не се забелязва, че неверността им не се записва? Само да можеха очите им да се отворят - щяха да видят, че има един Наблюдател и небрежността им се записва в небесните книги.

Неверните към Божието дело са хора без принципи; подбудите им не ги насочват към избиране на правото при всички обстоятелства. Божиите служители трябва да чувстват по всяко време, че са под погледа на техния работодател. Този, Който наблюдаваше светотатствения пир на Валтасар, присъства във всички наши институции, в счетоводството на търговеца, в частната работилница. Безкръвната ръка

записва вашата небрежност така сигурно, както записа ужасната присъда над богохулния цар. Осъждането на Валтасар бе записано с огнените думи: “Претеглен си и си намерен недостатъчен”. Ако вие не изпълнявате дадените ви от Бога задължения, присъдата ви ще бъде същата.

Истинските подбуди в служенето

Мнозина изповядват, че са християни, но не са свързани с Христос. Ежедневният им живот, духът им, свидетелстват, че Христос, надеждата на славата, не е оформен в тях. На тези християни не може да се разчита, нито пък може да им се повери нещо. Те постоянно гледат да сведат службата си до възможния минимум усилия, а в същото време изискват най-високите възможни заплати. Името “слуга” се прилага за всеки човек; защото всички сме слуги и добре би било за нас да знаем какви слуги сме - верни или неверни?

Обикновено служителите склонни ли са да извършват повече работа? Не преобладава ли по-скоро модата човек да се измъква от работа, да пребивава на работното си място по възможност по-леко и да получава заплата за възможно най-малко положени усилия? Целта на такива хора не е да направят всичко възможно, за да свършат работата, но да получат възнаграждението. Изповядващите се за Христови слуги не трябва да забравят съвета на апостол Павел: “Слуги, покорявайте се във всичко на господарите си по плът, като работите не за очи човекоугодници, но със сърдечна простота, като раби на Христа боейки се от Господа от душа и слугувайте доброволно като на Господа, понеже знаете, че всеки раб или свободен, каквото добро стори, това ще приеме от Господа.”

Тези, които служат само за “пред очи”, ще констатираат, че работата им не може да издържи проверката на хора или ангели. Най-важното за успешна работа е познанието за Христос. Защото това познание дава здрави принципи за правото, вселява благороден, себелюбив дух като този на Спасителя, на Когото изповядваме, че служим. Вярност, икономичност, грижливост, постоянство, съвършенство трябва да характеризират всяка наша работа където и да сме, независимо дали сме в кухнята, в работилницата, в издателството, в санаториума, в канцеларията, в колежа или където и да било другаде в лозето на Господа. “Верният в най-малкото и в многото е верен...” (“Ривю енд Хералд”, 22 септември 1891 г.)

ЧАСТ VII

ЗДРАВЕ И УСПЕХ

Тъй като умът и душата намират израз чрез тялото, то както умствената, така и духовната сила са до голяма степен зависими от физическата сила и активност; всичко, що допринася за физическото здраве, допринася и за развитието на силен ум и добре балансиран характер. Без здраве никой не може да разбира ясно и пълно задълженията както към себе си, така и към ближните или към Твореца. Затова за здравето си трябва да се грижим така вярно, както се грижим и за характера. Познаването на физиологията и хигиената трябва да бъде в основата на всяко образование (“Възпитание”, стр.195).

НАУКА ЗА ЖИВЕЕНЕ

Какво да се направи, за да се спре вълната на болестите и престъпленията, която влече нашия род надолу към гибел и смърт? Голямата причина за злото трябва да се търси в отдаването на апетита и страстите, затова първата и най-велика задача на реформата е да бъдат научени и практикувани уроците на въздържание и себеконтрол.

За да се осъществи в обществото трайна промяна към по-добро, възпитанието на масите трябва да започне още от ранните години. Навиците, оформени в детството и младежката възраст, придобитите

вкусове, извоювания себеконтрол, принципите, внедрени още от люлката, почти със сигурност определят бъдещето на мъжа или жената. Престъпленията и корупцията, причинени от невъздържанието и липсата на морална сила, биха могли да бъдат предотвратени чрез правилното обучение на младежите.

Здраве и себеконтрол

Едно от най-великите помощни средства за усъвършенстването на чист и благороден характер у младежите, даващо им сили да контролират апетита и да се въздържат от унижителни крайности, е доброто физическо здраве. А от друга страна, самите навици на себеконтрол са жизнено необходими за поддържането на здравето.

Много е важно мъжете и жените да бъдат наставлявани в науката на човешкия живот и за най-добрите средства за запазването и придобиването на здраве. Най-вече младостта е времето за натрупване на знания, които да се практикуват през целия живот. Младостта е времето за установяване на добри навици, за поправка на вече придобитите лоши навици, за придобиване и поддържане силата на себеконтрол, както и за съставянето на планове и привикването на личното “аз” да съобразява всички постъпки на човека с изискванията на Божията воля и с благополучието на нашите ближни като Божии творения...

Исус не изключва изискванията на тялото. Той зачиташе физическото състояние на човека и обикаляше да лекува болните, да възстановява загубените им сили и да облекчава породеното от това страдание...

Животът - нещо поверено за съхранение

На младежите трябва да бъде показано, че те нямат свободата да правят с живота си каквото пожелаят. Сега той им е поверен, но малко по малко ще дойде времето, когато ще им се иска сметка за него. Бог няма да сметне за невинни онези, които са се отнасяли леко с Неговите скъпоценни дарби. Изкупителят на света е платил безпределна цена за тях и техният живот и таланти Му принадлежат, И накрая те ще бъдат съдени според вярното или невярното стопанисване на капитала, който Бог е поверил на грижата им. Младите трябва да бъдат поучавани, че колкото повече са надарени със средства и възможности, толкова по-тежка е отговорността им за Божието дело и толкова повече работа се изисква от тях. Ако така младежите бъдат доведени до съзнанието да почувстват отговорностите си към Създателя, и да стопанисват поверения им скъпоценен живот, те ще се поколебаят, преди да се хвърлят във водовъртежа на разпуснатостта и престъплението, които поглъщат толкова много обещаващи млади хора в нашия век (“Ривю енд Хералд”, 13 декември 1881 г.).

ПРЕДПАЗВАНЕ НА ЗДРАВЕТО

Здравето е благословение, което малко хора ценят; но от него до голяма степен зависи резултатността на нашите умствени и физически сили. Подбудите и страстите ни се пораждат в тялото. Ето защо то трябва да се намира в най-добро физическо състояние и под най-добри духовни влияния, за да могат талантите ни да се използват за най-висши цели. Всичко, което намалява физическата сила, отслабва ума и го прави по-малко способен да разграничава право от неправо.

Злоупотребата с нашите физически сили скъсява времето, през което животът ни може да бъде употребен за прослава на Бога, и ни прави негодни да изпълним повереното ни от Него дело. Като си позволяваме да формираме лоши навици, като стоим до късни часове, като задоволяваме апетита за сметка на здравето, ние полагаме основа за слабост...

Онези, които съкращават така живота си и се правят негодни за служба чрез незачитане на природните закони, се провиняват в ограбване на Бога. Освен това ограбват и своите ближни. Възможностите за благославяне на другите, точно работата, за която Бог ги е изпратил на света, са били осуетени чрез погрешното им поведение. А те са се направили негодни да извършат дори онова, което

биха могли да постигнат в един по-кратък период от време. Господ ни държи отговорни, когато чрез вредните си навици лишаваме света от добро (“Ривю енд Хералд”, 20 юни 1912 г.).

СВЕТОСТТА НА ЗДРАВЕТО

Сатана идва при човека с изкушенията си като ангел на светлината, както дойде и при Христос. Той работи, за да доведе човека до състояние на физическа и морална слабост, да го победи и след това да тържествува над гибелта му. И е успял да изкуши човека да се отдава на задоволяването на апетита независимо от последиците. Сатана знае много добре, че човек няма да може да изпълнява задълженията си към Бога и към своите ближни, когато уврежда дадените му от Бога способности. Мозъкът е столицата на тялото. Ако способността за преценка затъпее чрез невъздържание от какъвто и да било вид, вечните неща не могат да се различават и схващат.

Отношението на здравето към изграждането на характера

Бог не разрешава на човека да нарушава законите на своята природа. Но като се поддава на примките на Сатана да задоволява невъздържаните си желания, човек подчинява по-висшите си способности и сили на животинските апетити и страсти. Когато те вземат надмощие, човекът, сътворен малко по-долен от ангелите, със способности, подаващи се на най-висше развитие, се предава във властта на Сатана. И той лесно спечелва робите на апетита. Чрез невъздържанието някои жертват половината, а други и две трети от своите физически, умствени и морални сили и стават играчка за неприятеля.

Желаящите да имат бистри умове, за да различават сатанинските измами, трябва да подчиняват физическите си апетити на разума и съвестта. Моралните и енергични действия на по-висшите сили на ума са жизненоважни за усъвършенстването на християнския характер. А силата или слабостта на ума са тясно свързани с нашата полезност в този живот и с нашето окончателно спасение. Печално е невежеството, което преобладава по отношение на Божия закон в физическото ни естество. Невъздържанието от всякакъв вид е нарушение на природните закони в нас. Слабоумието господства в страшни размери. Грехът е станал привлекателен, защото е покрит с мантията на светлината, хвърлена от Сатана. Лукавия е много доволен, когато държи християнския свят под тиранията на всекидневните му навици, както езичниците, оставяйки апетита да го управлява.

Деградиращото влияние на невъздържанието

Когато, интелигентни мъже и жени допринасят за затъпяването на моралните си сили чрез невъздържание от какъвто и да било характер, по отношение на много от навиците си те не са много по-горе от езичниците. Сатана постоянно отвлича хората от спасителната светлина към обичаи и моди, занемаряващи физическото, умственото и моралното здраве. Големият противник знае, че ако апетитът и страстите доминират, телесното здраве и умствената сила са пожертвани на олтаря на себеугаждането и човек бързо върви към своята гибел. Когато просветеният ум държи юздите, контролирайки животинските наклонности, като ги подчинява на моралните сили, Сатана знае много добре, че силата му да победи със своите измами е много малка...

По-голямата част от хората в християнския свят нямат никакво право да се наричат християни. Техните навици, екстравагантност и начинът, по който обикновено се отнасят към телата си са в противоречие на физическите закони и на библейския образец. Чрез своя начин на живот те не само си създават физически страдания и морална слабост (“Ривю енд Хералд”, 8 септември 1874 г.).

Себевладението е дълг

Тялото трябва да се държи в подчинение. Трябва да го управляват по-висшите сили на човешкото същество. Страстите да бъдат контролирани от волята, която пък да се управлява от Бога. Царствената сила на разума, осветена чрез Божествената благодат, трябва да държи скиптъра на управление на нашия живот.

Изискванията на Бога да бъдат известни на съвестта. Нека мъже и жени да се събудят за задължението си да се владеят, за нуждата от чистота и свобода от всеки извратен апетит и оскверняващ навик. Трябва да им бъде втълпен фактът, че всичките сили на ума и тялото им са дар от Бога и е нужно да бъдат запазени във възможно най-доброто състояние за Негова служба (“По стъпките на великия Лекар”, стр.130).

БАЛАНСИРАНО (УРАВНОВЕСЕНО) ВЪЗПИТАНИЕ (ОБРАЗОВАНИЕ)

Времето, използвано за физически упражнения, не е загубено. Постоянно наведеният над книгите ученик, който прави съвсем малко упражнения на чист въздух, си причинява вреда. Хармоничното упражняване на различните органи и способности на тялото е жизненоважно за възможно най-доброто функциониране на всеки от тях. Когато мозъкът е постоянно претоварен, а другите органи остават бездейни, се губи физическа и умствена енергия. Физическите сили биват ограбвани от техния здрав тонус, умът губи бодростта и енергията си. Резултатът е болезнена раздразнителност.

За да имат мъжете и жените добре уравновесени умове, всичките сили на тяхното същество трябва да се използват и развиват. В този свят има много едностранчиви хора, развили способностите си само в една област, а други са останали недоразвити поради бездействие. Образованието на много младежи е несполука. Те учат прекомерно, като в същото време занемаряват практическия живот. За да се поддържа равновесие на ума, за да има хармонично развитие на всички сили и способности, умствената работа трябва да се съчетава с разумна система от физическа работа, (“Съвети към учители, родители и учещи”, стр.295,296).

ОБРАЗОВАНИЕ, ПРИДОБИТО ЗА СМЕТКА НА ЗДРАВЕТО

Някои ученици посвещават цялото си същество на учене; концентрират ума си върху целта образование. Те създават работа на мозъка, а физическите им сили остават бездейни. Така мозъкът се претоварва, а мускулите отслабват, тъй като не се управляват. Когато тези ученици завършат образованието си, става ясно, че те са го придобили за сметка на живота си. Учили са ден и нощ, година след година, поддържайки умовете си в постоянно напрежение. А са пропуснали да упражняват достатъчно мускулите си...

Млади жени често пъти се отдават на учене, и занемаряват други страни на образованието, много по-важни за практическия живот от книжното учение. И след като получат образование, често стават инвалиди за цял живот. Занемарили са здравето си, като са пребивавали повече вътре в домовете си, лишавайки се от чистия небесен въздух и дадената от Бога слънчева светлина. Тези млади жени можеха да завършат училището здрави, ако бяха съчетали учението с домакинска работа и упражнения на открито.

Здравето е голямо съкровище. То е най-богатото притежание на смъртните човеци. Богатство, слава или образование се оказват твърде скъпи, ако са купени за сметка на жизнената енергия и здравето. Никое от тези постижения не може да осигури щастие, ако здравето липсва (“Съвети към учители, родители и учещи”, стр.285,286).

ОТЛИЧИТЕЛНИТЕ БЕЛЕЗИ НА БЛАГОРОДСТВОТО

През трите години на обучение Даниил и неговите другари запазиха въздържателните си навици, верността си към Бога и постоянната си зависимост от Неговата сила. Когато дойде времето способностите и постиженията им да бъдат проверени от царя, те бяха изпитани заедно с другите кандидати за служба в царството. Но “измежду всички тях не се намери нито един като Даниил, Анания, Мисаил и Азария”. Тяхната проникателност, изискан и правилен говор, обширните им знания, свидетелстваха за ненакърнена сила и енергия на умствените им способности. Затова устояха пред царя. “И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, намери ги десет пъти по-добри от всичките врачове и вражалци, които бяха в цялото му царството.”

Бог винаги почита правото. Покорени от великия завоевател, във Вавилон бяха събрани най-обещаващите младежи от всички страни на света. Но между всички тях еврейските пленници бяха без съперник. Изправената стойка, сигурната, гъвкава походка, красивата външност, непомрачените чувства, неопетненият дъх - всички тези отличителни черти говореха за благородството, с което природата бележи послушните на нейните закони.

Въздействието на физическите навици върху ума

Добре да се позамислим върху представения тук урок. Строгото съобразяване с библейските изисквания ще бъде благословение както за тялото, така и за душата. Плодът на духа е не само любов, радост и мир, но и въздържание. Наредено ни е да не оскверняваме телата си; защото те са храмове на Святия Дух.

Еврейските пленници имаха същите страсти како нашите. Те останаха непоклатими на съблазнителните влияния на луксозните вавилонски дворци. Днешните младежи са заобиколени с примамки, водещи към себеугаждане. Особено в големите градове всяко чувствено задоволяване под различна форма е лесно достъпно, твърде привлекателно и приканващо. Онези, които като Даниил откажат да се осквернят, ще пожънат наградата да се ползват от добри въздържателни навици. С придобиването на по-голяма физическа издръжливост и увеличена сила, те са си осигурили банков депозит, от който да черпят в случай на непредвидена служба.

Добрите физически навици създават умствено превъзходство. Умствената сила, физическата издръжливост и дълголетие зависят от неизменни закони. Богът на природата няма да се намеси, за да запази хората от последиците на нарушените природни изисквания. Който иска да се владее, трябва да се въздържа във всичко. Ясният ум на Даниил, твърдостта на целите и намеренията му, силата му да придобива познания и да се съпротивлява на изкушението, се дължаха до голяма степен на простата хранителна диета, свързана с неговия молитвен живот.

Оформяне на собствената участ

Голяма истина има в поговорката: “Всеки е ковач на собствената си съдба”. Вярно е, че родителите са отговорни за отпечатъка, който оставят върху характера на своите синове и дъщери, както и за образованието и възпитанието им, е вярно и това, че нашето положение и полезност в света зависят до голяма степен от собствения ни начин на действие.

Даниил и неговите другари се радваха на предимствата от правилното обучение и възпитание в ранните си години. Но не само тези привилегии бяха оформили личността им. Дойде време, когато трябваше да действат сами - когато бъдещето зависеше от личното им поведение. Тогава те решиха да бъдат верни на дадените им в детството уроци. Страхът от Господа - начало на мъдростта, бе източникът на тяхното величие.

Историята на Даниил и неговите млади другари е записана в страниците на Боговдъхновеното слово за полза на младежите от следващите векове. Чрез доклада за тяхната вярност към принципите на въздържанието Бог говори днес на младите мъже и жени, като им заръчва да събират скъпоценните лъчи светлина, която е дал върху предмета за християнското въздържание, и да живеят в хармония със здравните закони.

Воздържанието богато възнаградено

Днес има нужда от хора, които като Даниил желаят и имат смелостта да действат. Чисто сърце и силна, безстрашна ръка - ето какво търси светът днес. Божието намерение е било човек да се развива непрестанно всеки ден да се изкачва на по-високо стъпало по стълбата на съвършенството. Бог ще ни помогне, ако ние се стремим да си помогнем сами. Нашата надежда за щастие и в двата свята зависи от развитието ни в единия от тях. При всяко положение трябва да се пазим от първата стъпка към невъздържанието.

Мили младежи, Бог ви призовава да извършите дело, подпомогнато от Неговата благодат. "...да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога като ваше духовно разумно служене." Стойте твърдо и достойно и покажете даденото ви от Бога мъжко и женско достойнство. Покажете чистота на вкусовете, апетита и навиците, които могат да се сравнят с Данииловите. Бог ще ви възнагради със спокойни нерви, бистър ум, здрава преценка и остра проникателност. Днес младежите, с твърди и непоклатими принципи ще бъдат благословени с телесно, умствено и душевно здраве ("Младежки наставник", 9 юли 1903 г.).

Религия и здраве

"Страхът от Господа е началото на мъдростта." Когато хора с лоши навици и грешни практики отстъпят пред силата на Божествената истина, навлизането на Божието слово в тяхното познание ги осветлява и им дава разбиране. Истината бива приета от сърцето; и моралната сила, която сякаш е била парализирана, се съживява. Човек бива завладян от по-силно, по-ясно разбиране от преди. Той е закрепил душата си на вечната скала. Здравето се подобрява от самото чувство за сигурност в Христос. Така религията и здравните закони вървят ръка за ръка ("Свидетелства", т.IV, стр.553,554).

ЧАСТ VIII

ПОСВЕТЕН ЖИВОТ

Божият свят, възпитаващ Дух е в Неговото Слово. Светлина, нова и скъпоценна светлина се излъчва от всяка страница. Там се открива истината. Случаите и изреченията изпъкват ясно и са приложими за всяка ситуация - това е Божият глас, говорещ на душата.

Святият Дух обича да се обръща към младите и да им открива съкровищата и красотите на Божието слово. Изговорените от великия Учител обещания пленяват чувствата и въодушевяват душата с духовна сила, която е Божествена. В плодоносния ум ще се развие познание за Божествените неща, което ще бъде като барикада срещу изкушението ("Притчи Христови", стр.132).

МОЛИТВАТА - НАШАТА КРЕПОСТ

Сред опасностите на последните дни единствената сигурност за младежите е постоянно да засилват своята бдителност и молитва. Младежът, който с удоволствие чете Божието слово и се моли, ще бъде постоянно освежаван от полъха, идещ от Източника на живота. Той ще стигне до такава висота на морално превъзходство и ще получи такава широта на мисълта, за която другите нямат и понятие. Общуването с Бога подбужда към добри мисли, благородни стремежи, ясно схващане на истината и възвишени цели на дейност. Онези, които така се свързват с Бога, Той ги признава за Свои синове и дъщери. Те постоянно се издигат все по-нагоре и по-нагоре, представите им за Бога и за вечността стават все по-ясни, докато Господ ги направи проводници на светлина и мъдрост за света.

Как да се молим

Но молитвата не се разбира правилно. Молитвите ни не са предназначени да информират Бога за нещо, което Той не знае. Господ познава тайните на всяка душа. Молитвите ни не трябва да бъдат дълги, нито да се произнасят високо. Господ чете скритите мисли. Можем да се молим тайно и Този, Който вижда в тайно, ще чуе и ще ни възнагради явно.

Молитвите, пред Бога, представящи Му колко сме окаяни, когато в същото време въобще не се чувстваме такива, са лицемерни. Господ зачита съкрушената молитва. “Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чистото име е Святий: Аз обитавам на високо и свято място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушените се.”

Молитвата не е предназначена да издейства някаква промяна в Бога; довежда ни в хармония с Него. Тя не заема мястото на дълга. Колкото и честа, колкото и сериозна да е принесената молитва, тя никога не ще бъде приета от Бога на вместо десетъка. Молитвата не плаща нашите дългове към Бога...

Молитвата донася сила

Силата, придобита в молитвата към Бога ни подготвя за нашите всекидневни задължения. Изкушенията, на които сме изложени всеки ден правят молитвата необходима. За да бъдем пазени от Божията сила чрез вяра, желанията на ума трябва постоянно да се възнасят в мълчалива молитва. Когато сме обкръжени от влияния, стремящи се да ни отклонят от Бога, молбите ни за помощ и сила не трябва да спирати. В противен случай никога няма да успеем да строшим гордостта и да победим силата на изкушението да се отдадем на греха, неща които ни държат далеч от Спасителя. Освещавайки живота, Светлината на истината ще открие на получателя на тази светлина грешните страсти на неговото сърце, които се стремят да го завладеят и поради е да напруга всеки нерв, да напруга всичките си сили, за да се съпротиви на Сатана, та да победи чрез заслугите на Христос (“Младежки наставник”, 18 август 1891 г.).

СИЛАТА НА МОЛИТВАТА

Там, на планината на Божието явление, Мойсей видя образа на онази удивителна постройка, която трябваше да бъде обител на Божията слава. На планината на Божието явление - тайното място за общуване с Бога - трябва да отиваме и ние, за да размишляваме върху Неговия славен идеал за човечеството. Тогава ще бъдем в състояние така да оформим нашия характер, че и за нас да се изпълни обещанието: “Ще ходя между вас, и ще съм вашия Бог, и вие ще бъдете Мои люде”.

Докато сме ангажирани във всекидневната си работа, трябва да издигаме душата си в молитва към небето. Тези безмълвни молби се възвисяват като тамян пред престола на благодатта и врагът бива поразен. Не може да бъде победен християнин, чието сърце е така прикрепено към Бога. Никакви зли хитрости не могат да разрушат неговия мир. Всички обещания на Божието слово, всичката сила на Божествената благодат, всичките източници на Йехова са заложили да осигуряват неговото избавление. Така Енох ходеше по Бога. И Бог беше с него, винаги готова помощ във време на нужда.

Във връзка с Безпределния

Молитвата е дишането на душата. Тя е тайната на духовната сила. Никакво друго благодатно средство не може да я замени и да запази здравето на душата. Молитвата довежда сърцето в непосредствен контакт с Извора на живота и засилва издръжливостта и мускулите на религиозната опитност. Занемаряването на молитвата, спорадичната молитва, само от време на време или когато изглежда удобно, ще стане причина да се пуснете от Бога. Духовните способности губят своята жизнена сила и на религиозната опитност ѝ липсват здраве и енергия...

Колко е чудно, че можем да се молим ефективно, че недостойни, грешащи, смъртни същества имат силата да представят исканията си пред Бога. Каква по-висша сила може да желае човек от това, да бъде свързан с безпределния Бог? Слабият, грешен човек има привилегиата да говори на своя Създател.

Можем да изричаме думи, които стигат до да престола на Монарха на вселената. Можем да говорим с Исус, както си вървим по пътя, и Той ни казва: “Аз съм от дясната ти страна.”

На всяка искрена молитва се отговаря

Можем да общуваме с Бога в сърцето си; можем да ходим хванато за Христос. Когато сме заети с всекидневната си работа, можем да шепнем сърдечните си желаниа, без да бъдат чути от човешко ухо; но нито една дума няма да замре в мълчание, нито пък ще бъде изгубена. Нищо не може да заглуши желанието на душата. То се издига над уличната врява, над шума на машините. Бог е, на Когото говорим, и нашата молитва се чува.

Тогава искайте; искайте и ще получите. Искайте смирение, мъдрост, кураж, увеличаване на вярата. На всяка искрена молитва ще бъде отговорено. Отговорът може да не дойде точно както вие желаете, или по времето, в което го очаквате; но той ще дойде по начина и във време, най-подходящи за вашата нужда. На молитвите, принесени в усамотение, при умора, в изпитание, ще бъде отговорено; не винаги според вашите очаквания, но винаги за ваше добро (“Евангелски работници”, стр.254-258).

НАШАТА ПОЗА ПРИ МОЛИТВА

Както на публично, така и на частно богослужение, наша привилегия е да коленичим в преклонение пред Господа, когато Му поднасяме молитвите си. Исус, нашият пример, “коленичи и се помоли”. За учениците Му е писано, че те също “коленичиха и се помолиха”. Павел заявяваше: “Преклонявам коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос.” Когато изповядваше греховете на Израил, Ездра коленичи. Даниил “паднаше на колената си три пъти на ден, молещ се и благодарящ пред своя Бог...”

Истинското почитание към Бога се вдъхновява от чувството за Неговото безкрайно величие и съзнанието за Неговото присъствие. Всяко сърце трябва да бъде дълбоко проникнато от чувството за това присъствие. Часът и мястото за молитва са свети и тъй като почитанието се проявява външно чрез позата и държанието, вдъхновяващото го чувство ще се задълбочава. “Свято е, преподобно е Неговото име” - заявява псалмистът. Когато произнасят това име, ангелите закриват лицата си. Тогава с каква почит трябва да го изговаряме ние, падналите и грешните! Добре би било и стари, и млади да размислят върху онези думи от Писанието, които ни говорят за това как трябва да се отнасяме към мястото, определено за Божието присъствие: “Изуй обувката от нозете си - заповяда Бог на Мойсей при горящия храст, - защото мястото, на което стоиш, е свята земя.” Яков, след като видя видението на ангелите, възкликна: “Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел” (“Евангелски работници”, стр. 178, 179).

ВЯРА И МОЛИТВА

Чрез вяра в Христос всяка непълнота на характера може да се придобие, всяко петно да се почисти, всяка грешка да се коригира, всяко превъзходство да се развие.

“Вие имате пълнота в Него.”

Молитвата и вярата са тясно свързани и трябва да бъдат изучавани заедно. В произнесената с вяра молитва се съдържа Божествена наука; това е науката, която всеки, желаещ да има успех в живота и работата си, трябва да разбере. Христос казва: “И всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите.” Той изяснява, че нашето искане трябва да бъде в съгласие с Божията воля; да искаме обещани от Него неща и каквото получим, да бъде използвано за вършене на волята Му. Щом се изпълнят условията, обещанието е неоспоримо.

Можем да се молим за прощение на греха, за Святия Дух, за Христов подобен нрав, за мъдрост и сила да вършим Неговата работа, за всеки дар, който Той е обещал; следва да вярваме, че получаваме и да отговорим за това с благодарност на Бога.

Не трябва да търсим външно доказателство за благословието. Дарът е в самото обещание и ние можем да се заемем с нашата работа, уверени, че онова, за което Бог е дал дума, Той е в състояние да извърши, че дарът, който вече притежаваме, ще бъде осъществен, когато се нуждаем от него най-много (“Възпитание”, стр. 257, 258).

СТОЙНОСТТА НА ИЗУЧАВАНЕТО НА БИБЛИЯТА

Изучаването на Библията превъзхожда всяко друго изучаване що се отнася до засилване на интелекта. Какви широки полета за изследване могат да намерят младите в Божието слово! Умът може да се задълбочава все повече и повече в изследване, укрепвайки с всяко усилие за разбиране на истината; и все ще остава една безкрайност.

Изповядващите, че обичат Бога и почитат святите неща, а в същото време позволяват на ума им да се снишава до повърхностното и нереалното, стъпват на сатанинска почва и вършат делото на Лукавия. Ако младежите изучаваха славните дела на Бога, разкрити в природата, и Неговото величие и сила, разкрити в Словото Му, способностите им биха се съживили и извисявали. Ще получат сила, нямаща нищо общо с високомерието. Чрез размишляване върху чудесата на Божествената сила умът ще научи най-трудния, но най-полезен от всичките уроци - че ако не бъде свързана с Безпределния и не бъде осветена от Христовата благодат, човешката мъдрост е глупост.

Посредническата служба на Христос

Делото, което милият Божи Син предприе - да свърже сътворените с Несътворения, смъртните и ограничените с Безпределния - собствената си Божествена личност, е тема, върху която си заслужава да мислим цял живот. Това дело на Христос трябваше да потвърди и осигури невинността и верността на съществата от другите светове, както и да спаси загубените и загиващите в този свят. Спасителят отвори път за връщане на непослушните към верността им спрямо Бога, като чрез същия акт постави защитно средство около онези, които вече бяха чисти, за да не се опетнят.

Докато се радваме, че има светове, които никога не са падали в грях, тези светове отдават хвала, почит и слава на Исус Христос за изкупителния план да спаси грешните синове на Адам, както и да ги затвърди и укрепил в тяхната чистота. Ръката, избавила човешкото семейство от гибелта, която Сатана е подготвил за човечеството чрез своите изкушения, е ръката, запазила жителите на другите планети от падане в грях. Всеки свят из обширната, огромна вселена ангажира грижата и подкрепата на Отца и Сина; а тази грижа се проявява постоянно и към падналото човечество. Христос ходатайства за човека, а чрез Неговата ходатайствена служба се запазва и редът в невидимите светове. Не са ли тези теми достатъчно велики и важни да заангажират всецяло мислите ни и да предизвикат благодарност и обожание към Бога?

Интелектуално развитие

Отваряйте Библията пред нашите младежи, привличайте вниманието им към скритите в нея съкровища, учете ги да търсят диамантите на истината и те ще придобият такава интелектуална сила, каквато изучаването на всичко, от философията не може да им придаде. Великите теми на Библията, възвишената простота на нейните боговдъхновени слова, висшите теми, които представя тя на ума, силната и ясна светлина, излъчваща се от Божия престол и осветляваща нашето разбиране, ще развие силите на ума до степен, която едва ли може да бъде разбрана, а да не говорим, че никога няма да бъде напълно обяснена.

Библията представя безкрайно поле за въображението, толкова по-възвишено и по-облагородяващо по характер от повърхностните творения на неосветения интелект, колкото небето е по-

високо от земята. Боговдъхновената история на човечеството е достъпна за всеки човек. Всички могат да започнат да изследват. Могат да се запознаят с първите ни родители, когато са се намирали в рая в свята невинност, наслаждавайки се на близостта с Бога и с безгрешните ангели. Могат да проследят навлизането на греха и резултатите от него върху човешкия род, и да вървят по-нататък стъпка по стъпка по следите на свещената история, докладваща за непослушанието и непокаяността на човека и справедливата отплата за греха.

Най-висшата култура

Читателят може да води разговор с патриарсите и пророците; може да се движи сред най-въодушевяващите сцени; може да гледа как Христос, Който бе Монархът на небето, равен с Бога, слезе долу при хората и осъществи изкупителния план, разкъсвайки веригите, с които Сатана бе свързал човека, и освобождавайки го, давайки му възможност да си възвърне отново своето богоподобно мъжество. Христос, който прие човешко естество и го запази в продължение на тридесет години, а след това отдаде душата си като принос за грях, за да не бъде човекът оставен да загине - е тема, достойна за най-дълбок размисъл и най-съсредоточено изучаване...

Когато човек схване изумителните истини на откровението, тогава никога вече не ще се задоволи да използва силите си за лекомислени теми; ще се с отвращава от безполезна литература и празни забавления, които деморализират младежите днес. Младежите, които общуват с поетите и мъдреците на Библията и чиито души са трогнати от славните дела на героите на славата, ще излизат от тези богати полета на мисълта далеч по-чисти по сърце и по-възвишени по ум отколкото ако бяха изучавали най-прочутите светски автори или бяха съзерцавали и се възхищавали от подвизите на фараоните, иродовците и цезарите на света.

Повечето от силите на младите хора спят, тъй като младите не правят страха от Господа начало на мъдростта. Господ даде на Даниил мъдрост и знание, защото Даниил той не искаше да се влияе от каквато и да било друга сила, която би попречила на неговите религиозни принципи. Причината, поради която умните, стабилните и устойчивите, наистина ценните хора са толкова малко, че те искат да постигнат величие, без да са свързани с небето. Човешките чада не се боят от Бога, не Го обичат и не Го почитат. Религията не се изживява така, както се изповядва. Господ може да направи само малко за човека, защото той се превъзнася така лесно, толкова е готов да си придаде важност. Бог желае да разширяваме способностите си и да се възползваме от всяка привилегия, за да развиваме, култивираме, обогатяваме и засилваме нашия ум. Човекът бе роден за един по-висш, по-благороден живот от този, който води. Периодът на нашето земно, смъртно съществуване е подготовка за живота, който по трайност ще се измерва с Божия живот.

Библията - най-великият учител

Какви теми за ума са представени в свещеното Писание! Къде другаде можем да намерим по-висши от тях за размишление? Къде другаде те са толкова интересни? В какво съотношение е сравнението по възвишеност, необхватност и тайнственост на всички изследвания на човешката наука с науката на Библията? Къде има нещо така да засилва интелекта и да води към дълбоки и сериозни размисли?

Ако я оставим да говори, Библията ще ни научи на онова, което нищо друго не може да ни научи. Но уви! Хората се занимават с всичко друго, освен с Божието слово. Безполезна литература, измислени истории жадно се поглъщат, а Библията с всичките ѝ съкровища от свещени истини лежи занемарена по масите ни. Ако четенето на Свещеното слово стане правило в живота, то ще пречиства, възвишава и осветчава. То е Божият глас към човека. Ще му обърнем ли внимание?

“Изясняването на Твоето Слово просвещава, вразумява простите.” Ангелите стоят до изследващия Писанията, за да привлекат и осветлят ума му. Христовата заповед и днес идва до нас със същата сила, както бе дадена на първите ученици преди деветнадесет века: “Вие изследвате Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот и те са, които свидетелстват за Мене” (“Ривю енд Хералд”, 18 януари 1881 г.).

ИЗСЛЕДВАЙТЕ ПИСАНИЯТА ЛИЧНО ЗА СЕБЕ СИ

Младите хора трябва да изследват Писанията лично за себе си. Да не трябва да смятат, че е достатъчно по-възрастните и по-опитните да открият истината, а те да я приемат от тях, позовавайки се на авторитета им. Евреите загинаха като нация, защото бяха отклонени от библиейската истината от техните управители, свещеници и старейшини. Ако бяха обърнали внимание на Исусовите уроци и сами изследваха Писанията, нямаше да загинат...

Невъзможно е който и да било ум да обхване цялото богатство и величие дори само на едноединствено Божие обещание. Един улавя славата от една гледна точка, а друг - красотата и благодатта от друга гледна точка, и душата се изпълва с небесна светлина. Ако можехме да видим цялата слава, духът ни би примрял. Но ние можем да понесем далеч по-големи откровения за изобилните Божии обещания, тези, на които сега се радваме. Сърцето ми се натъжава, като си помисля как не обръщаме внимание на пълнотата на предназначенията за нас благословение. Задоволяваме се с моментни проблясъци на духовна светлина, когато бихме могли да ходим ден след ден в светлината на Неговото присъствие (“Свидетелства за проповедници”, стр.109,111).

ПОСТОЯНСТВО В УСИЛИЯТА ЗА ИЗУЧАВАНЕ НА БИБЛИЯТА

“Вие изследвате Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот и те са, които свидетелстват за Мене.” Да изпитваш, значи прилежно да търсиш нещо загубено. Търсете скритите съкровища на Божието слово. Не можете да си позволите да минете без тях. Изучавайте трудните пасажки, сравнявайки стих със стих, и ще откриете, че Писанието е ключ за самото себе си.

След всяко изследване Библията с молитва, изучаващите стават по-мъдри от преди. Някои от трудностите им са били разрешени, защото Святият Дух е извършил работата, за която се говори в четиринадесетата глава от Евангелието на Йоан: “А утешителят, Святият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.”

Нищо ценно не може да се постигне без сериозни и постоянни усилия. В деловия живот успех постигат само хората с воля за работа. Без сериозен труд не можем да очакваме да придобием познания за духовните неща. Искачите да получат диамантите на истината трябва да ги копаят както миньорът копае скритата в земята скъпоценна руда.

Онези, които копаят без интерес и с половин сърце, никога няма да успеят. Млади и стари трябва да четат Божието Слово; и не само да го четат, но и да го изучават с прилежност, сериозност, молитва, вярване и търсене. Така те ще намерят скритото съкровище; защото Господ ще им даде разбиране.

Възприемчивост на ума

При изучаването на Словото оставете пред при вратата на изследването вашите предубеждения и мнения, и онаследените и придобитите идеи. Никога няма да стигнете до истината, ако изучавате Писанията, за да защитите собствени идеи. Оставете ги пред вратата и със съкрушено сърце влезте вътре, за да чуete онова, което Господ иска да ви каже. Когато смиреният изследовател на истината седне при нозете на Христос и се учи от Него, Словото му дава разбиране. На твърде мъдрите в собствената си оценка и схващане за изучаване на Библията Христос казва: “Трябва да бъдете смирени и кротки по сърце, ако искате да станете мъдри за спасението.”

Не четете Словото в светлината на предишните си мнения; четете го освободени от предразсъдък..., търсете внимателно и с молитва. Ако, четейки, се убедите в нещо и видите, че вашите любими мнения не са в хармония със Словото, не се опитвайте да нагаждате Словото към тези мнения. Направете обратното - нагодете мненията си към Словото. Не позволявайте на миналото си верую да контролира разума ви. Отворете очите на ума си, за да видите чудните неща в закона. Открийте какво е писано и след това закрепете нозете си върху вечната Скала.

Познаване на Божията воля

Нашето спасение зависи от това, доколко познаваме откритата Божия воля в Словото Му. Никога не преставайте да питате за истината и да я изследвате. Трябва да знаете кой е вашият дълг, какво трябва да направите, за да се спасите. Божията воля е да знаете какво Бог ви е казал. Но трябва да вярвате. Когато изследвате Писанията, е необходимо да вярвате, че Бог съществува и възнагражда онези, които прилежно Го търсят.

О, изследвайте Библията със сърце, гладно за духовна храна! Копайте в Словото, както миньорът копае в земята, за да открие златните нишки. Не преставайте да изследвате, докато не определите отношението си към Бога и не откриете Неговата воля за вас (“Младежки наставник”, 24 юни 1902 г.).

Почтителност при изучаване на Библията

Към изучаване на Библията трябва да пристъпваме с благоговение, изпълнени с чувството, че сме в присъствието на Бога. Всяко лекомислие и леко държание да се отстранят. Докато някои части от Словото са лесно разбираеми, истинското значение на други се схваща трудно. Трябва да се изследва търпеливо, с разсъждение и сериозна молитва. Когато отваря Библията, всеки ученик трябва да моли Святия Дух за просветление; и имаме сигурното обещание, че то ще му се даде.

Духът, с който започвате да изследвате Писанията, ще определи и характера на помощника, който ще стои до вас. Ангели от света на светлината ще бъдат с тези, които със смирено сърце търсят Божествено ръководство. Но ако Библията се отваря без почит, самонадеяно, ако сърцето е изпълнено с предразсъдъци, Сатана край вас ще представя ясни изявления на Божието слово изопачено (“Свидетелства за проповедници”, стр.107,108).

НАГРАДАТА ОТ ПРИЛЕЖНОТО ИЗУЧАВАНЕ НА БИБЛИЯТА

Търсенето на истината ще възнагради изследвателя и всяко откритие ще му отваря още по-широки полета за изследване. Хората се преобразяват според мислите си. Ако обикновени мисли и работи заемат вниманието на човека, той ще бъде обикновен, прост. Ако е небрежен и стига само до повърхностно разбиране на Божията истина, няма да получи богатите благословения, които Бог би се радвал да му дари. Закон на ума е, че той се ограничава или обогатява според предмета и мислите.

Умствените сили наистина се ограничават и ще загубят способността си да разбират дълбокото значение на Божието слово. Ако не се натоварват енергично и упорито с работа по изследване на истината. Умът ще се развие, ако е зает с проследяване на връзката, между различните библейски теми, сравнявайки текст с текст и духовност с духовност. Най-богатите съкровища на мисълта чакат да бъдат потърсени от изкусния и прилежен ученик, който навлиза отвъд повърхностното (“Ривю енд Хералд”, 17 юни 1888 г.).

Библията - водач

Нека изучаващият Библията я вземе за свой водач, твърдо да отстоява принципа и ще има най-високи постижения (“По стъпките на великия Лекар”, стр.465).

БИБЛИЯТА КАТО ВЪЗПИТАТЕЛ

Като възпитател Библията няма съперник. Тя е най-древната и най-изчерпателната история на разположение на хората. Идва направо от Източника на вечната истина и Божествената ръка е запазвала

нейната чистота през вековете. Тя осветлява далечното минало, където човешките изследвания напразно се мъчат да проникнат. Само в Божието слово ние наистина виждаме силата, която положи основите на земята и която разпротря небесата. Само там намираме достоверен доклад за произхода на народите. Само там историята на човечеството е дадена неопетнена от човешка гордост и предразсъдък.

Гласът на вечния

В Божието слово умът намира теми за най-задълбочени размисли, за най-възвишени стремежи. Чрез Божието слово ние можем да в общуваме с патриарси и пророци и да слушаме гласа на Вечния, когато говори с хората. Тук виждаме Величието на небето, Неговото смирение да стане наш заместник и гарант само и само да се справи със силите на мрака и да спечели победата вместо нас. Благоговейното размишляване върху подобни теми не може да не смекчи, очисти и облагороди сърцето и в същото време да не окрили ума с нова сила и енергия.

Онези, които смятат, че да разглеждат Божите изисквания с безразличие и презрение е проява на смелост и мъжественост, показват собственото си безумие, глупост и невежество. Макар да се хвалят, че са свободни и независими, те са всъщност роби на греха и Сатана.

Истинската философия на живота

Ясната представа за онова, което Бог е и което изисква от нас да бъдем, ще ни доведе до истинско смирение. Правилно изучаващият Свещеното писание ще разбере, че човешкият интелект не е всемогъщ. Ще научи, че без помощта, която никой освен Бог не може да даде, човешката сила и мъдрост са само слабост и невежество.

Който следва Божественото ръководство, е намерил единствения верен източник на спасителна благодат и действително щастие и е придобил силата да предава това щастие на всички около него. Без религия никой човек не може да се радва истински на живота. Любовта към Бога очисти и облагородява всеки вкус и желание, засилва всяко чувство и придава цвят и сладост на всяко законно удоволствие. Тя прави хората способни да оценяват и да се радват на всичко истинно, добро и красиво.

Но онова, което трябва да ни накара да ценим Библията над всички други съображения е, че в нея е открита Божията воля. От Словото научаваме за целта на нашето сътворяване и средствата, чрез които може да се постигне тази цел. Научаваме как да използваме мъдро настоящия живот и как да си осигурим бъдещия. Никоя друга книга не може да удовлетвори въпросите на ума или копнежите на сърцето. Като се запознаят с Божието слово и се вслушват в него, хората могат да се издигнат от най-дълбоката деградация и да станат Божии синове и дъщери, другари на безгрешни ангели (“Съвети за учители, родители и учещи”, стр.52-54).

ПОЧТИТЕЛНОСТ

Ваша привилегия, мили млади приятели, е да прославите Бога на земята. За тази цел вие трябва да отклонявате умовете си от повърхностните, суетните и маловажните неща и да ги насочвате към нещата с вечна стойност.

Живеем във век, когато всички трябва да обърнат особено внимание на съвета на Спасителя: “Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение.” Едно от най-силните изкушения е да бъдете непочтителни. Господ е възвишен и свят; и за скромната вярваща душа Неговият дом на земята, мястото, където Неговият народ се събира на поклонение, е като порта към небето. Хвалебната песен, думите, изговорени от Христовите проповедници, са определените от Бога средства за подготовката на един народ за небесната църква; за онова по-възвишено поклонение, в което няма да може да участва нищо нечисто, несвято...

Поведението в Божия дом

Младежта в днешния век се нуждае в голяма степен от проявяване на почителност. Обезпокоена съм, като гледам деца и младежи на вярващи родители да са така небрежни към реда и благоприличието в Божия дом. Докато Божиите служители произнасят пред народа думи на вечен живот, някои четат, други си шушнат и се смеят. Очите им съгрешават като отвличат вниманието им към околните. Ако този навик не бъде обуздан, той ще се разрасне и ще повлияе и на други.

На събранията, на които става поклонение на Бога децата и младежите никога не трябва да се гордеят с поведение на безразличие, невнимание и безгрижие. Бог вижда всяка непочтителна мисъл и постъпка и тя се регистрира в небесните книги. Той казва: “Зная делата ти.” Нищо не е скрито от Неговото всеизпитващо око. Ако сте си изградили до известна степен навика на невнимание и безразличие в Божия дом, напрегнете силите си, за да го коригирате, и покажете, че имате достойнство. Практикувайте почителност, докато тя стане черта на характера ви.

Не проявявайте такова малко уважение към Божия дом и богослужението, че да разговаряте с някой друг по време на проповедта. Ако правещите тази грешка можеха да видят, че Божиите ангели ги гледат и записват поведението им, щяха да се изпълнят със срам и да се отвратят от себе си. Бог иска внимателни слушатели. Точно докато човек спеше, неприятелят пося плевелите.

На нищо, засягащо Божието поклонение, не трябва да се гледа с безгрижие и безразличие. Когато се говори Словото на живота, помнете, че слушате Божия глас чрез Неговия упълномощен служител. Не губете тези думи поради небрежност; ако се отнесете с внимание, те може да предпазят нозете ви от погрешни пътища.

Омаловажаване на религиозните неща

Мъчно ми става, като гледам как много младежи, които изповядват, че са религиозни, нямат и понятие какво значи промяна на сърцето. Характерът им не е преобразен. Не разбират колко сериозно нещо е да изповядаш, че си християнин. Животът им е напълно несъвместим с религиозната рамка на ума. Ако бяха истински Божии синове и дъщери, нямаше да да изпълняват глупости, закачки, веселие и лекомислие. Нито пък глупавите забележки и поведението на другите би предизвикало същото в тях. Умът, решил да получи наградата, да си осигури небето, ще отхвърля твърдо и решително всеки опит за остроумия, шеги и леко отношение с верските неща.

Безразличието в религията е много опасно; няма по-фина глупост от нехайството и несериозността. Навсякъде около нас виждаме младежи с лекомислен характер. Всички млади хора от тази класа трябва да бъдат избягвани, защото са опасни. Ако пък изповядват, че са и християни, те са още по-опасни. Умовете им са оформени по долнопробен калъп. Много по-лесно ще бъде за тях да ви дръпнат надолу до тяхното равнище, отколкото вие да ги издигнете към възвишени, благородни мисли и правилен начин на действие. Нека вашите другари спазват благоприличието с думи и поведение.

За да вършите най-доброто в живот за прослава на Бога, другарите ви трябва да са способни да ви помогнат да различавате святото от обикновеното. Ако искате да имате широки възгледи, благородни мисли и стремежи, избирайте приятели, които ще ви помогнат да засилите в себе си добрите принципи. Нека всяка мисъл и целта на всяка постъпка спобстват за осигуряването на бъдещия живот с вечно щастие (“Младежки наставник”, 8 октомври 1896 г.).

ДОБРЕ ОСНОВАНА НАДЕЖДА

Как ще разберете дали сте приети от Бога? Изучавайте с молитва Неговото Слово. Пред него не предпочитайте никоя друга книга. Библията дава убеждение за грях. Ясно открива пътя на спасението. Представя една светла и славна награда. Разкрива пред вас един съвършен Спасител и ви учи, че само чрез безпределната Му милост можете да очаквате спасение.

Не пренебрегвайте тайната молитва, защото тя е сърцето на религията. Молете се за чистота на душата със сериозна и ревностна молитва. Молете се така сериозно, така усърдно, така жадно, както бихте се молили за земния си живот, ако би бил поставен на карта. Останете пред Бога, докато у вас се зародят неизказани копнежи за спасение, докато получите сладкото уверение, че грехът е простен.

Надеждата за вечен живот не трябва да се приема на лека основа. Тя е предмет, който трябва да бъде уреден между Бога и собствената ви душа. Уреден за вечността. Една предполагаема надежда и нищо повече ще се окаже гибелна. Тъй като чрез Божието слово, стоите или падате, то точно от него трябва да очаквате да свидетелства за вашия случай. В него можете да видите каква се изисква от вас, за да станете християнин. Не сваляйте оръжието си, нито напускайте битката, докато не спечелили победата и не сте възтържествувате във вашия Спасител (“Свидетелства”, т. I, стр. 163, 164).

ЧАСТ IX

ЧЕТИВО И МУЗИКА

Млади мъже и жени, четете литература, която ще ви даде истинско познание и ще бъде полезна за цялото семейство. Кажете твърдо: “Няма да прахосвам скъпоценни моменти за четене на несъществени неща, което ме прави недостоеен за служба на другите. Ще посвещавам времето и мислите си, за да придобия годност да служа на Бога. Ще затварям очите си пред повърхностните и грешните неща. Ушите ми са на Господа и няма да слушам лукавите разсъждения на неприятеля. Гласът ми в никакъв случай не трябва да бъде подчинен на воля, която не е под влиянието на Божия Дух. Тялото ми е храм на Святия Дух и всяка сила на моето същество ще бъде посветена на достойни цели (“Свидетелства”, т. VII, стр. 64).

ИЗБОР НА ЧЕТИВО

Образованието е само подготовка на физическите, умствените и духовните сили за най-доброто изпълнение на житейските задължения. Силите на издръжливост и активност на мозъка се намаляват или увеличават според начина, по който се използват. Умът трябва да бъде така дисциплиниран, че всички негови възможности да бъдат развити симертично.

Много младежи жадно четат книги. Искат да прочетат всичко, каквото им попадне. Нека внимават какво четат, както и какво слушат. Беше ми разяснено, че чрез четенето на неподходящо четиво те са застрашени от поквара. Сатана има хиляди начини да разклати умовете на младежите. Те не са в безопасност и един-единствен момент, ако не бдят. Трябва да държат умовете си будни, за да не бъдат измамани от изкушенията на неприятеля.

Влиянието на нездравото четиво

Сатана знае, че до умът голяма степен се повлиява от онова, с което се храни. Стреми се да накара както младите, така и онези в зряла възраст, да четат книги с разкази, приказки, повести и друга литература. Читателите на такава литература стават негодни за изпълнение на предстоящите им задължения. Те живеят един нереален живот и нямат никакво желание да изследват Писанията, да се хранят с небесната манна. Умът, който се нуждае от укрепване, отслабва и губи силата си да изучава великите истини, отнасящи се до мисията и делото на Христос - истини, които биха засилили ума, съживили въображението и биха запалили силно, сериозно желание да се побеждава така, както Христос победи.

Неприятели на духовността

Ако се изгореше голяма част от издадените книги, има и сърцето биха се предпазили от ужасна язва върху. Любовни истории, леконравни и възбуждащи разкази, а даже и онази категория така

наречени религиозни книги, в които авторът внушава някаква морална поука, са проклятие за читателите. Възможно е в една книга да бъдат преплетени религиозни чувства, но в повечето случаи Сатана е само облечен с ангелски одежди, за да може по-ефикасно да измамва и омайва. Никой не е така утвърден в здравите принципи, никой не е толкова осигурен срещу изкушението, че да четете безопасно тези истории.

Читателите на романи се отдават на зло, което унищожава духовността, замъглява красотата на свещените страници. То създава несвято възбуждение, възпламенява въображението, прави ума негоден за полезни занимания, отвиква душата от молитва и я прави негодна за каквото и да било духовно развитие.

Бог е надарил много от нашите младежи с превъзходни способности; но колко често те изтощават силите си, объркват и отслабват умовете си, така че в продължение на години не постигат никакъв растеж в благодатта и в познанието, основани на нашата вяра. Поради техния неразумен избор на четиво. Очакващите скорошното идване на Господ с надеждата за чудната промяна, когато “тленното ще се облече в нетление”, трябва да застанат в това благодатно време на изпит, способни да действат на едно по-високо равнище.

Мили млади приятели, вникнете във влиянието на възбуждащите истории като имате предвид собствен опит. След такова четиво можете ли да отворите Библията и да четете с интерес думите на живота? Не намирате ли Божията книга неинтересна? Очарованието от онази любовна история все още владее ума ви, унищожавайки здравия му тонус и правейки невъзможно да съсредоточите вниманието си върху важните, тържествени истини, засягащи вечното ви благополучие.

Решително отхвърлете всички несполучливи четива. Те няма да засилят вашата духовност, но ще вмъкнат в ума ви чувства, които извращават въображението и ви карат по-малко да мислите за Исус и по-малко да се занимавате с Неговите скъпоценни уроци. Освободете ума си от всичко, което би го отвело в погрешна посока. Не го спъвайте и обременявайте с безполезни истории, обесилващи способностите му. Мислите са такива, каквато е храната на ума.

Книгата на книгите

Естеството на религиозната опитност на човек се разкрива чрез характера на книгите, които избира да прочете в свободните си минути. За да имат здрав умствен тонус и здрави религиозни принципи, младежите трябва да общуват с Бога чрез Неговото Слово. Сочейки ни пътя на спасението чрез Христос, Библията е нашият водач към по-възвишен, по-добър живот. Тя съдържа най-любопитните и най-поучителните написани някога истории и биографии. Онези, чието въображение не се е извратило от четенето на романи, ще намират Библията за най-интересната от всички книги.

Библията е книгата на книгите. Ако обичате Божието слово, изследвайки го винаги когато имате възможност, за да получите неговите богати съкровища и да бъдете напълно подготвени за всяко добро дело, то тогава можете да бъдете сигурни, че Исус ви привлича към Себе Си. Но да четете Библията от време на време, без да се стремите да схванете Христовия урок, за да се съобразявате с Божиите изисквания - това не е достатъчно. Има съкровища в Божието слово, които могат да бъдат открити само като се задълбочите в истината.

Плътският ум отхвърля истината; но в обърнатата към Бога душа настъпва удивителна промяна. Книгата, която преди е била непривлекателна, заради свидетелстващите против грешника, сега става храната на душата, радостта и утехата на живота. Слънцето на правдата осветява свещените страници и чрез тях Светият Дух говори на душата...

Нека всички, които са култивирали любов към леко четиво, сега обърнат вниманието си към сигурното пророческо Слово. Вземете Библиите си и започнете да изучавате с нов интерес свещените доклади на Стария и Новия завет. Колкото по-често и по-прилежно изучавате Библията, толкова по-красива ще ви изглежда тя и толкова по-малко желание ще имате за четене на повърхностни четива. Привържете тази свещена Книга към сърцето си. Тя ще ви бъде приятел и водач (“Младежки наставник”, 9 октомври 1902 г.)

ПРИМЕРЪТ НА ЕФЕСЯНИТЕ

Когато се покаяха, ефесяните промениха своите навици и обичаи. Убедени от Божия Дух, те незабавно разкриха тайните на практикуваното от тях магьосничество. Изповядаха се, показаха делата си и душите им се изпълниха със свято възмущение, защото се бяха посвещавали на магьосничество и така високо бяха ценили книгите с правилата и методите на чародействата, измислени от Сатана. Бяха решили да се откажат от службата на злия, донесоха скъпите томове, и публично ги изгориха. Така на дело показаха искреността си при обръщането си към Бога...

Преди това ефесяните се възхищаваха от тези книги, четяха ги с удоволствие, бяха ръководно правило за съвестта и умовете им. Можеха да ги продадат, но така злото щеше да продължи. След обръщането си към Бога те се отвратиха от сатанинските тайни, от магическите изкуства и презряха придобиваното някога от тях. Питам младежите, които са се свързали с истината: “Изгорихте ли вашите чародейни книги?”

Днешните магьоснически книги

Не ви обвиняваме в злото, което беше обвързало ефесяните, нито твърдим, че практикувате магьосничество или че се занимавате с чародейното изкуство, както те правеха. Не казваме, че следвате тайните на некроманията или сте свързани със зли духове. Но не общувате ли с автора на всяко зло, със създателя на всички мистерии и пъклени изкуства? Не слушате ли внушенията на този, който е “богът на този свят”, “князът на въздушната власт”? Не се ли поддавате на неговите лъжи и не сте ли негови оръдия, щом вършите неща, съответстващи на живота ви преди покаянието? Не се ли превръщате в сатанински оръдия и, в по-широк смисъл на думата, не поддържате ли връзка с паднали ангели? Не получавате ли уроци от тях в изкуството да мамите собствените си души, а и душите на другите?

Ами омайващите книги? Какво четете? Как използвате времето си? Стремите ли се да изучавате Свещените слова, за да чуете Божия глас от тях? Светът е наводнен с книги, които сеят семената на скептицизъм, неверие и атеизъм. В по-голяма или в по-малка степен вие приемате уроци от тези книги, а всъщност те са магически книги, които прогонват Бога от ума и отделят душата от истинския Пастир.

Умът - негоден за сериозно мислене

Томовете, които сте прочели, са измислени от сатанински оръдия, целящи да замаят ума ви с теории, създадени в синагогата на Сатана, да ви покажат как можете да служите на злия със сатанинско достойнство. Колко многобройни са книгите, съдържащи тенденции на неверие, предназначени да разколебят ума чрез специални съмнения! Сатана е вдъхнал в тях своя отровен дъх и смъртоносна духовна малария заразява душата, която ги чете.

Какви купища книги с измислени и фантастични истории съществуват в света, за да изпълват ума с фантазии и глупости, а това създава нежелание за четене словата на истината и правдата! Умът става негоден за сериозно мислене, за търпеливо, упорито изследване на Писанията, които са ръководната книга, насочваща ви към Божия рай.

Много е писано за спечелването на земни съкровища, като че ли богатството на този свят би могло да ни купи паспорт за небето. Какви исторически томове са били изписани, изпълнени с дръзки, самонадеяни, предполагаеми постижения на хора, чийто живот не пръска и един-единствен лъч светлина по пътя, водещ към по-добрата страна!

Заблуждаващи книги

Колко много книги има за войни и кръвопролития, които заблуждават младежите! Когато ги четат, Сатана стои до тях и ги въодушевява със същия дух на бореца, за когото четат, кръвта им се сгорещява във вените... да извършват жестоки действия. Безбройни са неморалните книги, които водят към несвяти желания и запалват страстите на сърцето, водейки далеч от всичко чисто и свято!

Така че вие също имате вашите чародейни книги. В тях сцените, картините и описанията са вдъхновени от онзи, който някога е бил възвишен ангел в небесните дворове...

Разваляне обаянието на сатанинското магьосничество

Бих искала да запитам: Ще бъдат ли изгорени магьосническите книги? В синагогата на Сатана има привлекателни места, където разпуснатостта се подхранва и насърчава; но там е и свидетелят, невидим посетител, който записва тъмните дела. Сатана председателства събиранията на суетните, гордите, забавляващите се и е главният подбудител на сцените на веселби. Там той е маскиран. Чародейството се върши навсякъде около нас. И светът, и църквата са под влиянието на един, който ще ги накара да вършат дела, дето не са и сънували. Ако бъдат информирани за тях, биха се удивили, както се удиви Азаил, когато пророкът му каза за бъдещото му поведение...

Всеки мъж, жена и дете, които не са под контрола на Божия Дух, са под влиянието на сатанинското вълшебство и чрез думите и примера си такъв човек води и другите далеч от пътя на истината. Когато преобразяващата Христова благодат започне да действа в сърцето, душата на човек ще бъде завладяна от справедливо възмущение за това, че той тъй дълго е занемарявал великото изкупление, което Бог е предвидял за него. Тогава ще предаде себе си - тяло, душа и дух на Бога и чрез сила от Бога ще престане да общува със Сатана. И той като ефесяните ще скъса с магьосничеството (чародейството) и ще скъса и последната нишка, която го свързва със Сатана. Ще напусне знамето на княза на тъмнината и ще дойде под опръсканото с кръв знаме на княз Емануил. Ще изгори заслепяващите книги ("Младежки наставник", 16 ноември 1883 г.).

ПОДХОДЯЩА ХРАНА ЗА УМА

Какво трябва да четат нашите деца? Въпросът е сериозен и изисква сериозен отговор. Смутена съм, като виждам в християнски семейства списания и вестници, съдържащи продължаващи истории, които не влияят добре на ума. Наблюдавала съм младежи, чиито вкус към романите е бил създаден точно по този начин. Те са имали привилегията да слушат истините за Божието слово, основанията за нашата вяра, но са растяли до зрелите си години без истинско благочестие.

Тези скъпи младежи имат голяма нужда да вложат в изграждането на характера си възможно най-добрите материали и познанието за Христос. Но мнозина нямат интелигентно разбиране за Исусовата истина. Умът се храни със сензационни истории. Такива хора живеят в един нереален свят и са негодни за житейските задължения.

Резултатите от четенето на романи

Наблюдавала съм деца, на които се е позволявало да четат такива неща. Независимо дали се намират въкъщи или навън, те са неспокойни, или мечтателно настроени, не могат да разговарят за друго освен върху най-обикновени теми. Благородните дарби, тези, които са пригодени за по-висши цели, са били принизени и децата размишляват само върху нищожни теми или още по-лошо от нищожни и банални теми, докато не започнат да се задоволяват само с такива теми и едва ли ще имат силата да стигнат до нещо по-възвишено. Религиозните мисли и разговори са станали безвкусни.

Храната на ума, за която младежът е придобил охота, има заразителни последици, води до нечисти и чувствени мисли. Изпитвала съм искрено съжаление към такива души, като съм разбирала колко много губят занемарявайки възможностите да придобият познания за Христос, в Когото са съсредоточени надеждите ни за вечен живот. Колко много скъпоценно време бива прахосвано, в което те биха могли да изучават Образца на истинската доброта.

Лично съм познавала някои, които са загубили здравословния тонус на ума чрез лоши навици на четене. Те минават през живота с болно въображение, преувеличавайки всяка малка скръб или оскърбление. Неща, които здравият, чувствителен ум не би и забелязал, за тях стават непоносими изпитания, непреодолими пречки. Животът им преминава в постоянна сянка.

Онези, които се отдават на навика да поглъщат възбуждащи истории, са осакатили умствената си сила и са станали негодни за енергично мислене и изследване. Някои мъже и жени сега са вече към края на живота си, но още не са се възстановили от последиците на невъздържаното четене. създаден в

ранните години, този навик е растял заедно с тях и се е засилвал с нарастването на тяхната сила; усилията им да го победят, макар и решителни, са имали само частичен успех. Мнозина никога не са възстановявали първоначалната енергия на ума си. Всички опити да станат християни на практика са завършвали само с желанието. Те не могат да станат истински подобни на Христос и да продължат да хранят ума си с такъв вид литература.

И физическото въздействие не е по-малко катастрофално. Чрез страстта за четене нервната система се натовазва без нужда. В някои случаи младежи, а и хора в по-зряла възраст, са се парализирали, поради прекомерно четене. Умът е бил държан в постоянна възбуда, докато деликатният механизъм на мозъка е отслабнал толкова, че не е могъл да работи и е настъпила парализата.

Умствени алкохолици

Когато се култивира към възбуждащи, сензационни истории, моралният вкус бива изопачен. Умът остава незадоволен, когато постоянно се храни с тази безполезна, нездравословна храна. Виждала съм млади жени, изповядващи се за последователки на Христос, които бяха наистина нещастни, ако нямаха под ръка някой нов роман с историйки. Умът жадуваше за възбудител, както пияницата жадува за упойваща напитка. Тези младежи не проявяваха дух на посвещение; никаква небесна светлина не бе пръскана върху техните другари, за да ги заведе при източника на знание. Те нямаха дълбок религиозен опит. Ако този вид литература не беше постоянно пред тях, може би щеше да има някаква надежда да се поправят; но те жадуваха за нея и искаха да я имат.

Боли ме, като гледам млади мъже и жени да рушат така своята полезност в живота и да не успяват да постигнат опит, който ще ги приготви за вечния живот в небесното общество. За тях не можем да намерим за тях по-подходящо име от “умствени пияници”.

Невъздържаните навици за четене влияят пагубно върху ума също тъй сигурно, както прави това невъздържането в ядене и пиене.

Лекарството

Най-добрият начин да се предотврати злото е да се завладее почвата на неговото развитие. Най-големи грижи и бдителност са нужни при култивирането на ума и посаждането в него на скъпоценните семена на библейската истина. В голямата си милост Господ ни е разкрил в Писанията правилата за свято живеене...

Той е вдъхновявал свети мъже да запишат за наша полза наставления срежу опасностите, преграждащи пътя. Хората които послушат заръката Му да изследват Писанията, няма да останат невежи в това отношение. В опасностите на последните дни всеки църковен член трябва да разбира основанията за своята надежда и вяра - основания, които не са трудни за разбиране. Има достатъчно въпроси, с които да се занимава умът, ако искаме да израснем в благодатта и в познанието на нашия Господ Исус Христос (“Християнско въздържание и библейска хигиена”, стр.123-126).

Първи стъпки в греха

Дълъг процес на подготвяне, непознат за външния свят, става в сърцето, преди християнинът да извърши открит грях. Умът не пада изведнъж от чистотата и светостта до покварата, развалата и престъплението. Нужно е време направените по Божии образ да деградират до животинското и сатанинското. Ние се променяме чрез гледане. Чрез подхранването на нечисти мисли човек може така да възпита ума си, че грехът, от който се е отвращавал някога, да му стане приятен (“Патриарси и пророци”, стр.459).

И стари и млади занемаряват Библията. Не я правят предмет на изучаване, ръководно правило в живота си. Особено немарливи са младежите. Повечето от тях намират време да четат други книги, а книгата, която посочва пътя към вечния живот, не се изучава всеки ден. С внимание се четат празни истории, докато Библията се пренебрегва. Тя е нашият водач към по-възвишен и по-свят живот. Младежите биха я оценили като за най-интересната книга, която някога са чели, ако въображението им не бе изкривено от четенето на измислени истории.

Младите умове не успяват да стигнат до най-благородното си развитие, пренебрегвайки най-висшия източник на мъдрост - Божието слово. Че сме в Божия свят, в присъствието на Твореца; че сме направени по Негово подобие; че Той бди над нас, че ни обича и наблюдава - това са чудни сюжети за размисъл и те водят ума към по-широка и по-възвишена мисъл. Който отваря ума и сърцето си за размишляване върху подобни теми, никога няма да бъде доволен с незначителни, чувствени теми.

Едва ли може да бъде оценена важноста от търсене на цялостно познание на Писанието. Дадени "по Божие вдъхновение", способни да ни направят "мъдри за спасение", правещи Божия човек "съвършено приготвен за всяко добро дело" (2Тим.3:15-17), Писанията - Библията с най-голямо право могат да претендират за нашето почтително внимание. Не трябва да се задоволяваме с повърхностно познание, но да се стремим да научим пълното значение на истината, да пием дълбоко от извора на святите слова ("Съвети до учители, родители и учещи", стр.138,139).

Описание на греха

Книги с чувствени сюжети, отпечатвани и разпространявани за печелене на пари, по-добре никога да не се четат от младежите. Сатанинско обаяние се съдържа в тези книги. Угнетяващият сърцето разказ за престъпления и зверства има омайваща сила, възбуждайки читателите да помислят какво могат да направят, за да бъдат забелязани дори и чрез най-лоши постъпки. Безобразията, жестокостите, разпуснатите и неморални постъпки описани в някои от строго историческите трудове, са действали върху много умове като квас, водейки до извършване на подобни дела.

Книги, които разказват за сатанинските постъпки на човешките същества, дават публичност на злото. Тези ужасни подробности не трябва да се изживяват и нито един, който вярва в истината за Бога, не трябва да действа като съучастник в увековечаване на спомена за тях. Когато умът бива хранен и стимулиран чрез такава извратена храна, мислите стават нечисти и плътски ("Съвети до учители, родители и учещи", стр.133,134).

ПАЗЕТЕ ДОБРЕ ВХОДОВЕТЕ НА ДУШАТА

"Повече от всичко друго, що пазиш, пази сърцето си - е съветът на мъдреца, - защото от него са изворите на живота." Както човек "мисли в сърцето си, такъв е той". Сърцето трябва да бъде обновено чрез Божествената благодат, иначе напразно ще се търси чистота на живота. Който се опитва да изгради благороден, добродетелен характер независимо от Христовата благодат, гради дома си на ронлив пясък. Сред ужасните бури на изкушенията този дом сигурно ще бъде съборен. Молитвата на Давид трябва да бъде молитва на всяка душа: "Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мен." И след като сме станали участници на Божествения дар трябва да продължаваме да вървим в съвършенство, бидейки "пазени от Божията сила чрез вяра".

Но все пак е нужно и ние да извършим дело, за да отблъснем изкушението. Нежелаещите да станат плячка на сатанинските лукавщини нека да пазят добре входовете на душата; да избягват четенето, гледането или слушането на всичко, което би внушило нечисти мисли. Умът не трябва да бъде оставян да блуждае произволно върху теми, които противникът на душата може да внуши. "Препашете се през чреслата на вашите помисли - казва апостол Петър. - Бъдете въздържани... не се съобразявайте с първите страсти, които имате..., но както е свят Тоя, Който ви е призовал, така бивайте святи и вие в цялото си държание." Павел казва: "...всичко, що е истинно, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте". За такова поведение се изисква сериозна молитва и постоянна бдителност. Трябва да бъдем подпомогнати от пребъдващото

влияние на Святия Дух, Който ще издига ума и ще го привикне да се занимава с чисти и свети неща. Трябва да изучаваме прилежно и Божието слово. “Как ще очисти младежът пътя си? Като му дава внимание според Твоето слово.” Псалмистът (Псалмопевецът) казва: “В сърцето си опазих Твоето Слово, за да не Ти съгрешавам” (“Патриарси и пророци”, стр.460).

Плявата и житото

Скъпи младежи, престанете да четете списания, съдържащи истории. Оставете настрана всеки роман... Добре би било да прочистим къщата си от всички списания и книги, съдържащи нелепи картини - изображения, произхождащи от сатанински оръдия. Младежите не могат да си позволят да тровят умовете си с такива неща. “Какво е плявата пред житото?” Нека всеки, който твърди, че е Христов последовател, чете само онова, що е вярно и от вечна стойност.

Нека да се приготвим за изпълнение на най-тържествени задължения. Светът трябва да бъде спасен... Предвид великото дело, което предстои да се извърши, как може някой да си позволява да прахосва скъпоценно време и дадените му от Бога средства, за да върши неща, които не са за неговото най-голямо или за прослава на Бога? (“Младежки наставник”, 14 август 1906 г.)

ИЗГРАЖДАНЕ НА ХРИСТИЯНСКИ ХАРАКТЕР*

*/Забележка под черта към заглавието!! Последната вест на сестра Вайт за нашите младите хора, по време на болестта ѝ./

Има изключително важни, на които нашите млади хора не обръщат внимание. Те са пренебрегнати, защото не са им така интересни както по-лекото четиво.

Трябва да съветваме младежите да четат литература, съдействаща за изграждането на християнски характер. Най-важните точки на нашата вяра трябва да бъдат отпечатани в умовете им. Те имат някакви повърхностни познания върху истините, но не са така запознати с тях, че да ги изучават с жар и ревност. Нашите младежи трябва да четат това, което ще има здравословно, осветяващо въздействие върху умовете им, за да познават истинската религия. Има много добри четива, които не водят до святост.

Сега е нашето време и случай да работим за младите хора. Кажете им, че сега се намираме в опасна криза и е необходимо да да знаем как да различаваме истинското благочестие. Младите имат нужда да бъдат подпомогнати, подтикнати в пътя нагоре и насърчени, но правилно; може би не така, както те биха желали, но по начин, който ще им помогне да придобият осветени умове. Повече от всичко друго се нуждаят от добра, осветяваща религия.

Не очаквам да живея дълго. Делото ми почти свърши. Кажете на младите хора, че искам думите ми да ги насърчат към живот, най-прятен за небесните разумни същества, който ще направи влиянието им над другите възможно най-облагородяващо.

Избран курс от препоръчителни четива

В нощно видение избирах и слагах настрана книги, които не са полезни за младежите. За тях трябва да подберем книги, които ще ги подтикнат към искрен живот и към четене на Словото. Това ми бе представено в миналото и аз реших да го представя на вас, за да го разберете. Не можем да си позволим да даваме на нашите млади хора четива без стойност. Нужни са книги, които да са за благословение на ума и душата. На тези препоръки се гледа твърде леко; затова нашият народ трябва да се запознае с това, което казвам.

Не мисля, че ще имам повече свидетелства. Нашите мъже със солиден ум знаят какво е добро за преуспяването и изграждането на делото. Но с Божията любов в сърцата си те трябва все по-дълбоко и по-дълбоко да изучават Божиите неща. Много съм загрижена за това - младите хора да имат подходящи четива; тогава и по-възрастните ще ги четат. Постоянно трябва да държим очите си насочени към религиозната привлекателност на истината. Трябва да държим ума и мозъка си отворени за истините на

Божие слово. Сатана идва, когато хората не внимават. Не трябва да се задоволяваме с това, че предупредителната вест е била веднъж дадена. Трябва да я представяме отново и отново.

Бихме могли да открием курс от твърде интересни, четива, които да привлекат много млади умове и да им повлияят. Ако бъда пощадена да мога да работя още, с радост бих помогнала да се приготвят книги за младежите.

За младите трябва да се извърши дело, за да бъдат умовете им привлечани и оформени чрез осветяващата Божия истина. Искреното ми желание е младите хора, да разберат истинското значение на оправданието чрез вяра и да постигнат съвършенството на характера, което ще ги приготви за вечния живот. Не очаквам да живея дълго, затова оставям тази вест на младежите, да не би да загубят целта пред себе си.

Увещавам моите братя да насърчават младите винаги да държат високо стойността на истинската религия и Божията благодат. Постоянно работете и се молете да чувствате високата стойност на истинската религия. Внасяйте в нея блаженството и привлекателността на светостта и Божията благодат. Чувствам се отговорна да ви кажа това, защото зная, че се пренебрегва.

Нямам уверението, че животът ми ще продължи още дълго, но чувствам, че съм приета от Господа. Той знае колко много съм страдала, като съм свидетелствала срещу ниските образци на живот, възприети от тъй наречени християни. Чувствала съм, че е наложително истината да се вижда в живота ми и моето свидетелство да стигне до хората. Искам да направите всичко възможно, за да дадете писанията ми в ръцете на хората в чужди страни.

Кажете на младежите, че имат много духовни предимства. Бог иска от тях да положат сериозни усилия, за да представят истината пред хората. Внушено ми е, че мой специален дълг е да кажа тези неща (“Основи на християнското възпитание”, стр.547-549).

ПОСЛЕДИЦИТЕ ОТ РОМАНИТЕ

Много младежи казват: “Нямам време да си науча урока.” Но какво правят те? Някои се блъскат през цялото време, за да изкарат няколко стотинки повече. Но ако времето, на усилената работа бе отдадено за изучаване на Библията и ако младежите практикуваха нейните уроци, това би им спестило повече от спечеленото чрез пресилена работа. Това би им спестило повече, отколкото се харчи за ненужни украшения, и би запазило силата на ума, за да разберат тайната на благочестието. “Страхът от Господа е начало на мъдростта.”

Но същите тези младежи, които изповядват, че са християни, задоволяват желанията на плътското сърце, следвайки собствените си наклонности. А даденото им от Бога благодатно време, което им се подарява, за да се запознаят със скъпоценните библейски истини, бива посветено на четенето на романи и измислени истории. Веднъж създаден този навик мъчно може да се победи, но тможе. Трябва да се победи от всички, кандидати за небесния свят.

Умът, на който се позволява да бъде погълнат от четенето на истории, се руши. Въображението става болнаво, сантименталност завладява ума и настъпва неопределено безпокойство, което изважда ума от равновесие. Днес хиляди са в лудницата, защото умовете им са били разстроени от четенето на романи, резултатът от които е градене на въздушни кули и сантиментални любовни мъки (“Знамения на времето”, 10 февруари 1881 г.).

ПОЛЗАТА ОТ МУЗИКАТА

Хвалебната мелодия, това е небесна атмосфера. Също музика и песен има и когато небето се допира до земята - “благодарение и глас на пеене”.

Над новосътворената земя, такава, каквато бе направена - красива и неопетнена, под одобрителната усмивка на Бога, “утринните звезди пееха заедно и всички синове Божии възкличаваха от радост”. Така и човешките сърца, когато са в унисон с небето, откликват на Божията доброта с хвалебни мелодии. Много от събитията на човешката история са свързани с песен.

Музиката е скъпоценен дар

Историята на библейските песни е пълна с внушения по отношение на употребата и ползата от музиката и песните. Често пъти музиката се изопачава, за да служи на зли цели, и така става едно от най-замайващите средства за изкушение. Но правилно употребена, тя е скъпоценен дар от Бога, предназначен да издига мислите към високи и благородни теми, да вдъхновява и извисява душата.

Както чадата на Израил, пътувайки през пустинята, правеха пътя си по-радостен и весел чрез музиката на свещената песен, така и днес Господ заръчва на чадата Си да развеселяват своя преселнически живот. Малко са по-сполучливите средства да се задържат думите Му в съзнанието от повтарянето на тези песни. И такива песни имат удивителна сила. Те имат силата да покорява груби и некултивирани натури; силата да съживяват мисълта и да пробуждат съчувствието, да създават хармония в действията и да прогонват мрака и предчувствията, които обезкуражават и обезславят човек.

Музиката е едно от най-ефикасните средства за запечатване в сърцето на духовната истина. Колко често за зле притиснатата и готова да се отчае душа споменът за някоя Божия дума, съдържаща се в отдавна забравена песен от детските години, обезсилва изкушенията, животът придобива нов смисъл и нова цел и така получените кураж и радост се придават и на други души!

Никога не трябва да се омаловажава стойността на песента като възпитателно средство. Нека в дома се чува пеене, пеене на сладки и чисти песни, и ще има по-малко укорителни думи и повече окуражителни слова, надежда и радост. Нека се пее в училищата, и учениците ще бъдат привлечени по-близо до Бога, до техните учители и един към друг.

Като част от религиозната служба пеенето е дотолкова акт на богослужение, колкото и молитвата. И наистина много песни са молитви. Ако бъде научено да съзнава това, детето ще мисли повече за значението на думите, които пее, и ще бъде по-податливо на тяхната сила.

Когато нашият Изкупител ни води към прага на безпределното, осияно от Божията слава, можем да доловим темите на хвала и благодарност, идващи от песните на небесния хор около престола. И когато ехото от ангелската песен пробуди нашите земни домове, сърцата ни ще бъдат привлечени по-близо до небесните певци. Общуването с небето започва на земята. Тук научаваме основната мелодия на небесните хвалебни песни (“Възпитание”, стр.261-268).

ИСПОЛЗВАНЕ НА МУЗИКАТА

Музиката бе създадена, за да служи на святи цели, да издига мислите до онова, що е чисто, благородно и възвишено, да пробужда в душата просвещение и благодарност към Бога. Какъв контраст между древния обичай и употребата на музиката в днешно време! Колко много хора използват този дар, за да издигнат себе си, вместо да прославят Бога! Любовта към музиката води непредпазливия да се свързва с обичаите на света в събирания за удоволствия, където Бог е забранил на децата Си да ходят. Така предназначеният да бъде за голямо благословение, когато бъде правилно използван, става едно от най-успешните средства, чрез които Сатана омайва ума и го отвлича от дълга и от размишляването върху вечните неща.

Музиката съставлява част от поклонението на Бога в небесните двореци. С нашите небесни песни трябва да се стремим да се приближим възможно повече до хармонията на небесните хорове. Правилното обработване на гласа е важна страна от обучението и не трябва да бъде пренебрегвана (“Патриарси и пророци”, стр.594).

Талант с влияние

Някои притежават специалната дарба да пеят и понякога определена вест бива предадена на друг чрез пеене - индивидуално или от няколко души. Но нека рядко да пеят само няколко души. Пеенето е талант, който има голямо влияние. Бог желае всички да го култивират в себе си и да го използват за прослава на Неговото име (“Свидетелства”, т. VII, стр.115,116).

В тон с небесните музиканти

Когато човешките същества пеят с дух и разбиране, небесните музиканти подемат мелодията и се присъединяват към благодарствената песен. Бог, Който ни е надарил със способности, та да работим заедно с Него. Той очаква служителите Му да обработват гласовете си, за да говорят и пеят по разбираем за всички начин. Не е нужно силно пеене, но ясно изговаряне на думите, правилно произношение и чиста интонация. Нека всички си отделят време за култивиране на гласа, така че хвалебната песен към Бога да бъде изпята с чисти, меки тонове, а не грубо и пискливо, дразнещо ухото. Способността да се пее е дар от Бога; нека бъде употребяван за Негова слава.

На събрания нека се изберат лица, способни да участват в пеенето като служба. И нека пеенето бъде придружено с музикални инструменти, които се владеят добре. Инструменталната музика не трябва да липсва в нашето дело. Тази част от службата трябва да се провежда много грижливо, защото представлява хвала на Бога под формата на песен.

Не бива винаги да пеят само няколко души. Всеки път когато е възможно, нека цялата църква се присъедини към пеенето (“Свидетелства”, т.IX, стр.143,144).

Бог прославян чрез песни

Бог бива прославян от песни на хвала, изпети от чисто сърце, изпълнено с любов и посветено на Него (“Свидетелства”, т.I, стр.509).

ПОГРЕШНА УПОТРЕБА НА МУЗИКАТА

Ей над онова жилище там се носят ангели. Младежите са се събрали вътре; чуват се звуци на вокална и инструментална музика. Събрали са се християни, но какво е това, което чувате? Някаква песен, несериозна песенчица, подходяща за танцуваден салон. Ето, чистите ангели събират светлината си по-близо до себе си и мрак покрива обитателите на този дом. Ангелите напускат сцената. Тъга се чете по лицата им. Ето, те плачат. Видях това да се повтаря много пъти сред редиците на пазителите на съботата и особено в ... Музика заемаше часовете, които трябваше да бъдат посветени на молитва. Музиката е идолът, на който много от изповядващите се за пазители на съботата християни се покланят. Сатана не е против музиката, ако да може да я използва като оръдие за достъп до умовете на младежите. Всичко е подходящо за неговите цели, стига само да отклонява ума от Бога и да ангажира времето, което трябва да бъде посветено на служба за Него. Той работи чрез средствата, влияещи най-силно да задържат колкото е възможно по-голям брой хора в състояние на приятно омайване, докато бъдат парализирани от неговата сила. Използвана добре, музиката е благословение, но често се превръща в една от най-привлекателните примки на Лукавия за хващане на души. Когато се злоупотребява с нея, тя води непосветените към гордост, суета и глупост. Когато ѝ се позволи да заеме мястото на посвещението и молитвата, песента става ужасно проклетие. Млади хора се събират да пеят и макар да изповядват, че са християни, често безчестят Бога и своята вяра с повърхностните си разговори и с избора на музика. Свещената музика не е по вкуса им. Вниманието ми бе насочено към ясните учения на Божието слово, които се отминаваха без никакъв интерес. В съда всички тези боговдъхновени думи ще осъдят онези, които не са им обърнали внимание (“Свидетелства”, т.I, стр.506).

Музиката - сила за добро

Музиката може да стане голяма сила за добро; и въпреки това не се възползваме от тази страна на богослужението. Пее се обикновено по хрумване или за да се посрещнат специални нужди. В други случаи онези, които пеят, биват оставяни да грешат и музиката губи подобаващия ѝ ефект върху ума на присъстващите. Музиката трябва да е красива, изпълнена с патос и сила. Нека гласовете се издигат в

песен на хвала и посвещение. Ако е подходящо, съчетайте с песните и инструментална музика, и нека славната хармония да се издига към Бога като прието приношение (“Свидетелства”, т.IV, стр.71).

ЧАСТ X

СТОПАНИСВАНЕ

Колкото и малък да е вашият талант, Бог му е отредил място. Мъдро използван, Този един талант, постигне определеното си предназначение. Чрез вяност в малките задължения се подготвяме да работим по плана на прибавянето прибавяме към онова, което притежаваме; а Бог ще работи за нас по плана на умножаването. Тези малки неща ще станат в Неговото дело най-скъпоценните влияния (“Притчи Христови”, стр.360).

УРОЦИ ПО ИКОНОМИЯ

Много би могло да се каже на младите хора по за привилегията им да помагат на Божието дело, когато научат уроците на икономия и себеотрицание. Много хора смятат, че трябва да се отдават на това и онова удоволствие и за това живеят с пълния размер на техния доход. В това отношение Бог иска да правим нещо по-добро.

Грешим против себе си, когато сме задоволени с достатъчно ядене, пиене и облекло. Бог ни е представил нещо по-висше от това. Когато пожелаем да отхвърлим нашите егоистични желания и да отдадем силите на сърцето и ума си за Божието дело, небесни пратеници ще работят заедно с нас, правейки ни благословение за човечеството.

Спестяване за мисиите

Дори и беден, работливият и икономичен младеж, може да спести малко за Божието дело. Още на дванадесет години знаех какво е да икономисваш. Двете със сестра ми научихме един занаят и макар да изкарвахме само двадесет и пет цента на ден, спестявахме малко, за да даваме за мисиите. Малко по малко събрахме тридесет долара. След това, когато вестта за скорошното идване на Господа стигна до нас, с призив за активност на хора и събиране на средства, почувствахме привилегията да дадем тридесетте долара на баща ни, като го помолихме да ги вложи за брошури и памфлети, с които вестта да се разнесе на хората намиращи се в мрак.

Дълг е на всички, които са в допир с Божието дело, да се научат да икономисват време и пари. Отдаващите се на безделие, разкриват колко малко значение отдават на поверените ни славни истини. Тези хора трябва да се научат на трудолюбие и да работят с очи, устремени единствено към Божиата слава.

Себеотрицание

Онези, които нямат добра преценка как да употребяват времето и парите си, трябва да се посъветват с по-опитните в това отношение. С парите, които изкарвахме, аз и сестра ми си осигурявахме облекло. Връчвахме парите на майка ни, казвайки: “Купувай така, че след като платиш за нашето облекло, да остане нещо за мисионската работа.” И тя правеше това, като така насърчаваше у нас мисионския дух.

Даването, което е плод на себеотрицание, е чудна, удивителна помощ за даващия. То ни подготвя да схванем по-пълно делото на Този, Който обикаляше да върши добро, облекчавайки страданията и

задоволявайки нуждите на бедстващите. Спасителят не живееше, за да задоволява Себе Си. В живота Му нямаше и следа от себелюбие. В свят, който са бе сътворил, Той не претендираше за никаква част от него да бъде Негов. “Лисиците си имат леговища и небесните птици гнезда - казваше Той, - а Човешкият Син няма где глава да подслони.”

Правилно използване на талантите

Ако правилно използваме талантите си, Божият дух ще ни води постоянно към все по-голяма полезност. На човека, употребил талантите си с вяност, Господ каза: “Хубаво, добри и верни слуго! В малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си.” От човека с един талант също се изискваше да направи най-доброто, на което е способен. Ако бе търгувал с богатата на господаря си, Господ щеше да умножи таланта му.

На всеки човек Бог е дал определена работа, “според способностите”. Господ е измерил нашите възможности и знае точно какво да ни възложи. За верния е дадена заповедта: “Поверете му още по-голяма отговорност. Ако се установи, че е пак верен, ще се каже отново: “Поверете му още повече.” Така чрез благодатта на Христос той расте до “пълната мярка на ръста в Христа Исуса”.

Един талант ли имате само? Дайте го на bankerите, чрез мъдри инвестиции увеличете го на два. С дадената ви сила, вършете това, което ръцете ви могат да вършат. Употребете таланта си така мъдро, че да изпълни предназначенията си мисия. Всичко си заслужава, за да чуете накрая дума: “Добре.” Но тя ще се каже само на наистина работилите добре.

Няма време за губене

Млади мъже и жени, нямате време за губене. Сериозно се стремете да враждате солидни греди в постройката на вашия характер. Умоляваме ви заради Христос да бъдете верни. Старайте се да изкупувате времето. Всеки ден се посвещавайте в служба на Бога и ще откриете, че нямате нужда от много празници, които да прекарвате в безделие, нито от много пари, за да ги харчите за себезадоволяване. Небето наблюдава, за да намери хора, които се стремят да се усъвършенстват и да бъдат оформени по както Христос. Когато човек се подчини на Христос, Святият Дух ще извърши за него велико дело.

Всеки истински, себепожертвувателен работник за Бога е готов да изразходва и да бъде изразходван за другите. Христос казва: “Който иска да спечели живота си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го опази.” Чрез сериозни, обмислени усилия да помага, когато е нужна помощ, истинският християнин показва любовта си към Бога и към своите ближни. В службата той може да загуби живота, но ще го намери, когато Христос дойде да събере Своите скъпоценни камъни (“Младежки наставник”, 10 септември 1907 г.).

Средствата, употребени за благословение на другите, ще донесат отплата

Правилно употребените богатства ще донесат голямо добро. Души ще бъдат спечелени за Христос. Човекът който следва Христовия план за живота, ще види в Божиите дворове онези, за които той е работил и за които се е жертвал тук на земята. С благодарност изкупените ще си спомнят онези, които са били инструменти за тяхното спасение. Скъпо ще бъде небето за верните в душеспасителното дело (“Притчи Христови”, стр.373).

ДУХ НА ПОЖЕРТВОВАТЕЛНОСТ

В света се шири дух на алчност, на стремеж към най-високото положение и към най-високата заплата. Старовременният дух на себеотрицание и себепожертване твърде рядко може да се види някъде. Но това е духът, който трябва да движи истинския последовател. Нашият Божествен учител ни е дал

пример как трябва да работим. И на тези, на които заръча: “Следвайте ме и ще ви направя ловци на човеци”, Той не предложи никаква определена сума като награда за тяхната служба. Те трябваше да споделят с Него себеотрицанието и жертвоготовността.

Претендиращите за последователи на Господаря Работник и ангажираните в служба за Него като Негови съработници трябва да внасят в работата си точност и умение, такт и мъдрост, каквито Богът на съвършенството изисква при изграждането на земното светилище. И сега, както и в онова време, а и във времето на земната служба на Христос, на посвещението на Бога и на духа на себепожертвувателност трябва да се гледа като на първите изисквания за приета от Него служба. Бог не иска в делото Му да бъде втъкана и една-единствена нишка на себелюбие (“Ривю енд Хералд”, 4 януари 1906 г.).

Белезите на благодатта в сърцето

Смирение, себеотрицание, благотворителност и вярно плащане на десетъка - тези черти показват, че Божията благодат работи в сърцето (“Съвети върху здравето”, стр.590).

ДЕСЯТЪКЪТ

Великото дело, което Исус обяви, че е дошъл да извърши, бе поверено на Неговите последователи на земята. Христос, като наша глава, води великото дело на спасението и ни заръчва да следваме Неговия пример. Той ни е дал всесветска вест, което трябва да се разпространи на всички народи, езици и племена. Силата на Сатана трябваше да бъде съкрушена и - Сатана победен от Христос и Неговите последователи. Щеше да се води голяма борба срещу силите на мрака. И за успешното извършване на това дело щяха да са нужни средства. Господ не възнамерява да изпрати средства направо от небето, но дава в ръцете на Своите последователи таланти под формата на средства, които бъдат вложени за тази цел - поддържането на борбата.

Бог е дал на народа Си план за събирането на достатъчно сумиза самоиздръжката на делото. Божият план с десетъчната система е красив в своята простота и равенство. Всички могат да го прилагат с вяра и кураж, защото произходът му е Божествен. В него са съчетани простота и полезност, и не се изисква голяма ученост, за да се разбере и изпълнява. Всички могат да участват в скъпото спасително дело на. Всеки мъж, жена могат да станат касиери за Господа, а могат да бъдат и вложители в касата. Апостолът казва: “Нека всеки един от вас да си слага настрана според както Господ му е дал успех.”

Големи цели са постигнати чрез десетъчната система. Ако отделният човек и всички заедно биха я приели, всеки би могъл да стане бдителен и верен касиер за Бога; и не биха липсвали средства, с които да се проведе великото дело за прогласяване на последната предупредителна вест за света. Ако всички възприемат тази система, съкровищницата ще бъде пълна, а дарителите няма да обеднеят. Чрез всяка инвестиция те ще стават все по-предани на делото на настоящата истина. Те ще “полагат” “сигурна основа за бъдещето, за да могат да се сдобият с вечен живот” (“Свидетелства”, т.ІІІ, стр.388,389).

Признаване на Божията собственост

Да се посвещава на Бога десетъкът от целия доход, независимо дали от овощната градина или от нивата, от стадото или от домашните животни, от труда на мозъка или от ръката; да се посвещава втори десетък за облекчаване нуждите на бедните и за други благотворителни цели, имаше за цел да държи непрекъснато свежа в съзнанието на вярващите истината, че Бог е собственикът на всичко и че те имат възможността да бъдат проводници на Неговите благословения. Това беше обучение, възприето да убива всякакво тесногръдо себелюбие и да култивира широта и благородство на характера (“Възпитание”, стр.44).

Принадлежност на Бога

“Десятъкът... е Господен.” Тук е употребен същият израз, както и за съботния закон. “Седмият ден е събота на Господа, твоя Бог.” Бог запази за Себе Си една специална част от времето и от средствата на човека и никой не може, да си присвоява което и да било от двете, без да се провини (“Патриарси и пророци”, стр.525,526).

“ПОЧИТАЙ ГОСПОДА ОТ ИМОТА СИ”

“Колко дължиш на моя господар?” Трябва ли да приемаме всяко благословение от ръката на Бога, а да не Му връщаме нищо - даже да не Му даваме десятъка си, частта, която Той е запазил за Себе Си? Станало е обичай да се използва за собствена облага всичко, което е трябвало да бъде пожертвано за другите. Но постоянно ли ще отговаряме на Неговите благоволения с безразличие и без да откликнем на Неговата любов?

Не искате, драги младежи, да станете мисионери за Бога? Желаете ли, както никога преди това, да научите скъпоценния урок на даване дарове за Господа, като сложите в съкровищницата онова, което Той ви е дарил, за да му се радвате? Каквото и да получите, една част върнете на Дарителя като благодарствено приношение. Една част сложете и в касата за мисионска работа, която трябва да бъде извършена както у дома, така и в чужбина.

Съкровища на небето

Божие дело трябва да ни бъде присърце. Светлината на истината, благословение за някое семейство, може да стане голямо благословение и за други семейства, ако бъде предавана чрез родители и деца. Но когато Божиите щедрости, така богато и изобилно дадени, бъдат задържани и използвани себелюбиво, вместо благословение със сигурност ще се преживее проклетие. Защото Господ е заявил това. Божие право трябва да предхожда което и да било друго право и да бъде удовлетворявано с предимство. След това да се поемат грижите за бедните и нуждаещите се. Те не бива да се пренебрегват, каквото и да ни струва това.

“За да има храна в дома Ми.” Наш дълг е да бъдем умерени във всичко: в ядене, пиене и обличане. Нашите къщи и мебелировката на домовете ни трябва да бъде внимателно обмислена, със сърдечното желание да върнем на Бога Неговото не само под формата на десятъци, но и доколкото е възможно, във вид на дарби и приношения. Много хора биха могли да си събират съкровища на небето, ако поддържаха пълна съкровищницата на Господа чрез онази част, която Той твърди, че е Негова, и чрез дарби и приношения.

Искрено желаещите да узнаят какви са Божиите изисквания по отношение на имуществото, което те смятат за свое, трябва да потърсят в Старозаветните писания и да разберат какво Христос, невидимият водител на Израил, наставляваше народа Си да върши в това отношение по време на дългите му странствания в пустинята. Иска лично да сме готови да посрещнем всяко неудобство, да бъдем притеснени, отколкото да ограбим Бога от Неговата част, която трябва да дойде в дома Му. Библейските читатели и библейските вярващи ще придобият интелигентно познание за това, “какво казва Господ” по този въпрос.

Без извинение

В онзи ден, когато всеки човек ще бъде съден според делата, извършени в тялото, всяко извинение, което себелюбието може да измисли сега като извинение за задържане на десятъка, дарбите и приношенията за Господа, ще бъде стопено като росата под слънцето. Ако не бе вече твърде късно, мнозина колко биха се радвали да се върнат назад и да изградят наново своите характери! Но тогава ще бъде твърде късно да се промени докладът за онези, които седмично, месечно и годишно са ограбвали Бога. Тяхната участ ще бъде определена...

Себелюбието е смъртоносно зло. То, заедно с безгрижното безразличие към специфичните условия на съглашението между Бога и човека, отказът да се постъпва като Негови верни стопани, е

довело до предвиденото от Него проклятие. Тези души са се отделили от Бога; чрез думи и пример те са подвеждали другите да не зачитат Божиите ясни заповеди и Той не би могъл да им дари Своето благословение.

Десятъкът

Господ е определил: “Десятъкът от всичките ви притежания с Мои; вашите дарби и приношения трябва да бъдат донесени в съкровищницата, за да бъдат използвани за напредъка на Моето дело, живият проповедник да се изпрати да отвори Писанията пред намиращите се в мрак.”

Тогава ще рискува ли някой да задържи нещо от Божието, както направи неверният слуга, скривайки парите на Господа в земята? Ще се опитаме ли като него да оправдаем нашата невярност, оплаквайки се с думите: “Господарю, аз те знаех, че си строг човек, жънеш дето не сял и събираш, дето, не си пръскнал; и като се убоях, отидох и скрих таланта ти в земята; ето, имаш своето.” Няма ли по-скоро да представим на Бога нашите благодарствени приношения? (“Младежки наставник”, 26 август 1897 г.)

ЛИЧНА ОТГОВОРНОСТ

Нашият небесен Баща не изисква нито повече, нито по-малко, отколкото ни е дал способност да извършим. Той не възлага на служителите Си товари, които те не могат да носят. “Той познава нашия състав, помни, че ние сме пръст.” Всичко, което изисква от нас, ние можем да Му отдадем чрез Божествената благодат.

“И от всеки, комуто много е дадено, много и ще се изисква.” Ние поотделно ще бъдем държани отговорни дори за извършването на йота по-малко от способността ни да извършим. Бог измерва с голяма точност всяка наша възможност за служба. За неизползваните възможности, както и за използваните. Той ще ни държи отговорни за всичко, което бихме могли да станем чрез правилната употреба на нашите таланти, Ще бъдем съдени според това, което е трябвало да направим, но не сме го направили, защото не сме използвали силите си за прослава на Бога. Даже и да не загубим душите си, ще осъзнаем през вечността резултата от неизползваните наши таланти. Вечна ще бъде загубата за всичкото познание и способност, които сме могли да придобием, но не сме придобили.

Но когато се предадем изцяло на Бога и в работата си следваме Неговите наставления, Той поема отговорността за нейното изпълнение. Не иска да се опасяваме за успеха на нашите искрени усилия. Нито веднъж не трябва дори да си помисляме за неуспех. Нека да сътрудничим с Бога, Който не познава неуспех.

Не трябва да говорим за нашите слабости и неспособност. Това е проява на недоверие към Бога, отричане на Неговото Слово. Когато роптаем от товарите си или отказваме да носим отговорностите, които ни е призовал да носим, ние буквално казваме, че Той е жесток господар, че изисква нещо, за което не ни е дал сила да извършим (“Притчи Христови”, стр.362,363).

Стойността на парите

Парите не са ни дадени, за да почитаме и да прославяме себе си. Като верни стопани ние трябва да ги употребяваме за почитта и славата на Бога. Някои мислят, че само една част от средствата им принадлежат на Господа. Отделят част за религиозни и благотворителни цели и смятат, че останалото е тяхно и могат да го използват както намерят за добре. Но грешат. Всичко, което притежаваме, е от Господа и сме отговорни пред Него за това как го употребяваме. При употребата на всяка стотинка ще се види дали обичаме Бога над всичко и нашия ближен, както себе си.

Парите имат важна стойност, защото чрез тях може да се направи много голямо добро. В ръцете на Божиите чада парите са храна за гладните, пиене за жадните и облекло за голите. Те са защита за подтисканите и средство за облекчение на болните. Но парите нямат по-голяма стойност от пясъка, ако

не се употребяват за посрещане на житейските нужди, за благословение на другите и за напредъка на Христовото дело (“Притчи Христови”, стр.351).

ПРАЗНИЧНИ ПОДАРЪЦИ

Празниците приближават. Предвид на този факт ще бъде добре да поразмислим колко много пари се изразходват годишно за подаръци на хора, които не се нуждаят от тях. Навиците да се изпълняват обичаите са толкова силни, че да не дадем подаръци на нашите приятели при тези случаи би ни изглеждало почти като че не ги зачитаме. Но нека помним, че нашият благ небесен Благодетел има над нас много по-висши права от правата на който и да било земен приятел. Не е ли добре по време на идващите празници да принесем нашите жертви на Бога? Даже и децата могат да участват в тях. Дрехи и други полезни предмети могат да бъдат дадени на наистина бедните и по този начин може да се извърши добра работа за Господа.

Злините на себеугаждането

Да си напомним, че Коледа се празнува в памет на раждането на Изкупителя на света. Този ден обикновено се прекарва в пируване и лакомия. Големи суми пари се харчат за ненужно себеугаждане. Апетитът и плътските желания се задоволяват за сметка на физическите, умствените и моралните сили. И все пак това е станало навик. Гордостта, модата и задоволяването на небцето са поглъщали огромни суми пари, които всъщност не са ползвали никого, но са подбуждали към разточителност, която не е угодна на Бога. Тези дни се прекарват по-скоро за прославяне на собственото “аз”, отколкото за прослава на Бога. Жертва се здравето, парите се употребяват по-лошо, отколкото, ако се хвърлят, мнозина загубват и живота си чрез преяждане или чрез деморализираща разпуснатост, и души са били загубвани по този начин. Бог би бил прославен от Своите деца, ако те се радват на скромна, проста диета и използват поверените им средства за малки и големи приноси в Неговата съкровищница. А те да бъдат използвани да се изпрати светлината на истината на души, намиращи се в мрака на заблудата. Сърцата на вдовицата и сирачето могат да бъдат зарадвани от подаръци, утешаващи ги и задоволяващи на глада им.

Подаръци за Бога

Нека всички, които изповядват, че вярват в настоящата истина, пресметнат колко много харчат годишно и особено по време на празниците за задоволяване на себелюбиви и несвяти желания..., колко за задоволяване на апетита и колко за надпревара с другите за нехристиянски показ. Изчислете така ненужно похарчените средства и след това пресметнете колко много би могло да се спаси, като се посветят на Божието дело дарения, без да се вреди на душата или тялото.

Могат да се дадат лепти или по-щедри дарения според възможностите на дарителя с цел да се изплатят дълговете на някои църкви, които се били посветени на Бога. Освен това има и мисионери, които трябва да бъдат изпратени в нови полета, и други, които да бъдат подкрепяни в труда им в съответните полета. Тези мисионери се подлагат най-строга икономия, даже се лишават от нещата, на които вие се наслаждавате всеки ден и които смятате за насъщни. Малко луксове могат да си позволят те (“Ривю енд Хералд”, 11 ноември 1878 г.).

ИКОНОМИЯ В ОБЛЕКЛОТО

Вярващите от Божия народ трябва да практикуват строга икономия при харчене на средствата си, за да могат да занесат и на Бога, казвайки: “От Твоето Ти даваме.” Така те принасят благодарност на

Бога за получените от Него благословения. Също по този начин събират за себе си съкровища при Божия престол.

Светските хора харчат за облекло големи суми пари, които би трябвало да бъдат използвани за нахранване и обличане на страдащите от глад и студ. Много хора, за които Христос е отдал живота си едва имат достатъчно за най-евтиното и просто облекло, докато други изразходват хиляди долари, старайки се да задоволят никога несвършващите изисквания на модата.

Господ е наредил Неговият народ да се отдели от света. Блестящо или скъпо облекло не подхожда на хора, които вярват, че живеят в последните дни на благодатното време за изпит. Апостол Павел пише: “И тъй искам мъжете да се молят на всяко място, като издигат ръце святи, а не гневни и спрепирливи. Така и жените да украсяват себе си със скромна премяна, със и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери, или скъпи дрехи, а с добри дела, както приляга на жени, които са се посветили на благочестието.”

Даже и сред изповядващите се, че са деца на Бога, има такива, които харчат за облекло повече от необходимото. Трябва да се обличаме спретнато и с вкус. Но сестри мои, когато купувате и когато сами приготвяте дрехите на децата си, мислете за работата в лозето на Господа, която все още очаква да бъде извършена. Правилно е да купувате добър плат и той да бъде грижливо ушит. Това е икономия. Но богатите гарнитури са излишни и да се обличате така означава да пилеете за себезадоволяване пари, вместо да ги вложите в Божието дело.

Не дрехите ви придават стойност в очите на Господа. Вътрешното украшение, добродетелите на духа, любезните думи, сериозното уважение към другите - Бог това цени. Научете се да минавате без ненужните гарнитури и спестените средства отделяйте за напредъка на Божието дело.

Себеотрицанието е приятно на Бога

Научете урока на себеотрицанието, научете на него и вашите деца. Всичко, което може да бъде спестено чрез себеотрицание, е нужно сега за предстоящото дело. Страданията на страдащите трябва да се облекчават, голите да се обличат, гладните да се нахранят; истината за това време трябва да бъде разказана на онези, които не я знаят...

Ние сме Христови свидетели и не трябва да позволяваме светските интереси така да поглъщат нашето време и внимание, че да пренебрегваме нещата, за които Бог е казал, че трябва да стоят на първо място. Много по висши интереси са поставени на карта. “Търсете първом Божието царство и Неговата правда.” Христос даде всичко свое за делото, което дойде да извърши, и Неговото слово към нас е: “Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва.” “Така ще бъдете Мои ученици.” Христос доброволно и с радост отдаде Себе Си за провеждането на Божията воля. Той стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. Ще чувстваме ли, че е трудно да се отречем от себе си? Ще се дръпнем ли назад от привилегията да бъдем участници в Неговите страдания? Смъртта Му би трябвало да развълнува всяка фибра на нашето същество, като ни накара с готовност да посветим на Неговото дело всичко, което имаме и което сме. Когато мислим за онова, което Той е направил за нас, сърцата ни трябва да се изпълват с любов.

Когато познаващите истината практикуват изискваното в Неговото Слово себеотрицание, вестта ще напредва със сила. Господ ще чува нашите молитви за обръщането на души към Него. Божият народ ще направи светлината му да свети силно и невярващите, виждайки добрите му дела, ще прославят нашия небесен Баща (“Ривю енд Хералд”, 1 декември 1910 г.).

Любовта към външен показ

Любовта към показ поражда екстравагантност и в много млади хора убива стремежа за по-благороден живот. Вместо да се стремят към по-голямо образование те още отрано започват да работят, за да изкарат пари и да задоволяват страстта към облеклото. И чрез тази страст много млади момичета са били омаяни, и след това погубени (“Възпитание”, стр.247).

Пуританска простота

Пуританска простота и скромност трябва да характеризират жилищата и облеклото на всички, които вярват в тържествените истини за това време. Всички ненужно изхарчени за облекло или за украсяването на домовете ни средства са прахосване на Господни пари. Това е ограбване на Божието дело, за да се удовлетвори гордостта (“Свидетелства”, т.І, стр.189).

СЕБЕЗАДОВОЛЯВАНЕ

Когато посещавам домовете на нашите хора и нашите училища, виждам, че свободното място по масите, етажерките и полиците над камините е запълнено с фотографии. Наляво и надясно се виждат снимки на човешки лица. Бог желае да се промени този ред. Ако Христос беше на земята би казал: “Махнете тези неща оттук”. Инструктирана бях, че фотографиите са като многото идоли, които заемат времето и мислите, вместо да бъдат посветени на Бога.

Тези снимки струват пари. Правилно ли е, след като знаем работата, която трябва да бъде извършена в това време, да харчим Божиите пари, за да правим снимки на лицата си и на лицата на нашите приятели? Не трябва ли всеки долар, който можем да спестим, да бъде употребен за изграждането на Божието дело? Тези пари трябва да бъдат посветени като неприкосновени нещо за Божията служба. Освен това снимките отвличат ума от истините на Божието слово.

Форма на идолопоклонство

Изработването и разменянето на фотографии е вид идолопоклонство. Сатана прави всичко, възможно, за да затъмни небето пред очите ни. Нека не му помагаме, като правим снимки - идоли. Нуждаем се да достигнем по-висок образец от този, който човешки лица могат да ни предложат. Господ казва: “Да нямаш други богове освен Мене.” Претендиращите, че вярват в Христос нека да осъзнаят, че трябва да отразяват Неговия образ. В ума нека винаги да присъства Неговият образ. Изговаряните думи да бъдат наситени с Божествено вдъхновение...

Първите неща на първо място

Участвалите в тържествения обред на кръщението са обещали да се стремят към небесните действителности, където Христос седи отдясно на Бога; обещали са си да работят сериозно за спасението на грешници. Бог пита носещите Неговото име: “Как употребявате силите, които са били изкупени чрез смъртта на Моя Син? Правите ли всичко, що е във ваша власт, за да се издигнете до по-висока степен в духовното разбиране? Поставяте ли интересите и действията си в хармония с тържествените изисквания на вечността?

Нека се извърши реформа сред Божия народ. “И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава.” Хората, върху които Господ е поставил товара на Своето дело, се трудят да прогласят вестта, за да могат загиващите души да бъдат предупредени. Не можете ли чрез себеотрицание да направите нещо, за да им помогнете в тяхната работа? Станете и покажете чрез несебелюбивата си ревност и сериозност, че сте обърнати към Бога.

В делото за спасяването на души е нужен всеки долар. Вложените от изповядващите се за Божи народ пари в правенето на снимки на човешки лица биха могли да издържат няколко мисионери в полето. Когато много малки поточета се съберат заедно, се превръщат в голяма река. Присвояваме си Господните блага, когато за себелюбиво удоволствие харчим средствата, които би трябвало да бъдат използвани за последната предупредителна вест. Ако изразходвате Господните пари за себезадоволяване, как можете да очаквате Той да продължи да ви дарява благата Си? Как гледа Господ на онези, които влагат парите си за фотографии? Тези пари биха могли да бъдат употребени за изкупуване на печатни материали и изпращането им на потъналите в мрак и невежество хора.

Дадената ни от Бога истина трябва да бъде прогласена на света. Ние имаме тази привилегия. Трябва да сеем семето на истината край всички води. Господ ни призовава да практикуваме себеотрицание и себепожертвувателност. Евангелието изисква пълно посвещение. Нуждите на делото

изискват всичко, което можем да дадем. Правенето на снимки е било себелюбиво задоволяване, което безмълвно свидетелства срещу нас. Така в основите се натрупва голямо количество дърво, сено и слама, които ще изгорят в огъня на последния ден.

Дълг на себеотричане

След като бях ходила в много домове и бях виждала много снимки, получих напътствие да предупредя нашия народ срещу това зло.

Това поне можем да направим за Бога. Можем да махнем от погледа си снимките идоли. Те нямат никаква сила за добро, но застават между Бога и душата. Не помагат за сеене семената на истината. Бог зове наричащите се Негови последователи да облекат цялото Божие всеоръжие.

Нашите образователни институти трябва да почувстват реформиращата сила на Божия Дух. “Ако солта обезсолее с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората.” Учителите в нашите училища и санаториуми трябва да стигнат до по-висш образец на посвещение. А и учещите в тези институти, подготвящи се да работят като мисионери, трябва да свикнат да практикуват себеотрицание.

Ние сме Божии домакини, а “от настойниците се иска да бъдат верни”. Парите, които Бог ни е поверил, трябва да бъдат внимателно стопанисвани. Способността и ефикасността ни трябва да нарастват чрез употребяване на дадените ни таланти по най-добрия възможен начин, та при Божието идване да можем да Му върнем Неговото с лихва (“Ривю енд Хералд”, 13 юни 1907 г.).

Постоянното правене на снимки

Сърцата на младите са изпълнени с любов към себе си. Това се проявява в желанието им да гледат лицата си снимани и ретуширани от фотограф; и не правят това само един път, но сядат отново и отново, за да снимат лицата си като всеки път се надяват, че следващия ще изглеждат наистина по-хубави и от оригинала. По този начин парите на Господа се пръскат и какво се печели? (“Свидетелства”, т.І, стр.500).

ИКОНОМИЯ И БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ

Мнозина презират икономията, бъркайки я със скъперничеството и стиснатостта. Но икономията е съвместима с най-голямата щедрост. Наистина без икономия не може да има истинска щедрост. Трябва да пестим, за да можем да даваме.

Никой не може да практикува истинска благотворителност без себеотрицание. Само чрез живот на простота, себеотрицание и голяма икономия е възможно да изпълним делото, в което сме назначени като Христови представители. Гордостта и светската амбиция трябва да бъдат отстранени от сърцата ни. Във всичката си работа трябва да подхождаме с несебелюбието, разкрито в живота на Христос. Върху стените на нашите домове, върху картините, мебелировката трябва да се чете: “Доведи в дома си бедните.” На гардеробите си трябва да виждаме записано като че с Божи пръст: “Облечете голите.” В трапезарията на отрупаната с изобилна храна маса трябва да виждаме написано: “Не е ли да разделяш хляба си с гладния?”

Отворени врати за полезност

Хиляди врати за полезност са отворени пред нас. Често оплакваме оскъдните източници, които са ни на разположение, но ако бяхме напълно сериозни християни, бихме могли да умножим източниците хилядократно. Себелюбието, себеугаждането са пречките по пътя ни към полезността.

Колко много средства се харчат за неща, които са просто идоли, неща, които поглъщат мисълта, времето и силата, а трябваше да бъдат използвани за по-висши цели! Колко много пари се прахосват за

скъпи домове и мебелировка, за себелюбиви удоволствия, луксозна и непълноценна храна, за вредни удовлетворявания! Колко много се пръска за подаръци, не носещи полза никому! За неща ненужни, често вредни, изповядващите се християни днес харчат много пъти повече средства, отколкото харчат в усилията си за избавянето на души от изкушителя.

Много от изповядващите се за християни прахосват толкова много пари за облекло, че не им остават, за да отделят за нуждаещите се. Те мислят, че трябва да имат скъпо струващи украшения, скъпо облекло, без оглед нуждите на онези, които трудно могат да си набавят дори най-простото облекло.

Спестяване на остатъците

Сестри мои, ако съобразите обличането си дадените правила в Библията, бихте имали изобилие от средства, с които да помогнете на по-бедните сестри. Не само ще имате средства, но и време. Често то е най-нужно. На много хора бихте могли да помогнете с вашите съвети, такт и умение. Покажете им как да се обличат просто и в същото време с вкус. Много жени не идват в Божия дом, защото орфаното им, неподходящо облекло е в поразителен контраст с облеклото на другите. Много нежни души чувстват горчиво унижение и несправедливост поради този контраст. И затова мнозина започват да се съмняват в реалността на религията и да затвърдяват сърцата си срещу евангелието.

Христос ни заръчва: “Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо.” Докато хиляди хора загиват всеки ден от глад, кръвопролития, огън и нещастия, дълг на всеки, обичащ ближните си, е да внимава нищо да не се прахоса, да не се похарчи без нужда нищо, чрез което би могло да се помогне на някое човешко същество.

Погрешно е да пилеем времето си, погрешно е да пилеем мислите си. Всеки момент, посветен на нашето “аз”, е загубен. Ако всеки момент беше оценен и правилно използван, бихме имали време за всичко, което ни е нужно да направим за себе си и за света. При харченето на парите, при използването на времето, силата, възможностите нека всеки християнин търси Бога за ръководство. “Но ако на някому от вас недостига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява и ще му се даде” (“По стъпките на великия Лекар”, стр.206-208).

Ръководство за икономия

Не е необходимо тук да определяме точно как да се практикува икономия при всеки отделен случай. Тези, на които сърцата са напълно предадени на Бога и се ръководят от Неговото Слово, ще знаят как да се държат при всички житейски задължения. Ще се научат от Исус, Който е смирен и кротък по сърце; и култивирайки у себе си кротостта на Христос, ще затворят вратата за безброй изкушения (“Основи на християнското възпитание”, стр.152).

ЧАСТ XI

ЖИВОТЪТ В СЕМЕЙСТВОТО

Възстановяването и издигането на човечеството започва в семейството, т.е. чрез делото на родителите, което е над всяко друго дело. Обществото е съставено от семейства и ще бъде такова, каквото го направят главите на тези семейства. От сърцето са “изворите на живота”, а сърцето на обществото, на църквата и на нацията, това е семейството. Благополучието на обществото, успехът на църквата и просперитетът на нацията зависят от влиянието на семейството (“По стъпките на великия Лекар”, стр.349).

ХРИСТИЯНСКИЯТ ДОМ

Изповядващите, че обичат Бога, трябва като патриарсите в миналото, да издигат олтар на Господа навсякъде, където разпънат палатката си. Ако е имало някога време, когато всеки дом да бъде дом на молитва, то сега е това време. Бащите и майките трябва често да издигат сърцата си към Бога в смирена молитва за себе си и за техните деца. Нека бащата като свещеник на дома слага върху Божия олтар сутрешната и вечерната жертва, а съпругата и децата се присъединят в молитва и хваление. Исус ще желае да се задържа в такъв дом.

Свята светлина нека се излъчва от всеки християнски дом. Любовта да се проявява в действие. Тя трябва да произтича от всеки разговор в дома, като се проявява в благородна несреблюбива вежливост. Има такива домове, където този принцип се прилага - домове, където се покланят на Бога и царува най-истинска любов. В тях сутрин и вечер към Твореца се възнася молитва като сладък тамян и милостите и благословенията Му слизат над молещите се като утринна роса.

Добре подреденият християнски дом е мощен аргумент в полза на реалността на християнската религия - аргумент, който неверникът не може да отрече. Всички могат да видят, че в семейството съществува влияние, отразяващо се върху децата, и че Богът на Авраам е с него ("Патриарси и пророци", стр.144).

ВЯРНОСТ В ДОМАШНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Най-голямото задължение на младежите е в собствените им семейства - ощастливявайки баща и майка, братя и сестри чрез чувства на любов и истински интерес към тях. Тук те могат да проявят себеотрицание и в грижата и работата за другите да забравят себе си. Никога една жена не може да се унижи от такава работа. Това е най-святата, най-възвишената служба, която тя може да изпълни. Какво влияние може да има една сестра над братята си! Ако се държи правилно, тя може да определи характера на своите братя. Молитвите ѝ, нежността ѝ, любовта ѝ могат да направят много в един дом.

Сестро моя, тези благородни качества никога не могат да се предадат на други умове, ако първо не съществуват в твоя. Опази удовлетвореност на душата, опази любов, онова благородство и слънчев нрав, достигащ всяко сърце, ще се отразяват и върху тебе. Ако Христос не царува в сърцето ти, ще има недоволство и морална уродливост. Среблюбието изисква от другите онова, което ние не желаем да им дадем...

Това, което изпитва душата и изисква смелост, не е някое велико дело или голяма битка. Всекидневният живот носи своите трудности, изпитания и обезсърчения. Най-често скромната работа е, която изпитва търпението и твърдостта. Ще бъдат необходими самоувереност и решителност за посрещане и побеждаване на всички трудности. Осигурете си Господ да бъде на ваша страна като утеха и прибежище във всички случаи. ("Свидетелства", т.Ш, стр.80, 81).

ДОМАШНА РЕЛИГИЯ

Религията в дома е нещо изключително нужно и думите ни вкъщи трябва да бъдат каквито трябва, иначе свидетелството ни в църквата няма да представлява нищо. Ако не проявявате кротост, любезност и учтивост във вашия дом, религията ви ще бъде напразна. Ако имаше повече истинска домашна религия, щеше да има повече сила и в църквата.

Нелюбезни думи в къщи

Каква вреда се нанася само на семейството чрез изговарянето на думи на нетърпимост! Защото, изречени от един, тези думи карат друг да му отговори в същия дух и по същия начин. След това идват

още думи на отвръщане, думи на себеоправдаване, а точно чрез тях се създава тежък, скръбен хомот за врата ви; защото всички тези горчиви думи ще се върнат обратно като печална жетва за вашата душа.

Тези, които си позволяват такъв език, ще преживеят срам, загуба на уважение, загуба на себедоверие и ще изпитат горчиви огризения и разкаяния, защото са си позволили да губят себеконтрол и да говорят така. Колко много по-добре би било, ако думи от такъв характер никога не бяха изговорени. Колко много по-добре би било да притежаваме в сърцето си маслото на благодатта, да бъдем в състояние да отминаваме всички предизвикателства и да понасяме всичко с Христоподобна кротост и дълготърпение.

Ако изпълнявате условията на Божиите обещания, обещанията ще се изпълнят за вас. Ако умът ви е постоянно насочен към Бога, няма да преминавате от състояние на екстаз към долината на отчаянието, когато ви връхлетят изпитанията и изкушенията. Няма да говорите на другите за съмненията си и обгръщащия ви мрак.

Сатана не може да чете мислите ни, но може да вижда нашите постъпки, да чува нашите думи; и от дългото си познаване на човешкото семейство може така да оформи изкушенията си, че да се възползва от слабите места на характера ни. И колко често сами го посвещаваме в тайната как може да ни победи. О, да можехме да контролираме думите и постъпките си! Колко силни бихме станали, ако не се срамуваме от думите си, когато ги срещнем записани в деня на съда. Колко различни ще изглеждат в Божия ден в сравнение с онова, което са изглеждали, когато сме ги изговаряли (“Ривю енд Хералд”, 27 януари 1913 г.).

Домът - нагледен урок

Мисията на дома се простира отвъд кръга на неговите собствени членове. Християнският дом трябва да бъде нагледен урок, илюстриращ превъзходството на истинските житейски принципи. Такава илюстрация ще бъде сила за добро в този свят. Влиянието на истинския дом върху човешките сърца и живот е далеч по-мощно от която и да било проповед. Когато младежите излязат от такъв дом, уроците, които са научили в него, се предават на други. По-благородните принципи на живеене се въвеждат и в други домове и в обществото заработва едно облагородяващо влияние (“По стъпките на великия Лекар”, стр.352).

ДОМЪТ - УЧИЛИЩЕ

Посвещаването на служба за Бога няма да отслаби ума или способностите на младежите. Страхът от Господа е началото на мъдростта. И най-малкото дете, което обича Бога и се бои от Него е по-велико в Божиите очи от най-талантливия и учен човек, който не зачита великото спасение. Младежите, посвещаващи сърцата и живота си на Бога, влизат във връзка с Източника на всяка мъдрост и превъзходство.

Всекидневните задължения

Ако децата бяха учени да гледат на ежедневния кръг от скромни задължения като на учебен курс, определен им от Господа, като на училище, в което те трябва да бъдат обучени, за да се подготвят за вярна и действена служба, колко по-приятна и почетна щеше да им изглежда тяхната работа. Извършването на всекидневните задължения като за Господа придават чар и на най-скромната работа и свързват работниците на земята (земните работници) със святите същества, извършващи Божията воля на небето.

И в определеното ни място ние трябва да изпълняваме задълженията си със същата вяроност, както ангелите изпълняват своите задължения в тяхната по-висша сфера. Божии служители ще бъдат хората, на които може да се разчита навсякъде. Гражданите на небето ще бъдат най-добрите граждани на земята. Правилното разбиране на нашия дълг към Бога води до ясно схващане и на нашия дълг към ближните.

Майчината награда

Когато съдът започне да заседава и се отворят книгите; когато великият Съдия произнесе Своето “добре” и короните на безсмъртната слава се поставят на челата на победителите, мнозина ще издигнат короните си пред очите на събралата се вселена и посочвайки своите майки ще кажат: “Тя ме направи това, което съм чрез Божията благодат. Нейните наставления, нейните молитви са били благословени за моето вечно спасение”...

Младите мъже трябва да бъдат обучени да стоят твърдо за правото сред преобладаващото нечестие, да вършат всичко, що е във властта им, за да задържат развитието на порока и да поощряват добродетелта, чистотата и истинската мъжественост. Дълбоки и трайни са впечатленията в ума и в характера през ранните години. Неправилното обучение или лошите другари често пъти упражняват върху младия ум такова влияние за зло, което всички по-късни усилия са безсилни да заличат (“Знамения на времето”, 3 ноември 1881 г.).

Възможности за домашно обучение

Точно днешните младежие и деца определят бъдещето на обществото, а от дома ще зависи какви са младежите и децата. По-голямата част от недъзите, окаяността и престъпленията, които са проклетие за човечеството днес, могат да се видят в липсата на правилно домашно възпитание. Ако животът в дома беше чист и правилен, ако децата, които излизат от неговите грижи, бяха подготвени да се справят с отговорностите и опасностите на живота, каква промяна би могла да се види в света! (“По стъпките на великия Лекар”, стр.351)

ПОЧИТ И ЛЮБОВ КЪМ РОДИТЕЛИТЕ

Желаещите наистина да следват Христос трябва да Му позволят да пребъдва в сърцето им и да Го оставят на неговия престол там като върховен владетел. Трябва да представят духа и характера на Господа в домашния си живот и да показват учтивост и любезност към онези, с които във връзка.

Много деца, изповядват, че познават истината, но не отдават на родителите си дължимата почит и любов. Проявяват само малка обич към бащата и майката, не ги уважават, като се подчиняват на желанията им или като се стремят да облекчат грижите им. Много от изповядващите се за християни не знаят какво означава “почитай баща си и майка си” и затова няма да узнаят и какво означава “за да се продължат дните ти на земята, която Господ, твоят Бог, ти дава”.

Нашите младежи изповядват, че принадлежат на пазещите Божиите заповеди, а много от тях не зачитат и нарушават петата заповед; и богатите благословения, обещани за онези, които съблюдают тази заповед и почитат баща си и майка си, не могат да се изпълнят за тях. Ако не се покаят за греха си и не реформират постъпките и характера си чрез благодатта на Христос, никога няма да влязат в новата земя, където да живеят вечно. Които не почитат и не обичат родителите си, няма да уважават и почитат и Бога. Които пропаднат на този изпит, няма да са послушни и на Бога и затова не могат да очакват да влязат в обещаната земя.

Участта се решава чрез послушанието

Младежите сега решават вечната си участ и аз искам да апелирам към вас да обърнете внимание на заповедта, към която Господ е прибавил обещанието: “... за да се продължават дните ти на земята, която ти дава Господ, твоят Бог.” Децата, желаете ли вечен живот? Тогава почитайте и уважавайте родителите си...

Ако сте съгрешавали в неотдаване любов и послушание на родителите си, сега започнете да изкупувате миналото. Не можете да си позволите друго поведение, защото това означава за вас загубата

на вечния живот. Изпитващият сърцето знае какво е отношението ви към родителите; защото той претегля моралния характер на златните везни в небесното светилище. О, изповядайте незачитането си към вашите родители. Изповядайте равнодушието си към тях и презрението си към святата Божия заповед...

Сърцата на родителите ви са нежно привързани към вас и може ли да отговорите на любовта им със студена неблагодарност? Те обичат душите ви, искат да се спасите; а вие не сте ли често пъти презирали техния съвет и не сте ли вършили волята си, не сте ли ходили по вашия път? Не сте ли следвали собствената си независима преценка, макар да сте знаели, че такова упорито поведение няма да бъде одобрено от Бога? Много бащи и майки са умрели с разбити сърца поради неблагодарността, липсата на уважение на децата им (“Младежки наставник”, 22 юни 1893 г.).

БЛАГОСЛОВЕНИЕ В ДОМА

Господ казва на младежите: “Сине мой, дай сърцето си на Мене.” Спасителят на света обича децата и младежите да Му отдават сърцата си. Може да има цяла армия от деца, които ще бъдат оценени като верни на Бога, защото ходят в светлината, както Христос е в светлината. Те ще обичат Господ Исус и ще им е приятно да Му угаждат. Няма да губят търпение при укор; но ще радват сърцата на баща си и майка си със своята любезност, спокойствие и готовност да направят всичко възможно, за да им помогнат да понесат товарите на деня. И в детство, и в младост те ще бъдат оценени като верни ученици на нашия Господ.

Деца и младежи, още от най-ранните си години можете да бъдете едно благословение в дома. Колко е печално да видиш деца на богобоязливи родители да са буйни и непослушни, неблагодарни и своенравни, твърдо решили да следват собствения си път, без оглед на неудобството или скръбта, които причиняват на родителите си. Сатана се наслаждава, докато владее сърцата на децата и ако му се позволи, той ще им вдъхне собствения си омразен дух.

Послушание към родителите

Родителите могат да направят всичко, което е във властта им, да дадат на децата си всяка привилегия и необходимо наставление, та да могат те да отдадат сърцата си на Бога; и въпреки това е възможно децата да откажат да ходят в светлината и чрез лошото си поведение да хвърлят неблагоприятна сянка върху родителите си, които ги обичат и чиито сърца копнеят за тяхното спасение.

Сатана е, който изкушава сърцата на децата да възприемат поведение на грях и непослушание; и след това, ако му се позволи, той ще отнеме живота на децата, докато те са все още в греховете си, за да ги лиши от всяка надежда за спасение, да пониже като с меч сърцата на богобоязливите бащи и майки. Те ще бъдат превити от скръб поради окончателната непокаяност и бунт на рожбните им срещу Бога, от която никога не ще могат да се съвземат...

Деца и младежи, умолявам ви заради Христос да ходите в светлината. Подчинете се на Божията воля. Когато “грешниците примамават, да не се съгласиш”. Не се отклонявайте от пътя на Господа, защото в престъплението няма да имате мир. Чрез лошо поведение вие опозорявате своите родители и безчестите Христовата религия. Помнете, че животът ви се записва в небесните книги, за да бъде открит пред цялата събрана вселена. Помислете какъв срам, какво угризение ще изпитате, ако имате нещастната участ да загубите вечния живот! “Обърнете си при Моето изобличение; ето ще излея Духа Си над вас и ще разкрия делата Си пред вас... и тогава ще Ме призават... Който ме послуша, ще живее безопасно и не ще се бои от зло.” Обърнете внимание на Христовото наставление: “Ходете докле имате светлината, да не би да ви постигне тъмнината” (“Младежки наставник”, 10 август 1893 г.).

ИЗГРАЖДАНЕ НА ХАРАКТЕРА В ДОМА

Сатана изкушава децата да се държат резервирано с родителите си и да избират за свои довереници младите си и неопитни другари, които не само, че няма да могат да им помогнат, но ще им дадат и лош съвет...

Децата биха се спасили от много злини, ако бяха по-близки с родителите си. Родителите трябва да насърчават у децата си открито и откровено разположение към тях, да ги насърчават да идват със своите трудности и когато са объркани и не знаят кой е правият път, да излагат пред родителите си въпроса така, както те го виждат, и да ги молят за съвет. Кой би могъл по-добре от едни набожни родители да схване и посочи опасностите? Кой може най-добре да разбира особените темпераменти на собствените си деца, ако не самите родители? Майката, която е наблюдавала всяко отклонение на ума още от самото детство и по този начин е запозната добре с естествената наклонност на детето е най-добре подготвена да го посъветва. Също така кой може да каже какви черти на характера трябва да се потискат и ограничават, освен майката, подпомогната от бащата?

Ощастливяване на родителите

Децата християни ще предпочитат любовта и одобрението на своите богобоязливи родители над всяко друго земно благословение. Те ще обичат и почитат родителите си. Една от главните им грижи в живота трябва да бъде как да направят родителите си щастливи. В този бунтовен век деца, не получили правилни наставления и дисциплина, малко осъзнават задълженията си към своите родители. Често пъти става така, че колкото повече родителите правят за децата си, толкова по-неблагодарни са децата и толкова по-малко почитани са родителите.

Деца, които са били галени и на които се е слугувало, очакват винаги да бъде така; и ако очакванията им не се осъществят, те се разочароват и обезсърчават. Това предразположение ще се проявява през целия им живот; те ще бъдат безпомощни, ще се осланят на другите за помощ, очаквайки от тях да им услужват и отстъпват. И ако някой им се противопостави, даже и след като вече са пораснали и са станали зрели мъже и жени, те се смятат за ощетени. Така се измъчват през целия си живот, едва са в състояние да носят собствения си товар, често роптаят и са ядосани, защото всичко върви не така, както им се иска...

Децата трябва да чувстват, че са задължени на своите родители, които са бдели над тях в детството им и са се грижили за тях при болест. Трябва да съзнават, че заради тях родителите им са понесли много тревоги и грижи. Особено съвестните, набожни родители са чувствали най-дълбока загриженост за децата си да тръгнат те по правя път. Когато са виждали грешки в децата си, колко тревоги са изпитвали сърцата им. Ако децата, причинили на тези сърца такава болка, биха могли да видят последиците от своето поведение, сигурно биха съжалили. Ако можеха да видят майчините сълзи и да чуят майчините молитвите към Бога за тях, ако можеха да доловят майчините потиснати и глухи стенания, сърцата им биха се съкрушили и те бързо биха изповядали грешките си и биха се помолили за прошка...

Сила за борбата

Живеем в нещастен за децата век. Съществува силно течение, което завлича надолу към гибел, и е нужно нещо повече от дети опит и сила, за да бъде то пресечено. Младежите общо взето като че ли са пленници на Сатана и той и неговите ангели ги водят към сигурна гибел. Сатана и множествата му воюват срещу Божието управление и всички. Те ще се опитат да объркат и победят с изкушенията си всички, които имат желание да предадат сърцата си на Бога и да бъдат послушни на Неговите изисквания, за да ги обезкуражат и откажат от борбата.

Чрез сериозна молитва и жива вяра могат да бъдат спечелени големи победи. Някои родители не са осъзнали отговорностите си и са занемарили религиозното възпитание на своите деца. Сутрин първите мисли на християнина трябва да бъдат за Бога. Светската работа и земните интереси трябва да минат на второ място. Децата трябва да бъдат научени да почитат часа на молитвата и да благоговаят пред него. Преди да напуснат дома за работа, всички членове на семейството трябва да се съберат заедно и бащата (или майката, когато бащата отсъства), да произнесе към Бога гореща молитва Той да ги пази през целия ден...

Нетърпение при ограничаване

Сред пазителите на съботата има деца, които понасят зле ограниченията и мислят, че родителите им са твърде строги. В сърцата им може дори да възникнат лоши чувства, недоволство, неподходящи настроения може да се породят у тях против онези, които работят за тяхното сегашно, бъдещо и вечно добро. Но ако животът им бъде пощаден още няколко години, те ще благославят родителите си, задето са се грижили за тях със строгост и са бдели вярно над тях в годините им на неопитност...

Индивидуална отговорност

Деца, Бог е преценил, че е добре да ви повери на грижите на вашите родители, за да ви наставляват и дисциплинират и така да изпълнят своята част във формирането на вашия характер за небето. Но от вас зависи дали ще развиете добър християнски характер, като се възползвате по най-добрия начин от привилегиите, които сте имали от вашите набожни, верни, молещи се родители. Въпреки цялата загриженост и вярност на родителите за децата им, те не могат да ги спасят. Има работа, която децата трябва да извършат сами. Всяко дете трябва да се заеме със себе си.

Вярващи родители, пред вас лежи отговорна работа - да направлявате стъпките на вашите деца и в религиозната опитност. Когато истински обичат Бога, те ще ви почитат за грижите, които сте проявили към тях, както и за верността, с която сте ограничавали желанията им и сте подчинявали волята им ("Свидетелства", т.І, стр.391-403).

Облечени в Христовата правда

Когато сме облечени в Христовата правда, няма да имаме наклонност към греха; защото Христос ще действа в нас. Може да правим грешки, но ще мразим греха, който причини страданията на Божия Син ("Ривю енд Хералд", 18 март 1890 г.)

МЛАДЕЖИТЕ ДА НОСЯТ ОТГОВОРНОСТИ*

*Обръщение към двама млади мъже

Тези млади мъже имат в дома дълг, който не зачитат. Не са се научили да изпълняват задължения да носят отговорности в дома. Те имат вярна, практична майка, носила много товари, които нейните деца не е трябвало да я оставят да носи. С това те са показали непочитание към своята майка. Не са споделяли товарите на баща си, което е било техен дълг, и не са му отдавали дължимото почитание. Те следват по-скоро наклонностите си, отколкото дълга.

В живота си се придържат към себелюбиво поведение, като избягват товари и труд и не са успели да постигнат онзи ценен опит, от който не могат да си позволят да се лишат, ако искат да направят живота си успешен. Не чувстват важността от това да бъдеш верен в малките неща, нито пък са почувствали задължението си към родителите си да бъдат искрени, честни и верни в скромните, малки задължения, лежащи непосредствено на пътя им. Те гледат нагоре над обикновените клонове на знанието, които са толкова нужни за практическия живот.

Създаване на радост в дома

Ако тези млади хора би трябвало да послужат някъде за благословение, то това е в дома. Ако се поддават на наклонностите си, вместо да бъдат ръководени от внимателното решение на един трезв разум, здрав разсъдък и просветлена съвест, те не могат да бъдат за благословение нито за обществото, нито за бащиното си семейство и изгледите им за бъдещето както за този, така и за вачния свят могат да бъдат поставени в опасност.

Много младежи остават с впечатлението, че първите години от живота им трябва да бъдат освободени от всякакви грижи, и пропилены в празни спортове, веселия, шеги и глупави удоволствия. Докато са ангажирани с глупости и задоволяване на чувствата, някои не мислят за нищо друго освен за моментното удовлетворение. Стремещт им за забавления, любовта им към общество и бърбрене и смях нараства с всяко задоволяване на тези неща и те изгубват всякакво желание за по-трезвите житейски реалности, а домашните задължения им изглеждат съвсем безинтересни. Няма достатъчно разнообразие за навикналите им на него умове и те стават неспокойни, мърморещи и раздразнителни. Тези млади мъже трябва да почувстват за свой дълг да направят дома щастлив и весел...

Една промяна след физически труд, подложил на голямо изпитание силите, може да бъде необходима за известно време, за да могат младежите пак да се заемат с работа, и усилията им да постигнат по-голям успех. Но може би не е необходима пълна почивка, нито пък ще се постигнат по-добри резултати от физическите им усилия.

Даже и когато се изморят от даден вид работа, не е нужно да пражосват скъпоценни моменти. Могат в да започнат да правят нещо не толкова изтощително, но което ще бъде благословение за тяхната майка и за сестрите им. Като облекчават грижите им, поемайки по-тежките и груби товари, те могат да намерят онова забавление, което произтича от принципа и което ще им донесе истинско щастие, а и времето им няма да бъде прекарано в занимание с маловажни неща или с отдаване на себелюбиви удоволствия ("Свидетелства", т.Ш, стр.221-223).

ЧАСЪТ НА БОГОСЛУЖЕНИЕ

За възбуждане и засилване на любовта към изучаване на Библията е важно как се прекарва часът за богослужение. Часовете на утринното и вечерното богослужение трябва да бъдат най-сладките и най-полезни през деня. Нека да се разбере, че в тези часове не трябва да се натрапват никакви тревожни, неприятни мисли; че родители и деца се събират, за да се срещнат с Исус и да поканят в дома присъствието на святите ангели. Нека службата бъде кратка и пълна с живот, съобразена със случая и разнообразявана от време на време. Нека всички да участват в четенето на Библията и да научат, а и да повтарят често Божия закон. Интересът на децата ще се засили, ако понякога им бъде разрешавано те да избират какво да се чете. Задавайте им въпроси върху текста, а нека и те да задават въпроси. Споменете нещо, което ще послужи за илюстриране на неговото значение. Нека и малките да участват в молитвата, накарайте ги да изпеят песен макар и това да бъде само един стих, ако службата не се удължава много с това.

За да се осъществи подобаваща служба, тя трябва да се подготви като се обмисли предварително. А родителите да си отделят време всеки ден да изучават Библията заедно с децата си. Без съмнение, за да се постигне това, ще се изискват усилия, планиране и известни жертви, но усилията ще бъдат богато възнаградени ("Възпитание", стр.186).

РЕЛИГИОЗНО ГОСТОПРИЕМСТВО

Бихме били много по-щастливи и много по-полезни, ако домашният ни живот и социално общуване бяха управлявани от Христовата кротост и простота. Вместо да се трудим за показ, да възбудим възхищението или завистта на гостите, трябва да се стремим да ощастливяваме всички около нас с нашето добро настроение, съчувствие и любов. Нека гостите ни виждат, че се стремим да се съобразяваме с Христовата воля. Нека виждат в нас, даже и обстановката ни да е скромна, дух на задоволство и благодарност. Самата атмосфера на истинския християнски дом е атмосфера на мир и спокойствие. Такъв пример не може да не остави последици...

В старанието си да създадем удобство на гостите си и да ги направим по-щастливи нека не занемаряваме задълженията си към Бога. Часът на молитва не трябва да бъде пренебрегван поради каквото и да било съображение. Не говорете и не се забавлявайте толкова, че да се уморите твърде много и да не можете да се наслаждавате на времето за посвещение. В противен случай бихте

представили на Бога куца жертва. Трябва да представяме молбите си и да издигаме гласовете си в радостно, благодарствено хваление рано вечер, когато можем да се помолим не набързо и активното участие на ума се.

Нека всички гостуващи ни християни да виждат, че часът за молитва е най-скъпоценният, най-святият и най-щастливият час на деня. Тези моменти на посвещение влияят пречистващо и възвисяват участващите в тях. Донасят мир и приятна почивка на душата (“Ривю енд Хералд”, 29 ноември 1887 г.).

ЧАСТ XII

ОБЛЕКЛО И УКРАШЕНИЯ

За характера на дадена личност се съди по начина ѝ на обличане. В избора на скромно и прилично облекло се разкрива фин вкус и възпитан ум. Благопристойната простота в облеклото, свързана със скромно поведение, обгражда младата жена с такава атмосфера на свята резервираност, която ще ѝ бъде щит срещу хиляди опасности (“Възпитание”, стр.248).

ЕЛЕМЕНТИ В ИЗГРАЖДАНЕТО НА ХАРАКТЕРА

Много е важно децата и младежите да бъдат възпитани да бдят над думите и делата си. Защото начинът им на действие докарва слънце или сянка не само в собствения им дом, но и над всички, с които те влизат във връзка. Но преди да бъдат внимателни и разсъдливи и да се въздържат от всичко, изглеждащо зло, младите трябва да имат мъдростта, която идва отгоре, и силата, която единствено Исус може да даде...

Истинското украсяване

Много хора се лъжат, като смятат, че хубавият външен вид и яркото облекло ще им спечелят уважението на света. Но привлекателността, състояща се само във външния вид, е повърхностна и променлива; на нея не може да се разчита. Препотъчаното от Христос украшение на Неговите последователи не увяхва никога. Той казва: “Вашето украшение да не е вънкашно, сиреч плетене косата, кичене със злато или обличане със скъпи дрехи, но в скришният в сърцето живот, с нетленното, украшение на крогък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.”

Ако половината от времето, което младежите прахосват, за да придобият по-привлекателен външен вид, бе отдадено за развиване култура на душата, за вътрешно украсяване, колко различни биха били тяхното държание, думи и действие. Наистина стремящите се да следват Христос ще се отнасят съвестно към облеклото си; ще се опитват да спазят дадените така ясно от Господа изисквания в това отношение. Парите, харчени сега за екстравагантно облекло, ще бъдат използвани за напредъка на Божието дело и за обогатяване на ума с полезни знания, квалифицирайки себе си по този начин за заемане постове на доверие. Те ще се стремят да отговорят на очакванията на Исус, Който ги е купил на такава несметна цена.

Мили деца и младежи, Исус е направил всичко по силите Си, за да ви даде дом в жилищата, пригответни за онези, които Го обичат и Му служат тук. Той напусна небесния си дом и дойде в свят, опетнен от греха - дойде при хора, които не Го оцениха, които не обикнаха Неговата чистота и святост, които презряха ученията Му и накрая Го подложиха на най-жестока смърт. “Бог толкова възлюби света, щото даде Своя единороден Син, за да не загине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.”

Външен вид

Бог очаква да направим нещо в отговор на великата жертва, която Той е направил за нас. Иска да бъдете християни не само по име, но и в облеклото и разговорите. Иска да сте доволни облечени в най-скромно облекло, не във волани и пера, и ненужни гарнитури. Иска маниерите ви да са привлекателни, такива, каквито Небето одобрява. Ще Го разочаровате ли в Неговите очаквания, мили младежи?

Външният вид е често пъти показател за ума и трябва да бъдем много внимателни какви знаци си окачваме, по които светът съди за нашата вяра. Искане да следвате Исус като Негови мили деца, послушни във всяко нещо на Неговата ясно изразена воля. Искане да угаждате на вашия Изкупител, като сериозно се стремите да постигнете вътрешно украшение. Така ден след ден с помощта на Исус можете да победите собственото "аз". Гордостта и любовта към външен показ ще изчезнат от сърцата и живота ви. Ще бъдат подхранвани кротостта и любовта към простотата. Така младежите могат да станат една армия от верни войници за Христос.

Живеем в опасни времена, когато изповядващите, че обичат и са послушни на Бога всъщност се отричат от Него във всекидневния си живот. "Защото хората ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятели на доброто... повече сластолюбиви, а не боголюбиви; имащи вид на благочестие..." Господ не иска да се намерите сред тази класа хора, скъпи младежи. Вие можете да научите в Словото Му как да избегнете посочените злини и в края да бъдете победители...

"И го победиха с кръвта на Агнето и със Словото на Неговото свидетелство." "Тогава боещите се от Господа говореха един на друг и Господ внимаваше и слушаше; и написа се възпоменателна книга пред Него за ония, които се бояха от Господа и които мислеха за името Му."

Свидетелстване

Не е достатъчно само да избягвате вида на злото; необходими е да отидете още по-нататък; трябва "да се научите да вършите добро". Трябва да представяте Христос пред света. Всеки ден да се стремите да научите как можете да вършите Божиите дела. Неговите последователи трябва да са живи послания "познати и прочитаеми от всички хора".

Никога не можете да постигнете добър характер, ако само го желаете. Той се спечелва чрез труд, в сериозни, искрени усилия и търпелив труд. Като всеки ден изкачвате стъпалата по стълбата на развитието, накрая ще се намерите на върха - да, победители и повече от победители чрез Онзи, Който ви обича ("Младежки наставник", 5 ноември 1896 г.).

За религията се съди по дрехите

Мили младежи, вашето предразположение да се обличате според модата и да носите дантели, злато и изкуствени накити за показ няма да препоръча на другите религията, която изповядвате. Проницателните хора ще гледат на вашите опити да разкрасите външността си като на доказателство за слаби умове и горди сърца. Скромното, просто, непретенциозно облекло е препоръчително за моите млади сестри. Няма по-добър начин, по който да оставите светлината ви да осветява другите, от простотата в облеклото и поведението. Можете да покажете на всички, че сравнявайки с вечните ценности, поставяте нещата в този свят подходящото на им място ("Свидетелства", т. III, стр. 376).

ОБЛЕКЛО И ХАРАКТЕР

Последователите на Христос са представени от Него самия като солта на земята и светлината на света. Без спасителното влияние на християните светът би загинал от собствената си развала. Погледнете онази класа хора, описани като изповядващи се за християни, невнимателни в облеклото и външния си вид; разпуснати в деловите си отношения, както представя това и облеклото им; груби, неучтиви и невъзпитани в маниерите си; долни в разговорите си; а в същото време, възприемащи тези

окаяни характерни черти като белези за истинско смирение и християнски живот. Мислите ли, че ако нашият Спасител беше на земята щеше да ги посочи като солта на земята и светлината на света? Не, никога!

Християните са възвишени в разговорите си; вярват, че грях е човек да слиза до глупаво ласкателство, но са учтиви, любезни и благоразположени. Думите им са искрени. Верни са в отношението си със своите братя и със света. В облеклото си избягват излишното и показно; то е чисто, спретнато, некрещящо, а скромно, прилично за фигурата и с вкус. Особена грижа трябва да се полага за облеклото по такъв начин, че да изразява святото отношение към свещения съботен ден и за Божието богослужение.

Разграничителната линия между такава класа хора и света ще бъде съвсем ясна и безпогрешна. Влиянието на вярващите би било десетократно по-голямо, ако мъже и жени, които приемат истината, но преди са били небрежни и отпуснати в навиците си, се извисиха и осветиха чрез истината, така че да започнат да съблюдават навици на спретнатост, ред и добър вкус в облеклото си. Нашият Бог е Бог на реда и в ни най-малка степен не Му е угодно безредието, нечистотата или греха.

Отношение към модата

Християните не трябва да се стремят да стават зрелище за света, като се обличат различно от другите хора. Но ако в съгласие със своята вяра и дълг за скромно и здравословно обличане те се окажат извън модата, не трябва да променят начина си на обличане, за да бъдат като света. Но трябва да проявяват благородна независимост и морален кураж да застанат на страната на правото, ако ще и целият свят да се различава от тях. Ако светът въведе скромна, удобна и здравословна мода на обличане, в съгласие с Библията и ние възприемем такъв стил на обличане, нашето отношение към Бога или към света няма да се промени. Християните е необходимо да следват Христос и да съобразяват облеклото си с Божието слово. Трябва да избягват крайностите. Да следват скромно последователното и откровено поведение, независимо от одобрението или укора, и да се придържат към правото поради стойността му (“Ривю енд Хералд”, 30 януари 1900 г.).

БЛАГОПРИЛИЧНО ОБЛЕКЛО

Библията ни учи на скромност в облеклото. “Така и жените да украсяват себе си със скромна премяна...” (1Тим.2:9). Забранява се показното в облеклото, ярките цветове ..., пищните украшения. Всяко нещо, предназначено да привлича вниманието върху носителя или да възбужда възхищение, е изключено от скромното облекло, което Божието слово изисква.

Икономия в облеклото

Облеклото ни не трябва да бъде скъпо - не “злато, скъпоценни камъни или скъпи премени”. Парите ни са поверени от Бога. Не са наши, за да ги харчим за задоволяването на гордост или амбиция. В ръцете на Божиите деца парите са храна за гладните и облекло за голите. Защита са за потисканите, средство за лекуване на болните или за проповядване на евангелието на бедните. Бихте могли да донесете щастие на много сърца, като употребявате мъдро парите, които сега харчите за показ. Разгледайте живота на Христос. Разучете характера Му и станете участници в Неговото себеотрицание.

В тъй наречения християнски свят за бижута се изразходват и средства, които могат да нахранят всички гладни и да облекат голите. Модата и показът поглъщат средствата, които биха могли да утешат бедните и страдащите. Ограбват света от евангелието на любовта на Спасителя...

Качество и вкус

Облеклото ни, макар скромно и просто, трябва да бъде от добро качество, с подходящи цветове и подобаващо за служба. Да бъде избрано по-скоро трайно, отколкото показно. Да осигурява топлина и да предпазва. Мъдрата жена, описана в кн. “Притчи”, “не се бои от снега за дома си, защото всичките ѝ домашни са облечени с двойни дрехи” (Пр.31:21).

Здраве и чистота

Облеклото ни трябва да бъде чисто. Нечистото облекло е нездравословно и така осквернява тялото и душата. “Не знаете ли, че сте храм на Бога... Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали” (1Кор.3:16,17).

Облеклото трябва да е чисто във всяко отношение. Над “всичко” Бог желае да сме здрави (3Йоан 2) - здрави в тяло и душа. Трябва да бъдем Божии съработници, що се отнасе до нашето физическо и морално здраве. Здравословното облекло допринася за подобряването и на двете.

Елегантност и естествена красота

Облеклото трябва да е елегантно, красиво и привлекателно в естествената си простота.

Христос ни е предупредил за лишите последици от гордостта на живота, но съвсем не е против неговата елегантност и естествена красота. Той посочи полските цветя, разтварящата се в своята чистота лилия и каза: “...нито Соломон с всичката си слава не се е обличал като един от тях” (Мат.6:29). Така чрез творенията в природата Христос илюстрира ценената от небето красота, скромната елегантност, простотата, чистотата, привлекателността, които биха направили облеклото ни приятно пред Него (“Съвети до учители родители и учещи”, стр.302,303).

ВЛИЯНИЕТО НА ОБЛЕКЛОТО

Не разубеждаваме някой да се откаже от изисканото облекло. Добрият вкус не трябва да бъде презиран или осъждан. Ако прилагаме вярата си, това ще ни доведе до такава простота в облеклото и желание за добри дела, че хората няма как да не ги забележат. Но когато изгубим вкуса към реда и спретнатостта в облеклото, ние буквално изоставяме истината; защото истината никога не унижава, но въздига. Когато вярващите са небрежни към облеклото си и грубовати и невъзпитани в в поведението си, влиянието им вреди на истината. “Ние сме - казва боговдъхновеният апостол - зрелище за света и за ангели, и за човеци.” Цялото небе отбелязва ежедневното влияние, което изповядващите се за последователи на Христос упражняват над света...

Простотата в облеклото е най-голямото предимство за чувствителната жена. За характера на определена личност съдим по начина, по който се носи. Скромната благочестива жена ще се облича скромно. Финият вкус, образованият ум се откриват в избора на просто, прилично облекло. Младите жени, които строшават робството на модата, ще бъдат украшение за обществото. Скромната и естествена в облекло и маниери жена показва, че разбира моралната стойност на истинската жена. Колко очарователна, колко интересна е естествената простота в облеклото, която по миловидност и хубост може да се сравни с полските цветя (“Ривю енд Хералд”, 17 ноември 1904 г.).

ПРОСТОТА В ОБЛЕКЛОТО

“ЧВашето украшение да не е вънкашно, сиреч плетене косата, кичене със злато, или обличане със скъпи дрехи, но скришният в сърцето живот с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.”

Човешките разсъждения винаги са се опитвали да заобиколят или отстранят простите, прями наставления на Божието слово. Във всеки век мнозинството от изповядващите се за последователи на Христос са пренебрегвали предписанията, които изискват себеотрицание и смирение, скромност и простота в разговор, държание и външен вид. И резултатът винаги е бил същият - отстъплението от ученията на евангелието води до възприемане на модите, обичаите и принципите на света. Живото благочестие отстъпва на мъртвия формализъм. Присъствието и силата на Бога, оттеглили се от тези обичащи света кръгове, се намират при онази класа смирени поклонници, които с готовност се покоряват на ученията на свещеното Слово. Този начин на действие се повтаря от поколение на поколение. Една след друга са се въздигали различни деноминации, които след като отстъпят от своята простота, загубват до голяма степен и първата си сила.

Примка за Божия народ

Като виждаме любовта към модата и външния показ сред изповядващите се за вярващи в настоящата истина, с тъга се запитваме: Нищо ли няма да научи Божият народ от историята? Много малко са хората, които разбират собствените си сърца. Суетните и лекомислени любители на модата може да претендират, че са последователи на Христос; но облеклото и разговорите им показват кое занимава ума им и ангажира чувствата им. Животът им издава тяхното приятелство със света и той ги счита за свои.

Как може човек, вкусил някога от Христовата любов, да се задоволява с глупостите на модата? Сърцето ме боли като гледам изповядващите се за последователи на кроткия и смирен Спасител така жадно да се стремят да се съобразяват със светския образец на обличане. Въпреки че изповядват благочестие, те едва могат да бъдат различени от невярващите. Не намират наслада в религиозния живот. Времето и средствата им се посветени на единствената цел да се обличат за показ.

Гордостта и екстравагантността в облеклото са грях, към който са склонни особено жените. Затова и наставлението на апостола ги засяга пряко: “Така и жените да украсяват себе си със скромна премяна, със срамежливост и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери, или скъпи дрехи, а с добри дела, както прилича на жени, които са се посветили на благочестието.”

Нужна е реформация

Виждаме в църквата зло, което постоянно да печели почва и което Божието слово осъжда. Какво е задължението по този въпрос на църковните авторитети? Ще бъде ли влиянието на църквата такова, каквото трябва да бъде, докато много от нейните членове се подчиняват на диктата на модата, а не на ясно изразената Божия воля? Как можем да очакваме присъствието и помощта на Святия Дух, докато допускаме съобразяване с модата? Можем ли да мълчим, когато ученията на Христос се отхвърлят от изповядващите се за Негови последователи? Подобно отношение наскърбява и тревожи онези, на които е поверена Божията църква. Няма ли моите християнски сестри сами да поразмислят откровено и с молитва по този въпрос? Няма ли да се оставят да бъдат водени от Божието слово? Време, прахосано за приготвянето на облекло, съответстващо на светските моди, трябва да бъде посвещавано на по-дълбоко изпитване на сърцето и на изучаване на Писанията. Часовете, употребени за приготвяването на ненужни украшения, биха могли да се превърнат в по-ценни и от злато, ако се бяха положили на старания за усвояване на прави принципи и за солидни постижения. Сърцето ме боли, като виждам млади жени, изповядващи се за последователки на Христос, които са практически невежи по отношение на Неговия характер и воля. Те са се задоволявали да се хранят с рошкови. Лъскавите дрънкулки на света им изглеждат много по-ценни от вечните богатства. Умствените сили, които биха могли да се развият чрез мислене и изучаване, са оставени в спящо състояние и чувствата са недисциплинирани, защото външното облекло се смята за по-важно нещо от духовната прелест или умствената енергия.

Вътрешното украшение

Ще пожелаят ли Христовите последователи да придобият вътрешното украшение, кроткия и тих дух, който според Бога е много ценен, или ще прахосат малкото кратки благодатни часове в ненужен

труд за външен показ? Господ би искал жените постоянно да се стремят към умствено и сърдечно усъвършенстване, придобивайки интелектуална и морална сила, за да могат да водят полезен и щастлив живот - да бъдат за благословение на света и чест на своя Творец.

Бих желала да запитам днешните младежи, изповядващи се за вярващи в настоящата истина, от кое от собственото “аз” се отричат заради истината. Когато наистина желаят някой предмет или дреха, или някое украшение, или удобство, поставят ли въпроса пред Господа в молитва, за да разберат дали Неговият Дух ще одобри похарчването на тези средства? При приготвянето на облеклото си внимават ли да не безчестят своето вероизповедание? Могат ли да искат Божието благословение за така употребеното време? Едно е да се присъединиш към църквата, съвсем друго е да се съединиш с Христос. Неосветените, обичащите света християни представляват една от най-сериозните причини за слабост в Христовата църква.

Сега в света съществува безпрецедентна мания за удоволствия. Навсякъде преобладават разсипничество и безумна екстравагантност. Гълпите са жадни за забавления. Умът става несериозен, повърхностен, защото не е свикнал да мисли, нито пък е дисциплиниран да учи. Шири се невежа сантименталност. Бог изисква всяка душа да се култивира, пречисти, издигне и облагороди. Но твърде често всяко ценно постижение се подценява заради моден показ и леки удоволствия. Чрез следване на модфа жените оставят душите си да гладуват и да не се доразвиват. Така стават по-скоро проклетие за обществото, отколкото благословение (“Ривю енд Хералд”, 5 декември 1881 г.).

ОБЛЕКЛОТО - ОБЕКТ НА ИДОЛОПОКЛОНСТВО

Идолопоклонническото преклонение пред облеклото е болест на морала. Тази болест не трябва да продължава, когато човек навлезе в новия живот. При повечето случаи покоряването на евангелските изисквания ще налага решителна промяна в дрехите.

Не трябва да се обличаме небрежно. Заради Христос, чиито свидетели сме, трябва да се стремим да имаме възможния най-добър външен вид. При описанието на службата в храма Бог определи ясно всеки детайл от облеклото на онези, които щяха да служат пред Него. Така Той ни учи, че има известно предпочитание към облеклото на Своите служители. Много специфични бяха дадените наставления за дрехите на Аарон, защото облеклото му беше символично. Символично трябва да бъде и облеклото на Христовите последователи. Във всичко трябва да бъдем Негови представители. Във всяко отношение външният ни вид трябва да се отличава със спретнатост, скромност и чистота. Но Божието слово никак не одобрява промените в облеклото само заради модата - за да изглеждаме като света. Християните не трябва да украсяват собствената си персона със скъпи премени или скъпоценни украшения.

Писанията по отношение на облеклото да бъдат взети внимателно предвид. Нека разбираме онова, което небесният Господ цени даже и за обличането на тялото. Всички, които сериозно търсят благодатта на Христос, ще обърнат внимание на скъпоценното наставление, вдъхновено от Бога. Даже и стилът на облеклото ще изразява евангелската истина (“Свидетелства”, т. VI, стр.96).

ИСТИНСКО УКРАШЕНИЕ

Деморализиращата екстравагантност преобладава навсякъде и много души вървят към гибел поради любовта им към облекло и външен показ. Животът на девет десети от посветилите се на модата е жива лъжа. Измама, лъжа - това е ежедневната им практика; защото желаят да изглеждат онова, което не са.

Благородството на душата, добротата, великодушието се разменят за удоетворяване на страстта към зли неща. Хиляди продават добродетелта си, за да имат средства за следване модите на света. Такава лудост заради променливите моди на света трябва да породи цяла армия реформатори, която да заема твърда позиция в полза на простото и прилично облекло. Сатана постоянно измисля моди, които не могат да бъдат следвани, ако не се пожертват пари, време и здраве.

Следване на света

След като наблюдаваме картината на покварата на света във всичко, що се отнася до модата, как дръзват изповядващите се за християни да следват пътя на светските хора? Трябва ли да възприемем тези деморализиращи моди сякаш ги че одобряваме? Мнозина наистина възприемат модите на света, но то е, защото Христос, надеждата на славата не живее в тях. Луксозният начин на живот, екстравагантното обличане, биват в крайности и вземат такива големи размери, че съставляват едно от знаменията на последните дни.

Гордост и суетност се проявяват навсякъде. Но склонните да се оглеждат в огледалото, за да се възхищават на себе си, много малко са наклонни да се оглеждат в Божия закон - великото морално огледало. Това идолопоклонско преклонение пред облеклото унищожава всичко, което е скромно, кротко и прекрасно в характера. То поглъща скъпоценните часове, които трябва да бъдат посветени на размишление, на изследване на сърцето, на изучаване на Божието слово с молитва. В Писанието са записани много боговдъхновени уроци, особено за наше наставление...

Отдаването на облеклото отнема средствата, поверени за извършване на дела на милост и благотворителност, и изразходеното за тази екстравагантност е кражба спрямо Бога. Нашите средства не са ни дадени за задоволяване на гордостта и любовта към показ. Трябва да бъдем мъдри домакини и да обличаме голите, да нахранваме гладните и да даваме от средствата си за напредъка на Божието дело. Ако искаме някакво украшение, то добродетелите на кротостта, скромността, кроткостта и приличието подхождат на всяка личност независимо от нейния ранг и положение в живота.

Няма ли да застанем като верни стражи и с думи и пример да осъдим разсипничеството и екстравагантността на този изроден век? Няма ли да дадем правилен пример на нашите младежи и ядем ли, пием ли, нещо ли правим, всичко да вършим за Божия слава? ("Ривю енд Хералд", 12 декември 1912 г.)

ЧАСТ XIII

РАЗВЛЕЧЕНИЯ И ЗАБАВЛЕНИЯ

Има разлика между развлечение и забавление. Развлечението, когато отговаря на името си (на английски "пресъздаване" - бел. прев.) пресъздава, увеличава силата и гради. Отвлечайки ни от обикновените грижи и занимания, то позволява умът и тялото да бъдат ободрени и с нова сила да се завърнем към сериозната работа в живота. Забавлението, от друга страна, се търси заради удоволствието и често стига до крайност; то поглъща силите и енергията се оказва пречка към истинския успех в живота ("Възпитание", стр.207).

СТОЙНОСТТА НА РАЗВЛЕЧЕНИЕТО

Не трябва да има по-весели и щастливи хора в този живот от християните. Защото имат съзнанието, че Бог е техен баща и техен вечен приятел.

Но много от така наречените християни не представят правилно християнската религия. Изглеждат мрачни като под облак. Често говорят за големите жертви, дето са направили, за да станат християни. Апелират към онези, които не са приели Христос, представяйки чрез собствения си пример и разговор, че трябва да се откажат от всичко, правещо живота приятен и весел. Хвърлят мрачен покров върху блажената надежда на християнина. Създава се впечатлението, че Божиите изисквания са товар даже и за склонните към вяра в Бога души и че всичко, което доставя удоволствие и което би задоволило вкуса, е необходимо да се пожертва.

Без колебание трябва да кажем, че такава класа християни всъщност не са истински християни. Бог е любов. Който пребъдва в Бога, пребъдва в любовта. Всички, които наистина се запознаят от опит с любовта и съчувствието на нашия небесен Баща, ще пръснат светлина и радост навсякъде, където се намират. Тяхното присъствие и влияние ще бъде за приятелите им като сладкото ухане на цветята, защото и чистотата, и възвишената прелест на небето се предават чрез тях на всички, които бъдат доведени под влиянието им. Това ги прави да бъдат светлината на света, солта на земята. Те са наистина ухане от живот за живот, а не от смърт за смърт.

Християнско развлечение

Привилегия и задължение на християните е да се стремят да освежават духа си и да укрепват тялото си чрез невинни развлечения, използващи физическите и умствените си сили за Божия прослава. Нашите развлечения не трябва да бъдат сцени на безсмислено веселие, защото развлечението не представлява нещо отделно от здравия смисъл. Можем да направляваме развлеченията си така, че те да бъдат полезни и да издигат онези, с които сме свързани, подготвяйки и нас, и тях за по-успешно изпълнение на възложените ни като християни задължения.

Нямаме извинение пред Божиите очи, ако участваме в забавления, които имат ни правят негодни за вярното изпълнение на обикновените житейски задължения и така намаляват склонността ни към размишляване за Бога и небесните неща. Християнската религия е ободряваща и въздигаща по своето влияние. Тя стои над всякаква лекомисленост и шегуване, празно и глупаво бърбене. По време на нашите развлечения можем да черпим от Божествения източник на сила нов кураж и сила, за да можем по-успешно да издигаме живота си към чистота, истинска доброта и святост.

Любов към красивото

Дори и великият Бог обича красивото. Чрез делата на ръцете Си Той ни е дал безпогрешно доказателство за това. В рая насади за нашите първи родители красива градина. Бе направено величествени дървета от всички видове да израснат от земята, за да бъдат полезни и да служат за украшение. Бяха създадени красиви цветя с рядка прелест по цвят и оттенък, които изпълваха въздуха с ароматно ухане. Весели малки певци с най-пъстрата перушина пееха радостните си песни за възхвала на своя Творец. Бог възнамеряваше хората да получат щастие, занимавайки се с грижата за нещата, които Той бе сътворил, и нуждите им да бъдат задоволявани от плодовете на градинските дървета.

Бог, Който направи райския дом на нашите първи родители така превъзходно прекрасен, е дал също благородните дървета, омайните цветя и всичко удивително в природата за наше щастие. Дал ни е тези знаци на Неговата любов, за да имаме правилни възгледи за характера Му.

Всадил е в сърцата на Своите деца любовта към красивото. Но при много хора тази любов е била изопачена. Те са започнали да боготворят благата и красотите, с които Бог ни е надарил, и са забравили славния Дарител. Това е глупава неблагодарност. Нека да признаваме любовта на Бога към нас във всички Негови сътворени дела и сърцата ни да откликват на тези доказателства, като Му отдаваме най-хубавите си и най-святите си сърдечни чувства.

Майсторът художник

Бог ни е обкръжил с дивна природа, великолепни пейзажи, за да привлече и заинтересува ума ни. Намерението Му е да свързваме славата на природата с Неговия характер. Ако честно изследваме книгата на природата, ще открием, че тя е плодоносен източник за съзерцание на безпределната любов и мощ на Бога.

Много хора превъзнасят умението на художника да създава прекрасни картина върху платното. Всичките сили на човека могат да бъдат посветени на изкуството и все пак колко далеч остава то от природните творения. Изкуството никога не може да постигне съвършенството, което наблюдаваме в природата. Много изповядващи се за християни стигат до екстаз пред нарисувания залез. Покланят се пред умението на художника; но отминават с безразличие действителния славен залез, който е тяхна привилегия да наблюдават всяка безоблачна вечер.

Къде намира художникът модела за своята картина? В природата. Но великият майстор художник е нарисувал върху подвижното, променящо се платно на небето славните красоти на залязващото слънце. Той е украсил и позлатил небето със злато, сребро и пурпур, като че портите на най-висшите небеса са се отворили широко, за да можем да видим проблясъци оттам и въображението ни да добие известна представа за славата, която се намира вътре. Много хора небрежно отминават тази нарисувана от Небето картина. Не успяват да проследят безпределната любов и сила на Бога в превъзходните красоти, които могат да се видят в небесата, а почти се захласват, когато гледат с обожание несъвършените картини, имитиращи делата на великия майстор художник (“Ривю енд Хералд”, 25 юли 1871 г.).

Неподготвени да се съпротивляват на изкушението

Не си въобразявайте, че можете да се сблизите с хора, които обичат забавленията, веселящи се и обичат удоволствията, и в същото време да сте способни да се съпротивлявате на изкушението (“Знамения на времето”, 20 юни 1900 г.).

ЛЮБОВТА КЪМ СВЕТСКИ УДОВОЛСТВИЯ

Тревожен е фактът, че в умовете на младите като цяло преобладава любовта към света. Мнозина се държат така, сякаш скъпите часове на благодатното време, когато благодатта все още чака, са само един голям празник и младите са поставени в света единствено за свое собствено забавление, да се наслаждават на постоянния кръг от възбуждащи неща. Намират удоволствията си в света и в нещата от света, а са чужди на Отца и на добродетелите на Неговия Дух. Мнозина са безразсъдни в разговорите си. Склонни са да забравят, че по думите си ще бъдат оправдани или осъдени. Бог бива безчестен чрез лекомисленото и празно, суетно говорене и смях, които характеризират живота на много от нашите младежи...

Сатана полага специални усилия да ги накара да намират щастие в земни забавления, оправдавайки се с мнението, че тези забавления са безвредни, невинни и даже необходими за здравето. Той представя, че пътят на светостта е труден, а пътищата на светските удоволствия - посипани с цветя.

Нарежда пред младите света с неговите удоволствия във фалшиви и ласкателни цветове. Но земните удоволствия скоро ще свършат посятото ще бъде и пожънато. Дали личната привлекателност, способност или таланти са твърде ценни, за да се посветят на Бога, Авторът на нашето съществуване, Който във всеки момент бди над нас? Твърде скъпоценни ли са нашите качества, за да бъдат посветени на Бога?

Пътят на мъдростта

Често пъти младежите твърдят, че се нуждаят от нещо, което да развеселява и развлича ума. Християнската надежда отговаря точно на тази нужда. За вярващия религията е утешител, сигурен водач към източника на истинското щастие. Младежите трябва да изучават Божието слово, да размишляват и да се молят. И ще открият, че могат да използват по по-добър начин свободните си моменти. “Пътищата” на мъдростта “са пътища на веселие и всичките й пътеки са мир”.

Пишейки на Тит, Павел увещава младежите да бъдат трезви: “Така и момците увещавай да бъдат разбрани. Във всичко показвай себе си пример на добри дела, в поучението си показвай искреност, сериозност, здраво и неукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас.”

Умолявам младите заради душите им да обърнат внимание на увещанията на апостола. Всички тези благодатни наставления, предупреждения и укори ще бъдат или ухание от живот за живот, или ухание от смърт за смърт.

Младежите са естествено склонни да смятат, от тях че не се изискват много отговорност, грижи или носене на товари. Но всеки един има задължението да стигне до библейския образец. Светлината,

която огрява от привилегиите и възможностите, от проповядването на Словото, от съветите, предупрежденията и укорите, ще усъвършенства характера или ще осъди безгрижните. Тази светлина трябва да се съхранява както от младежите, така и от по-възрастните. Кой ще застане сега за Бога, решен да Му отдаде службата си, като я постави на първо място в живота си? Кой ще носи товари?

“Помни Създателя си в дните на младостта си.” Исус желае онези, които носят на себе си росата на младостта, да Му служат. Иска те да бъдат наследници на безсмъртието. Тези младежи могат да израснат и да станат благородни мъже и жени, въпреки моралната развала, която изобилства навсякъде и покварява толкова много от тях още от раните им години. Те могат да бъдат свободни в Христос; деца на светлината, а не на мрака.

Бог призовава всеки млад мъж и всяка млада жена да се откажат от лошите си навици, да бъдат прилежни в работата си, пламенни по дух, служейки на Господа. Не трябва да са бездейни и да не полагат никакво усилие да победят лошите навици или да подобрят поведението си. Ще докажат, че молитвите им са искрени по силата на стремежа си да бъдат послушни на Божиите заповеди. На всяка крачка те могат да отхвърлят лошите навици и приятелства, вярвайки, че Господ, чрез Своя Дух, ще им даде сила да победят.

Вярност в малките неща

Индивидуалните, постоянните, обединените усилия ще бъдат възнаградени с успех. Желаетелите да извършат голямо добро в нашия свят трябва да го извършат по Божия начин, чрез вършене на малки неща. Който иска да стигне до най-високите върхове на постиженията чрез извършване на нещо велико и удивително, няма да успее.

Постоянният напредък в дадено добро дело, честото повтаряне на даден вид служба, изпълнена вярно, има много по-голяма стойност в Божиите очи, отколкото извършването на велико дело, и това спечелва добри отзиви за младите, давайки смисъл и добра препоръка на техните усилия...

Младежите могат да вършат добро, като работят за спасението на души. Бог ги държи отговорни за употребата на поверените им таланти. Нека онези, които твърдят, че са синове и дъщери на Бога, се прицелват към най-висок образец. Нека използват всяка способност, която Бог им е дал (“Младежки наставник”, 1 януари 1907 г.).

Незадоволени копнежи

Постоянната жажда за доставящи удоволствия забавления разкрива дълбоките копнежи на душата. Но младежите, които пият от този извор на светски удоволствия, ще открият, че жаждата на душата ми е все още незадоволена; погрешно вземат веселието за щастие; и когато възбудата престане, мнозина потъват надолу в дълбините на безнадеждност и отчаяние. О, каква лудост, каква глупост е да се изостави “изворът на живата вода” заради “пропуканите черни” на светските удоволствия! (“Основи на християнското възпитание”, стр.422).

Случаи за свидетелстване

Ако наистина принадлежите на Христос, вие ще имате случаи да свидетелствате за Него. Ще бъдете канени да посещавате места на забавление и тогава ще имате случаи да свидетелствате за вашия Господ. Ако сте верни на Христос, няма да се опитвате да си намирате извинения, за да не отидете. Защото сте Божии деца и принципите ви не ви позволяват да присъствате дори и един-единствен път на място, където не можете да поканите и вашия Господ (“Младежки наставник”, 4 май 1893 г.).

ДУМИ НА СЪВЕТ

Според Божията наредба трябва да бъдат обучавани както физическите, така и умствените сили; но физическите упражнения трябва да бъдат в пълна хармония с дадените уроци от Христос на учениците Му. Тези уроци трябва да намерят приложението си в живота на християните така, че при цялостното възпитание и себеобучение на учители и учещи небесните представители да не запишат за тях, че са “сластолюбиви”. Докладът, който сега се записва срещу имената на голям брой хора, е: “Повече сластолюбиви, а не боголюбиви” (2Тим.3:4).

Така Сатана и ангелите му впримчват души. Въздействат върху умовете на учители и учещи, за да ги карат да се ангажират в силно поглъщащи вниманието и времето упражнения и забавления, които са от такъв характер, че засилват низките влечения и създават апетити и страсти, противоречащи на действията на Божия Дух върху човешките сърца.

Всички учители в едно училище се нуждаят от упражнения, от промяна на заниманията. Бог е посочил в какво трябва да се състои тази промяна - в полезна практическа дейност. Но мнозина не отдават внимание на Божия план и следват човешки измислици във вреда на духовния живот. Забавленията повече от всичко друго противодействат на работата на Святия Дух и Господ се оскърбява...

“Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне” (1Петр.5:8). Той е там на игрището, наблюдавайки вашите забавления и улавяйки всяко човешко същество, което намери, че не се пази, посявайки семената си в сърцето му и спечелвайки контрол над ума му. Той присъства на всяко упражнение в училищната стая. Онези учещи, които позволяват умовете им да бъдат превъзбудени от игрите, не са в най-доброто състояние да приемат наставленията, съветите и укорите, така важни за тях.

Физическите упражнения са определени от Бога на мъдростта. Няколко часа всеки ден трябва да бъдат посвещавани на такъв вид работа, която ще помогне на учещите да схванат задълженията на ежедневния живот, тъй жизнено важни за всички наши младежи.

Във всяко наше училище и друг институт е необходимо младежът да бъде като Даниил, в такава тясна връзка с Източника на всяка мъдрост, че да стигне до най-висшия образец във всяка област. Даниил винаги имаше пред вид любовта към Бога и страха от Него. Съзнавайки отговорността си към Създателя той обучаваше всичките си сили да откликва, доколкото е възможно, на любещата грижа на великия Учител. Четирите еврейски деца не позволяваха на егоистични подбуди и любов към забавления да ограбят златните моменти от живота. Те работеха с желание в сърцето и с готовност в ума. Няма толкова висок образец, който всеки младеж, християнин, да не може да достигне (“Съвети към учители, родители и учещи”, стр.281-284).

ОПАСНИ ЗАБАВЛЕНИЯ ЗА МЛАДЕЖИТЕ

Желанието за възбудителни и приятни забавления е изкушение и примка за Божия народ и особено за младите. Сатана постоянно измисля примамки, с които да отвлича умовете от тържествената подготовка за сцените, от непосредственото в бъдеще. Чрез посредничеството на светските хора той поддържа постоянна възбуда у непредпазливите да се присъединяват към светските удоволствия. Ширят се представления, лекции и безкрайно разнообразие от забавления, предназначени да доведат до любов към света, което отслабва вярата.

Сатана е упорит работник, изкусен, смъртен враг. Винаги когато се изговори и една единствена непредпазлива дума, независимо дали е ласкателство или за да накара младежите да погледнат на някой грях с по-малко отвращение, той веднага се възползва от нея и подхранва лошото семе, за да пусне то корен и да даде изобилна жетва. Той е измамник, във всеки смисъл на думата, майстор омаятел. Разполага с много фино изплетени мрежи, които изглеждат съвсем невинни, но са майсторски приготвени, за да впримчват младите и невнимателните. Естественият ум е наклонен към удоволствия и себезадоволяване. Сатанинска политика е умът да се изпълва с желание за светски забавления, за да няма време за въпроса: Какво става с душата ми?

Живеем в нещастен за младежите век. Преобладаващото влияние в обществото е младежите да бъдат оставени да следват естествените наклонности на ума си. Ако децата им са много буйни, родителите се надяват, че когато станат по-възрастни и започнат сами да разсъждават, ще изоставят погрешните си навици и ще станат полезни мъже и жени. Каква грешка! В продължение на години те разрешават на неприятеля да засява в градината на сърцето и оставят лошите принципи да растат и се засилват, сякаш не различават скритите опасности и ужасния край на пътя, изглеждащ им път на щастие. В много случаи положеният след това труд за тези младежи остава напразен.

Общо взето образецът на благочестие сред изповядващите се за християни е много принизен. Трудно е младежите да се противопоставят на светските влияния, поддържани от много църковни членове. Мнозинството от християните по име изповядват, че са живи за Христос, но всъщност са живи за света. Те не различават превъзходството на небесните неща и затова не могат да ги обичат наистина. Много хора изповядват, че са християни, защото християнството се смята за почтност. Не разбират, че истинското християнство означава носене на кръст и тяхната религия оказва малко влияние върху тях, не можейки да ги въздържи да не вземат участие в светски удоволствия.

Някои могат да влязат в балната зала и да участват във всички забавления, които тя предлага. Други не могат да отидат чак до там и все пак посещават партита за удоволствие, представления и други. И най-проницателното око не би могло да намери някаква разлика между техния външен вид и този на невярващите.

При сегашното състояние на обществото не е лесна задача за родителите да задържат децата си и да ги наставляват според библейското правило за правото. Често децата стават нетърпеливи, когато бъдат ограничавани, и желаят да вървят по свой собствен път, да отиват и идват, както те си искат. Особено във възрастта от десет до осемнадесет години те са склонни да смятат, че няма никаква вреда в светските събирания с техни млади другари. Но опитните християнски родители могат да видят опасността. Те са запознати с особеностите в темперамента на децата си и знаят какво ще бъде влиянието на тези събирания върху умовете им; ако наистина желаят спасението на децата си трябва да ги държат далеч от подобни възбуждащи забавления.

Когато децата сами решат да изоставят удоволствията на света и да станат Христови ученици, какъв товар се вдига от сърцата на загрижените, верни родители! Но даже и тогава трудът на родителите не трябва да престава. Тези младежи току-що са започнали сериозната битка срещу греха и срещу злините на естественото сърце и имат специална нужда от съветите и бдителните грижи на родителите си.

Време на изпит за младите

Младите пазители на съботата, поддали се на влиянието на света, ще бъдат проверени и изпитани. Опасностите на последните дни предстоят и пред младите се открива изпитание, което мнозина не очакват. Те ще бъдат доведени до тежки затруднения и ще бъде проверена истинността на вярата си. Изповядват, че очакват Човешкия Син, но някои от тях са жалък пример за невярващите. Не са пожелали да се откажат от света, но са се съединили с него, като посещават увеселителни излети и други събирания за удоволствия, заблуждавайки се, че участват в невинни забавления. Но точно тези забавления ги отделят от Бога и ги правят деца на света.

Някои имат постоянна склонност към света. Възгледите и чувствата им хармонизират много по-добре с духа на света, отколкото с този на Христовите себеотричащи се последователи. Съвършено естествено е, че те ще предпочетат компанията на онези, чийто дух най-добре подхожда на собствения им. И тези хора имат твърде голямо влияние върху Божия народ. Смесват се с истинските Божии чада, наричат се с тяхното име; но са съблазън за невярващите, за слабите и неосветените в църквата. В това време на пречистване изповядващите се за християни или ще бъдат напълно обърнати и посветени чрез послушание на истината, или ще бъдат оставени със света да получат наградата си заедно със светските хора.

Бог не признава за Свои последователи търсачите на удоволствие. Себеотрицателните, живеещите трезво, смирено и свято - това са истинските последователи на Исус. А те не могат да се наслаждават на лекомислените и празни разговори на любителите на света.

Отделяне от света

Истинските последователи на Христос ще правят много жертви. Ще отбягват местата за светски забавления, защото не намират там Исус - там няма никакво влияние, което да ги накара да мислят за небето и да пораснат в благодат. Послушанието към Божието слово ще ги кара да стоят далеч от подобни забавления.

“По плодовете им ще ги познаете” (Матей 7:20) - заяви Спасителят. Всички истински последователи на Христос принасят плодове за Негова слава. Животът им свидетелства, че Божият Дух е извършил в тях добро дело и плодът, който те принасят, е святост. Животът им е възвишен и чист. Праведните дела са безпогрешният плод на истинското благочестие и онези, които не го принасят разкриват, че им липсва всякакъв опит в Божиите неща. Те не са свързани с Лозата. Исус каза: “Пребъдвайте в Мене и аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене. аз съм лозата, вие сте пръчките, който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод, защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо” (Йоан 15:4,5).

Желаещите да бъдат поклонници на истинския Бог трябва да пожертват всеки идол. Исус каза на законника: “Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум. Това е голямата и първа заповед” (Матей 22:37,38). Първите четири предписания на декалога не позволяват никакво отделяне на чувствата от Бога. Нито пък каквото и да било друго нещо трябва да споделя нашата върховна наслада в Него. Не можем да напредваме в християнска опитност, докато не отстраним всичко, което ни отделя от Бога.

Великият глава на църквата, Който е избрал народа Си от света, изисква неговите деца да бъдат отделени от света. Той желае духът на Неговите заповеди да привлече последователите Му към Него, като ги отделя от светските неща. Да обичаш Бога и да пазиш Неговите заповеди е нещо съвсем различно от това да обичаш удоволствията и приятелството на света. Няма никакво съгласие между Христос и Велиал.

Обещания за младежите

Пред младите последователи на Христос предстои тежка битка; всеки ден трябва да носят кръста, че са излезли от света и подражават на Христовия живот. Но много скъпоценни обещания са записани за онези, които отрано потърсят Спасителя. Мъдростта призовава човешките синове: “аз любя ония, които ме любя, и ония, които ме търсят ревностно, ще ме намерят” (Пр.8:17).

“Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще се даде, когато ще ви се яви Исус Христос. Като послушни чада не се съобразявайте с първите страсти, които имахте във време на незнанието си; но както е свят Тоя, Който ви е призовал, така бивайте святи и вие в цялото си държание” (1Петр.1:13-15).

“Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, и ни учи да се отречем от нечестията и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят, очикайки блажената надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос, Който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и очисти за Себе Си люде за Свое притежание, ревностни за добри дела” (Тит 2:11-14) (“Съвети до учители, родители и учащи”, стр.325-330).

УСТАНОВЯВАНЕ В МЛАДЕЖИТЕ НА ПРАВИЛНИ ПРИНЦИПИ

Младежите трябва да бъдат ръководени чрез твърди принципи, за да могат правилно да развият силите, които Бог им е дал. Но младите хора действат дотолкова по импулс и така сляпо, без оглед на принципа, че се намират постоянно в опасност. Тъй като не могат винаги да имат водачеството и закрилата на родителите и настойниците си, те трябва да бъдат обучени на решителност и самообладание. Трябва да бъдат научени да мислят и действат по съвест според принципа.

Отмора и забавление

Учениците трябва да имат отдих. Умът не е необходимо да е постоянно зает с усилена работа, защото деликатната умствена машина се износва. Както тялото, така и умът се нуждаят от упражнения. Но има голяма необходимост от въздържание при забавленията, както и при други занимания. Характерът на забавленията трябва да бъде внимателно и цялостно обсъден. Всеки младеж трябва да си зададе въпроса: Как ще повлияят тези забавления на физическото, умственото и моралното ми здраве? Няма ли умът ми да се плени дотолкова, че да забравя Бога? Ще престана ли да имам пред очите си Неговата слава?

Играенето на карти трябва да бъде забранено. Другарите, средата и наклонностите, които поражда тази игра са опасни... В такива забавления няма нищо полезно за душата или тялото. Няма нищо, което да засилва интелекта, да складира в него ценни идеи, полезни за бъдещето. Разговорът често пъти е върху незначителни и унизяващи теми...

Специализирането в играта на карти води често до желание за обогатяване. Залага се малка сума, а след това и по-голяма, докато се създаде страст към комара, водеща до сигурна гибел. Колко много хора е довело това пагубно забавление до всякаква греховна практика, до бедност, затвор, убийство и до бесилката! И въпреки това много родители не виждат ужасната, гибелната пропаст, която зее пред нашите младежи.

Театърът се нарежда сред най-опасните места за удоволствие. Вместо да бъде училище за морал и добродетел, както често се твърди, че е, той е самото огнище на неморалност. Чрез него се засилват и трайно затвърждават порочните навици и греховните наклонности. Долни песни, похотливи жестове, изрази и пози покваряват въображението и принижават морала. Всеки младеж, който има обичай да посещава такива представления, ще бъде покварен по принцип. В нашата страна няма по-мощно влияние за отравяне на въображението, за унищожаване на религиозните впечатления и за затъпяване на желанието за тихите удоволствия и трезвите реалности на живота от театралните забавления.

С всяко посещение се увеличава любовта към тези сцени, както желанието за упоиващи напитки се увеличава с употребата им. Единственото безопасно поведение е да се избягва театърът, циркът и всяко друго съмнително място за забавление.

Има средства за отмора, които са много полезни както за тялото, така и за ума. Просветленият, прозорлив ум ще намери изобилни начини за забавление и развличане от източници, които са не само невинни, но и назидателни. Отмората на чист въздух, размишляването върху Божиите дела в природата ще бъдат от най-голяма полза (“Свидетелства”, т.IV, стр.651,653).

Осигурявайте невинни удоволствия

Младежите не могат да бъдат така улегнали и сериозни както възрастните, детето не може да бъде така въздържано, както бащата. Докато грешните забавления се осъждат, както трябва и да бъде, то нека родителите, учителите и настойниците на младежите осигурят на вместо тях невинни удоволствия, които няма да опетняват или покваряват морала. Не обвързвайте младежите със строги правила и ограничения, от които да се почувстват потиснати, разкъсани, и да се втурнат в пътища на безумие и гибел. С твърда, любезна и съобразителна ръка дръжте юздите на управлението, като водите и контролирате умовете и намеренията им толкова нежно, толкова мъдро и с такава любов, че те винаги да знаят, че им желаете най-доброто (“Съвети до учители, родители и учещи”, стр.335).

Намиране развлечение в мисионска работа

Часовете, прекарвани тъй често в забавления, които не ободряват нито тялото, нито душата, трябва да бъдат употребени за посещаването на бедните, болните и страдащите или в търсене на начин да се помогне на някой в нужда (“Свидетелства”, т. VI, стр.276).

НЕСВЯТИ ВЛИЯНИЯ В ДЕЙСТВИЕ (НА РАБОТА)

Умолявам учащите в нашите училища да бъдат трезвомислещи. Лекомислието на младите не е угодно на Бога. Техните спортове и игри отварят вратата за цял поток от изкушения. Те притежават Божиите небесни дарби на интелектуални (умствени) способности и не трябва да позволяват мислите им да бъдат евтини и ниски. Характерът, оформен в съгласие с предписанията на Божието Слово, ще разкрива твърди принципи, чисти, благородни стремежи. Святия Дух сътрудничи със (на) силите на човешкия ум и висши и святи импулси се появяват като сигурен резултат...

Принизяващите (Долните) общоразпространени увеселителни партита (забави), събирания за ядене и пиене, пеене и свирене с музикални инструменти са вдъхновени от един дух, който е (произлиза от) отдолу. Те са жертвоприношения на Сатана...

Ръководещите тези лекомислени начинания нанасят на Божието дело едно петно, което не може лесно да бъде заличено. Те нанаряват собствените си души и ще носят белезите през целия си живот. Вършещият зло може да види греховете си и да се покае и Бог може да прости на престъпника; но силата на пронизателността, която трябва винаги да бъде остра и чувствителна за да различава между свято и обикновено бива до голяма степен унищожена ("Съвети до учители, родители и учащи", стр.366-368).

РАДОСТ В РЕЛИГИЯТА

Бъдещето жилище на праведните и вечната им награда са възвишените и облагородяващи теми, върху които младежите трябва да разсъждават. Мислете постоянно за удивителния спасителен план, за великата жертва, направена от Царя на славата, за да можете вие да бъдете въздигнати (издигнати) чрез заслугата на Неговата кръв и чрез послушание накрая да бъдете възвишени до Христовия престол. Този предмет (Тази тема) трябва да ангажира най-благородните ви мисли. Каква привилегия е само да получиш Божието благоволение!...

Млади приятели, видях, че когато се занимавате с тези неща и през свободното си време се развличате по този начин, само тогава можете да бъдете щастливи. Но причината да сте неспокойни е, че не търсите истинският източник на щастие. опитвате да намерите ВЪН ОТ ХРИСТОС (ИЗВЪН ХРИСТОС) радостта, която се намира само В НЕГО. В Него няма разочаровани надежди. Молитвата - о, как се пренебрегва тази скъпоценна привилегия! Четенето на Божието Слово подготвя ума за молитва. Една от най-големите причини да имате толкова малко предразположение за приближаване по-близо до Бога чрез молитва е, че сте направили себе си негодни за тази свещена работа (дело) чрез четенето на омайващи истории, които са възбуждали въображението и са предизвиквали несвяти страсти. Божието Слово става безвкусно и часът за молитва се забравя. Молитвата е силата на християнството. И когато е сам, той всъщност не е сам; чувства присъствието на Един, който казва: "Ето, аз съм винаги с теб".

На младежите им липсва точно онова, което нямат; именно РЕЛИГИЯ. Нищо не може да замести тази нужда. Само изповядването не представлява нищо. Имената може да са регистрирани в църковните книги тук на земята, но не и в Книгата на живота. Видях, че от младежите няма и един на (от) двадесет, който да знае от опит какво е религия. Те служат на себе си, а изповядват, че са служители на Христос; но ако не се строши омаята, която ги е завладяла, скоро ще осъзнаят, че техният дял (участ) ще бъде делът на престъпниците. Когато се касае за себеотрицание и жертване за истината, те са намерили един по-лесен път, извън всичко това. се отнася за сериозното умоляване (молитва) със сълзи и силен вик към Бога за Неговата прощаваща благодат и за сила от Него да се противопоставят на изкушенията на Сатана, те намират, че не е необходимо да бъдат толкова сериозни и ревностни; могат да минат и без това. често отиваше самичък на планините и пустинните места, за да излива душата си в просби (душевните си прошения) пред Своя Отец; а греховният човек, който не притежава никаква сила, мисли, че може да живее без толкова много молитва ("Свидетелства", т.1, стр.503-505).

Примерът на Исус

Исус укоряваше егоизма във всичките му форми и въпреки това бе общителен по естество. Приемаше гостоприемството на всички класи хора, посещаваше домовете и на бедните и на богатите, на

учените и невежите въздига мислите им от обикновените въпроси на живота до нещата, които са от вечно и духовно естество (до духовните и вечни неща). Не позволяваше никаква разпуснатост и никаква сянка от светско лекомислие не опетняваше Неговото поведение; и въпреки това намираще удоволствие в сцените на невинно щастие и чрез присъствието си одобряваше социалните събирания (“Живота на Исус Христос”, стр.150,151).

ХРИСТИЯНСКО РАЗВЛЕЧЕНИЕ

Докато се стремим да ободрим духа си и да съживим силите на тялото си, от нас Бог изисква да употребяваме всичките си сили по всяко време за най-добри цели. Можем и трябва така да провеждаме развлеченията си, че да бъдем (да ставаме) все по-подготвени за успешното носене на задълженията, които са ни възложени (на възложените ни задължения) и влиянието ни над ония, с които общуваме да бъде все по-благоотворно. Можем да се връщаме по домовете си от такива срещи с усъвършенствани умове и освежени тела, подготвени да се заловим наново за работа с по-добра надежда и по-добър кураж (с по-голяма надежда и по-голям кураж)...

Ние сме тук, за да правим добро на човечеството (за да влияем благоотворно на човечеството) и да бъдем едно благословение за обществото; но ако оставяме умовете си да тичат по същия този водещ надолу път, по който мнозина търсещи само суета и глупости, позволяват на ума им да тича, как можем да бъдем полезни (благословение) за нашата раса и поколение? Как можем да бъдем благословение за обществото около нас?...

Противоположни принципи

..... ще съществува ясно забележим контраст. Вместо молитва и говорене за Христос и светите неща, от устните на светските хора ще се чуват глупав смях и разговори за незначителни неща. Единствената цел е да се прекара приятно. Забавленията им започват с глупости и завършват със суета. Нашите събирания трябва да бъдат така провеждани и ние трябва така да се държим, че когато се завърнем вкъщи да може съвестта ни да не ни укорява, че сме оскърбили Бога или човека; трябва да имаме съзнанието, че не сме наранили или оскърбили по какъвто и да било начин ония, с които сме се събирали, нито пък че се ме упражнили някакво вредно влияние над тях.

Естественият ум е склонен към удоволствия и себезадоволяване (себеудовлетворение). Да фабрикува в изобилие такива неща - това е тактиката на Сатана. Той се стреми да пълни умовете на хората с желание за светски забавления, за да нямат време да си зададат въпроса: Какво става с душата ми? Любовта към удоволствия е заразителна. Отдаденият на това ум бърза от място на място, постоянно търсейки някакво забавление. Послушанието към Божи закон противодейства на тази наклонности и изгражда бариери против нечестието (“Съвети до учители, родители и учащи”, стр.336,337).

Младите мъже трябва да помнят, че са отговорни за всичките привилегии, на които са се радвали, за използването на времето си и за правилната употреба на своите способности. Те може да запитат: не трябва ли да имаме никакви забавления или развлечения? Ще трябва ли само да работим, да работим, да работим, без промяна?

Всяко забавление, при което можете да поискате Божието благословение с вяра, няма да бъде опасно. Но всяко забавление, което прави младежите неспособни за тайна молитва, за посвещение пред молитвения олтар или за участие в молитвените събирания, не е безопасно, а опасно (“Съвети до учители, родители и учащи”, стр.337).

СЪБИРАНИЯ

Събиранията за общуване са в най-висша степен полезни и назидателни, когато събралите се имат в сърцата си пламтяща любов към Бога; когато се срещат, за да обменят мисли по отношение на

Божие Слово и да обсъдят методи за напредъка на Неговото дело на техните съчовещи. добре дошъл гост на тези събирания, когато на тях не се споменава нищо, което да Го оскърби и пропъди, Бог се прославя и тези, които са се събрали биват освежени, ободрени и укрепени (подкрепени, засилени).

Но има събирания от съвсем различен характер, където може да се види гордост, веселба и лекомислие. В желанието си за забавление, посещаващите такива събирания са в опасност да забравят Бога и там стават неща, които правят наблюдаващите ангели да плачат. За известно време тези сцени на удоволствие стават за такива хора Всички се отдават на веселие и смях. Очите искрят, бузите се зачервяват; а съвестта спи (заспива).

Липсата на духовност - разкрита

Такъв вид ентузиазъм и вдъхновение не са от небесен произход. Те произхождат изцяло от тази земя. Тъжно гледат небесните ангели, когато болест или смърт сполетят тези, които са живели за угаждане на себе си, твърде нямат масло в свещниците си негодни (неподготвени) да приключат историята на своя живот.

Хоуда на провежданите при много от събиранията разговори разкрива какви са наклонностите на сърцето. Лекомисленият говор, глупавите остроумия, изговорени само за да създадат смях, не представят правилно Христос. Изговарящите ги не биха искали да се срещнат със запис на тези думи. Върху слушателите се прави погрешно впечатление и върху Христос се хвърля укор. О, да можеха младежите да пазят добре думите си! Защото те са, които ще ги оправдаят или осъдят. Помнете, че Исус е до вас винаги, където и да отидете, забелязвайки (отбелязвайки) действията ви и слушайте думите ви. Няма ли да се засрамите, ако чуете гласа Му да ви говори или узнаете, че Той слуша разговорите ви?...

Сериозният християнин взел веднъж участие в светските забавления стъпва на опасна почва. По този начин той напуска областта пропита с жизнената атмосфера на небето и се хвърля в атмосфера на мъгла и мрак; защото в много случаи партитата за увеселение и събиранията за забавление са един укор за религията на Христос.

Сърцето на този, който поддържа връзката си с Бога не може да участва в такива неща. Думите, които чува не подхождат за християнин като него; защото това не е езика на Ханаан. Изговорените думи не са в хармония с небесните мелодии, които трябва да изпълват сърцата на Божиите деца.

Фини, коварни влияния

Имащите изкуствен характер и религиозна опитност, твърде охотно се събират за удоволствия и забавления Понякога млади мъже и жени, които се стараят да бъдат библейски християни, биват убедени да се присъединят към партито (купона, събирането). Тъй като не желаят да бъдат смятани за особени и тъй като по естество са склонни да следват примера на другите, те се поставят под влиянието на онези, които може би никога не са почувствали Божественото докосване на ума и сърцето (им). Ако с молитва се бяха посъветвали с Божествения образец, за да научат какво казва Христос по отношение на плода, който трябва да ражда християнското дърво, биха видели, че това са всъщност банкети (гуляи, угощения), предназначени да задържат душите да не приемат поканата за сватбената вечеря на Агнето.

Понякога става така, че чрез често посещение на места за забавление, младежи, които са били внимателно наставлявани по отношение пътя на Господа (в пътя Господен), биват съблазнявани от блясъка на човешко влияние и от връзките си с онези, чието възпитание и обучение е имало светски характер. Те продават себе си (Те се продават) на доживотно робство чрез свързването си с лица, които нямат украсението на един Христоподобен дух. Истински обичащите и служещи на Бога ще се страхуват (боят) да слязат до равнището на света като избират общество между ония, които не са избрали Христос да царува в сърцата им. Те ще стоят дръзновено на страната на Христос дори и поведението им да изисква себеотричане и себежертване (себетричание и себепожертване).

Средство срещу лекомислието

Христос живя живот на труд и жертва за нас, а ние не можем ли да се отречем (отричаме) от себе си за (заради) Него? Изкуплението, което направи за нас и правдата, която Той очаква да ни даде не са ли теми достойни да заемат нашият ум (нашите умове)? Ако младежите черпят от склада на библията съкровищата, които тя съдържа, ако размишляват върху прощението, мира и вечната правда, която (които) увенчават един живот на себеотрицание, няма да имат желание за съмнителното възбуждение на забавленията.

Христос се радва, когато мислите на младежите са заети с великите и облагородяващи теми на спасението. Той влиза в сърцата на всички такива младежи като постоянен гост, изпълвайки ги с радост и мир. А любовта на Христос в душата е като “извор на вода, извиращ за живот вечен”... Изповядващите тази любов, ще намират наслада в това да говорят за нещата, които Бог е приготвил за тези, които Го обичат.

Вечният Бог е очертал разграничителната линия между светите (святите) и грешниците (грешника), между обърнати и необърнати (между покаяните и непокаяните). Тези две класи не се смесват една с друга незабележимо както цветовете на дъждовната дъга, но са ясно разграничими по между си както пладне и среднощ. Божият народ не може безопасно да встъпва в интимни връзки с онези, които познават истината, но не я практикуват. Патриарх Яков, когато говори за някои постъпки на синовете си, които предизвикваха у него ужас, възкликваше: “....., чест моя, не влизай”. Той чувстваше, че собствената му чест ще бъде компрометирана, ако се свързва с (.....) грешниците Той издигаше тревожният сигнал предупреждаващи ни да страним от такива лоши компании, да не би да бъдем опетнени от злото. А и Святия Дух чрез апостол Павел изговаря подобно предупреждение: “Не участвайте в безплодните дела на тъмнината, а по-добре ги изобличавайте” (“Младежки наставник” от 4 февруари 1897 г.).

Допустими събирания

Всеки талант на влияние трябва свято да се подхранва и използва, за да се събират души при Христос. Младите мъже и жени не трябва да мислят, че техните спортове, техните вечерни (купони, партита), както обикновено се провеждат, са приети от Христос.

Давана ми е била светлина много и много пъти, че всичките ни събирания трябва да се характеризират с Ако нашите млади хора биха се събирали, за да четат и се научат да разбират по-добре Писанията, питайки: “Какво да направя, за да имам вечен живот?” и след това, поставяйки се (заставайки) непоколебимо на страната на истината, Господ Исус би направил благословение да изпълни (да дойде) в сърцата им.

О, да можеше всеки църковен член, всеки работник в нашите институти да разбере (да осъзнае), че този живот е едно училище, в което трябва да се приготвим за изпита, на който ще ни подложи небесния Бог по отношение на чистотата в живота, чистотата на мислите, несебелюбието в постъпките! Всяка дума и действие (акт, постъпка), всяка мисъл, се записва в небесните паметни книги...

Именно чрез силата и влиянието на истината трябва да бъдем осветени и въздигнати до истинското достойнство на образа представен в Словото. Пътят на Господа може да бъде научен само чрез най-внимателно (“Младежки наставник” от 14 август 1906 г.).

КАК ДА ПРЕКАРВАМЕ ПРАЗНИЦИТЕ

Развлечението е нужно за занимаващите се с физически труд, а още по-важно е за тези, чиято работа е главно умствена. Не и работещ прекомерно, дори и над религиозни теми. Съществуват забавления, като например танцуване, игра на карти, шах, игра на дама и т.н., които не можем да одобрим, защото Небето ги осъжда. Тези забавления отварят вратата за големи злини. По същество (същността си) не са полезни, но имат възбуждащо влияние, пораждайки в някои умове страст към и разпуснатост. Всички тези игри трябва да бъдат осъдени от християните и да се заместят с нещо свършено безвредно.

Видях, че не трябва да прекарваме нашите празници според образците на света, макар че не трябва да бъдат оставени да отминат незабелязано донесе (породи) незадоволство (недоволство) в

нашите деца. В тези дни, когато съществува опасност децата ни да бъдат изложени на зли влияния и да бъдат покварявани от удоволствията и възбужденията на света, нека родителите да се постараят да измислят нещо, което да замести (да заеме мястото на) опасните забавления. Накарайте децата си да разберат, че им желаете само доброто и щастието.

Нека се съберат няколко семейства от един град или село и да напуснат заниманията си, които са ги уморявали физически и умствено, и да предприемат екскурзия всред природата, край някое хубаво езеро или край красива горичка, където природните сцени са красиви. Трябва да си осигурят проста, здравословна храна, най-хубавите плодове и зърнени храни и да разделят трапезата си под сянката на някое дърво или под небесния купол. Пътуването, упражненията и хубавата гледка бързо ще възбудят апетита и те ще могат да се наслаждават на отпих, на който и царе биха завидели.

При такива случаи родителите и децата трябва да се чувстват свободни от всякакви грижи, труд и безпокойство. Родителите трябва да станат деца с децата си, правейки всичко възможно, за да им бъде приятно. на развлечение.

На работещите на закрито и в седящо положение, упражненията на чист въздух ще бъдат от голяма полза за здравето. Всички, които могат, трябва да считат за свой дълг да постъпват така. Нищо няма да се загуби, а много ще се спечели. Ще могат да се завърнат при своите занимания с нов живот и нов кураж, за да вършат работата си с по-голямо усърдие, а ще са и по-добре подготвени да се съпротивят (противопоставят) на болестите (“Свидетелства”, т.І, стр.514, 515).

Християнски източници на удоволствие

Бог е предвидел за всеки едно удоволствие, на което могат да се наслаждават както богати, така и бедни - удоволствието състоящо се в култивирането на чистота на мисълта и несебелюбие на действията (постъпките), удоволствието, което идва (се изпитва) от говоренето на съчувствителни думи и вършенето на добри дела. От извършващите такава служба се излъчва Христовата светлина, огряваща живота на много помрачени от скръб хора (“Свидетелства”, т.І, стр.57).

ЛИТЕРАТУРНИ ОБЩЕСТВА (ДРУЖЕСТВА)

Често бива задаван въпроса: “Полезни ли са за нашите младежи литературните общества (дружества)? За да се отговори правилно на този въпрос, трябва да вземем под съображение не само обявените цели ни тези общества, но което те фактически упражняват, както е доказано от опит. Развитието на ума е наш дълг пред самите нас (пред самите себе си), пред обществото и пред Бога. Но никога не трябва да измисляме средства за култивирането на интелекта за сметка на моралното и духовното развитие (за сметка на морала и духовността). Само чрез хармоничното развитие както на умствените, така и на моралните способности може да се постигне най-висшето съвършенство и на двете. Осигуряват ли се тези резултата от литературните дружества така, както те общо взето се провеждат?

Литературните общества упражняват почти винаги влияние противно на онова, което името им сочи. Както обикновено се провеждат, те са вредни за младежите; защото Сатана идва, за да сложи своя отпечатък върху заниманията. Всичко, което допринася за мъжествеността на мъжа и за женствеността на жената е едно отражение от характера на Христос. Колкото по-малко имаме от Христос в тези общества, толкова по-малко имаме (притежаваме) от въздигачия, пречистващия, облагородяващия елемент, който трябва да преобладава. Когато светски хора ръководят тези събрания, за да прокарат желанията си, духът на Христос се изключва. Умът се отвлича от сериозни размишления, отклонява се от Бога, насочва се настрана (далеч) от реалното и същественото, и се насочва към въображаемостта и повърхностното. Литературни общества - ех, да можеше името им да изразява истинския им характер! Какво е плявата пред житото? Намеренията и целите, които ръководят формирането на литературни общества може да са добри; но ако мъдростта, която идва от Бога не контролира тези организации, те ще станат наистина едно зло. Обикновено се допускат нерелигиозни и непосветени в (по) сърце и живот хора, а често пъти те биват поставени и на най-отговорни постове. Могат да се приемат правила и наредби, за които се смята, че са достатъчно добри, за да задържат всяко вредно влияние; но Сатана е

хитър генерал и е постоянно на работа да оформи дружеството (обществото) така, че да подхожда (отговаря) на неговите планове и след време той твърде често успява. Големият противник намира готов достъп до онези, които той е контролирал в миналото и чрез тях провежда намеренията си. Въвеждат се различни забавления, за да направят събиранията интересни и привлекателни за светските хора, като по този начин дейността на тези тъй наречени литературни общества твърде често дегенерира (се изражда) в деморализиращи театрални представления и евтини глупости. Всички тези неща задоволяват плътския ум, който е във вражда против Бога; но не засилват интелекта (.....) нито утвърждават морала.

Събирането и дружбата в тези общества на богобоязливи хора с невярващи не прави от грешниците светии. Когато Божият народ доброволно се съединява със светските и непосветени хора и им дава предимство, той ще бъде отклонен от Бога чрез неосветеното (несвятото) влияние под действието, на което се е поставил. В продължение на известно време може да няма нищо сериозно, нищо, срещу което би могло да се възрази, но умовете, които не са били поставени под контрола на Божия Дух, не приемат охотно нещата ухаещи на истина и правда. Ако бяха имали до тогава някакво желание за духовни неща щяха да преминат в редиците на (последователите на) Исус Христос. Двете класи (групи) се управляват (контролират) от различни господари и са противоположни една на друга по своите цели, намерения, надежди, вкусове и желания. Последователите на Исус се наслаждават на (намират удоволствия в) трезви, смислени (разумни), облагородяващи теми, докато не притежаващите никаква любов към светите неща, не могат да намерят удоволствие в тези събирания, ако повърхностното и нереалното не съставляват главната част от дейността. Малко по-малко духовният елемент бива изместен от нерелигиозния и усилията да се съгласуват принципи, които са антагонистични един на друг по своето естество, се оказва решителен неуспех.

Полагани са били много усилия да се състави някакъв план за образуването (основаването) на литературно общество, което ще се окаже от полза за всички, които се свързват в него - общество, в което всички членове ще почувстват моралната отговорност да го направят такова, каквото трябва да бъде и да избегнат злините, които често правят такива общества опасни за религиозните принципи. Прозорливи и със здрав разум личности, които имат жива връзка с небето, които ще могат да доловят злите тенденции и няма да се оставят да бъдат измамани от Сатана, които ще се движат право напред по пътя на праведността, постоянно, издигащи високо знамето на Христос - ето такива хора са нужни, за да ръководят тези дружества. Такова влияние ще предизвиква уважение и ще прави събиранията едно благословение, а не проклетие.

Ако мъже и жени на зряла възраст биха се обединили (съединили) с младежите, за да организират и ръководят такова едно литературно дружество (общество,), то може да стане както полезно, така и интересно. Но когато такива събирания се изродят в случаи за забавление и шумно веселие, те не са всичко друго, но не и литературни или въздигащи (облагородяващи). Те са унижаващи както ума, така и морала (нравите).

Библейски часове (обяснение на Библията), критическо изследване на библейските теми, есета написани върху теми, които биха развили ума и биха придали знания, изследване на пророчествата или скъпоценните уроци на Христос - тези неща ще окажат силно влияние за засилване умствените сили и увеличаване на духовността. По-близкото запознанство с Писанията изостря силите на проникателност и укрепва душата срещу атаките на Сатана.

Малко хора осъзнават, че тяхно задължение е да контролират мислите и въображенията си. Трудно е да се държи недисциплинираният ум насочен към полезни предмети, но ако мислите не се употребяват (използват) правилно, религията не може да процъфтява (да вирее) в душата. Умът трябва да е непрестанно зает с святи (свещени) и вечни неща, иначе той ще подхранва лекомислени и повърхностни мисли. Както интелектуалните (умствените), така и моралните сили трябва да бъдат дисциплинирани и те ще се засилват и подобряват чрез упражняване...

Интелектът (Умът), както и сърцето, трябва да бъдат посветени на служба за (на) Бога. Той предявява претенции над всичко, което сме и което е наше. Последователят на Христос не трябва да се отдава на каквото и да било себезадоволяване (задоволяване на себе си) или да участва в каквото и да било начинание, колкото и невинно или похвално да му изглежда то, щом просветената му съвест му казва, че то би поугасило ревността му или ще намали духовността му. Всеки християнин трябва да се труди да отблъсква вълната на злото и да спасява нашите младежи от влияния, които биха ги помели надолу към гибел. Дано Бог да ни помогне да си пробиваме път срещу течението ("Съвети до учители, родители и учащи", стр.541-544).

ТАНЦУВАНЕ

Истинският християнин няма да желае да влиза в място за забавление или да участва в каквото и да било развлечение, за което не може да изпроси Божието благословение. Той няма да може да бъде намерен в театъра, в билиардния салон (в билиардната зала) или в салона за крикет (боулинг). Той няма да се присъедини към веселите танцьори, нито ще се отдаде на каквото и да било друго омайващо удоволствие, което ще прогони Христос от ума.

На пледиращите за тези забавления отговаряме: Не можем да им се отдаваме (Не можем да участваме в тях) в името на Исус от Назарет. Божието благословение не би могло да бъде призовано (потърсено) за времето прекарано в театъра или на танц (в танцуване). Никой християнин не би желал да посрещне смъртта на такова място. Никой не би желал да се намери там, когато Христос дойде.

Когато дойдем до последния час и застанем лице с лице (лице срещу лице) с ще съжаляваме ли, че сме посещавали толкова малко събирания за удоволствие? Че сме участвали в толкова малко сцени на безразсъдно веселие? Няма ли по-скоро да съжаляваме горчиво, че сме пряхосали толкова скъпоценни часове за угаждане на себе си (себезадоволяване) - толкова много занемарени възможности, които, ако бяха правилно използвани, биха ни осигурили безсмъртни съкровища? Станало е обичайно нещо, изповядващите се за религиозни да извиняват почти всяко порочно удовлетворение (удовлетворяване) към което сърцето им е привързано. Чрез фамилиарност (Чрез близостта си) с греха те са станали заслепени за неговата огромност. Много от претендиращите, че са Божии чада, премълчават грехове, които Божието Слово осъжда, като свързват със своите безбожни веселби някаква църковна цел на благотворителност (някаква благотворителна църковна цел). Те вземат на заем небесната мантия, за да служат на дявола. Чрез тези модни разпуснатости биват измамвани души, биват отклонявани и загубвани за добродетелта и праведността (честността).

В пътя на разпуснатостта

В много религиозни семейства танцуването и играта на карти се считат за домашно прекарване на времето. Твърди се, че това били спокойни (тихи) домашни забавления, на които можело човек да се наслаждава под бдителното родителско око. Но така се култивира любов към тези възбуждащи удоволствия и на онова, което се счита безвредно в дома, не след дълго няма да се счита опасно и навън. Още трябва и да се уверим, дали изобщо може да се придобие нещо добро от тези забавления. Те не дават енергия (сила) на тялото, нито почивка на ума. Не всаждат в душата нито едно добродетелно или свято чувство. Напротив унищожават всякакво желание за сериозно мислене (сериозна мисъл) и за религиозни служби. Вярно е, че има голям контраст между отбраните партита на по-висшите класи и безразборните и деградиращи събирания (общество) на долни танцувални салони. Но въпреки това всички те са все стъпки по пътя на разпуснатостта.

Забавлението в танцуване, така както се провежда понастоящем (в наши дни), е училище за поквара, ужасно проклетие за обществото. Ако всички, които всяка година биват погубени по този начин в нашите големи градове, биха могли да бъдат събрани заедно какви истории за разбити животи биха се разкрили. Колко много от тези, които сега са готови да защитават тази практика биха се изпълнили с болка и удивление, ако можеха да видят резултатите. Как могат изповядващи християнството родители да се съгласят да поставят децата си в пътя на изкушението, като посещават с тях такива сцени на веселие? Как могат млади мъже и жени да залагат душите си за това омайващо удоволствие? ("Ривю енд Хералд" от 28 февруари 1882 г.)

Опасността от забавления

Любовта към удоволствия е една от най-опасните, защото е едно от най-тънките, лукави и опасни изкушения, които нападат децата и младежите в градовете. Празниците са многобройни; игрите и конните надбягвания привличат хиляди и водовъртежът (вихърът) на възбудата и удоволствията ги отвлича от трезвите задължения на живота. Пари, които би трябвало да бъдат спестени за по-добри цели

- в много случаи това са оскъдните приходи на бедните - се прехосват за забавления (“Основи на християнското възпитание”, стр.422).

Ръководени от принцип

Мнозина така се страхуват да не провокират (предизвикат) неприятелска критика или зловни клевети (клюки), че не смеят да действат според принципа. Не смеят да се уеднаквят с тези, които напълно следват Христос. Желят да се съобразяват със светските обичаи и да си осигуряват одобрението на светските хора. Христос отдаде Себе Си за нас “за да ни изкупи от всяко нечестие и очисти чрез Себе Си един особен народ, ревностен за добри дела” (“Ривю енд Хералд” от 29 ноември 1887 г.).

ЧАСТ XIV

ОБЩЕСТВЕНИ ОТНОШЕНИЯ

Чрез обществените отношения християнството идва в контакт (допир) със света. Всеки мъж или жена, които са получили Божествено просветление, трябва да пръскат светлина по тъмния път на онези, които не са запознати с по-добрия път. Обществената сила, осветена чрез духът на Христос, трябва да се употребява за довеждане на души при Спасителя (“По стъпките на великия Лекар”, стр.496).

ОБЩИТЕЛНИ, ЗА ДА СПАСЯВАМЕ

Примерът на Христос, който свързва Себе Си с интересите на човечеството, трябва да бъде последван от всички, които проповядват Неговото слово и от всички, които са приели евангелието на Неговата благодат. Не трябва да отбягваме общуването в обществото. Не трябва да изолираме себе си от другите. За да можем да достигнем всички класи, трябва да се срещаме с тях там, където те са. Те рядко ще ни потърсят доброволно. Човешките сърца биват докосвани от божествената истина не само от амвона. Има друго поле на труд, по-скромно може би, но също така обещаващо. То се намира в дома на низшите и в жилището на великите; на гостоприемната трапеза и на събиранията за невинни обществени забавления (на обществените събирания за невинна радост).

Като ученици на Христос не трябва да се смесваме със света просто от любов към удоволствията, за да участваме в неговите глупости. Такова общуване може да има само вредни последици. Никога не трябва да одобряваме греха чрез нашите думи или постъпки, чрез нашето мълчание или присъствие. Където и да отидем трябва да водим Исус с нас и да разкриваме на другите скъпоценността на нашият Спасител. Но които се опитат да запазят религията си, като я крият зад каменни стени, губят скъпоценни възможности за вършене на добро. Чрез обществените (си) отношения християнството идва в контакт (допир) със света. Всеки, който е приел Божественото просветление, трябва да осветлява пътя на онези, които не познават Светлината на живота.

Всички трябва да станем свидетели за Исус. Обществената сила, осветена от благодатта на Христос, трябва да бъде употребена за печелене на души за Спасителя. Нека светът види, че не сме себелюбиво (егоистично) погълнати от нашите собствени интереси, но желяем и другите да споделят нашите благословения и привилегии. Нека видят, че нашата религия не ни прави несъчувствителни или възискателни. Нека всички, които изповядват, че са намерили Христос, да служат така, както Той служеше за благо на хората.

Никога не трябва да оставяме пред света фалшивото впечатление, че християните са мрачни, нещастни хора. Ако очите ни са постоянно отправени към Исус, ние ще виждаме един съчувствителен

Изкупител и ще улавяме светлина от Неговото лице. Навсякъде, където Неговият Дух царува, изобилва мира. Там ще има също така и радост, защото в Бога има тихо (спокойно), свято доверие (упование).

Христос е доволен от последователите Си, когато те показват, че макар и човечи, са участници (участват) в Божественото естество. Те не са статуи, но живи мъже и жени. Сърцата им, освежени от росата на Божествената благодат, се разтварят и разширяват за слънцето на правдата. Те отразяват и върху другите светлината, която ги огрява (осветява) чрез дела, озарени от Христовата любов (“Животът на Исус Христос”, стр.152,153).

Общуването влияе на участта (на човека)

Божие Слово силно набляга на влиянието, което общуването оказва както на мъже, така и на жени. Но колко по-голяма е неговата сила над развиващите се умове и характери на децата и младежите! Компаниите, които поддържат (с които общуват), принципите, които възприемат, навиците, които оформят (усвояват), ще решат въпроса за тяхната полезност (ползотворност) тук и за тяхната бъдеща участ (“Съвети до учители, родители и учащи”, стр.220).

ХРИСТИЯНСКО ОБЩУВАНЕ (ОБЩИТЕЛНОСТ) И УЧТИВОСТ (ВЕЖЛИВОСТ)

Християнското общуване (общителност), изобщо твърде малко се култивира от Божия народ. Тази област на образованието (възпитанието) не трябва да се занемарява или изгубва от погледа в нашите училища.

Учащите трябва да бъдат учени (научени), че те не са независими атоми, но че всеки от тях е една нишка, която трябва да се съедини с други нишки за образуване (за да се образува) тъкан. Няма друг отдел, в който това наставление да може да бъде научено по-ефективно от училищния дом. Тук учащите са ежедневно заобиколени от случаи, които, ако се използват, ще подпомогнат до голяма степен развитието на обществени черти в техния характер (на черти за общуване в техния характер). В тяхна власт е да използват така времето и възможностите си, че да развият характер, който ще ги направи щастливи и полезни. Които се затварят в себе си, които не желаят да бъдат за благословение на другите чрез приятелско общуване, губят много благословения; защото чрез взаимен контакт умът получава изисканост (изтънченост) и усъвършенстване; чрез обществени разговори и общуване се завързват познанства и приятелства, които имат за резултат сближаване на сърца, създаване на атмосфера на любов, така приятна в очите на небето.

Особено онези, които са вкусили любовта на Христос, трябва да развият способностите си за общуване, защото по този начин те могат да печелят души за Спасителя. Христос не трябва да бъде скрит в сърцата им, затворен като някакво желано съкровище, свято и сладко, на което да се наслаждават единствено те; нито пък Христовата любов трябва да се проявява само към тези, които задоволяват капризите им. Учениците трябва да бъдат учени на христоводобие, на изявяване (проявяване) приятелски интерес, общително разположение към намиращите се в най-голяма нужда, макар те и да не са от тяхната отбрана компания (макар те и да не са от приятелите, които са си избрали). По всяко време и на всяко място Исус проявяваше любещ интерес към човешкото семейство и пръскаше около Себе Си светлината на насърчаваща набожност. Учащите трябва да бъдат наставлявани да следват по Неговите стъпки. Трябва да бъдат учени да проявяват християнски интерес, съчувствие и любов към своите млади другари и да се стремят да ги привлекат при Исус; Христос трябва да бъде в сърцата им като извор на вода, извиращ за живот вечен, освежаващ всички, с които те влизат в контакт.

Тази доброволна служба от любов за другите във време на нужда е считана скъпоценна пред Бога. Така докато още посещават училище, учениците могат, ако са верни на своето изповедание, да бъдат живи мисионери за Бога. Всичко това ще изисква време; но употребеното по този начин време е полезно, защото така ученикът се научава как да представя християнството пред света.

Христос не отказваше да се смесва с другите в приятелско общуване. Когато фарисей или митар Го канеше на угощение, Той приемаше поканата. В такива случаи всяка дума, която изговаряше бе уханье от живот за живот за Неговите слушатели; защото превръщаше обедния час (времето за обяд) в случай за всаждането (предаването) на много скъпи уроци, нагодени към техните нужди. По този начин

Христос учеше и учениците Си как да се държат, когато са в компанията на нерелигиозни както и на религиозни хора (“Свидетелства”, т.VI, стр.172, 173).

РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ

Сърцето принадлежи на Исус. Той е платил безкрайна цена за душата; и ходатайства (се застъпва, посредничи) пред Бог Отец като наш ходатай (посредник), пледирайки не като молител, но като победител, който проявява правата си над тези, които са Негови. В състояние е да спасява напълно, защото всякога (винаги) живее, за да ходатайствува за нас. Младото сърце е скъпоценно приношение - най-ценния (скъпия) дар (подарък), който може да бъде представен (принесен) на Бога. Всичко, което сте, всички способности, които притежавате идват от Бога като свят кредит (нещо поверено за съхранение), за да Му бъде върнато обратно пак като (във вид на) доброволно, свято приношение. Не можете да дадете на Бога каквото и да било, което Той преди това да не ви го е дал. Затова, когато сърцето се отдаде на Бога, на Него Му се дава един дар, който Той е изкупил и е Негов собствен.

Много неща претендират за времето, чувствата и силата на младежите. Сатана счита младите за своя собственост и голям брой от тях му служат с всичките си способности, с всичките си таланти, които притежават. Светът претендира за сърцето; но това сърце принадлежи на този, който го е откупил. Ако бъде отдадено на света, то ще се изпълни с грижи, скръб и разочаровани надежди; ще стане нечисто и покварено. Най-лошият вид грабеж е - да дадете на света сърдечните си чувства и служба, защото те принадлежат на Бога. Не можете да спечелите (Не можете да имате полза) от отдаване сърцето (живот) на търсене удоволствия.

Врагът на младежите е приготвил всякакъв вид удоволствия, за (при) всички условия (положения, състояния) на живота; и те не се представят само в гъсто населените (многолюдните) градове, но и във всяко място населено от човешки същества. Сатана обича да си осигури младежите да стоят в неговите редици като войници (да си осигури младежите за войници в неговите редици). Този архипрестъпник знае с какъв материал има да борави; и затова е проявил адската (пъклената) си мъдрост за измислянето на обичаи и удоволствия за младите, които ще отделят чувствата (ще откъснат любовта) им от Исус Христос...

Блудният син

Урокът за блудният син е даден за наставление на младите. В своя живот на удоволствие и отдаване на греховни наклонности, той пропилява своя дял от наследството в разпуснат живот. Остава без приятели и в чужда страна; облечен в дрипи, гладен, копнеещ дори за рошковите, с които хранят свинете. Последната му надежда е да се върне, покаян и смирен, в бащиния си дом, където е добре дошъл, простен, възстановен в сърцето на своя баща. Много младежи постъпват така, както направи той, водейки безгрижен, обичащ удоволствията (сластолюбив, отдаден на удоволствията), прахоснически (разсипнически) живот, изоставили източника на живота вода, извора на истинското удоволствие и изсичайки за себе си пропукани кладенци (щерни, цистерни), които не могат да държат вода.

Божията благодатна покана

До всеки младеж достига Божията покана: “Синко мой, дай сърцето си на Мен; ще го опазя чисто; ще задоволя неговите копнежи с истинско щастие”. Бог обича да прави младежите щастливи и ето защо иска те да Му дадат сърцето си да го пази, та всички дадени от Бога способности на тяхното същество да бъдат запазени в жизнено здраво състояние. Те са съхранители на Божият дар на живота. Той прави сърцето да бие; дава сила на всяка способност. Чистото удоволствие не принизява ни един от Божиите дарове. Когато търсим удоволствия, които отделят чувствата ни от Бога, съгрешаваме против собствените си тела, съгрешаваме и против Бога. Младежите трябва да имат предвид, че са поставени в света на изпит (на различни изпитания), за да се види дали имат характери, които са подходящи те да живеят с ангели.

Когато вашите другари ви увещават да тръгнете в пътища на порок (порочност) и глупости, и всичко около вас ви изкушава да забравите Бога, да унищожите способностите, които Бог ви е поверил и да принизите (унизите, унижите) всичко, което е благородно във вашето естество, СЪПРОТИВЕТЕ ИМ СЕ. Помнете, че сте Господна собственост, купени със скъпа цена, страданията и агонията на Божия Син...

Господ Исус изисква да Му служите. Той ви обича. Ако се съмнявате в любовта Му, погледнете Голгота. Светлината, излъчваща се от кръста (Излъчващата се от кръста светлина) ви показва величието на онази любов, която език не може да опише (изрази). “Който пази заповедите Ми, той е който Ме люби.” Трябва да се запознаем чрез прилежно изучаване с Божиите заповеди; и след това да покажем, че сме Негови послушни синове и дъщери.

Обкръжени от Божиите милости

Във всеки един момент сте заобиколени от Божиите милости; и би било от полза за вас да поразмислите, как и откъде идват всеки ден вашите благословения (благословенията над вас). Нека скъпоценните Божии благословения пробудят благодарност във вас. Не можете да изброите благословенията на Бога. Проявената към вас постоянна любов, защото те са тъй многобройни както освежаващите капки на дъжда. Облаци на милост са надвиснали над вас и са готови да закапят над вас. Ако оценявате стойността на дарбата на спасението, всеки ден ще бъдете чувствителни към (ще изпитвате) освежението, закрилата и любовта на Исус; ще бъдете водени в пътя на мира.

Разгледайте славните Божии неща в природата и нека сърцето ви се излее в благодарност към Дарителя. Много е полезно за ума изучаването на книгата природата. Не бъдете неблагодарни и неспокойни. Отворете очите на разума си; вижте красивата хармония на Божиите закони в природата и се изпълнете с вълнение и почитание към вашия Творец, върховният Управител на небето и земята. Вижте Го чрез окото на вярата, как се надвесва над вас с любов, казвайки ви със съчувствие (казвайки ви състрадателно): “Сине мой, дъще моя, дай Ми сърцето си”. Предайте се на Исус и тогава с благодарни сърца можете да кажете: “Зная, че изкупителят ми е жив”. Вярата ви в Исус ще ви даде сила да изпълните всяко ваше намерение и да заздравите характера си.

Всичкото ви щастие, мир, радост и успех в този живот са зависими от истинската, доверчива вяра в Бога. Тази вяра ще пробуди истинско послушание към Божиите заповеди. Вашето познаване на Бога и вяра в Него е най-силното въздържане (обуздаване) от всяка лоша практика и мотивът за (вършенето на) всяко добро.

Вярвайте в Исуса като такъв, Който прощава греховете ви, Който иска да бъдете щастливи в жилищата, които е отишъл да приготви за вас. Той иска да живеете в Неговото присъствие; да имате вечен живот и корона на слава (“Младежки наставник”, 5 януари 1887 г.).

ВЛИЯНИЕТО НА ОБЩУВАНЕТО (ДРУГАРУВАНЕТО)

Неизбежно е младежите да имат другари, с които да общуват и по необходимост ще изпитват тяхното влияние (и непременно ще изпитват тяхното влияние върху себе си). Съществуват тайнствени халки, които свързват душите заедно, така че (като) сърцето на един отговаря на сърцето на друг. Един улавя идеите, чувствата, духа на друг (на другия). Това общуване може да бъде благословение или проклятие. Младежите могат да си помагат и укрепват (подкрепят) един друг, като се развиват в по-добро държание, предразположение и познание; или ако си позволят да станат безгрижни (невнимателни) и неверни може да упражнят върху другите деморализиращо влияние.

Въпросът за избора на другари (хора, с които да общуват) е въпрос, който учащите трябва да се научат да разглеждат много сериозно. Сред младежите, посещаващи нашите училища, винаги ще могат да се намерят две категории (класи) - такива, които се стремят да угодят на Бога и да са послушни на своите учители и такива, които са изпълнени с дух на беззаконие. Ако младежите отиват с множеството (с тълпата) да правят (да вършат) зло, те ще упражняват влияние в полза на противника на душите. Ще подвеждат онези, които не са подхранвали принципи на непоклатима верност.

Много вярно е казано: “Покажи ми компанията си и аз ще ти покажа какъв е характера ти”. Младежите не съзнават колко чувствително се повлиява както характера, така и репутацията им от избора им на другари. Човек търси компанията на такива, чиито вкусове, навици и начин на действие са сходни с неговите. Който предпочита обществото на невежите и порочните пред това на мъдрите и добрите, показва, че собствения му характер е дефектен (че има дефекти в собствения си характер). Вкусите и навиките му може отначало да са съвсем различни от вкусовете и навиките на онези, чиято компания търси; но когато общува с тази класа хора мислите му и чувствата му (постепенно) се променят; той жертва правите принципи и неусетно, но неизбежно потъва до равнището на своите другари. Както потокът винаги се прониква от свойствата и качествата на почвата, през която тече, така и принципите и навиките на младежите неизбежно придобиват характера на компанията, с която се смесват (общуват)...

Мярката на силата

Силата на характера се състои от две неща - сила на волята и сила на себеконтрола. Много младежи бъркат силната, неконтролирана страст като я вземат за сила на характера; но истината е, че този, когото страстите владеят, е слаб човек. Истинското величие и благородство на човека се измерва чрез силата му да подчинява (покорява) своите чувства, а не чрез силата, с която чувствата го подчиняват (покоряват). Най-силният човек е този, който, макар да е чувствителен към оскърбленията, все пак въздържа страстта си и прощава на своите неприятели (на враговете си).

Бог ни е дал интелектуална (умствена) и морална сила; но до голяма степен всеки е архитект на собствения си характер. Всеки ден зданието (постройката) все повече достига своя завършен вид. Божието Слово ни предупреждава да внимаваме как строим, да гледаме зданието ни да има за основа вечната Скала. Идва времето, когато ясно ще се разкрие естеството на нашата работа. Сега е времето всички да култивират (развиват) силите, които Бог им е дал, за да могат да оформят характери за служба (за полезност), тук и за живота след това.

Вярата в Христос като личен Спасител ще придаде сила и здравина на характера. Имащите истинска вяра в Христос, ще бъдат трезви по ум и ще помнят, че Божието око е над тях, че Съдията на всички хора претегля моралната стойност (моралната им цена), че небесни интелигентни (разумни) същества ги наблюдават, за да видят какъв характер се развива.

Причината за толкова многото скръбни грешки, извършени от младежите е, че не се учат от опита на тези, които са живели по-дълго от тях. Учениците не могат да си позволяват да отминават с шега и присмех предупрежденията и наставленията на родители и учители. Трябва да ценят всеки урок, като в същото време осъзнават нуждата си от по-дълбоко поучение, което никой човек не може да им даде. Когато Христос пребъдва в сърцето чрез вяра, Божият Дух става сила за очистване и съживяване на душата. Истината (намираща се) в сърцето не може да не окаже едно поправящо (коригиращо) влияние върху живота...

Нека учащите, които се намират далеч от домовете си и вече не са под прякото влияние на родителите си, помнят, че окото на техния небесен Баща е върху тях. Той обича младежите. Знае (Познава) нуждите им, разбира изкушенията им. Вижда в тях големи възможности и е готов да им помогне да достигнат най-висшия образец, ако съзнават нуждата си и Го търсят за помощ.

Ученици, ден и нощ се въздигат към Бога за (заради) вас молитвите на вашите родители; ден след ден ви следва нежната им грижа. Вслушайте се в техните умолявания и предупреждения и вземете решение, с всяко средство, което имате във ваша власт, да се издигнете над злото, което ви обкръжава. Не можете да схванете (различите, забележите) колко коварно работи неприятеля, за да покварява умовете и навиките ви и да развива във вас нездравни принципи.

Може би не виждате никаква реална опасност в предприемане на първата стъпка към лекомислие и търсене на удоволствия, и мислите, че когато желаете да промените поведението си, ще бъде в състояние да го направите (да направите това) също така лесно както преди, когато се отдадохте за вършене на злото. Но това е грешка. Чрез избирането на зли другари мнозина са се отдалечили стъпка по стъпка от пътя на добродетелта към дълбините на непослушанието и разпуснатостта, в които някога те са мислили, че е невъзможно да потънат.

Ученикът, който се отдава на изкушението отслабва влиянието си за добро, а който чрез погрешен начин на действие става агент на противника на душите, трябва да дава на Бога сметка за дето е участвувал в поставянето на камъни за препъване по пътя на другите. Защо трябва учащите да се

свързват с великият отстъпник? Защо трябва да стават негови агенти за изкушаване на други? Защо вместо това не се постараят да помагат и насърчават своите съученици и учители? Привилегия е за тях да помагат на учителите си да носят товарите и да се справят със смущенията, които Сатана поставя, за да ги обезсърчи и мъчи. Могат да създават полезна атмосфера, ободряваща. Всеки ученик може да се радва на съзнанието, че е застанал на Христовата страна, показвайки почитта си към реда, прилежителността и послушанието, и отказвайки да отдаде и една йота от способността от влиянието си на големия неприятел на всичко (което е) добро и въздигащо (извисяващо, възвисяващо).

Ученикът, имащ съзнателно отношение към истината и правилно схващане за дълга, може да повлияе много на своите съученици за (определянето им към) Христос. Младешките, които са се свързали със Спасителя, няма да бъдат неверни; те не търсят своите собствени себелюбиви удоволствия (или задоволяване на себе си). Понеже са едно по дух с Христос, ще бъдат едно с Христос и в действията си (на дело). По-възрастните ученици в нашите училища трябва да помнят, че в тяхна власт е да оформят навиците и практиките (обичаите) на по-младите ученици; и трябва да се стремят да използват по най-добрия начин всяка възможност в това отношение. Нека тези ученици вземат решение да не предават чрез влиянието си своите другари в ръцете на неприятел.

Исус ще бъде помощникът на всички, които възложат доверието си на Него. Свързаните с Христос имат на разположение щастие. Те следват пътя, по който ги води техният Спасител, разпъвайки заради него плътта заедно с нейните страсти и похоти. Те градят надеждата си на Христос и земните бури са безсилни да ги пометат от сигурната основа.

Достойни за доверие и верни

Млади мъже и жени, от вас зависи да решите, дали да станете достойни за доверие и верни хора, готови да застанат решително на страната на правото при всякакви обстоятелства. Желаете ли да си създадете правилни навици? Тогава търсете компанията на тези, които имат здрав морал и чиято чел е да вършат онова, което е добро. Скъпоценните часове на благодатното време са подарени, за да можете да премахнете всеки дефект от вашия характер и трябва да се стремите да правите това не само, за да постигнете вечния живот, но да можете да бъдете полезни и в този живот. Добрият характер е капитал с по-голяма стойност от злато и сребро (златото и среброто). Той остава незасегнат от паника и неуспехи и в онзи ден, когато бъде пометено всяко притежание, той ще донесе богата отплата. Честността, твърдостта и постоянството са качества, които всички сериозно трябва да се стремят да развиват; защото тези качества обличат притежателя си със сила на която не може да се устои - мощ (сила), правеща го силен да върши добро, силен да се съпротивлява на злото, силен да понася бедствия (нешастия).

Любовта към истината и чувството за отговорност пред необходимостта да се прослави Бог, са най-важните от всички стимули (допринасящи) за осъвършенстването на интелекта (ума). Когато този подтик (стимул) действа учащият не може да бъде несериозен. Той винаги ще бъде сериозен. Ще учи като под Божие наблюдение, знаейки, че цялото небе участва в работата по неговото възпитание (образование). Ще стане благороден по ум, великодушен, любезен, учтив, Христоподобен, експедитивен (работещ добре, изпълнителен, способен). Сърце и ум ще работят (действат) в хармония с Божията воля ("Съвети до учители, родители и учащи", стр.220-226).

ВЛИЯНИЕТО

Животът на Христос бе едно все по-разширяващо се, безбрежно влияние - влияние, което Го свързваше с Бога и с цялото човешко семейство. Чрез Христос Бог е вложил в човека влияние, което прави невъзможно Той да живее за Себе Си. Индивидуално ние сме свързани с нашите съчовеци и представляваме част от Божието велико цяло и сме подложени на взаимни задължения. Никой човек не може да бъде независим от своите съчовеци; защото благополучието на всеки повлиява и други. Божието намерение е - всеки да се чувства необходим за благополучието на другите и да се стреми да допринася за тяхното щастие.

Всяка душа е обкръжена от своя собствена атмосфера - атмосфера, която може да бъде пропита от животодавна (даващата живот) сила на вярата, куража и надеждата и подсладена с уханието на

любовта. Или пък може да бъде тежка и смразяваща с мрака на недоволство и егоизъм (себелюбие), или отровена със смъртоносната развала (поквара, зараза) на някой подхранван грях. Чрез атмосферата, която ни обкръжава бива повлияна съзнателно или несъзнателно всяка личност, с която влизаме в контакт (в допир).

Нашата отговорност

Това е отговорност, от която не можем да се освободим (да освободим себе си). Думите ни, делата ни, дрехите ни, държанието ни, даже изразът на лицето ни оказва влияние. От впечатленията създадени по този начин произтичат резултати за добро или зло, които никой не може да измери. Всеки така предаден импулс е посадено семе, което ще произведе (даде) своята жетва. Той е халка от дългата верига на човешките събития, която се разширява не знаем до къде. Ако чрез примера си помагаме на другите да развият добри принципи, ние им даваме сила за добро (сила да вършат добро). На свой ред те ще упражняват същото влияние върху други, а те от своя страна над (върху) още други. По този начин хиляди могат да бъдат благословени чрез нашето несъзнателно влияние.

Хвърлете камъче в езерото и ще се образува вълна; и още една и още една; и когато се увеличават (нарастват), кръгът се разширява, докато достигне самия бряг. Така е и с нашето влияние. Без да знаем и без да можем ние да го контролираме то влияе на другите за благословение или за проклетие.

Характерът е сила. Мълчаливото свидетелство на истинския, неегоизтичен, благочестив (набожен) живот носи почти непреодолимо влияние. Чрез разкриване на характера на Христос в собствения ни живот, ние Му сътрудничим в делото за спасяването на души. Само чрез разкриване на Неговия характер в живота ни, ние можем да Му сътрудничим (да Му съдействаме).

А колкото по-широк е обсега (сферата) на нашето влияние, толкова повече добро можем да извършим. Когато изповядващите, че слушат на Бога следват Христовия пример, практикуват (прилагат) принципите на закона в ежедневния си живот; когато всяка постъпка свидетелствува, че те обичат Бога над всичко друго и ближния си както себе си, тогава църквата ще има сила да раздвижи света (“Притчи Христови”, стр.339, 340).

ИЗБОРЪТ НА ДРУГАРИ

Трябва да избираме най-благоприятно влияещото на нашия духовен напредък (развитие) общество и да се възползваме от всички възможности, които са на наше разположение; защото Сатана ще поставя много пречки, за да прави нашият напредък (прогрес) към небето колкото е възможно по-труден. Можем да бъдем поставени в трудни положения, защото не винаги човек може да избере среда каквато желае; но не трябва доброволно да се излагаме на неблагоприятни за формирането на християнски характер влияния. Когато дългът ни призовава да направим това, трябва да удвоим бдителността си и молитвата, та чрез благодатта на Христос, да можем да устоим непокаранени.

Лот избра Содом за място на своето местожителство, защото гледаше повече на земните, временни предимства, които би могъл да спечели, отколкото моралното влияние, което щеше да обкръжава него и семейството му. Какво толкова спечели той по отношение нещата на този свят, за които бе толкова загрижен? Притежанията му бяха унищожени, част от децата му загинаха при унищожението на онзи нечестив град, съпругата му се превърна по пътя в стълб от сол, а той самият бе спасен “като от огън”. Нито пък злите резултати от неговия себелюбив избор свършиха дотук; но моралната поквара на онова място така се бе вплела в характера на неговите деца, че те не можеха да различават доброто от злото, греха от правдата (праведността) (“Знамения на времето”, 29 май 1884 г.).

ЗЛАТНОТО ПРАВИЛО

При общуването си с хората поставяйте се на тяхно място. Влизайте в (Опитвайте се да разбирате) чувствата им, трудностите им, разочарованията им, радостите им и скърбите им. Уеднаквявайте се (себе си) с тях и след това постъпвайте с тях така, както бихте искали да постъпват с вас, ако бяхте на тяхно място. Това е истинското правило на честността (за честност). Това е друг израз на закона “да възлюбиш ближния си както себе си”. Това е и същността на учението на пророците. Това е небесен принцип и той ще бъде развит у всички, които са годни за свящото общество на небето.

Златното правило е принципът на истинската учтивост и най-истинската (вярната) илюстрация на това правило може да се види в живота и характера на Исус. О, какви лъчи на нежност и красота грееха (се излъчваха) от ежедневиия живот на нашия Спасител! Какво приятно благоухание се излъчваше от самото Му присъствие! Същия дух ще се изявява (ще бъде разкрит, ще се разкрива) и в Неговите деца. Тези, в които Христос обитава ще са обкръжени от Божествена атмосфера. Белите им одежди на чистота и святост ще ухаят (ще излъчват, ще пръскат) ухание, идещо от градината на Господа. Лицата им ще отразяват светлина, идеща от Него, огряваща пътя на спъващи се и уморени нозе.

Никой човек, притежаващ истинска представа за идеала, който съставлява съвършения характер, не ще престане да изявява (проявява) съчувствието и нежността на Христос. Влиянието на благодатта така смекчава сърцето, така облагородява и пречиства чувствата, придавайки им породена от небето деликатност (деликатност от небесен произход) и чувства за приличие (благоприличие) (“Мисли от планината на блаженствата”, стр.192, 193).

ИСТИНСКИЯТ ФИНЕС (ИЗТЪНЧЕНОСТ)

Господ Исус изисква от нас да признаваме правата на всеки човек. Трябва да признаваме обществените права на хората, както и правата им като християни. Всички трябва да бъдат третирани с учтивост и деликатност като синове и дъщери на Бога.

Християнството прави от човека джентълмен (благородник). Христос беше учтив даже спрямо преследвачите Си; и истинските Му последователи ще проявяват същия дух. Погледнете Павел, когато бе заведен пред управителите (управниците). Речта му пред Агрипа е илюстрация (картина) на истинска учтивост, както и на убедително красноречие. Евангелието не насърчава формалната учтивост, разпространена в света, но учтивостта, която извира от истинска сърдечна доброта (любезност).

И най-внимателното култивиране на външните приличия на живота не е достатъчно да премахне (да изключи) цялата раздражителност, сурова оценка (преценка) и неподходяща реч. Никога не може да се прояви истинска учтивост, докато собственото аз се счита като най-върховният обект. Любовта трябва да обитава в сърцето. Съвършеният християнски характер черпи подбудите си за действие от дълбоката си сърдечна любов към своя Господ. Нагоре през корените на неговата любов към Христос блика (бликат) сока (соковете) на несребелюбив (негоизтичен) интерес към неговите братя. Любовта придава на притежателя ѝ благородство, благоприличие и миловидност (приятност) на държанието. Тя озарява лицето и смекчава гласа; пречиства и издига (въздига, възвишава) цялото същество (“По стъпките на великия Лекар”, стр.489, 410).

Нужна е истинска учтивост

Най-голямата нужда е - мъже и жени, познаващи Божията воля да се научат да станат успешни работници в Неговото дело. Те трябва да бъдат изискани хора, интелигентни, не да имат само една измамлива външна шлифовка и превзетата изкуственост (маниерничене) на светските хора, но онази изискана и истинска учтивост, която ухае на небе (носи небесно ухание), и която всеки християнин ще притежава, ако стане участник в Божественото естество. Липсата на достойнство и на християнска изисканост в редовете на пазителите на съботата е (говори) срещу нас като народ и прави истината, която изповядваме, неприятна. Делото (Работата) на възпитаването на ума и маниерите може да бъде доведено (доведена) до съвършенство. Ако изповядващите истината не се възползват сега от привилегиите и възможностите си да пораснат до пълният ръст на мъже и жени в Христа Исуса, ще допринесат за опозоряване делото на истината и на Христос (“Свидетелства”, т.IV, стр.358, 359).

Избор на приятели

Младежите, които живеят в хармония с Христос ще избират такива приятели, които ще им помагат да вършат правото и ще избягват общество, което не подпомага развитието на прави принципи и благородни намерения (цели). Навсякъде могат да се намерят младежи, чиито умове са оформени според едни нисък образец. Когато влизат в общуване с тази класа хора, застаналите безрезервно на Христовата страна, ще стоят твърдо в защита на онова, което разумът и съвестта им казва, че е право (“Съвети до учители, родители и учащи”, стр.222).

ОТХВЪРЛЯНЕ НА СВЕТСКИТЕ КОМПАНИИ

Младежите трябва сериозно да се замислят върху това каква да бъде целта на техния живот както и делото на живота им (призванието им) и да положат основата по такъв начин, че техните навици да бъдат свободни от всяко петно на поквара. Ако искат да заемат положение, от което да влияят на другите, трябва да могат да разчитат на себе си. Водната лилия простира корените си на дълбоко (надолу дълбоко) под повърхността на мръсната и тинеста вода (под мръсната и тинеста повърхност) и през порестото си стебло черпи онези ценни свойства (вещества), които ще и помогнат в нейното развитие и ще изнасят на светлина нейният неопетнен цвят, за да почива в чистота на гърдите на езерото. Тя отхвърля всичко, което би оцапало и опетнило безупречната и красота.

От лилията можем да научим един урок и макар да сме обкръжени от влияния, които клонят да покварят морала (нравите) и да нанесат гибел на душата, ние можем да отказваме да бъдем покварени и да се поставяме там, където злите общества (лошите другари, лошото общество), не ще може да поквари (развали) сърцата ни. Всеки един от младежите трябва да се стреми да общува с такива, които се трудят да вървят нагоре с непоклатими стъпки. Трябва да се отбягва обществото на такива, които попиват всяко лошо влияние, които са неактивни и без сериозно желание за постигането на висок образец на характера, на които не може да се разчита като на хора верни на принципа. Нека младежите да общуват с такива, които се боят от Бога и Го обичат; защото тези благородни, твърди характери са представени от лилията, която отваря чистия си цвят на гърдите на езерото. Те отказват да бъдат оформени от деморализиращите влияния и събират за себе си само онова, което ще им помогне да развият чист и благороден характер. Те се стремят да се съобразяват с Божествения модел (“Младежки наставник”, 5 януари 1893 г.).

Нашите думи да са източник на помощ за другите

Твърде малко разговори се водят от християните по отношение на скъпоценните глави (случаи) на тяхната християнска опитност. Божието дело се осакатява и Бог бива обезславен (опозорен) чрез злоупотреба с таланта на говорене (речта). Завист, злонамереност, себелюбие се подхранват в сърцето и думите издават вътрешната поквара. Зломислието и злословието се подхранват от мнозина, именуващи се с името на Христос. Такива хора рядко споменават (нещо) за добротата, милостта и любовта на Бога, проявени в отдаването на Сина Му за света. Това е направил Той за нас, а не трябва ли нашата любов и благодарност да намерят външен израз? Не трябва ли да се стремим да направим думите си източник на помощ и насърчение един за друг в християнската опитност? Ако наистина обичаме Христос, ще Го прославяме чрез нашите думи. Невярващите често се убеждават, когато слушат чисти думи на хвала и благодарност към Бога (“Ривю енд Хералд”, 25 януари 1898 г.).

Нашето влияние

Самият пример и държание, както и думите на християните трябва да са такива, че да пробуждат в грешника желание да дойде при Източника на живота (“Ривю енд Хералд”, 29 ноември 1887 г.).

ВЪЗВИШЕН РАЗГОВОР

Най-добре образованите в различните клонове на науката хора не са винаги най-ефективните инструменти, с които Бог може да си служи. Има много хора, които откриват, че всъщност са поставени на страна (че са отстранени), и други, които са притежавали по-малко предимства да придобият книжно познание заемат тяхното място, защото тези последните имат познание върху практическите неща, които са жизнено важни за употреба в ежедневието; докато считащите се за учени често спират да учат, доволни са от себе си и отказват да бъдат учени (поучавани) даже от Исус, Който бе най-великият Учител, Който света някога е познавал.

Който са израствали и са се развивали, чиито умствени способности са се усъвършенствали чрез дълбоко изследване на Писанията, за да могат да узнаят каква е Божията воля, те ще заемат постове на (за) полезна дейност; защото Божият Слов е намерило достъп до (е навлязло в) живота и характера им. то трябва да извърши своята специална работа, даже да проникне навътре до разделенията на ставите и мозъка и да разкрие мислите и намеренията на сърцето. Божият Слов трябва да стане храната, с която християнинът трябва да израсте (да порасне) силен в дух и интелект (духовно и умствено), за да може да се бори за истината и правдата.

Причината за ниски образци

Защо става така, че нашите младежи, даже и онези от тях, които са по-зрели на години, така леко биват подвеждани към изкушения и грех? - Защото не се изучава Божият Слов и не се размишлява върху него както трябва да бъде. Ако то се ценеше щеше да има една вътрешна праведност, една сила на духа, които щяха да се съпротивяват на изкушенията на Сатана, подтикващи към вършене на зло. Твърдата, решителна сила на волята не се проявява в живота и характера, защото свещените наставления на Бога не са предмет на изучаване и размишление. Не се полагат усилия, каквито трябва, да се свърже ума (да се занимава ума) с чисти, святи мисли и да се отклонява от всичко, което е нечисто е невярно. Не се избира по-добрата част, не се седи при нозете на Исус както Мария, за да се научат най-свещените уроци на божествения Учител, та да могат да се съхранят в сърцето и да се практикуват в ежедневието живот. Размишляването върху святи неща ще възвиси и пречисти ума и ще развие (произведе) християнски благородници - мъже и жени.

Бог не желае да приеме нито един от нас, който омаловажава (подценява) своите сили (изразходва своите сили) в похотливи земни (светски) унижаващи неща, чрез мисъл, думи или действие. Небето е чисто и свято място, където не може да влезе никой освен очистените, одухотворените, облагородените и осветените. У, х—тюдЦФЕЮВн_от да я извършим само, ако черпим сила от Исус. Трябва да направим Библията предмет на изучаване повече от всяка друга книга; трябва да я обикнем (обичаме) и да я слушаме като Божият глас. Трябва да схващаме и разбираме нейните ограничения и изисквания, “да правиш” и “да не правиш” (нейните заповеди и ограничения, заповеди да вършим нещо или да не правим нещо) и да схващаме (съзнаваме) истинското значение на Божият Слов.

Нужда от небесен ум (Нужда от ум насочен към небето)

Когато Божият Слов бъде направено наш съветник и ние изследваме Писанията, за да получим светлина (за да намерим по-голяма светлина), ангели от небето идват до нас, за да повлияят ума ни и да го просветлят, така че да може с основание да се каже - “влизането на Твоето Слов просвещава, вразумява простия”. Не е за чудене, че сред младежите, изповядващи се за християни няма много с умове насочени към небето, след като толкова малко внимание се отдава на Божият Слов. Не се обръща внимание на Божествените съвети; увещанията не биват послушвани (слушани); благодатта и небесната мъдрост не се търсят, та да се избягват греховете, извършвани в миналото и всяко петно на поквара да бъде очистено от характера. Молитвата на Давид беше: “Направи ме да разбирам пътя на Твоите заповеди и ще говоря за твоите чудни дела”.

Ако умовете на нашите младежи, както и на тези от по-зряла възраст, бяха насочени в правилна посока, когато се събират заедно и общуват, разговорите им биха били на възвишени теми. Когато умът

е чист и мислите възвисени от Божията истина, думите ще бъдат от (ще имат) същия характер - “като златни ябълки в сребърни кошници”. Но при настоящия начин на мислене, при настоящата практика, при niskият образец, от който даже изповядващите се за християни са доволни (са доволни да постигнат), разговорите са евтини и безполезни. Такъв разговор е “от земята, земен” и не ухае нито на истина, нито на небе и не достига дори до образца на по-културната класа светски хора.

Енергичен процес на освещение

Когато темите за размишление са Христос и небото, то разговорът ще дава доказателство за този факт. Речта ще бъде подправена с благодат и говорителят ще покаже, че е придобил едно образование в училището на божествения Учител. Псалмистът казва: “Избрах пътя на истината и съдбите ти сложих пред себе си”. Той съхраняваше Божието Слово като съкровище. То намери достъп в неговия ум, не за да бъде незачитано, но за да бъде практикувано в живота му...

Вътре в сърцето трябва да се осъществява ден след ден и час след час един енергичен процес на себеотрицание и освещение; и тогава външните дела ще свидетелствуват, че Исус пребъдва в сърцето чрез вяра. Освещението не затваря входовете на душата за познанието, но идва да разшири ума и да го вдъхнови да изследва истината като скрито съкровище; а познанието за Божията воля ще направи делото на освещението да напредва (да върви напред). Има едно небе и о, колко сериозно трябва да се стремим да го достигнем.

Апелирам към учащите към нашите училища и колежи да вярват в Исус като техен Спасител. Вярвайте, че Той е готов да ви помогне чрез своята благодат, когато идвате искрено при Него. Трябва да се биете в добрата битка на вярата. Трябва да се борите за короната (венеца) на живота. Борете се, защото Сатана ви е хванал в смъртоносна хватка; и ако не се отскубнете от него, ще бъдете парализирани и унищожени. Врагът е отляво и отдясно, пред вас и зад вас; и вие трябва да го стъпчете под краката си. Борете се, защото има да бъде спечелена една корона. Борете се, защото ако не спечелите короната, ще загубите всичко в този живот и в бъдещия. Борете се, но нека това бъде чрез силата на вашия възкръснал Спасител (“Ривю енд Хералд”, 21 август 1881 г., виж също “Основи на християнското възпитание”, стр.129-137).

ДА СИ ПОЖИВЕЕШ

Мили млади приятели, и най-малкото време прекарано в това да си поживеете, ще докара жетва, която ще вгорчи целия ви живот; един безразсъден час - веднъж поддаване на изкушението - и целият ход на живота ви може да се отклони и насочи в погрешна посока. Само веднъж можете да сте млади; направете тази своя младост полезна. Когато веднъж сте навлезли в погрешен път, никога не можете да се върнете, за да поправите грешките си. Който отказва да се свърже с Бога и поставя себе си на пътя на изкушението, сигурно ще падне.

Бог изпитва (изпробва) всеки младеж. Много младежи се извиняват за своето безгрижие и непочтителност с лошия пример, който им дават по-опитните изповядващи се за християни. Но това не трябва да отклонява, който и да било от вършенето на правото. В деня на последното разчистване на сметките вие няма да молите за никакви такива извинения, каквито представяте сега. Ще бъдете осъдени с основание, защото сте знаели пътя, но не сте избрали да ходите по него.

Изкушението

Сатана, този свръхизмамник, се преобразява на ангел на светлината и идва при младежите със специалните си изкушения; и стъпка по стъпка успява да ги отклони от пътя на дълга. Той е описан като обвинител, измамник, лъжец, мъчител и убиец. “Който върши грях е от дявола.” Всяко престъпление докарва осъждане на душата и предизвиква Божието неодобрение. Бог различава тайните мисли на сърцето. Когато се подхранват нечисти мисли, не е нужно те да бъдат изразявани чрез думи или

действия, за да осъществят греха и да донесат осъждение на душата. Нейната чистота е (вече) осквернена и изкусителят е триумфирал (възтържествувал).

Всеки човек се изкушава, когато се завлича от собствените си похоти (страсти) и те го впримчват. Той се отклонява от пътя на добродетелта и истинското вършене на добро като следва собствените си наклонности. Ако младежите притежаваха морална чистота и най-силните изкушения да им се представят, те биха били напразни (това би било напразно). Действието на Сатана е да ви изкушава, но вашето действие трябва да бъде да не се поддадете. Не е във властта на всичките сатанински множества да насилват изкушавания да извърши престъпление (да съгреша). Няма никакво извинение за греха.

Докато някои от младежите прахосват силите си за суети и глупости, други дисциплинират ума си, складираат знания, препасват (Божието) всеоръжие, за да участвуват в борбата на живота, решени да постигнат успех в нея (да я спечелят). Но те не могат да успеят в живота, колкото и високо да се опитват да се изкачат, ако не съсредоточат чувствата си към (върху) Бога. Ако се обърнат към Господа с цялото си сърце, отхвърляйки ласкателствата на онези, които искат дори и в най-малка степен да отслабят тяхното намерение да вършат правото, те ще имат сила и доверие (увереност) в Бога.

Празните забавления не са истинско щастие

Обичащите обществото често задоволяват тази своя страст, докато станат нейни роби. Да се обличат, да посещават места на забавления, да се смеят и бърборят върху теми по-леки и от суетата - това е целта на живота им. Не могат да понасят да четат Библията и да размишляват, чувстват се много окаяни (злочести), освен ако няма нещо възбуждащо. Няма вътре в себе си силата да бъдат щастливи; но за да бъдат щастливи зависят от компанията на други младежи, така безразсъдни и неспокойни като тях самите. Силите, които биха могли да бъдат насочени за постигането на благородни цели, те отдават на глупости...

Младежите, намиращи радост и щастие в четенето на Божието Слово и в часа на молитва, биват постоянно освежавани като черпят от източника на живота. Такъв младеж ще постигне такава висота на морално превъзходство и такава широта на ума, за която другите не могат и да си помислят. Общуването с Бога насърчава добрите мисли, благородните стремежи, ясното схващане на истината и възвишени намерения (цели) за действие. Които свързват по този начин душите си с Бога, биват признати от Него за Негови синове и дъщери. Те се изкачват все по-нависоко и по-високо, придобивайки по-ясни схващания за Бога и вечността, докато Господ ги направи проводници за светлина и мъдрост за света...

Пребъдващите в Исус, ще бъдат щастливи, в добро настроение и радостни в Бога. Меко благородство ще личи в говора им, почителност към духовните и вечни неща ще се изразява (проявява) в действията (постъпките) им и музика, радостна музика ще ехти от устните им; защото тя ще лъха от Божия престол. Това е тайната на благочестието и тя не може лесно да се обясни, но която непременно се чувства и на която можем да се наслаждаваме. Упоритото и бунтовно сърце може да затваря вратите за всички сладки влияния на Божията благодат и за цялата радост, която Светия Дух докарва; но пътищата на мъдростта са пътища приятни, те са пътища на мир (те са мирни пътища). Колкото по-тясно сме свързани с Христос, толкова повече думите и действията ни ще са подчинени на преобразяващата сила на Неговата благодат ("Свидетелства", т.IV, стр.622-626).

.....

Не е безопасно за християните да избират обществото на такива, които не са свързани с Бога и чийто поведение не Му е приятно. Но, въпреки това много изповядващи се за християни дръзват да стъпят на забранена почва. Много канят в домовете си роднини, които са суетни, лекомислени и нечестиви (безбожни); и често пъти примерът и влиянието на такива нерелигиозни посетители оказва трайно влияние (впечатление) върху умовете на децата в семейството (в дома). Така упражненото влияние е подобно на онова, което се получи, когато евреите общуваха с безбожните ханаанци...

Мнозина чувстват, че трябва да направят известна отстъпка, за да задоволят своите нерелигиозни роднини и приятели. И тъй като не винаги е лесно да се тегли разграничителната черта, едната отстъпка

подготвя пътя за друга, докато онези, които някога са били истински последователи на Христос започват с живот и характер да се съобразяват с обичаите на света. Връзката с Христос се нарушава. Те стават християни само по име. Когато часът на изпитанието настъпи, тогава надеждата им изглежда, че е без основа (без основание). Те са продали себе си и децата си на неприятеля. Опозорили са Бога и при откриването на Неговия справедлив съд, те ще пожънат онова, което са посяли. Христос ще им каже онова, което каза и на древния Израил: “Не послушахте гласа Ми, защо сторихте това?” (“Знамения на времето”, 2 юни 1881 г.).

ЧАСТ XV

УХАЖВАНЕ И БРАК

Семейните връзки са най-тесните, най-нежните и най-святите от всички други на земята. Предназначени са да бъдат за благословение на човечеството и те са наистина за благословение, когато в брачните връзки се встъпва разумно със страх от Господа и с чувства за отговорностите, които Той възлага (“По стъпките на великия Лекар”, стр.256, 257).

ИСТИНСКАТА ЛЮБОВ

Любовта е скъпоценен дар, който получаваме от Исус. Чистата и свята любов не е чувство, но принцип. Движенията от истинска любов не са нито неразумни, нито слепи. Учени (Поучавани) от Святия Дух, те обичат Бога над всичко и ближния както себе си.

Нека онези, които възнамеряват да встъпят в брак да претеглят всяко чувство и да наблюдават всяко развитие на характера в ония, с които смятат да свържат съдбата на живота си. Нека всяка стъпка към брачната връзка се характеризира със скромност, простота, искреност и сериозно намерение да се угоди и почете Бога. Бракът засяга бъдещият живот както в този свят, така и в идещия. Искреният християнин няма да прави планове, които Бог не може да одобри.

Търсене на съвет

Ако сте благословени с богобоязливи (боящи се от Бога) родители, потърсете съвет от тях. Открийте им съветите и планове си, вземете поука от опита на техния живот и ще си спестите много сърдечни болки. Над всичко - направете Христос ваш съветник. Изучавайте Словото Му с молитва.

При такова ръководство, нека младата жена да приема за другар в живота само мъж, който притежава чисти, мъжествени черти на характера, който е прилежен, предприемчив (който е човек със стремежи) и честен, който обича и се бои от Бога. Нека младият мъж търси да застана край него такава жена, която е годна да носи дела си от товарите на живота, жена, чието влияние ще го облагородява и усъвършенства и която ще го прави щастлив с любовта си.

“Благоразумната жена е от Господа.” “Сърцето на мъжа ѝ уповава безопасно на нея... Тя ще му стори добро, а не зло през всичките дни на живота си.” “Отваря устата си с мъдрост и на езика ѝ е законът на любезността. Грижи се добре за дома си и не яде хляб на леност. Чадата ѝ стават и я наричат блажена; също и мъжът ѝ, който я хвали, казвайки: Има много дъщери, които са добродетелни, но ти надминаваш всичките.” Който спечели (придобие) такава жена, “намира добро нещо и придобива благоволенieto на Господа” (“По стъпките на великия Лекар”, стр.358, 359).

Избиране на приятели

Големи грижи трябва да бъдат полагани от християнските младежи при формирането на приятелства и избора на другари. Внимавайте онова, което сега мислите, че е чисто злато да не се окаже някакъв долен метал. Светските приятелства допринасят за поставянето на пречки на пътя на вашата служба за Бога и много души биват погубени от нещастни връзки, независимо дали в областта на деловите или брачните отношения, с онези, които никога не могат да въздигат или облагородяват. Никога Божият народ не трябва да дръзва да стъпва на забранена почва. Бракът между вярващи и невярващи е забранен от Бога. Твърде често необърнатото сърце следва собствените си желания и се образуват бракове, които не са одобрени от Бога (които Бог не одобрява) (“Основи на християнското възпитание”, стр.500).

ПОГРЕШНИ ФОРМИ НА УХАЖВАНЕ (ЛИЧНО СВИДЕТЕЛСТВО)

Липсата на твърдост и себеотрицание в твоя характер е сериозна пречка при постигането на истинска религиозна опитност, която не ще бъде (основана на) ронлив пясък. Твърдостта и чистотата на намеренията (Честността на намеренията) трябва да бъдат култивирани. Тези качества са много необходими за воденето на успешен християнски живот. Ако притежаваш душевна чистота няма да бъдеш отклонен от правото. Никаква подбуда не ще бъде достатъчна, за да те помръдне от правата линия на дълга; ти ще бъдеш верен и честен спрямо Бога. Умоляванията на чувствата и любовта, копнежите на приятелството, няма да успеят да те накарат да се отвърнеш от истината и дълга; няма да пожертваш дълга заради наклонностите (влечението).

Ако ти, братко мой, си поблазнен да се свържеш за цял живот с едно младо, неопитно момиче, което е наистина невежо по отношение на обикновените, практични, ежедневни задължения на живота, правиш грешка; но този недостатък е малък в сравнение с невежеството ѝ по отношение задължението ѝ към Бога. Тя не е била лишена от светлина; имала е (радвала се е на) религиозни привилегии, но въпреки това не е почувствала окаяната си греховност без Христос.

Влиянието върху религиозната опитност

Ако, в своето опиянение, можеш често да се отклоняваш от молитвеното събрание, където Бог се среща със Своя народ, за да се радваш на обществото на една, която няма любов към Бога и която религиозният живот не привлича, как можеш да Бог да благослови този съюз?

Не бързай. Ранните бракове не трябва да се насърчават. Ако било младите жени, било младите мъже нямат никакво уважение (незачитат) Божиите изисквания, ако не зачитат правата, които религията има над тях, има (съществува) опасност да не зачитат правилно и правата на съпруга или съпругата. Навикът да бъдеш често в обществото на твоята избранница и то като жертваш религиозните привилегии и часовете си за молитва, е опасен; ти претърпяваш загуба, която не можеш да си позволиш (допуснеш).

Навикът да се седи до късно вечер е станал обичай, но той не е угоден на Бога, даже и двамата да сте християни. Тези интимни часове увреждат здравето, правят ума негоден за изпълнение на ежедневните си задължения на другия ден и дават лош външен вид (впечатление) (от страни не изглеждат добре). Братко мой, надявам се, че ще имаш достатъчно уважение към себе си, за да отбягваш тази форма на ухажване. Ако очите ти са отправени единствено към Божията слава, ще постъпваш с много по-голямо внимание. Няма да допуснеш любовна сантименталност да те заслепи така, че да не можеш да различаваш висшите права, които Бог има над теб като християнин (“Свидетелства”, т.ІІІ, стр.44, 45).

Ранни бракове

Ранните бракове не трябва да бъдат насърчавани. В така важна и с такива далечни последици връзка като брачната не трябва да се навлиза прибързано, без достатъчно подготвление и преди умствените и физически сили да са се развили напълно (“По стъпките на великия Лекар”, стр.358).

ГОДЕЖ С НЕВЯРВАЩИ

Мила сестро, научих, че имаш намерение да сключиш брак с човек, който не е свързан с тебе чрез религиозна вяра и се страхувам, че не си преценила внимателно този важен въпрос. Преди да предприемеш стъпка, която ще повлияе на целия ти бъдещ живот, те умолявам да обсъдиш този въпрос с внимателна и специална молитва. Ще се окаже ли тази нова връзка източник на истинско щастие? Ще ти бъде ли от помощ (ползна) за твоя християнски живот (за християнския ти живот)? Ще бъде ли удобна на Бога (Ще задоволи ли Бога)? Примерът ти ще бъде ли безопасен за следване и от други?

Тестове за любов

Преди да се съгласи да даде ръката си за брачна връзка, всяка жена трябва да се запита дали този, с който ще свърже съдбата си е достоен. Какво е било миналото му? Чист ли е животът му? Дали любовта, която изразява има благороден, възвишен характер или е просто емоционална (чувствена) привързаност? Притежава ли той такива черти на характера, които ще я направят щастлива? Може ли да намери истински мир и радост в неговата любов? Ще ѝ бъде ли позволено да запази своята индивидуалност или трябва да предаде решенията (мненията, преценките) и съвестта си на контрола на своя съпруг? Като ученичка на Христос тя не принадлежи на себе си; била е купена със скъпа цена. Ще може ли да зачита като върховни (на първо място) изискванията, които Спасителят има към нея? Ще бъдат ли запазени чисти и святи тялото, душата, мислите и намеренията ѝ? Тези въпроси са от жизнено значение за благополучието на всяка жена, която встъпва в брачни отношения.

Религията е необходима в дома. Само тя може да предотврати горчивите злини (неправди), които тъй често тровят брачния живот. Само там, където царува Христовата религия може да има дълбока, истинска, неогоизтична любов. Тогава душа с душа ще бъдат свързани и двата живота ще се слейт в едно хармонично тяло. Божиите ангели ще бъдат гости в такъв дом и тяхното свято бдение ще освети брачната стая. Долната чувственост премахната. Мислите ще бъдат възвишени и отправени към Бог; към Него ще се възнеса и предаността на сърцето.

Резултатите от непослушанието

Сърцето копнее за човешка любов, но тази любов не е достатъчно силна, нито достатъчно чиста, нито достатъчно скъпа (скъпоценна), за да задоволи човека на мястото на Исусовата любов. Само в своя Спасител съпругата може да намира, мъдрост, сила и благодат, за да се справя с грижите, отговорностите и скърбите на живота. Тя трябва да Го направи своя сила и свой водач. Нека жената отдаде себе си първо на Христос, преди да се отдаде на който и да било земен приятел и да не влиза в отношения, които ще бъдат в конфликт с това. Търсещите истинско щастие, трябва да имат благословието на небето над всичко, което притежават и над всичко, което правят. Непослушанието към Бога е, което изпълва толкова много сърца и домове с окаянство. Сестро моя, ако не искаш дом, от който сенките никога да не се вдигнат, не се свързвай с такъв, който е неприятел (враг) на Бога.

Като човек, който очаква да се срещне с тези свои думи в деня на съда, аз те умолявам да размислиш върху постъпката, която възнамеряваш да предприемеш. Запитай се: “Няма ли един невярващ съпруг да отклонява мислите ми от Исус? Той обича удоволствията повече от Бога; няма ли да ме подведе и аз да започна да се наслаждавам на нещата, на които той се наслаждава?” Пътят към вечния живот е стръмен и грапав. Не си прибавя допълнителни тежести, които да забавят твоя напредък...

Бих искала да те предупредя за опасността, която се намира пред теб преди да е станало твърде късно. Слушаш ласкави, приятни думи и си подведена да вярваш, че всичко ще бъде добре; но ти не

можеш да четеш подбудите, които предизвикват тези хубави речи; не можеш да видиш дълбините на нечестия скрити в сърцето. Не можеш да погледнеш зад сцената и да видиш примките, които Сатана слага на душата ти. Той би искал да те накара да следваш такова поведение, чрез което той би могъл да получи лесен достъп, за да насочи към тебе стрелите на изкушението. Не му давай и най-малкото предимство (повод). Докато Бог въздейства на умовете на Своите служители, Сатана в същото време работи чрез чадата на непослушанието. Няма никакво съгласие между Христос и Велиал. Двамата не могат да хармонизират (да съществуват в хармония). Да се свържеш с невярващ, това означава да се поставиш на сатанинска почва. Ти наскърбяваш Божи Дух и загубваш Неговата закрила. Можеш ли да си позволиш да бъдеш поставена в толкова неблагоприятно положение в (при) борбата си за вечния живот.

Скъсан годеж

Може да си кажеш: “Но аз съм дала обещание и трябва ли сега да го оттеглям?” Отговарям: Ако си направила някакво прибързано обещание, което е противоречие с изискванията на Писанията, на всяка цена го оттегли незабавно и смирено пред Бога и се покай за опиянението, което те е накарало да дадеш такъв прибързан обет. Много по-добре е да оттеглиш такова обещание в страх от Бога, отколкото да го спазиш и с това да опозориш своя Създател.

Помни, че имаш небе за спечелване (че имаш да спечелиш едно небе) и да избегнеш един открит път към гибел. Бог говори сериозно. Когато забрани на нашите първи родители да ядат от дървото на познание, непослушанието им отвори вратата и в света нахлу цял потоп от зло. Ако постъпваме противно на Бога (на Божиата воля) и Той ще постъпва противно на нас... Единственото ни безопасно поведение е да отдаваме пълно послушание на всичките изисквания, независимо от цената (на каквато и да е цена). Всички те (Негови изисквания) са основани (се основават) на безпределна любов и мъдрост (“Свидетелства”, т. V, стр.361-365).

Зрялата преценка е много важна

Доброто (Благото, благополучието) на обществото, както и най-висшите интереси на учениците изискват да не се опитват да си избират партньор в живота, докато собственият им характер е все още неразвит (недоразвит), разсъжденията (преценките) им незрели и докато в същото време (същевременно) са лишени от родителска грижа и ръководство...

Които полагат старания да закрилят младежите от изкушението и да ги подготвят за воденето на полезен живот, са ангажирани (заети) с добро дело. Радваме се, като видим в който и да било институт (учебно заведение) да се признава важноста от подходящо ограничение (ограничаване) и дисциплина (дисциплиниране) на младежите. Дано усилията на всички такива наставници бъдат увенчани с успех (“Основи на християнското възпитание”, стр.62, 63).

НУЖДТА ОТ СЪВЕТ И РЪКОВОДСТВО

В тези дни на опасности и поквара младежите са изложени на много изпитания и изкушения. Мнозина плават в опасни води. Нуждаят се от пилот; но отказват с презрение (с насмешка) да приемат че са компетентни да управляват собствената си лодка, без да съзнават, че скоро ще се ударят в някоя подводна скала, което ще им причини корабкрушение на вярата и щастието. Опиянени са (Омаяни са) на тема ухажване и брак и главната им грижа е да вървят по свой собствен път (да прокарват собствената си воля). В този най-важен период от своя живот те имат нужда от безпогрешен съветник, от непогрешим водач. Такъв те ще намерят в Божието Слово. Ако не изучават прилежно това Слово грешки, които ще помрачат както тяхното собствено щастие, така и щастието на други и за настоящия и за бъдещия живот.

У мнозина съществува предразположение към нетърпеливост и твърдоглавие. Те не обръщат внимание на мъдрите съвети на Божието Слово; не се борят със собственото си аз и не печелят

скъпоценни победи; но тяхната горда и непревиваща се воля ще ги отдалечи от пътя на дълга и послушанието. Погледнете назад към миналия си живот, млади приятели и вярно (честно) преценете вашето поведение в светлината на Божието Слово. Изпълнявали ли сте с желание и съвестно задълженията си към родителите, които Библията ви налага? Отнасяли ли сте се с нежност и любов към майка си, който се е грижила за вас още от детинство. Зачитали ли сте нейните желания и сърдечна скръб, като сте прокарвали собствените си желания и планове? Истината, която изповядвате, осветила ли е сърцето ви и покорила ли е волята ви? Ако не имате да извършите сериозна работа, за да поправите грешките в миналото.

Един съвършен водач

Библията представя един съвършен образец за (на) характер. Тази свещена, боговдъхновена книга, написана от святи хора е съвършен водач за всички обстоятелства в живота. Тя излага (представя) подробно задълженията както на млади, така и на стари. Ако бъде направена водач в живота, нейните учения ще водят душата нагоре. Тя ще възвишава (въздига) ума, ще подобри характера и ще даде мир и радост на сърцето. Но много младежи са избрали те самите да бъдат свой съветник и водач, и са поели случаите в своите ръце (и са се заели сами да решават собствената си съдба). Такива хора трябва да изучават много по-внимателно ученията на Библията. В нейните страници те ще намерят разкрити задълженията си спрямо родителите и спрямо своите братя по вяра. Петата заповед гласи: “Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята, която Господ, твоя Бог ти дава”. И отново четем: “Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; защото това е право”.

Едно от знаменията, които показват, че живеем в последните дни е, че децата ще бъдат непослушни на родителите, неблагодарни, несвяти. Божието Слово изобилства с предписание и съвети, налагащо почитането на родителите. То внушава на младите свещения дълг да обичат и се отнасят нежно към тези, които са ги водили през детството, юношеството и младежката им възраст до пълният ръст (степен) на мъжественост и женственост и които сега до голяма степен са зависими от тях за своя мир (за своето спокойствие) и щастие. Библията не говори несигурно по този въпрос; и въпреки това ученията ѝ до голяма степен не се зачитат.

Младежите имат да научават още много уроци и най-важният от тях е - да се научат да познават себе си. Трябва да имат правилни представи за своите задължения към родителите си и трябва постоянно да се учат в училището на Христос, да бъдат кротки и смирени по сърце. Докато са задължени да обичат и почитат родителите си, те в същото време трябва да зачитат и преценката на опитни хора, с които са свързани в църквата.

Честно и почтено поведение

Един млад мъж, който се наслаждава на обществото на една млада жена и спечелва приятелството ѝ без родителите ѝ да знаят, не постъпва спрямо нея или спрямо родителите ѝ като благороден християнин. Чрез тайното общуване и срещи той може да спечели влияние над ума ѝ; но като постъпва така, той пропуска да прояви онова благородство и честност на душата, които притежава всяко дете на Бога. За да постигнат целите си такива хора не постъпват откровено и честно според библейския образец и се оказват неверни към тези, които ги обичат и се опитват да им бъдат верни пазачи (стражи). Браковете уговорени при такива влияния не са според Божието Слово. Който отклонява една дъщеря от дълга ѝ, който замъглява представите ѝ за Божия план, за Неговите положителни заповеди да бъде послушна на родителите си и да ги почита, не е човека, който ще се окаже верен на брачните задължения.

Зададен е въпроса: “Как младият ще очисти пътя си?” и е даден отговорът: “Като го пази според Божието Слово”. Младежът, за който Библията е ръководство в живота не ще сбърка пътя на дълга и безопасността. Тази благословена книга ще го научи да запази характера си честен и непокътнат, да бъде верен и искрен, и да не постъпва лъжливо. “Не кради” бе записано със собственият пръст на Бога върху каменните плочи; и въпреки това колко долно открадване на любов и чувства се практикува и извинява.

Поддържат се измамливи връзки на ухажване, уреждат се частни срещи, докато се разгорят чувства в тази, която е неопитна и не знае къде ще я отведат тези неща и любовта ѝ се оттегли от

родителите ѝ и насочи спрямо този, който чрез самия начин, по който постъпва доказва, че е недостоеен за нейната любов. Библията осъжда всякакъв вид нечестност и изисква вършене на правото при всички обстоятелства. Който направи Библията водач още в младостта си, който я направи светлина на пътя си, ще бъде послушен на нейните учения във всички неща (във всяко нещо). Няма да наруши и една йота или чертичка от закона, за да постигне някоя (каквата и да била) цел, дори и да трябва да направи големи жертви в последствие. Ако вярва на Библията, той знае, че Божието благословение няма да почива на него, щом се отклони от строгия път на честността (на правото). Макар да изглежда за известно време, че той просперира, със сигурност ще си пожъне плодовете на своите дела.

Божието проклятие лежи над много от ненавременните и неподходящи връзки, които са образувани в този век на света. Ако Библията оставяше тези въпроси в смътна или несигурна светлина, тогава поведението на много младежи днес, при свързването им един с друг, биха били извиними. Но изискванията на Библията не са никакви половинчати запрещения; те изискват свършена чистота на мислите, думите и действията. Благодарни сме на Бога, че Словото Му е светлина за нозете ни и че не е необходимо никой да сбърка пътя на дълга. Младежите трябва да навикнат да се съветват с нейните страници и да обръщат внимание на съветите ѝ; защото винаги са печални грешките, които се правят при отклоняване от нейните предписания (заповеди).

Нуждата от основно обмисляне

Ако има въпрос, който трябва да се обсъжда със спокоен разсъдък и безпристрастна преценка, то това е въпроса за брака. Ако е имало някога време, когато Библията е трябвало да бъде съветник, то това е точно времето преди да се предприеме стъпката, която свързва двама души за цял живот. Но преобладаващото мнение е, че по този въпрос чувствата трябва да ръководят и в твърде много случаи чезненето от любовен сантиментализъм взема кормилото и води до сигурна гибел. Точно тук младежите показват по-малко разум, отколкото по всеки друг въпрос; точно по този въпрос те отказват да се разисква с тях. Въпросът за брака изглежда има омайваща сила над тях. Не се предават на Бога. Сетивата им са оковани и те се движат напред прикрито, като че боящи се някой да не попречи на плановете им.

Задкулисният (Непочтеният) начин, по който се провежда ухажването и брака са причина за голяма част от окаяността, пълните размери на което са известни само на Бога. Хиляди са претърпявали корабкрушение на душите си върху тази скала. Изповядващи се за християни, чийто живот се отличава с честност и които изглеждат здравомислещи по всеки друг въпрос, тук правят ужасна грешка. Те проявяват упорита преднамерена воля, който разумът не може да промени. Така се опияняват от човешки чувства и импулси, че нямат никакво желание да изследват Библията и да дойдат в тясна връзка (общение) с Бога.

Сатана знае точно с какви елементи трябва да се справя и прилага адската си мъдрост за различни примамки, с които да впримчи душите и да ги доведе до гибел. Той наблюдава всяка предприета стъпка, прави много внушения и често пъти тези внушения биват последвани вместо съвета на Божието Слово. Тази фино изплетена, опасна мрежа е майсторски приготвена, за да впримчи младите и непредпазливите. Тя може често пъти да е дегизирана под (с) покривалото на светлината; но които стават нейни жертви пронизват себе си с много скърби. И като резултат виждаме навсякъде човешки развалини.

Младежите трябва да се съветват с родителите

Кога нашите младежи ще станат мъдри (ще помъдрят)? Докога този вид работа ще продължава? Трябва ли децата да се съветват със собствените си желания и наклонности без да зачитат съвета и преценката на своите родители? Някои изглежда не помислят и най-малко (не обръщат и най-малкото внимание) на желанията или предпочитанията на техните родители, нито обръщат внимание на тяхната по-зряла преценка. Себелюбието е затворило вратата на сърцето им за синовни чувства. Умовете на младежите трябва да бъдат подбудени (да се пробудят) по този въпрос. Петата заповед е единствената заповед, към която е прибавено и едно обещание; на нея се гледа леко и даже напълно се игнорира поради (от) изискванията (претенциите) на любовника (любимия). Гледането леко на любовта на майката (майчината любов), незачитането на грижата на бащата (бащината грижа), са грехове, които стоят регистрирани (отбелязани) срещу имената на много младежи.

Една от най-големите заблуди по този въпрос е, че никой не трябва да смущава чувствата на младежите и неопитните, че не трябва да има никаква намеса в тяхната любовна опитност. Ако е имало някога въпрос, който е трябвало да бъде разгледан от всяка гледна точка, то това е този въпрос. Помощта, която могат да окажат опитните и спокойното, внимателно претегляне (преценяване) на въпроса от всички страни е крайно необходимо. Това е въпрос третиран от по-голямата част от хората съвсем леко (лекомислено).

Вземете Бога и вашите богобоязливи родители за съветници, млади приятели. Помолете се по въпроса. Претегляйте всяко чувство и наблюдавайте развитието на характера на този, с когото мислите да свършете съдбата на живота си. Стъпката, която се готвите да предприемете е една от най-важните в живота ви и тя не трябва да се прави (предприема) прибързано. Макар че можете да обичате, не обичайте съляпо.

Обмислете (Размислете) внимателно, за да видите, дали вашият брачен живот ще бъде щастлив или пък нехармоничен и окаян. Нека бъдат повдигнати въпросите: Тази връзка ще ми помогне ли по пътя ми към небето? Ще увеличи ли любовта ми към Бога и ще разшири ли сферата на моята полезност в този живот? Ако тези въпроси не представят никаква пречка, тогава предвижете се (тръгнете) напред в страх Божий.

Но дори и ако годежът е направен, без да бъде разбран напълно характерът на този, с когото възнамерявате да се свържете, не мислете, че годежът изисква непременно да произнесете брачната клетва и да се свържете цял живот с един, който не може да ви обича и почита. Бъдете много внимателни когато сключвате годежните условия; но по-добре, много по-добре, скъсайте годежа преди брака, отколкото да се разделите след това, както правят много хора.

Отношението към майката е един показател

Истинската любов е растение, което се нуждае от отглеждане (култивиране, обработване). Нека жената, която желае да има мирна и щастлива връзка, която желае да избегне бъдещото окаянство и скръб, запита, преди още да се поддаде на чувствата си: Има ли съпругът ми майка? Какъв е нейният характер? Признава ли той задълженията си към нея? Обръща ли внимание на нейните желания и щастие? Ако не зачита и не уважава майка си, ще проявява ли уважение и любов, любезност и внимание, към своята съпруга? Когато новостта на брака премине, ще продължава ли да ме обича? Ще бъде ли търпелив към моите грешки или ще бъде критичен, нетърпелив и диктатор? Истинската любов отминава (покрива) много грешки; любовта никога не ги съзира...

Импулса не е надеждно нещо

Младежите се доверяват твърде много на импулса. Те не трябва да се поддават така лесно, нито пък да се пленяват така бързо от привлекателната външност на любовника. Ухажването, така както се провежда в нашия век, е един план за измамване (прелъгване) и лицемерие, с който много по общо има врагът на душите, отколкото Господ. Ако има някъде място и време, където е нужен добрият здрав разум, то това е тук; но факт е, че по този въпрос той най-малко участва.

Ако децата бяха по-близки с родителите си, ако искаха да им се доверяват и ако разтоварваха пред тях всичките си радости и скърби, щяха да си спестят много бъдещи сърдечни болки. Когато са объркани така, че не знаят кой е правият път, нека изложат пред родителите си въпроса така, както те го виждат и да ги помолят за съвет. Кой могат да преценят по-добре опасностите, в които те изпадат от набожните (благочестивите) родители? Кой разбира по-добре техния особен темперамент от родителите им?

Децата, които са християни ще ценят над всяко друго земно благословение любовта и одобрението на своите богобоязливи родители. Родителите могат да съчувстват и да се молят за и с тях Бог да ги закриля и ръководи. Над всичко друго те ще им сочат (ще ги напътват към) техния никога неотпадащ Приятел и Съветник, Който се трогва от техните слабости. Той, Който бе изкушен във всичко, както те са изкушавани, и въпреки това остана без грях, знае как да избавя изкушените ("Ривю енд Хералд", 26 януари 1886 г.).

Божествена (Божествената) любов

Във вашия доживотен съюз чувствата ви трябва да служат за щастието на другия (за щастието един на друг). Всеки трябва да служи на (за) щастието на другия. Това е волята на Бога за вас. Но макар да трябва да се слеее в едно, никой от вас не трябва да загубва своята индивидуалност в другия. Бог е собственикът на вашата индивидуалност...

Живеейки за Бога, душата Му отдава най-добрите и най-висшите си чувства. Дали най-големия поток на вашата любов е отправен към Този, Който умря за вас? Ако е така любовта ви един към друг ще бъде според небесния ред (реда на небето) (“Свидетелства”, т.VII, стр.45, 46).

ПРЕЖДЕВРЕМЕННИ БРАКОВЕ

Момчета и момичета встъпват в брачни отношения с незряла любов, незрели преценки, без благородни, възвишени чувства и поемат върху себе си брачните клетви, ръководени (водени) изцяло от техните момчешки и момичешки страсти...

Опасността от ранни (преждевременни) връзки

Връзките, образувани в детинство, често пъти имат за резултат много окаяни съюзи или позорни раздели. Всяка връзка, образувана без съгласието на родителите, рядко се оказва щастлива. Чувствата на младежите трябва да се въздържат (обуздават), докато дойде периода, когато достатъчната (приличната) възраст и ще направят любовта почтена и безопасна за отдаване. Които не искат да се ограничават, ще изпаднат в опасността да влачат едно нещастно съществуване. Младеж не навършил деветнадесет години не може да отсъди добре (правилно), дали една личност толкова млада, колкото и той самият, ще може да му бъде другар за цял живот. След като преценката им за нещата стане по-зряла, те се виждат свързани един с друг за цял живот и може би изобщо неспособни да се направят един друг щастливи. Тогава вместо да направят най-доброто, което е във възможностите им, за да облекчат своята участ, започват укори, разрива се увеличава, докато между тях се настани безразличието и равнодушието (незачитането) един спрямо друг. За тях няма нищо свято (свещено) в думата дом. Самата атмосфера е отровена от нелюбезни думи и горчиви укори (“Тържествен апел”, стр.11, 12).

ДВЕ КАТЕГОРИИ БРАК - МЪДЪР (РАЗУМЕН) И НЕМЪДЪР (НЕРАЗУМЕН)

Незрелите бракове произвеждат огромно количество от злините, които съществуват днес. Нито физическото здраве, нито умствената енергия се повлиява благоприятно от един брак, който е сключен твърде рано в живота. По този въпрос общо взето се разсъждава твърде малко. Много младежи действат от (поради) импулс. Тази стъпка, която оказва такова сериозно влияние било за добро или за зло, която се оказва доживотно благословение или проклетие, често пъти се предприема прибързано под влиянието на чувствен импулс (под импулса на чувствата). Много хора не желаят да се вслушат в разума или в наставленията дадени им от християнска гледна точка...

Светът е пълен с окаянство и грях днес в резултат на лоши съчетания при браковете. В много случаи трябва само няколко месеца на съпруга или съпругата да осъзнае, че характеристиките им никога не могат да се слоят; и резултатът е онова преобладаващо несъгласие (несъгласие преобладаващо) в дома, където трябва да съществуват само любов и небесна хармония.

Чрез спорове (раздори) за незначителни неща, се подхранва горчив дух. Откритите несъгласия и заяждания донасят (вносят) в дома неизразимо окаянство и разделят онези, които би трябвало да са свързани с връзките на любовта. Така хиляди жертват себе си, и душа и тяло (така хиляди са станали жертва - духом и телом), чрез немъдри (неразумни) бракове и са тръгнали надолу по пътя на погублението.

Под неравен хомот

Опасно нещо е да се образуват светски връзки. Сатана добре знае, че в моментът, когато се сключва брака на много млади мъже и жени, приключва и историята на тяхната религиозна опитност и полезност. За известно време те може да правят усилия да живеят християнски живот, но всичките им старания се правят срещу едно твърдо влияние насочено в противоположната посока. Някога те са смятали за привилегия да говорят за своята радост и надежда; но скоро започват неохотно да засягат в разговор този въпрос, като знаят, че този, с когото са свързали съдбата си не се интересува от тези неща. Така Сатана неусетно изплита около тях мрежа на скептицизъм (неверие) и вярата в скъпоценната истина постепенно замира в сърцето.

Преднамерените усилия на Сатана непременно да вкара младежите в грях; защото тогава той е сигурен, че пленил човека. Неприятелят на душите е изпълнен със силна омраза срещу всяко усилие да се повлияе на младежите да вървят по правата (в правилната) посока (насока). Той мрази всичко, което дава правилна представа за Бога и Христос. Усилията му са специално отправени срещу онези, които са поставени на места благоприятни за приемането на светлината идеща от небето; защото знае, че всяко движение от тяхна страна да дойдат във връзка с Бога ще им даде сила да се съпротивят на неговите изкушения. Той идва при младежите със своите специални примки като ангел на светлината и твърде често успява да ги спечели стъпка по стъпка, отклонявайки ги от пътя на дълга.

Подходящи връзки

Млади хора, поставени в нова общество могат да установят връзки, които ще окажат благословение или проклетие. Те могат да се назидават, укрепват и благославят един друг, усъвършенствувайки се в поведение (държание), в предразположение, в познание (знание); или път позволявайки си да станат (да бъдат) безгрижни и неверни, те могат да упражняват само едно деморализиращо влияние ("Младежки наставник", 10 август 1899 г.).

Прибързани бракове

Сатана е постоянно зает да вкарва неопитни младежи в брачни връзки. Но колкото по-малко се радваме на браковете, които се сключват в наше време, толкова по-добре. Когато се разбере правилно свещеното естество на брака и неговите изисквания, той трябва дори и сега (тогава) да бъде одобрен от небето и резултатът ще бъде както щастие за двете партии (страни), така и Бог ще бъде прославен...

Истинската религия облагородява ума, пречиства вкуса, осветява разсъдъка притежателя си участник в чистотата и влиянията от небето; довежда ангелите по-близо, а все повече и повече отделя от духа и влиянието на света ("Свидетелства", т. II, стр. 252, 253).

Повлияни от Сатана да сключат брак

Сатана е силно ангажиран да влияе на онези, които са напълно неподходящи един за друг, да съединят (да свържат) интересите си. Той ликува от това дело (от тази своя работа), защото чрез това (чрез нея) може да произведе повече окаянство и безнадеждно зло на човешкото семейство, отколкото чрез упражняването на своето умение в някоя друга насока ("Свидетелства", т. II, 248).

ЖЕНЕНЕ И ОМЪЖВАНЕ

Бог е поставил хората в света и тяхна привилегия е да ядат и пият, да търгуват, да се женят и омъжват; но тези неща могат да се вършат безопасно само в страх Божий. Животът ни в този свят е една

подготовка за вечния свят. Голямото престъпление при сключването на браковете в дните на Ной бе, че Божиите синове сключваха брачни връзки с човешките дъщери. Тези, които изповядваха, че познават и почитат Бога, се свързваха с такива, които бяха покварени по сърце; и без да правят разлика, се женеха за когото искат (за когото пожелаеха). В днешно време има много хора, които нямат никаква задълбочена религиозна опитност, които вършат точно същите неща, извършвани и в дните на Ной. Такива хора влизат в брак безгрижно и без сериозно и с молитва обмисляне. Мнозина поемат на себе си брачната клетва така безразсъдно (така безгрижно), както биха сключили някоя търговска сделка; истинската любов не е мотива за такава връзка.

Несвято увлечение

Мисълта за брак изглежда има омайваща сила над умовете на много от младежите. Две личности се запознават; те са увлечени един от друг и цялото им внимание е погълнато. Разумът е заслепен, а разсъдъкът повелен (хвърлен на земята). Не се поддават на никакъв съвет или контрол, но настояват да имат своето си, независимо от (без оглед на) последиците.

Като някоя епидемия или зараза, която трябва да мине по реда си, ги завладява увлечението; и сякаш няма нищо, което би могло да го спре. Може би има около тях такива, които разбират (съзнават), че ако тези две партии сключат брак резултатът ще бъде само доживотно нещастие (нешастие доживот). Но умоляванията и увещанията биват давани (дадени) напразно. Може би чрез такъв съюз ще бъде осакатена и унищожена полезността на някой, когото Бог би благословил за своя служба; но не се обръща внимание както на аргументи, така и на убеждаване.

Всичко, което може да бъде казано от опитни мъже и жени, се оказва безполезно; безсилно е да промени решението, към което ги води тяхното желание. Те изгубват интерес към молитвеното събрание и към всичко, което има връзка с религията. Напълно са увлечени (пленени) един от друг и задълженията на живота биват пренебрегнати (незачетени, занемарени), като че ли това са съвсем маловажни неща. Вечер след вечер тези млади хора горят лампата, за да си приказват - на сериозни, тържествени или важни теми? - О, не. По-скоро за съвсем лекомислените неща, които нямат никакво значение.

Нарушаване законите на здравето и благоприличието

Сатанински ангели бдят над посвещаващите по-голямата част от нощта за ухажване. Ако очите им биха могли да се отворят, щяха да видят един ангел да записва думите и делата им. Законите на здравето и благоприличието биват нарушавани (се нарушават). По-подходящо би било да оставят някои от часовете за ухажване преди брака, да бъдат проведени по време на брачния живот. Но като правило брака слага край на всичката привързаност, проявена по време на дните на ухажване!

Тези часове на среднощна разпуснатост в този век на поквара, често видят до гибел и на двете партии ангажирани по този начин. Сатана лидува, а Бог бива безчестен (обезславян), когато мъже и жени безчестят себе си. Доброто име на честта се жертва под магията на това опиянение (привличане) и бракът на такива хора не може да получи тържественото Божие одобрение. Те се женят, защото страстите ги тикат към това и когато новостта на цялата работа премине, започват да осъзнават, какво са направили. Шест месеца след изговарянето на брачната клетва чувствата им един към друг са претърпели промяна. Всеки е научил в брачния живот нещо повече за характера на избора от него другар. Всеки открива несъвършенства, които по време на слепотата и безумието на предишното им общуване, не са били очевидни (не са се виждали явно). Обещанията на олтара вече не ги свързват. Като последица от прибързани бракове, даже сред изповядващите се за Божий народ, има разделяния, разводи и голямо смущение в църквата.

Незачитане съвет

Този вид женене и омъжване е едно от специалните изобретения на Сатана и той успява в плановете си почти всеки път. Изпитвам мъчителното чувство на безпомощност, когато брачни партньори дойдат при мене за съвет по този въпрос. Мога да им кажа думи, които Бог ми дава; но те

често пъти оспорват всяка точка и ме убеждават в разумността на провеждането (осъществяването) на собствените им намерения; и в края на краищата така и постъпват.

Те сякаш нямат никаква сила да победят собствените си желания и наклонности и се женят на всяка цена. Не обсъждат въпроса внимателно и с молитва, поставяйки се в ръцете на Бога, за да бъдат водени и контролирани от Неговия Дух. Страхът от Господа като че ли изобщо не е пред очите им. Смятат, че разбират материята напълно, и без мъдрост от Бога или съвет от човек.

Когато е вече твърде късно откриват, че са направили грешка и са поставили в опасност щастието си в този живот и спасението на душите си. Не искаха да признаят, че някой друг би могъл да знае нещо по този въпрос, освен тях самите, макар че ако бяха приели съветите, които им са се давали, биха могли да си спестят години на безпокойство и скърби. Но съветите не служат за нищо на такива, които са решили да следват собствения си път. Страстта кара такива хора да преминават всяка бариера, която разумът и доводите могат да противопоставят.

Характерните черти на истинската любов

Любовта е растение от небесен произход. Тя не е неразумна; не е сляпа. Тя е чиста и свята. Страстта обаче на естественото сърце е нещо съвсем друго. Докато чистата любов във всичките си планове има пред вид Бога и е в пълна хармония с Божия Дух, страстта се хвърля през глава, тя е безразсъдна, прибързана, неразумна, противопоставяща се на всяко ограничение и прави от обекта на своя избор един идол.

В цялото държание на притежаващия истинска любов, ще личи божията благодат. Скромност, благоприличие, простота, искреност, нравственост (моралност) и религиозност ще характеризират всяка стъпка към свързването в брак (към образуването на брачен съюз). Които биват контролирани по този начин няма да бъдат погълнати от обществото един на друг така (дотогава), че да загубят интерес към молитвеното събрание и религиозната служба...

Търсене на Божествено ръководство

Ако мъже и жени са имали навика да се молят два пъти дневно преди да помислят за брак, когато решат да направят такава стъпка, трябва да се молят четири пъти на ден. Бракът е нещо, което ще повлияе и промени животът им, както животът в този свят, така и животът в бъдещия свят. Искрения християнин няма да осъществява в това отношение плановете си без да е сигурен, че Бог одобрява поведението му. Няма да иска сам да избира, но ще чувства, че Бог трябва да избира вместо него. Не трябва да угаждаме на себе си, защото и Христос не угоди на Себе Си. Не искам да ме разберете неправилно - че искам да кажа да се ожените за някого, когото не обичате. Това ще бъде грях. Но не трябва да се позволява на въображението и емоционалното (чувственото естество) да водят към гибел. Бог изисква цялото сърце, върховната любов.

Болшинството от браковете в наше време, а и начинът, по който се сключват, ги правят едно от знаменията за последните дни. Мъжете и жените са така упорити, така твърдоглави, че Бог бива изключван от въпроса. Религията се оставя настрана, като че ли тя няма никаква роля, която да играе при този тържествен и важен въпрос. Но ако изповядващите, че вярват истината не са осветени чрез нея и притежаващи възвишени мисли и характер (и въздигнати, възвисени в мисли и характер), те не са пред Бога в по-благоприятна позиция, отколкото грешника, който никога не е бил просветен по отношение на религиозните изисквания ("Ривю енд Хералд", 25 септември 1888 г.).

ОТГОВОРНОСТИТЕ НА БРАКА

Мнозина са встъпили в брачни отношения без да са придобили някакво имущество и без да имат каквото и да било наследство. Те не са притежавали физическа сила или умствена енергия, за да придобият имущество. Но точно такива най-много бързат да се оженят и поемат на себе си отговорности, които не разбират правилно. Те не са притежавали благородни възвишени чувства и са

нямали ни най-малка идея за задълженията на един съпруг и баща и какво ще им коства да се погрижат за задоволяване нуждите на едно семейство. Но и при увеличаването (броя на членовете) на семейството им те не показват по-голяма коректност или разум, отколкото и при търговските си сделки (не проявяват кой знае колко по-голямо благоразумие, отколкото и при търговските си сделки)...

Брачната институция бе предназначена от небето да бъде за благословение на човека; но общо взето с нея се е злоупотребявало по такъв начин, че е била направена ужасно проклятие. Повечето мъже и жени при встъпването си в брачни отношения са действали така, като че ли единственият въпрос, който трябва да разрешат е дали се обичат един друг. Но те трябва да осъзнаят, че по-нататък в брачните отношения върху тях лежи една отговорност. Трябва да обсъдят, дали потомците им ще притежават физическо здраве, както и умствена и морална сила. Но малцина са движени от висши подбуди и от благородни съображения, които не могат да отхвърлят с лека ръка - че обществото има към тях претенции (изисквания), че тежестта на влиянието на тяхното семейство ще наклони везната нагоре или надолу ("Тържествен апел", стр.63, 64).

ЗДРАВ РАЗУМ И САМООБЛАДАНИЕ В БРАКА

Изповядващите се за християни, не трябва да встъпват в брачни отношения, докато този въпрос не е бил внимателно и с молитва обсъден от най-възвишена гладна точка, за да се разбере дали Бог може да бъде прославен чрез такава връзка. След това двамата трябва внимателно да обсъдят резултатите от всяка привилегия на брачната връзка и да поставят за основа на всяка своя постъпка осветеният принцип.

Гледане напред (Предвидливост)

Преди да увеличат семейството си, те трябва да вземат под съображение факта, дали Бог ще бъде прославен или обезчестен (или безчестен) чрез тяхното създаване на деца в този свят (чрез създаването на деца от тяхна страна в този свят). Трябва да се стремят да прославят Бога със своята връзка още от началото, а и през всяка следваща година от своя брачен живот. Хладнокръвно трябва да обсъдят, как могат да осигурят децата си. Няма никакво право да дават деца на света, само за да бъдат това за другите. Имат ли някакъв бизнес, на който могат да разчитат, за да поддържат едно семейство, така че да не стават товар на другите (на други)? Ако нямат, извършват престъпление, като раждат на света деца, за да страдат от липсата на неподходящи грижи, храна и облекло.

Владичеството на страстта

В този бърз (забързан), покварен век, тези неща не се обсъждат (не се вземат под съображение). Похотливата страст надделява и не се подчинява на никакъв контрол, макар последиците от нейното царуване да са слабост, окаяност и смърт. Жените са принудени да водят живот на трудности, болка (мъка) и страдание поради неконтролираните (необузданите) страсти на мъже, които носят името съпруг - по-правилно (справедливо) би било да се нарекат (да бъдат наречени) животни. Майки влачат окаяно съществуване, с деца на ръце почти през цялото време, едва успявайки всеки път да турят хляб в устата им и дрехи на гърбовете им. Светът е пълен с подобно натрупано окаяност.

Съществува съвсем малко истинска, искрена, предана и чиста любов. Това скъпоценно нещо съществува много рядко. Страстта е наричана (се назовава) любов. Фините и нежни чувства на много жени биват грубо оскърбени (насилени), защото брачните отношения са позволили на този, когото тя нарича съпруг, да я третира брутално (да се отнася скотски с нея). Те е открила, че любовта му е толкова добро качество (толкова долнокачествена), че е отворена (от нея).

Необходимост от себеконтрол

Твърде много семейства живеят в крайно нещастно състояние, защото съпругът и бащата позволява на животинското в неговото естество да доминира над умственото и моралното. И в резултат често се усеща (изпитва) едно чувство на безжизненост и депресия, но рядко се узнава, че причината е резултат от техния неправилен начин на действие. Поели сме пред Бога тържественото задължение да пазим духа си чист и тялото здраво, за да сме полезни на човечеството и да отдаваме на Бога свършена служба (“Свидетелства”, т. II, стр. 380, 381).

ПРИМЕРЪТ НА ИСААК

Нито един, който се бои от Бога, не може безопасно да се свърже с такъв, който не се бои от Него. “Могат ли двама да ходят заедно, ако не са съгласни?” Щастието и благополучието (просперитетата) на брачните отношения зависят от единството на страните; но между вярващите и невярващите съществува основна разлика във вкусове, наклонности и намерения. Те служат на двама господари, между които не може да има никакво съгласие. Колкото и чисти и правилни принципи да има някой, влиянието на невярващия партньор ще има тенденцията да го отклони от Бога.

Който е встъпил в брачни отношения, докато е бил още непокаян, чрез обръщането си е поел силното задължение да бъде верен на своя партньор, колкото и голяма да е разликата им по отношение на тяхната религиозна вяра; и все пак Божиите изисквания трябва да бъдат поставени над всяка земна връзка, даже и ако това има за резултат изпитания и преследване. С дух на любов и кротост тази верност може да окаже влияние за спечелването на невярващия. Но бракът на християни с невярващи е забранен в Библията. Нареджането на Господа е: “Не се съвпрягайте неподобно с невярващите”.

Исаак беше високо почетен от Бога, като бе избран за наследник на обещанията, чрез които трябваше да бъде благословен света; но въпреки това, когато стана на четиридесетгодишна възраст, той се подчини на преценката на баща си, да натовари своя опитен, богобоязлив слуга да му избере жена. И резултатът от този брак, така както е представен в Писанията, е нежна и красива картина на домашно щастие: “Исаак я въведе в шатра на майка си Сара; и взе Ревека, и тя му стана жена, и я обикна; и се утеши Исаак след смъртта на майка си”.

Какъв контраст между поведението на Исаак и това на днешните младежи, даже и сред изповядващите се за християни! Младите хора често чувстват (считат), че отдаването на техните чувства е въпрос, по който те трябва да се съветват единствено със себе си - въпрос, по който не трябва да бъдат мъдро контролирани нито от Бога, нито от техните родители. Дълго още преди да са станали зрели мъже или жени, те се считат за компетентни сами да правят избор, без помощта на родителите си. Няколко години брачен живот обикновено са достатъчни, за да им покажат заблудата, но често пъти вече е твърде късно, за да се предотвратят жалките резултати. Защото на същата липса на мъдрост и себеконтрол, която е диктувала прибързания избор, се позволява да увеличи злото, докато брачните отношения се превърнат в горчив хомот. По този начин мнозина са разбили (провалили) щастието си в този живот, а и надеждата си за бъдещия.

Ако има някакъв въпрос, който трябва внимателно да се обсъжда и по който трябва да се търси съвета на по-възрастните и по-опитните, то е въпросът за брака; ако някога Библията е била нужна като съветник, ако е трябвало да се търси някога Божественото ръководство с молитва, то е преди предприемането на стъпката, която свързва двама души за цял живот.

Родителите никога не трябва да губят от предвид собствената си отговорност за бъдещото щастие на техните деца. Уважителното отношение (Почитанието) на Исаак към преценката на своя баща, бе резултат от обучението, което го бе научило да обича (да му е приятен) животът на послушание. Макар Авраам да изискваше от децата си да почитат родителския авторитет, неговият ежедневен живот свидетелствуваше, че този авторитет не е себелюбив или своеволен контрол, но е основан на любов и има предвид (цели) тяхното благополучие и щастие.

Бащите и майките трябва да чувстват, че им е прехвърлено задължението да ръководят (направляват) чувствата на младежите, за да могат те да бъдат отдадени на онези, които ще им бъдат подходящи другари. Трябва да чувстват за свое задължение, чрез собственото си поучаване (поучение) и пример, с помощта на Божията благодат, така да оформят характера на децата още от най-ранните им години, че те да бъдат чисти и благородни и да се привържат към доброто истинното. Подобният привлича подобният; подобният цени подобният си. Нека любовта към истината, чистотата и добротата

да бъде още от рано всаждана в душата, та младежите да търсят обществото на онези, които притежават такива характерни черти...

Истинската любов е висш (възвишен) и свят принцип, напълно различен по характер от онази любов, която се пробужда по импулс и която внезапно угасва, когато бъде тежко изпитана (когато бъде подложена на тежко изпитание). Чрез верността към задълженията в родителския дом, младежите трябва да се приготвят за своите собствени домове (за свои домове). Нека практикуват себеотрицание и проявяват любезност, учтивост и християнско съчувствие. Така любовта ще бъде запазена топла в сърцето и който излиза от такъв дом, за да застане начело на свое собствено семейство, ще знае как да съдейства за (увеличаването на) щастието на тази, която е избрал за другарка за цял живот. Бракът вместо да бъде край на любовта, ще бъде само нейното начало ("Патриарси и пророци", стр.174-176).